

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

«Η αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης και η εξέλιξη της
Διοικητικής Αποκέντρωσης στην Ελλάδα.
Μελέτη περίπτωσης: Η Τοπική Αυτοδιοίκηση β' βαθμού στο Νομό
Αρκαδίας.»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΤΖΑΒΕΛΛΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΔΡ. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

**«Η αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης και η εξέλιξη της
Διοικητικής Αποκέντρωσης στην Ελλάδα.**

**Μελέτη περίπτωσης: Η Τοπική Αυτοδιοίκηση β' βαθμού στο Νομό
Αρκαδίας.»**

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΤΖΑΒΕΛΛΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

- 1.
- 2.
- 3.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Βασικός στόχος αυτής της μεταπτυχιακής διατριβής που εκπονήθηκε στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Οργάνωση και Διοίκηση Δημοσίων Υπηρεσιών, Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων, είναι να διερευνηθεί το πώς αναδιοργανώνεται η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα και στη συνέχεια πώς εξελίσσεται και διαμορφώνεται η διοικητική αποκέντρωση, με ειδικότερη αναφορά στη μορφή και λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης β' βαθμού στο Νομό Αρκαδίας.

Οι νέες εξελίξεις στα χώρο της Δημόσιας Διοίκησης μέσα από τη διοικητική μεταρρύθμιση που προωθείται αλλά και τις γενικότερες μεταβολές των διοικητικών διαρθρώσεων, καθιστούν αναγκαία τη διερεύνηση, την καταγραφή αλλά και την κριτική ανάλυση των όσο συμβαίνουν στο χώρο αυτό. Πιστεύουμε έτσι ότι η εκπόνηση αυτή της διατριβής θα προσδώσει ιδιαίτερα στοιχεία αναφοράς στους ανθρώπους που εργάζονται, συμμετέχουν και συμβάλλουν γενικότερα στο επιστημονικό αυτό πεδίο της Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερος τον επιβλέποντα καθηγητή της μεταπτυχιακής αυτής διατριβής, Δρ. Βλασσόπουλο Γεώργιο, που με τις ιδιαίτερες γνώσεις του και τις ουσιώδεις κατευθύνσεις του, συνέβαλε αποφασιστικά στη συγγραφή αυτής. Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τους εργαζόμενους της Ν.Α Αρκαδίας στη Δ/ση Προγραμματισμού και Ανάπτυξης και στη Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών για τα στοιχεία που μου παρείχαν, για τη έρευνα και συγγραφή της εργασίας μου.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος – Ευχαριστίες	σελ. i
Πίνακας περιεχομένων	σελ. ii
Κατάλογος διαγραμμάτων – πινάκων	σελ. vi
Περίληψη	σελ. vii
Summary	σελ. viii
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	σελ. 1
ΜΕΡΟΣ Α΄: ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ.	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	
1. Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	
1.1. Γενικά	σελ. 5
1.2. Η κλασσική θεωρία	σελ. 5
1.3. Η θεωρία των ανθρωπίνων σχέσεων	σελ. 8
1.4. Η θεωρία των συστημάτων	σελ. 8
1.5. Άλλες προσεγγίσεις στη θεωρία της Διοικήσεως και της οργάνωσης	σελ. 9
2. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	
2.1. Ανάλυση μοντέλων	σελ. 10
3. ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	
3.1. Το κύριο πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης	σελ. 13
3.2. Η κοινωνική θέση της Δημόσιας Διοίκησης	σελ. 15
3.2.1. Η επίδραση της Δημοκρατικής αντίληψης	σελ. 15
3.2.2. Οι περιορισμοί της Δημόσιας Διοίκησης	σελ. 16
4. Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΩΣ ΝΕΑ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΗΣ	
4.1. Έννοια της Αναπτυξιακής Διοίκησης	σελ. 17
4.2. Ο ρόλος της Αναπτυξιακής Διοίκησης στο σύγχρονο περιβάλλον και οι παράγοντες που επηρεάζουν τη μορφή και λειτουργία της	σελ. 18
4.3. Εκσυγχρονισμός της Διοίκησης κατά τομείς	σελ. 21

5. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	
5.1. Γενικά	σελ. 22
5.2. Η πολιτική και η στρατηγική της μεταρρύθμισης	σελ. 23
5.3. Η αναδιοργάνωση στη Βρετανία	σελ. 26
5.4. Η διοικητική μεταρρύθμιση στη Γαλλία	σελ. 27
5.5. Η αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης στη Γερμανία	σελ. 29
5.6. Η διοικητική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα	σελ. 30
5.6.1. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα « Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013»	σελ. 32
5.6.2. Η βελτίωση της διοικητική ικανότητας της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα	σελ. 42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ	
1. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	
1.1. Εννοιολογικό περιεχόμενο	σελ. 48
1.2. Σχέση αποκεντρώσεως και τοπικής αυτοδιοικήσεως	σελ. 50
1.3. Η εξέλιξη της αποκέντρωσης στην Ελλάδα	σελ. 52
2. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	
2.1. Ανάλυση στόχων	σελ. 55
3. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	
3.1. Συνοπτική ανάλυση	σελ. 57
4. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	
4.1. Κατηγορίες παραγόντων	σελ. 59
5. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	
5.1. Γενικά	σελ. 62
5.2. Διάκριση των συστημάτων αποκέντρωσης από τον ΟΗΕ	σελ. 62
5.3. Διακρίσεις των συστημάτων αποκέντρωσης με βάση την ιστορική τους εξέλιξη	σελ. 65
6. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ	
6.1. Γενικά	σελ. 67
6.2. Ανάλυση προβλημάτων και δυσχερειών	σελ. 68

7. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ	
7.1. Γενικά	σελ. 71
7.2. Τάσεις αναδιάρθρωσης της αποκέντρωσης στην ελληνική πραγματικότητα	σελ. 72
7.3. Διαγραφόμενες εξελίξεις	σελ. 73

ΜΕΡΟΣ Β΄ : ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΩΡΟ	
1.1. Έννοια	σελ. 76
1.2. Ιστορική εξέλιξη της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης	σελ. 77
1.3. Διακρίσεις της αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα και σύγκριση με άλλες χώρες	σελ. 78
1.4. Προβλήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης στον Ευρωπαϊκό χώρο	σελ. 80
1.4.1. Μεγέθυνση των οργανισμών	σελ. 80
1.4.2. Η νομοθετική κάλυψη των δραστηριοτήτων της	σελ. 81
1.4.3. Η βελτίωση της αποδοτικότητας	σελ. 82
1.4.4. Οι μορφές συνεργασίας των οργανισμών της αυτοδιοίκησης	σελ. 83
1.5. Ο ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης	σελ. 84
2. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ	
2.1. Από τη Νομαρχιακή Διοίκηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	σελ. 86
2.1.1. Το πολιτικό σκηνικό	σελ. 87
2.1.2. Η θέσπιση της αυτοδιοίκησης στο νομό	σελ. 88
2.1.3. Οι αρμοδιότητες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης	σελ. 89
2.1.4. Περιφερειακή διοίκηση και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	σελ. 90
2.1.5. Η εσωτερική οργάνωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης	σελ. 92
2.1.6. Οικονομική διοίκηση – Περιουσία	σελ. 93
2.1.6.1. Οικονομικές μεταρρυθμίσεις για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	σελ. 94
2.1.6.2. Οι νέοι πόροι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων	σελ. 96
2.1.7. Επιτελικές δράσεις σε εξέλιξη	σελ. 97

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

1. ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

1.1. Όργανα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας	σελ. 98
1.2. Υπηρεσίες υποστήριξης Νομάρχη και Συλλογικών Νομαρχιακών Οργάνων	σελ. 99
1.3. Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Ν.Α. Αρκαδίας	σελ. 101
1.4. Υπηρεσίες υποστήριξης Ν.Α. Αρκαδίας και οι αρμοδιότητες τους	σελ. 102
1.5. Υπηρεσίες Πρωτογενή Τομέα και οι αρμοδιότητες τους	σελ. 132
1.6. Υπηρεσίες Δευτερογενή – Τριτογενή Τομέα και οι αρμοδιότητες τους	σελ. 149
1.7. Υπηρεσίες Πολιτισμού και Νέας Γενιάς και οι αρμοδιότητες τους	σελ. 155
1.8. Υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας και οι αρμοδιότητες τους	σελ. 158

2. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Ν.Α. ΑΡΚΑΔΙΑΣ

2.1. Συνοπτική αναφορά	σελ. 164

3. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

3.1. Γενικά	σελ. 166
3.2. Μέθοδοι χρηματοδότησης της Τοπικής Αναπτύξεως	σελ. 167
3.3. Κεφαλαιουχικές επενδύσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης β΄ βαθμού στο Ν. Αρκαδίας	σελ. 168

4. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

4.1. Αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα υπηρεσιών	σελ. 169
4.2. Αδυναμίες Β΄ βάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης	σελ. 170

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

σελ. 172

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

σελ. 174

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. Διεθνείς συγκρίσεις για την ποιότητα της διακυβέρνησης (1996-2005)	σελ. 178
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. Οργανόγραμμα Νομαρχιακής Αυτ/σης Αρκαδίας	σελ. 186
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3. Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων	σελ. 187

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ-ΠΙΝΑΚΩΝ

Σχήμα 1. Ενδεικτικό διάγραμμα βασικών προσανατολισμών της Σύγχρονης Αναπτυξιακής Διοικήσεως	σελ. 20
Σχήμα 2. Διαγραμματική απεικόνιση των τομέων μελέτης και δράσης της σύγχρονης Αναπτυξιακής Διοικήσεως	σελ. 22
Σχήμα 3. Διάγραμμα στόχων Ε.Π. Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013	σελ. 41
Σχήμα 4. Σχηματική απεικόνιση διαφόρων μορφών Αποκέντρωσης	σελ. 49
Σχήμα 5. Σχηματική απεικόνιση της κοινής προέλευσης και του κοινού σκοπού Αποκέντρωσης και Αυτοδιοίκησης	σελ. 51
Σχήμα 6. Σχέση Χωρικής και Λειτουργικής Αποκέντρωσης	σελ. 58
Σχήμα 7. Διαγραμματική απεικόνιση των συστημάτων Αποκέντρωσης κατά ΟΗΕ	σελ. 65
Πίνακας 1. Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έτους 2008 ΚΑΠ/2008	σελ. 166

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Δημόσια Διοίκηση αποτελεί ένα δυναμικό φαινόμενο και μια οργάνωση που με τις μεθόδους της και τα συστήματά της, σχεδιάζει και προγραμματίζει, εφαρμόζει και κατασκευάζει, παρακολουθώντας τις κοινωνικές εξελίξεις και μεταβολές, μεταβάλλοντας και αυτή κάθε φορά την εσωτερική δομή και οργάνωση της.

Η παρούσα προσπάθεια είναι μια προσέγγιση στους θεσμούς, το ρόλο και τα σύγχρονα μοντέλα οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα αλλά και τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στη διοικητική μεταρρύθμιση και την πολιτική και την στρατηγική της μεταρρύθμισης αυτής. Ειδικότερα αναλύονται η ανάγκη της αποκέντρωσης και πως αυτή εξελίσσεται στην Ελλάδα, το σημερινό καθεστώς της ελληνικής διοικητικής αποκέντρωσης, τα προβλήματα στη διαδικασία και λήψη των αποφάσεων στην ελληνική αποκέντρωση, καθώς και τις σύγχρονες τάσεις αναδιάρθρωσης των αποκεντρωμένων δραστηριοτήτων.

Τέλος καταβλήθηκε προσπάθεια μιας ειδικότερης μελέτης της τοπικής αυτοδιοίκησης β' βαθμού στο Νομό Αρκαδίας, σχετικά με την οργάνωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας, τις αρμοδιότητες των υπηρεσιών της, καθώς και τη συμβολή της στην ανάπτυξη του Νομού με τα έργα και τις δράσεις που πραγματοποιεί.

Η μελέτη του αντικειμένου έγινε με τη βοήθεια της βιβλιογραφικής ανασκόπησης στα θέματα που διερευνούμε, με κριτική ανάλυση αυτής, με συγκριτική μελέτη γύρω από τα δεδομένα των χωρών της Ευρώπης για τα θέματα αυτά και κυρίως με συλλογή και ανάλυση στοιχείων από τις υπηρεσίες της τοπικής αυτοδιοίκησης. Συμπερασματικά καταλήγουμε στο ότι η αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης πέρα από τις κλασικές της επιδιώξεις, είναι υποχρεωμένη να ενσωματώνει όλες τις σύγχρονες εξελίξεις και να προωθεί τους σκοπούς του σύγχρονου κράτους στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα με τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα.

SUMMARY

The public Administration constitutes a dynamic phenomenon and an organisation that with her methods and her systems, it draws and programs, it applies and manufactures, watching the social developments and changes, altering and this each time the internal structure and her organisation.

The present effort is an approach in the institutions, the role and the modern models of organisation of Public Administration in Greece but also the countries of European Union, as well as in the administrative reform and the policy and the strategy of this reform. More specifically, are analyzed the need of decentralisation and how this develops in Greece, the current arrangement of Greek administrative decentralisation, the problems in reception and process of decisions in the Greek decentralisation, as well as the modern tendencies of reformation of decentralised activities.

Finally was overwhelmed effort of more special study of local self-government of b' degree in the Prefecture of Arcadia, with regard to the organisation of Prefectoral Self-government of Arcadia, the competences of her services, as well as her contribution in the growth of Prefecture with the work and the action that it realises.

The study of the object became with the help of bibliographic examination in the subjects that we investigate, with critical analysis of this, with comparative study round the data of countries of Europe on this subjects and mainly with collection and analysis of elements from the services of local self-government. In conclusion we lead in that the rearrangement of Public Administration beyond her classic objectives, is compelled to incorporate the all modern developments and to promote the aims of modern state in economic, social and cultural sector with the bigger possible effectiveness.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κάτω από την επίδραση των παρατηρούμενων εξελίξεων, οι μεταβολές κυρίως σε ότι αφορά στις δομές και στις ειδικότερες επιδιώξεις των Διοικητικών διαρθρώσεων, τονίζουν με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση το μεταβατικό χαρακτήρα της αποστολής και της λειτουργίας του σύγχρονου Κράτους και προδιαγράφουν ταυτόχρονα την ανάγκη προώθησης ριζικών αλλαγών τόσο στην οργάνωση όσο και στις μεθόδους λειτουργίας των σύγχρονων Διοικητικών συστημάτων.

Οι αλλαγές αυτές απαιτούν την υιοθέτηση συστημάτων και μεθόδων οργάνωσης της Διοικήσεως, τα οποία θα βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία με τις σημειούμενες εξελίξεις και τούτο διότι, είναι δυνατόν στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, η Δημόσια Διοίκηση να αναπτύσσεται και να λειτουργεί μεμονωμένα αγνοώντας τις κοσμογονικές αλλαγές οι οποίες συντελούνται γύρω της.

Κατά συνέπεια η προσαρμογή τη Δημόσιας Διοίκησης στις νέες εξελίξεις, αποτελεί απαραίτητο όρο για την επιβίωση και την ανάπτυξη του σύγχρονου Κράτους, οι προσαρμογές δε αυτές καλύπτουν όλο το φάσμα των οργανωτικών διαρθρώσεων, των μέσων και των δραστηριοτήτων των οργανισμών του Δημοσίου.

Υπό αυτό το πρίσμα, με την παρούσα μεταπτυχιακή εργασία θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε τη σημαντικότητα της αναδιοργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης και την εξέλιξη της διοικητικής αποκέντρωσης στην Ελλάδα. Επίσης θα μελετήσουμε την περίπτωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης β' βαθμού στο Νομό Αρκαδίας, πως οργανώνεται και λειτουργεί σε τοπικό επίπεδο και τι αποτελέσματα έχει.

Η συγκεκριμένη εργασία είναι προσαρμοσμένη στις σύγχρονες αντιλήψεις περί της οργάνωσης και λειτουργίας των Διοικητικών συστημάτων, συνδυάζει δε τις εμπειρίες του γράφοντος από την ενασχόληση στο χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης σε θέματα και προβλήματα της ενεργού Διοικήσεως.

Τα αντικείμενα που θα διερευνήσουμε έχουν σχέση με τη αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης, όπως αυτή εξελίσσεται μέσα από τη διοικητική μεταρρύθμιση που προωθείται στην Ελλάδα, τη στρατηγική και την πολιτική της μεταρρύθμισης αυτής και τη συγκριτική της ανάλυση σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρώπης. Επίσης ιδιαίτερο αντικείμενο προς έρευνα και έλεγχο αποτελεί η διοικητική αποκέντρωση στην Ελλάδα, το σημερινό καθεστώς και τα προβλήματα που παρουσιάζονται στον τομέα αυτό. Επιπλέον η μελέτη της περίπτωσης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας μας βοηθά να καταλάβουμε πως λειτουργεί η τοπική αυτοδιοίκηση στο β' βαθμό της και τι συνεισφέρει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της τοπικής περιφέρειας, με σκοπό να εντοπίσουμε δυνατότητες και αδυναμίες και πως αυτές μπορούν να ξεπεραστούν μέσα από νέα αποκεντρωτικά συστήματα με ουσιαστικές αρμοδιότητες στην τοπική ανάπτυξη.

Η προσέγγιση του αντικειμένου της διατριβής αυτής, έγινε με τη βοήθεια της βιβλιογραφικής ανασκόπησης στα αντικείμενα που διερευνούμε, με κριτική ανάλυση αυτής, με συγκριτική μελέτη γύρω από τα δεδομένα των χωρών της Ευρώπης για τα ανωτέρω αντικείμενα και κυρίως με συλλογή, επεξεργασία και ανάλυση στοιχείων από τις επιμέρους υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας, μιλώντας με ανθρώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τεράστια εμπειρία στο χώρο αυτής και καταγράφοντας τα προβλήματα στην πράξη όπως τα αντιμετωπίζουμε εργαζόμενοι στο χώρο της Αυτοδιοίκησης.

Η παρούσα εργασία διαρθρώνεται σε δύο μέρη. Ειδικότερα στο πρώτο μέρος, θα γίνει αναφορά σε θεωρίες και σύγχρονα μοντέλα της οργάνωσης στη Δημόσια Διοίκηση, στο κύριο πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και στη σχέση της με το κοινωνικό σύνολο. Θα αναφερθούμε στην αναπτυξιακή διοίκηση, το ρόλο της στο σύγχρονο οικονομικό, κοινωνικό και τεχνολογικό περιβάλλον και τους παράγοντες που επηρεάζουν τη μορφή και τη λειτουργία της. Θα μιλήσουμε για τη διοικητική μεταρρύθμιση στην

Ελλάδα, την πολιτική και την στρατηγική της μεταρρύθμισης αυτής. Θα παρατεθούν μέτρα αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης που ελήφθησαν σε χώρες της Ευρώπης και τις σχετικές μελέτες από τις οποίες ξεκίνησαν.

Στη συνέχεια, θα ασχοληθούμε με την ανάγκη της αποκέντρωσης και πως αυτή εξελίσσεται στην Ελλάδα, το σημερινό καθεστώς της ελληνικής διοικητικής αποκέντρωσης, τα προβλήματα στη λήψη και διαδικασία των αποφάσεων στην ελληνική αποκέντρωση, καθώς και τις σύγχρονες τάσεις αναδιάρθρωσης των αποκεντρωμένων δραστηριοτήτων.

Στο δεύτερο μέρος, θα αναφερθούμε γενικότερα στην τοπική αυτοδιοίκηση και ειδικότερα, θα γίνει μελέτη της περίπτωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης β' βαθμού στο Νομό Αρκαδίας, σχετικά με την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία της, τη μορφή της, τις αρμοδιότητες της, τη συμβολή της στην ανάπτυξη του Νομού, τη χρηματοδότηση της τοπικής ανάπτυξης, και κατά πόσο λειτουργεί αποτελεσματικά και αποδοτικά για του πολίτες της και τους λοιπού κοινωνικούς εταίρους της.

Τέλος καταλήγουμε σε συμπεράσματα που περιλαμβάνουν κριτικές απόψεις και προβληματισμό γύρω από τα κύρια ευρήματα της εργασίας στο ευρύτερο επιστημονικό πεδίο που εντάσσονται.

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

1. Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1.1. Γενικά.

Η θεωρία στην επιστήμη της οργάνωσης και της διοίκησης ξεκινά από τα πορίσματα των ερευνών και των πειραμάτων στη διοίκηση των επιχειρήσεων. Μεταξύ των δύο τομέων της έρευνας συναντάμε πολλές ομοιότητες, αφού το πρόβλημα της οργάνωσης και διοίκησης σε γενικές γραμμές είναι κοινό, αρκεί να δει κανείς της διοίκηση όχι ως αυτοσκοπό, αλλά ως μέσο για την επιτυχία προκαθορισμένων στόχων. Έτσι στη Δημόσια Διοίκηση αντιμετωπίζονται οι γνωστές προεκτάσεις των προβλημάτων της οργάνωσης π.χ. η έκταση του ελέγχου, ο συντονισμός, η εξουσιοδότηση, η ενότητα της εντολής.

Όλες οι φάσεις της έρευνας στο χώρο της οργάνωσης και της διοίκησης των επιχειρήσεων και οργανισμών και οι εξελίξεις της θεωρίας της οργάνωσης, εντάσσονται και στο χώρο της έρευνας στη Δημόσια Διοίκηση, αφού επιπλέον είναι γνωστό ότι οι περισσότεροι θεωρητικοί της οργάνωσης και της διοίκησης ως επιστήμης, είχαν υπόψη τους στις μελέτες τους και τα οργανωτικά προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης (Κόντης Θ., 2001)

1.2. Η κλασσική θεωρία.

Η κλασσική διοικητική σκέψη θεμελιώνεται στην τυπική οργάνωση και διοίκηση με τους κανόνες λειτουργίας της και παραγνωρίζει την ανθρώπινη πλευρά με τις παρακινητικές και συμπεριφορικές προεκτάσεις της. Οι κλασικοί θεωρούν τη διοικητική οργάνωση σαν ένα κλειστό σύστημα και αγνοούν την επίδραση πάνω σε αυτό του εξωτερικού περιβάλλοντος.

Στην κλασσική θεωρητική άποψη, την οποία ακολούθησαν κυρίως οι Taylor και Fayol, ασκήθηκε κριτική με τον ισχυρισμό ότι κατασκεύασαν «οργάνωση χωρίς ανθρώπους». Ειδικότερα η κλασσική θεωρία στηρίχθηκε

και έδωσε ειδική έμφαση στη μελέτη και έρευνα των ακόλουθων θεμάτων:

- *Ειδικότητα και τμηματοποίηση*

Η ειδικότητα κατά την κλασική θεωρία σημαίνει τη συγκέντρωση ορισμένων δεξιοτήτων, εμπειριών και γνώσεων και την τμηματοποίηση, δηλαδή το χωρισμό των δραστηριοτήτων ενός οργανισμού, με βάση αυτές τις δεξιότητες, εμπειρίες και γνώσεις.

- *Καθορισμός στόχων*

Για τον καθορισμό των στόχων λαμβάνονται υπόψη, ο προσδιορισμός των διοικητικών προτεραιοτήτων, ο προσδιορισμός των θέσεων «κλειδιά», καθώς και η σύνδεση των ανθρώπων και των υλικών στοιχείων της οργάνωσης με τους στόχους.

- *Έκταση του ελέγχου*

Ένας άνθρωπος είναι σε θέση να ελέγξει περιορισμένο αριθμό υφισταμένων¹. Επιπλέον η πολυπλοκότητα των προβλημάτων και η δυσκολία λήψεως αποφάσεων στα ανώτερα κλιμάκια περιορίζει ακόμη περισσότερο τον αριθμό των στελεχών σε αντίθεση με τα κατώτερα κλιμάκια που μπορούν να ελέγχουν μεγαλύτερο αριθμό υφισταμένων.

- *Συντονισμός*

Ρύθμιση των δραστηριοτήτων κατά τρόπο που τις ενσωματώνει στην προσπάθεια για την επιτυχία του κοινού στόχου, με αρμονική κινητοποίηση των ενεργειών όλων των θέσεων στην ιεραρχία, προς τους στόχους.

- *Εξουσιοδότηση*

Η μεταβίβαση του δικαιώματος λήψεως αποφάσεων από ένα κλιμάκιο της ιεραρχίας σε άλλο κατώτερο, με σαφή προσδιορισμό του τι και ποιος θα εξουσιοδοτηθεί, έλεγχος του εξουσιοδοτούμενου και ευθύνη του εξουσιοδοτούντος.

¹ Ο Graicunas υποστηρίζει ότι ο προϊστάμενος μπορεί να ελέγχει κατά περίπτωση από 3-6 υφισταμένους.

- *Ιεραρχική κλίμακα*

Υπαρξη ιεραρχικής πυραμίδας με την αλυσίδα της εντολής από πάνω προς τα κάτω.

- *Εξουσία και ευθύνη*

Ως εξουσία νοείται το δικαίωμα να ενεργεί κανείς κατά τέτοιο τρόπο ή να απέχει ή κατ' άλλους το δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις ή να απέχει από αυτές.

Ως ευθύνη νοείται η υποχρέωση να δίνει κανείς λόγο των πράξεων του σε κάποιο ιεραρχικά προϊστάμενο.

Ο Henry Fayol σύνδεσε τα πορίσματα της κλασικής θεωρίας με τη Δημόσια Διοίκηση, λέγοντας ότι οι κανόνες της θεωρίας αυτής εφαρμόζονται και στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Η κλασική θεωρία με τις μεθόδους της αποτέλεσε κατά κάποιο τρόπο μια αντίρροπη δύναμη στην πολιτική επίδραση κατά τη διαδικασία των αποφάσεων και ιδιαίτερα με την είσοδο στη Δημόσια Διοίκηση και την τοπική αυτοδιοίκηση στις ΗΠΑ, των νέων τεχνοκρατών.

Η κλασική θεωρία και οι άλλοι οπαδοί της όπως ο Luther, Guilic L., Urwick, προσέδωσαν στη διοίκηση μια αυταρχική υφή, επηρεασμένοι ίσως από τη στρατιωτική οργάνωση και διοίκηση, χωρίς να είναι ανεπηρέαστοι από τη βεμπερική γραφειοκρατική θεωρία. Και πράγματι η αντίληψη τους για ένα ενοποιημένο και πειθαρχημένο σύστημα εξουσίας, υποδηλώνει την επίδραση τους από τις γραφειοκρατικές θέσεις του Max Weber. Παρά τα μειονεκτήματα της θεωρίας αυτής, μπήκαν οι βάσεις για μια επιστημονική προσέγγιση στο πρόβλημα της διοικήσεως.

1.3. Η θεωρία των ανθρωπίνων σχέσεων.

Η θεωρία αυτή που ονομάζεται και συμπεριφορική θεωρία, θεμελιώνεται κυρίως πάνω στη σημασία του ανθρώπινου παράγοντα, του οποίου εξετάζονται τα κίνητρα συμπεριφοράς και οι ανάγκες, όπως διαμορφώνονται σε ένα κοινωνικό περιβάλλον.

Οι θεωρητικοί των ανθρωπίνων σχέσεων υποστήριξαν ότι η κατανόηση της κοινωνικής συμπεριφοράς απέδειξε ότι η αποτελεσματική διοίκηση και η σωστή οργάνωση πραγματοποιούνται αφού ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εργαζομένων και όταν η διοίκηση παύσει να είναι άκαμπτη και σκληρή, αλλά ευέλικτη και προσαρμοστική. Η τυπική ιεραρχική σχέση, σύμφωνα με αυτούς, δεν αρκεί για την αρμονική λειτουργία ενός οργανισμού. Και άλλοι παράγοντες συμβάλλουν σ' αυτό, όπως η αναγνώριση της άτυπης οργάνωσης (informal organization) και των παρακινήτικων δυνάμεων, που ωθούν το προσωπικό στην ομαλή ένταξη του στο περιβάλλον του οργανισμού.

Έτσι οι αρχές που θεμελίωσαν οι κλασικοί θεωρητικοί, έχουν καλύτερη πρακτική εφαρμογή, όταν συνδυασθούν με την ικανοποίηση των ατόμων μελών του οργανισμού. Οι οπαδοί των ανθρωπίνων σχέσεων συνδύαζαν την ικανοποίηση των αναγκών των εργαζομένων του οργανισμού με τους στόχους του οργανισμού, υποστηρίζοντας ότι οι δεύτεροι επιτυγχάνονται αφού ικανοποιηθούν οι πρώτες.

1.4. Η θεωρία των συστημάτων.

Η θεωρία των συστημάτων «βλέπει» κάθε οργανισμό, επομένως και τη Δημόσια Διοίκηση, σαν ένα σύστημα που αποτελείται από έναν αριθμό αλληλεξαρτημένων μελών, που σαν σύνολο αποβλέπουν στην εκπλήρωση μιας προσδιορισμένης λειτουργίας.

Κυρίαρχη φιλοσοφία στη συστηματική αυτή προσέγγιση είναι η αποτελεσματική επικοινωνία (Effective Communication) και ένα σύστημα αποτελεί ένα δίκτυο επικοινωνιών (Communications Network).

Κατά τον Barber η μεθοδολογία της συστηματικής έρευνας των οργανώσεων περιέχει τις εξής φάσεις:

α) Προσδιορισμός στόχων.

β) Λειτουργία υποσυστημάτων (τομείς λήψεως αποφάσεων).

γ) Ανάλυση των τομέων λήψεως αποφάσεων και των αναγκών σε πληροφορίες.

δ) Σχεδιασμός των «καναλιών» επικοινωνίας που διευκολύνουν τη ροή των πληροφοριών μέσα στον οργανισμό.

ε) Ομαδοποίηση των τομέων λήψεως αποφάσεων για την ελαχιστοποίηση των προβλημάτων επικοινωνίας (Barber M., 1975).

Η Δημόσια Διοίκηση ανήκει στην κατηγορία των ανοικτών συστημάτων, αφού δραστηριοποιείται στο κοινωνικό περιβάλλον, από το οποίο δέχεται ποικιλία επιδράσεων π.χ. πολιτική επίδραση, πίεση ομάδων κλπ. (inputs) και προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο (outputs). Αντιθέτως υπάρχουν και τα κλειστά συστήματα που δεν δέχονται επιδράσεις από το εξωτερικό περιβάλλον και που καλούνται «μηχανιστικά».

1.5. Άλλες προσεγγίσεις στη θεωρία της Διοικήσεως και της οργανώσεως.

Παραθέτουμε στη συνέχεια θεωρητικές τάσεις που αντιμετωπίζουν το φαινόμενο Δημόσια Διοίκηση σε συνδυασμό με το κράτος και το εξετάζουν κάτω από μια ευρύτερη κοινωνική και ιδεολογική σκοπιά, σε αντίθεση με τις απόψεις που αναφέρθηκαν, που την εξετάζουν από καθαρά ενδοοργανική σκοπιά.

➤ Φιλελεύθερη τάση

Υποστηρίζει ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι μια από τις τρεις πολιτειακές εξουσίες και αποτελεί όργανο της νομοθετικής, αφού κάθε πράξη της διέπεται από την αρχή της νομιμότητας.

➤ Μαρξιστική θέση

Σύμφωνα με τον Victor Wiseman (1967), κατά την μαρξιστική και

λενινιστική θεώρηση της Δημόσιας Διοίκησης και του κράτους, η Δημόσια Διοίκηση, ως τμήμα της κρατικής οργάνωσης, είναι όργανο χωρίς δική του αυτονομία και αυθυπαρξία. Όταν το κράτος αποκτά κάποια σχετική ανεξαρτησία, τούτο δεν είναι αποτέλεσμα της αυτονομίας του, αλλά πρόκειται για ένα απατηλό φαινόμενο (ισορροπία δυνάμεων της άρχουσας τάξης και σύγκρουσης μέσα σ' αυτήν). (G. Timsit, 1980).

➤ *Νεομαρξιστική θεώρηση*

Η νεομαρξιστική θεώρηση διευρύνει τα όρια της αυτονομίας της Δημόσιας Διοίκησης και δέχεται ότι η διοίκηση δεν είναι πάντα όργανο των κοινωνικών δομών. Η αυτονομία της από τις κοινωνικές δομές είναι σχετική, γιατί στηρίζεται στην αλληλεξάρτηση μεταξύ αυτής και των κοινωνικών δομών.

➤ *Γραφειοκρατική θεωρητική θέση*

Η γραφειοκρατική θεωρία, που αποτελεί δημιούργημα του Max Weber, αποτέλεσε σταθμό στη διοικητική σκέψη. Ο ορισμός της γραφειοκρατίας του κοινωνιολόγου Weber θεμελιώνεται στο γεγονός ότι αποτελεί κοινωνικό μηχανισμό που μεγιστοποιεί την απόδοση και είναι ένα σχήμα οργανισμού με ειδικά χαρακτηριστικά. Το μοντέλο αυτό διοίκησης θα πρέπει να ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, πέρα από συναισθηματισμούς, στηριζόμενο σε μια ψυχρή και ορθολογιστική διοικητική δράση.

2. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

2.1. Ανάλυση μοντέλων.

Σε ότι αφορά στην οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, έχουν διαμορφωθεί διάφορα μοντέλα τα οποία ανάλογα με τις περιστάσεις είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν σε ευρεία ή σε περιορισμένη κλίμακα και είναι τα κατωτέρω:

A) Το ενιαίο-ολοκληρωμένο μοντέλο (integrational model)

Το μοντέλο αυτό θεωρεί το σύνολο της Δημόσιας Διοίκησης μιας χώρας ως ένα στενό ιεραρχικό σύστημα, με τον επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας στην κορυφή, περιβαλλόμενου από ένα επιτελείο από πιστούς υφισταμένους που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του προγράμματος του. Κάτω από αυτόν και σε μία κλασσική πυραμιδοειδή διάρθρωση, υπάρχει μια διαδοχική σειρά επιπέδων, καθένα από τα οποία είναι υπεύθυνο και υπόλογο προς το αμέσως ανώτερο.

Στο μοντέλο αυτό, η ροή των αποφάσεων κινείται από την κορυφή προς τη βάση σε μία αδιάκοπη αλυσίδα εξειδικευμένων ενεργειών και οι οποίες συνήθως διεκπεραιώνονται από μη πολιτικά, τεχνοκρατικά στελέχη.

B) Το πολιτικό πλουραλιστικό μοντέλο (political pluralistic)

Το μοντέλο αυτό, το οποίο βρίσκεται στον αντίποδα του προηγούμενου, προϋποθέτει την πολλαπλή διάσπαση, της εξουσίας μέσα από τη λειτουργία πολλών *ad hoc* αυτόνομων οργανισμών.

Σύμφωνα με το μοντέλο αυτό, ο τομέας της εκτελεστικής εξουσίας εμφανίζεται πολύ χαλαρός με την έννοια ότι οι διάφοροι τομείς ευθύνης (π.χ υπηρεσίες και οργανισμοί) είναι ανεξάρτητοι και ο καθένας από τους φορείς αυτούς είναι υπεύθυνος έναντι των ιδίων του συμφερόντων και των συμφερόντων των ομάδων που υπηρετεί, παίζοντας έναν αυτόνομο πολιτικό ρόλο.

Το μοντέλο αυτό, το οποίο τονίζει ιδιαίτερα την ανεξαρτησία των οργανισμών στην αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων κατευθύνεται κυρίως από την ευθύνη των επιμέρους οργανισμών στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, μπορεί δε να θεωρηθεί κατάλληλο για την οργάνωση μικρής κλίμακας δραστηριοτήτων, κυρίως στον τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Γ) Το μοντέλο συγκεντρωτικής διοικήσεως

Στο μοντέλο αυτό, η αποφασιστική αρμοδιότητα συγκεντρώνεται σε ένα κεντρικό σημείο στην κορυφή, το οποίο έχει τη γενική ευθύνη της διοικήσεως των οργανισμών. Όλες οι υπηρεσίες του οργανισμού αποτελούν εκτελεστικά όργανα της κεντρικής εξουσίας, συνήθως δε το έργο τους συνίσταται στην επίβλεψη της εφαρμογής των αποφάσεων του κέντρου, στη συγκέντρωση στοιχείων και στην υποβολή αναφορών και εκθέσεων προς ενημέρωση της κεντρικής εξουσίας.

Η δυνατότητα εφαρμογής του συγκεντρωτικού συστήματος σε όσες περιπτώσεις αυτή ευνοείται από τις σύγχρονες τεχνολογικές συνθήκες, ισχύει κυρίως για θέματα στρατηγικού προγραμματισμού και για τη λήψη ιδιαίτερος σημαντικών αποφάσεων.

Δ) Το μοντέλο της αποκεντρωτικής διοίκησης

Στην περίπτωση αυτή, όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν σε θέματα της περιφέρειας ασκούνται από τα όργανα της περιφερειακής διοικήσεως, τα οποία είναι για το σκοπό αυτό εφοδιασμένα από το νόμο με το δικαίωμα της λήψεως αποφάσεων επί θεμάτων που αφορούν τη περιοχή της ευθύνης τους.

Τα περιφερειακά όργανα, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, απολαμβάνουν ενός ουσιαστικού βαθμού ανεξαρτησίας έναντι της κεντρικής διοικήσεως με την έννοια ότι μπορούν να ρυθμίζουν αυτόνομα θέματα στην περιοχή της ευθύνης τους.

Ε) Το μοντέλο τη Αναπτυξιακής Διοικήσεως

Το μοντέλο αυτό, σχετίζεται κυρίως με την εφαρμογή αναλόγων οργανωτικών και λειτουργικών προσαρμογών του κλασσικού συστήματος διοικήσεως με σκοπό την απαλλαγή της από δυσκίνητες και χρονοβόρες διαδικασίες καθώς και από αναχρονιστικές πρακτικές και αγκυλώσεις, ώστε να καταστεί δυνατόν να προωθεί με αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακές

πολιτικές της εκάστοτε κυβέρνησης.

ΣΤ) Το μοντέλο της γραφειοκρατικής διοίκησης

Το μοντέλο αυτό διατυπώθηκε από τον Max Weber και το βασικότερο χαρακτηριστικό του είναι η εκλογίκευση στην οργάνωση και λειτουργία των οργανισμών, η οποία προϋποθέτει μια πλήρως προσχεδιασμένη διανοητική δραστηριότητα, στο πλαίσιο της αποστολής τους.

Σύμφωνα με το μοντέλο αυτό, κάθε διοικητική ενέργεια προσδιορίζεται στο μέγιστο δυνατό βαθμό από κανόνες στους οποίους κάθε άτομο πρέπει να προσαρμόζεται. Στα πλαίσια αυτά, η ικανότητα πρόβλεψης, η προτυποποίηση και η πειθαρχία, αξιολογούνται ως πολύ σοβαρά προσόντα. Ο χαρακτήρας της γραφειοκρατικής οργάνωσης βασίζεται κυρίως στο γεγονός ότι τα πρόσωπα που καταλαμβάνουν τις διάφορες θέσεις μέσα στην ιεραρχία του γραφειοκρατικού συστήματος, είναι στοιχεία μεταβλητά και συνεπώς είναι σε μεγάλο βαθμό αδιάφορο αν σε μία συγκεκριμένη θέση θα υπηρετεί ο Α ή ο Β, αφού και οι δύο έχουν να επιτελέσουν ένα σαφώς προδιαγεγραμμένο έργο.

Ζ) Το Αυτοδιοικητικό μοντέλο

Το μοντέλο αυτό αποτελεί μια παραλλαγή του αποκεντρωτικού μοντέλου, με τη διαφορά ότι οι διάφορες υποθέσεις ασκούνται από αιρετά όργανα της περιοχής στην οποία αναφέρονται. Στη βάση αυτή λειτουργεί το σύστημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και με κάποιους περιορισμούς (κυρίως σε ότι αφορά στα όργανα Διοίκησης) το σύστημα της καθ' ύλην Αυτοδιοίκησης.

3. ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ.

3.1. Το κύριο πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης.

Η Δημόσια Διοίκηση έχει να αντιμετωπίσει ένα τεράστιο πρόβλημα,

που η λύση του συνδέεται με την ίδια την ύπαρξη της. Σύμφωνα με τον M. Barber το διοικητικό πρόβλημα έχει τις ακόλουθες τρεις προεκτάσεις:

α) Η Δ.Δ πρέπει να συμφωνεί με το κοινωνικό και το οικονομικό περιβάλλον της.

β) Η Δ.Δ πρέπει απαραίτητα να παρέχει στο περιβάλλον, υπηρεσίες που χρειάζεται η κοινωνία.

γ) Η εσωτερική λειτουργία της πρέπει να είναι τόσο καλή όσο και στην ιδιωτική επιχείρηση, την οποία σε τελευταία ανάλυση πρέπει να κατευθύνει και να οδηγεί (Barber M., 1975)

Η αντιμετώπιση του ανωτέρω προβλήματος δεν είναι πάντοτε επιτυχής. Η οργανωτική διάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης σε πολλές χώρες, όπως και στην Ελλάδα, δεν επιτρέπει πολλές φορές την προσαρμογή της στις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου. Τούτο οφείλεται στον τεράστιο όγκο των συναλλαγών της και στην ποικιλία των αντικειμένων με τα οποία ασχολείται. Παράλληλα η Δημόσια Διοίκηση αντιδρά κατά αργό και πολλές φορές σπασμωδικό τρόπο στις κοινωνικές απαιτήσεις.

Άλλος λόγος κακής προσαρμογής της είναι η έλλειψη συνέπειας και συνέχειας στις ενέργειες της και οφείλεται στην υπερκάλυψη των αρμοδιοτήτων μεταξύ των γραφειοκρατικών διατυπώσεων. Ειδικότερα η γραφειοκρατική συγκρότηση και λειτουργία σε αντίθεση με τη διοίκηση των επιχειρήσεων, είναι συμπτώματα της Δημόσιας Διοίκησης, που έχει συνέπεια το μεγάλο κόστος στην παροχή των υπηρεσιών και την κακή εξυπηρέτηση των πολιτών.

Τέλος άλλη αδυναμία κατά την αντιμετώπιση του διοικητικού προβλήματος είναι η κακή κατανομή των αρμοδιοτήτων και των ευθυνών που δυσχεραίνουν τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και κυρίως τη δυνατότητα αντιμετώπισης των καθημερινά μεταβαλλόμενων καταστάσεων και κοινωνικών προβλημάτων.

3.2. Η κοινωνική θέση της Δημόσιας Διοίκησης.

Η Δημόσια Διοίκηση είναι αναπόσπαστο μέρος της κοινωνικής πραγματικότητας. Ο τρόπος σκέψης και η μεθοδολογία δράσης της, καθώς και η δομή και διάρθρωση της αποτελούν αντανάκλαση των κοινωνικών αξιών, των κοινωνικών συστημάτων, των πεποιθήσεων και παραδόσεων του κοινωνικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο λειτουργεί. Κατά τον Dimock, η σύνεση της δράσης της με τις κοινωνικές αξίες είναι τέτοια ώστε κάθε δυσαρμονία μεταξύ της συμπεριφοράς της και των κοινωνικών επιταγών, έχει δυσμενή επακόλουθα, όχι μόνο για την ίδια τη διοίκηση αλλά και για το κοινωνικό σύνολο.

Συνέπεια αυτής της κοινωνικής θέσης της είναι και ο πολύπλοκος ρόλος των ηγετών της. Ο επικεφαλής έχει να εξυπηρετήσει δύο ρόλους: α) να καθιερώσει και να εφεύρει τεχνικές που προάγουν την λειτουργία και την απόδοση μέσα στην οργάνωση του και β) να εναρμονίσει τη δραστηριότητα του με τις επιταγές και τα αιτήματα του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Η κοινωνική θεώρηση της Δημόσιας Διοίκησης και των διοικητικών οργανισμών, βλέπει τη Δημόσια Διοίκηση όχι σαν μία αυτόνομη οργάνωση, αλλά σαν μία οργάνωση που αποτελείται από μέλη με κοινωνικούς ρόλους και status και δική τους προσωπικότητα, που ενεργεί και δραστηριοποιείται σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

3.2.1. Η επίδραση της Δημοκρατικής αντίληψης.

Σύμφωνα με τις δημοκρατικές ιδέες, η Δημόσια Διοίκηση εμφανίζεται ως ένας μηχανισμός που στοχεύει στην εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου, για λογαριασμό του οποίου και υπάρχει. Κύρια χαρακτηριστικά μιας δημοκρατικής διοίκησης είναι:

- Η αντιπροσωπευτικότητα, όπου ο πολίτης μετέχει στη διαδικασία των αποφάσεων μέσω του αντιπροσώπου του, που τον εκλέγει όταν δεν μπορεί να μετάσχει άμεσα ο ίδιος.

- Η υπευθυνότητα, όπου οι εκλεγόμενοι αντιπρόσωποι του λαού (υπουργοί, τοπικοί άρχοντες κλπ.) δεν είναι μόνο αντιπρόσωποι του κοινού, αλλά και υπεύθυνοι σ' αυτό και δίνουν λογαριασμό για τη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων.
- Το συνταγματικό κα νομοθετικό καθεστώς, όπου περιορίζει την έκταση των αρμοδιοτήτων της διοίκησης σε όρια που καθορίζουν οι νόμοι και το σύνταγμα, ώστε να εμποδίζεται η υπέρβαση των ορίων δράσης και να αποτρέπεται η άσκηση της διοίκησης κατά τρόπο αυθαίρετο και αυταρχικό.
- Ο δικαστικός έλεγχος, για τις πράξεις της, από τα δικαστήρια που ελέγχουν τη συνταγματική και νομοθετική νομιμότητα τους. Αποτέλεσμα της ευθύνης των διοικητικών οργάνων είναι ο έλεγχος που ασκούν στις πράξεις τους τα διοικητικά δικαστήρια (Συμβούλιο της Επικρατείας, διοικητικά εφετεία κ.α.)

3.2.2. Οι περιορισμοί της Δημόσιας Διοίκησης.

Κάτω από την επίδραση του δημοκρατικού πνεύματος μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση περιορίζεται από ένα πλαίσιο μηχανισμών, που η ύπαρξη τους προδίνει και το βαθμό δημοκρατικότητας μιας δημόσιας διοίκησης.

α) Η αρχή της νομιμότητας, όπου κάθε ενέργεια, κάθε πράξη ή απόφαση της διοίκησης στηρίζεται και προβλέπεται από τους νόμους, που τους εγκρίνει ένα δημοκρατικά εκλεγμένο συλλογικό νομοθετικό όργανο. Ακόμα και παρεχόμενη από τους νόμους *διακριτική ευχέρεια*, στη διοίκηση, δηλαδή η δυνατότητα να προκρίνει μεταξύ πολλών ενεργειών ή λύσεων, μια που θεωρεί πιο συμφέρουσα, δεν αποτελεί παράβαση της νομιμότητας γιατί στηρίζεται στο νόμο και η υπέρβαση της ελέγχεται από τα διοικητικά δικαστήρια.

β) Η αρχή της λογοδοσίας, όπου τα διοικητικά όργανα σε όλες τις βαθμίδες της ιεραρχίας, υπόκεινται σε έλεγχο. Δεν υπάρχει διοικητικό όργανο, στα

πλαίσια του νομοθετικού καθεστώτος που διέπει τη δημόσια διοίκηση, του οποίου οι πράξεις να μην υπόκεινται στον έλεγχο κάποιου άλλου οργάνου, στο οποίο και λογοδοτεί.

γ) Η αρχή της αποδοτικότητας, όπου η δημοκρατική διοίκηση οφείλει να έχει υψηλές αποδόσεις και να λειτουργεί κατά τρόπο ταχύ και δημιουργικό. Η υψηλή στάθμη της απόδοσης της Δημόσιας Διοίκησης σημαίνει και υψηλή στάθμη παροχών προς τους πολίτες.

δ) Η αρχή της δημοσιότητας, όπου η διοίκηση και οι πράξεις της δεν αποτελούν «ταμπού» για τους πολίτες, ούτε η διοίκηση ασκείται «κεκλεισμένων των θυρών». Η δημοσιότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη της συμμετοχής των πολιτών, στη διαδικασία των αποφάσεων, αφού η τελευταία δεν νοείται χωρίς τη σωστή πληροφόρηση των πολιτών.

ε) Η αρχή της ανταπόκρισης στις ανάγκες του συνόλου, όπου η διοίκηση θα πρέπει να συγκροτείται και να λειτουργεί κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνεται δυναμικά στις απαιτήσεις του εξυπηρετούμενου συνόλου.

4. Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΩΣ ΝΕΑ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΗΣ.

4.1. Έννοια της Αναπτυξιακής Διοίκησης.

Τα προβλήματα τα οποία δημιουργήθηκαν από τις ριζικές αλλαγές που σημειώθηκαν στην οικονομική και κοινωνική ζωή των λαών, κυρίως μετά το 2^ο παγκόσμιο πόλεμο, οδήγησαν στον αναπροσδιορισμό της μορφής της Διοικήσεως, η οποία από αυστηρά συγκεντρωτική εξελίχθηκε σε αποκεντρωτική και στον ταυτόχρονο αναπροσανατολισμό των σκοπών της, η οποία από καθαρά διοικητικοί εξελίχθηκαν σε οικονομικούς και κοινωνικούς.

Η ανάγκη προώθησης των νέων αποστολών της Διοικήσεως, επέβαλε και την ανάγκη προώθησης ειδικών μέτρων πολιτικής με σαφή αναπτυξιακό χαρακτήρα τα οποία λόγω της σπουδαιότητας τους έδωσαν μια νέα

διάσταση στο ρόλο της Δημόσιας Διοίκησης, με κύρια κατεύθυνση στη ανάπτυξη εξ' αιτίας της οποίας καθιερώθηκε και ο όρος «Αναπτυξιακή Διοίκηση».

Η αναπτυξιακή διοίκηση αποτελεί μια σύγχρονη μορφή Διοικήσεως, η οποία περικλείει μια συνεχή και αδιάκοπη διαδικασία αναπροσαρμογής των μεθόδων και συστημάτων Διοίκησης, ανεξάρτητα από το στάδιο οικονομικής ανάπτυξης που βρίσκεται μια χώρα (Φαναριώτης Π.,1999). Καλύπτει δε πέραν των αναπτυξιακών στόχων και γενικότερους στόχους, οι οποίοι προκύπτουν από την ανάγκη προσαρμογής μιας κοινωνίας στις απαιτήσεις των συνεχώς μεταβαλλόμενων συνθηκών, τόσο στον οικονομικό όσο και στον κοινωνικό και τεχνολογικό τομέα.

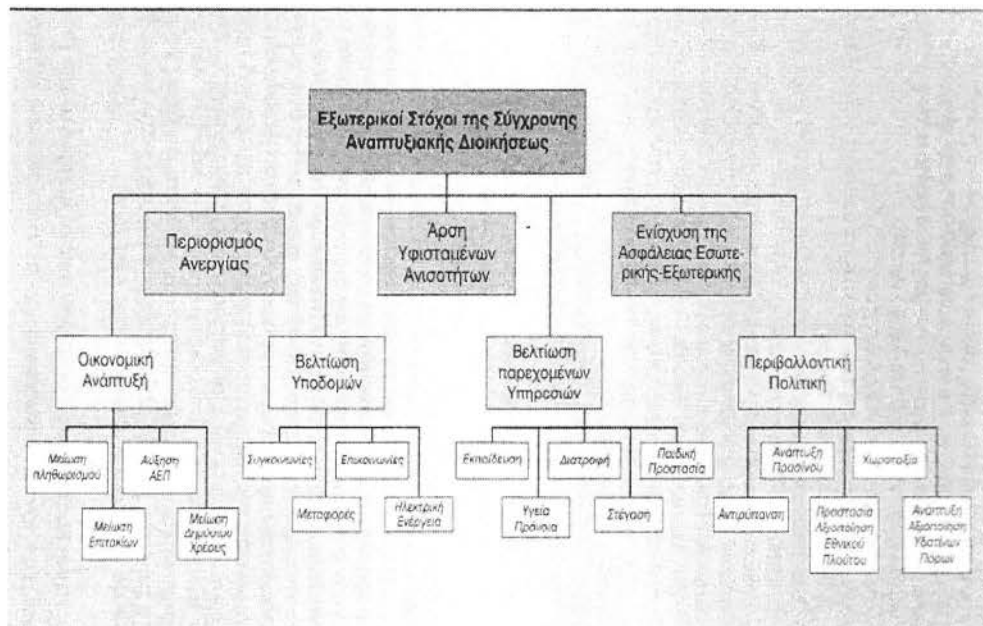
4.2. Ο ρόλος της Αναπτυξιακής Διοίκησης στο σύγχρονο περιβάλλον και οι παράγοντες που επηρεάζουν τη μορφή και λειτουργία της.

Ο ρόλος της αναπτυξιακής διοικήσεως εστιάζεται κυρίως στη δημιουργία των αναγκαίων συνθηκών, οι οποίες θα οδηγήσουν στην ανάλογη προσαρμογή των ρυθμών ανάπτυξης στις νέες και συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες για να αναπτυχθεί η διαδικασία μετάβασης από μία αναπτυσσόμενη σε μια αναπτυγμένη κοινωνία αλλά και να εξασφαλισθεί η δυνατότητα συνεχούς προσαρμογής της Διοικήσεως στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες.

Η αποστολή της σε σχέση με την ανάπτυξη, έχει την πλευρά της ουσιαστικής προσαρμογής της Διοικήσεως στις σύγχρονες ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας και την πλευρά της οργάνωσης της έτσι ώστε να φέρει εις πέρας τους ανωτέρω αναπτυξιακούς στόχους της.

Στην πρώτη περίπτωση οι στόχοι της Διοικήσεως (στόχοι εξωτερικοί, που αφορούν στην ουσιαστική εκπλήρωση του προορισμού της Δημόσιας Διοίκησης) είναι:

- Η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για την ταχύτερη προσαρμογή μιας υπό ανάπτυξη χώρας στα δεδομένα της οικονομίας των ανεπτυγμένων χωρών.
- Η βελτίωση των υποδομών σε συνδυασμό με την αξιοποίηση ευκαιριών στην επιστήμη και την τεχνολογία.
- Η εξισορρόπηση των υφιστάμενων ανισοτήτων στον οικονομικό και κοινωνικό τομέα.
- Η διατήρηση σε όσο το δυνατόν υψηλότερα επίπεδα των ρυθμών αύξησης του εθνικού εισοδήματος.
- Ο περιορισμός της ανεργίας για την ασφάλεια του εισοδήματος των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων.
- Η επέκταση και βελτίωση των υπηρεσιών στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της Κοινωνικής Πρόνοιας.
- Η εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας των πολιτών.
- Η βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών μέσω της καταπολέμησης των ρύπων και του θορύβου, της ανάπτυξης του πρασίνου και της ορθολογικής αξιοποίησης του φυσικού πλούτου.

Σχήμα 1. Ενδεικτικό διάγραμμα βασικών προσανατολισμών της Σύγχρονης Αναπτυξιακής Διοικήσεως.

Στη δεύτερη περίπτωση, οι στόχοι της αναπτυξιακής διοικήσεως (στόχοι εσωτερικοί) αφορούν την αναθεώρηση των υφιστάμενων συστημάτων και λοιπών μορφών οργάνωσης και λειτουργίας των οργανισμών που λειτουργούν στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης, ώστε αυτή να αποκτήσει την αναγκαία συγκρότηση και ευελιξία, προκειμένου να καταστεί ικανή να φέρει εις πέρας τους στόχους που περιγράψαμε στην προηγούμενη παράγραφο.

Η Δημόσια Διοίκηση για να καταστεί πράγματι αναπτυξιακή πρέπει να υιοθετήσει νέες μορφές οργάνωσης και λειτουργίας, βασισμένες στη φιλοσοφία της αποτελεσματικής Διοικήσεως και στις αρχές του σύγχρονου management, ώστε να είναι σε θέση να εξασφαλίσει το μέγιστο βαθμό αποτελεσματικότητας κατά τη διαδικασία επιδίωξης των αντικειμενικών της σκοπών.

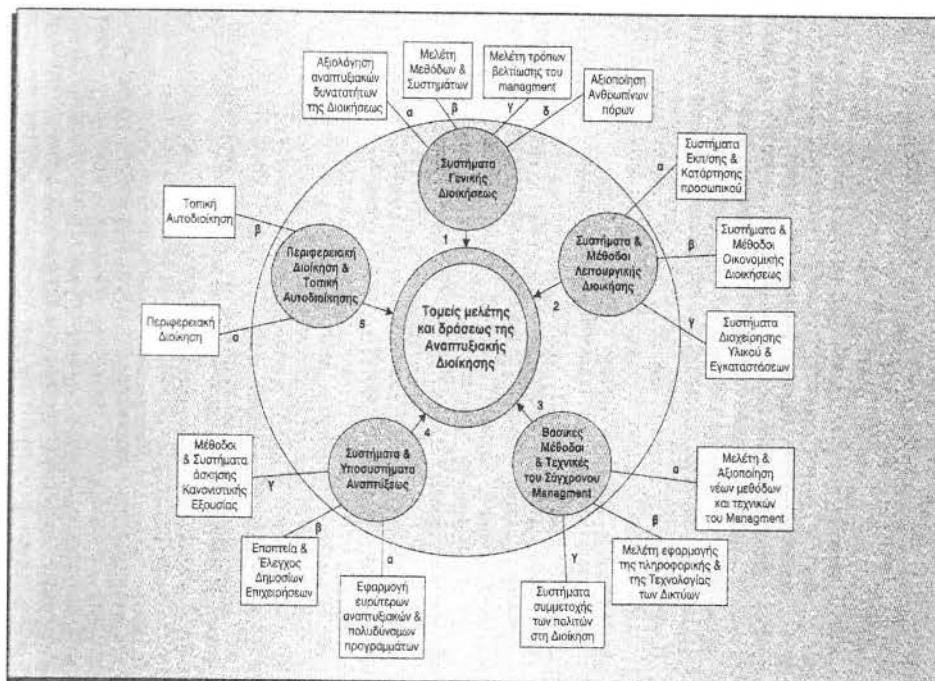
Για να γίνει η Διοίκηση αναπτυξιακή πρέπει να απαλλαγεί από ενδογενείς παράγοντες, οι οποίοι ενεργούν ανασταλτικά σε κάθε σοβαρή προσπάθεια για επίτευξη των επιδιωκόμενων αναπτυξιακών στόχων. Οι παράγοντες αυτοί είναι πολλοί, όπως:

- α) Η αστάθεια των πολιτικών και διοικητικών θεσμών.
- β) Η έλλειψη ικανοποιητικού συστήματος οργάνωσης του προσωπικού.
- γ) Το υφιστάμενο σύστημα ευνοιοκρατίας
- δ) Η μη ορθολογική αξιολόγηση και αξιοποίηση των εμπειριών, των προσόντων και των ικανοτήτων καθώς και της εξειδικευμένης γνώσης.
- ε) Η έλλειψη συντονισμού των αναπτυξιακών προγραμμάτων.
- στ) Τα απαρχαιωμένα συστήματα οργάνωσης και λειτουργίας των υπηρεσιών κ.α.

4.3. Εκσυγχρονισμός της Διοίκησης κατά τομείς.

Οι ενότητες τις οποίες μπορεί να συμπεριλάβει ένα σύστημα εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης της Δημόσιας Διοίκησης απεικονίζονται στο παρακάτω σχήμα, ενώ τα συστήματα αυτά έχουν ως εξής:

- Συστήματα Γενικής Διοικήσεως,
- Συστήματα και μέθοδοι λειτουργίας της Δημόσιας Διοικήσεως,
- Σύγχρονες προσεγγίσεις, μέθοδοι και τεχνικές του management στη Δημόσια Διοίκηση,
- Βασικά διοικητικά υποσυστήματα σχετιζόμενα με συγκεκριμένους αναπτυξιακούς στόχους,
- Περιφερειακή Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Σχήμα 2. Διαγραμματική απεικόνιση των Τομέων μελέτης και δράσης της σύγχρονης Αναπτυξιακής Διοίκησης.

5. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

5.1. Γενικά.

Η αναγνώριση της ανάγκης αλλαγής του τρόπου διοίκησης από τις πολιτικές εξουσίες, σε όλα σχεδόν τα κράτη της Ευρώπης, είναι αντανάκλαση των ανησυχιών των πολιτών, που βλέπουν ότι η δραστηριότητα της δημόσιας διοίκησης, επηρεάζει καθοριστικά την ατομική ζωή και την οικονομία κάθε πολίτη. Ο κοινός άνθρωπος, εκφράζοντας της ανησυχίες του για το ρόλο και τη θέση της δημόσιας διοίκησης σήμερα, ενδιαφέρεται: α) για τη δομή και την αποδοτικότητα της,

β) για τα standards εκτέλεσης της εργασίας, γ) για τις ανθρώπινες σχέσεις και τη συμπεριφορά των λειτουργιών της, δ) για το βαθμό λογοδοσίας των λειτουργιών κ.α.

Στην ελληνική πραγματικότητα με τις ευαισθησίες του πολίτη για τη δημόσια διοίκηση, με ιδιαίτερη βαρύτητα προβάλλει πάντα το πρόβλημα της αποδοτικότητας των δημοσίων υπηρεσιών, με έμφαση στο κόστος λειτουργίας τους και τον απαιτούμενο έλεγχο της δραστηριότητάς τους. Παράλληλα η ελληνική κοινή γνώμη έχει ευαισθητοποιηθεί και εκφράζεται με όχι κολακευτικά σχόλια πάνω στο ζήτημα της πάταξης του γραφειοκρατικού πνεύματος, που κυριαρχεί συχνά στον τρόπο του σκέπτεσθαι των διοικητικών οργάνων.

Η αντίληψη αυτή άλλοτε υπηρετεί και άλλοτε όχι τους βασικούς στόχους των δημοσίων υπηρεσιών και μάλιστα η κακή αυτή αντίληψη για τους γραφειοκρατικούς διαδικαστικούς πλοκάμους, που δεσμεύουν τη λειτουργία πολλών υπηρεσιών, οδηγεί σε σφαλερές γενικεύσεις και αφορά και διοικητικές δραστηριότητες που απαιτείται να διέπονται από διαδικασίες που εξασφαλίζουν την καλή χρήση του δημοσίου χρήματος (προμήθειες, δημοπρασίες κλπ.).

Η αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών είναι αίτημα και απαίτηση κάθε εποχής, αφού η ίδια η διοίκηση έχει χαρακτήρα δυναμικό και όχι στατικό και υπηρετεί, εξελισσόμενες κοινωνικές ανάγκες (D. Wass, 1983).

Παρακάτω θα αναφερθούμε στην πολιτική και στρατηγική της διοικητικής μεταρρύθμισης, θα παραθέσουμε μέτρα αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης που ελήφθησαν σε χώρες της Ευρώπης και θα αναφερθούμε στη διαχρονική εξέλιξη της Διοικητικής Μεταρρύθμισης στην Ελλάδα καθώς και στην βελτίωση της διοικητικής ικανότητας στη δημόσια διοίκηση.

5.2. Η πολιτική και η στρατηγική της μεταρρύθμισης.

Προϋπόθεση της μεταρρύθμισης είναι η σχεδίαση μιας μόνιμης, μη

διαφοροποιούμενης πολιτικής για αυτή και η ύπαρξη ενός μακροχρόνιου προγράμματος, σε όλες τις πτυχές της διοικητικής δραστηριότητας (διαδικασίες, ανακατανομή θέσεων, αλλαγή ρόλων κλπ) και αυτό γιατί είναι γνωστό ότι η διοικητική μεταρρύθμιση απαιτεί χρόνο και δαπάνες για να θεμελιωθεί και να γίνει κτήμα του κοινωνικού συνόλου.

Η ιστορία των διοικητικών μεταρρυθμίσεων στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ είναι συνδεδεμένη με μια πολιτική όπως εκφράζεται από τις κυβερνήσεις που κάλυψαν τις προσπάθειες της μεταρρύθμισης. Στη Βρετανία η επιτροπή Fulton ξεκίνησε με πολιτική εξουσία που τη συγκρότησε και στην εφαρμογή συνάντησε άλλη πολιτική ηγεσία και λιγότερο ενθουσιασμό αποδοχής, από ότι στην αρχή της σύστασης της, μαζί με τις έντονες κριτικές.

Οι μεταρρυθμίσεις έχουν διαφορετικό χρώμα και περιεχόμενο από χώρα σε χώρα. Έτσι ενώ στη Γαλλία η μεταρρύθμιση στόχευε στην ενδυνάμωση της πολιτικής ηγεσίας των υπουργείων, κατά τη διαδικασία λήψεων των αποφάσεων και την αποδυνάμωση της υπαλληλικής elite, στην Ελλάδα π.χ. η μεταρρύθμιση στη δημόσιο χώρο πρέπει κατά την άποψη μας να δώσει ειδική έμφαση στο με στενή έννοια δημόσιο συμφέρον, που ιστορικά τουλάχιστον λίγο εξυπηρετείται κατά τη λήψη των αποφάσεων που λαμβάνονται, συνήθως με γνώμονα την πολιτική θέση ή συμφέροντα που δεν ταυτίζονται με το δημόσιο συμφέρον.

Επίσης η μεταρρύθμιση αντιμετωπίζει την αντίδραση της γραφειοκρατίας και κύρια των υπαλληλικών ομάδων, που άλλες οφελούνται απ' αυτή και άλλες ζημιώνονται.

Στην Ελλάδα η διοικητική μεταρρύθμιση από τις πρώτες απόπειρες δεν αντιμετώπισε την υπαλληλική αντίδραση στην έκταση που σε άλλες χώρες εκφράσθηκε. Ειδικότερη όμως ευαισθησία εκφράζει η δημοσιούπαλληλική τάξη στην επιβολή «αλεξιπτωτιστών τεχνοκρατών» σε υψηλά κλιμάκια και υπαλληλικά «πόστα», που με λίγες εξαιρέσεις δεν κρίθηκαν άξιοι της πολιτικής εύνοιας που τους επέβαλε! Όπως δεν αντιστάθηκε στην είσοδο

άξιων τεχνοκρατών σε νέους τομείς στη δημόσια διοίκηση όπως οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, ο προγραμματισμός, η μηχανοργάνωση, η πληροφορική κλπ.

Η μεταρρύθμιση είναι μία πολιτική πράξη που υποστηρίζεται από ένα κομματικό σχηματισμό και βάλλεται από άλλο. Για τη σχεδίαση και εφαρμογή της προϋποθέτει μια πολιτική σημείων αποδοχής από τους περισσότερους πολιτικούς σχηματισμούς, ώστε να εξασφαλίζει:

- αποδοχή της ανάγκης νέων μεταβολών
- σχεδιασμό από κοινού των μεταβολών
- σωστή εφαρμογή
- καλύτερο μέλλον με τη βεβαιότητα ότι δε θα αλλάξει με νέα μεταρρύθμιση πολύ σύντομα.

Βασικός παράγοντας μεταρρύθμισης είναι η οργάνωση ενός φορέα υπεύθυνου για την ανάληψη όλων των πρωτοβουλιών. Όπως έχει γραφεί, σε μερικές χώρες πολλοί οργανισμοί συστήθηκαν και με την πάροδο του χρόνου έχασαν την ισχύ τους και την αξία τους ή απορροφήθηκαν από τη διοίκηση.

Ενώ η γοητεία της μεταρρυθμιστικής ηθικής οφείλει την ακτινοβολία της, στο ριζοσπαστικό έως επαναστατικό χαρακτήρα των εξαγγελιών της και στην προβολή μιας κατάστασης περισσότερο ιδεατής παρά πραγματικής από την οποία απουσιάζουν τα προβλήματα, οι μεταρρυθμίσεις ωστόσο, σπάνια σχεδιάζονται και εφαρμόζονται στο κενό, από μηδενικής βάσεως (Μακρυδημήτρης 1999).

Αντίθετα εκείνο που συμβαίνει συνήθως είναι ότι οι περισσότερες μεταρρυθμίσεις έρχονται να αντικαταστήσουν εν όλο ή εν μέρει κάποιες άλλες προηγούμενες ρυθμίσεις των ιδίων ή ανάλογων προβλημάτων. Είναι πολύ σπάνια η περίπτωση εκείνη κατά την οποία οι διοικητικές μεταρρυθμίσεις έρχονται να καταλάβουν και να ρυθμίσουν από την αρχή ένα έως τότε απολύτως αρρυθμιστο δημόσιο πρόβλημα ή διοικητικό πεδίο ή

λειτουργία. Έτσι λ.χ. το πελατειακό σύστημα προσλήψεων προσωπικού στη δημόσια διοίκηση αντικαταστάθηκε από το σύστημα του διαγωνισμού και το τελευταίο από το σύστημα της μοριοδότησης.

Είναι τέτοια η έκταση του διοικητικού πεδίου, ώστε ελάχιστες είναι σήμερα εκείνες οι περιοχές που γίνονται αντικείμενο μιας άνευ προηγουμένου και εξ υπαρχής ρυθμίσεως.

5.3. Η αναδιοργάνωση στη Βρετανία.

Το σημερινό σύστημα οργάνωσης της βρετανικής δημόσιας διοίκησης βασίζεται στην έκθεση Northote- Trevelan (Report on organization of permanent civil service) του 1854 που αποτέλεσε τη βάση στη οργάνωση των υπηρεσιών και δημιούργησε παράδοση που ισχύει έως σήμερα. Οι βασικότερες προτάσεις της έκθεσης είναι:

- Ανοικτός διαγωνισμός για πρόσληψη των δημοσίων υπαλλήλων.
- Καθιέρωση δύο κατηγοριών υπαλλήλων, των πτυχιούχων των Πανεπιστημίων για τις ανώτερες θέσεις και των μη πτυχιούχων για τις υπόλοιπες.
- Καθιέρωσης αξιοκρατικών κριτηρίων προαγωγών σε όλες τις κατηγορίες προσωπικού.
- Ίδρυση του Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών, με αρμοδιότητα την επιλογή και εκπαίδευση των δημοσίων υπαλλήλων.

Το 1870 η πρόταση της επιτροπής Northote- Trevelan για την καθιέρωση ανοικτών διαγωνισμών έγινε πράξη και αποτέλεσε η χρονολογία αυτή ιστορικό γεγονός για την αγγλική διοίκηση. Άλλοι σταθμοί στην αγγλική διοίκηση ήταν οι εκθέσεις της επιτροπής Ribley (1886-90). Οι εκθέσεις της επιτροπής Macdonnell (1912-15) συνιστούσαν σύνδεση μεταξύ του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας και του περιεχομένου των

διαγωνισμών για διορισμούς των δημοσίων υπαλλήλων.

Το 1931 η επιτροπή Tomblin πρότεινε τη διάκριση των κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων στις εξής 4:

α) Κατηγορία διοικητικών λειτουργών (Administrative class)

β) Κατηγορία εκτελεστικών καθηκόντων (Executive)

γ) Κατηγορία Γραφείων (Clerical class)

δ) Κατηγορία βοηθών γραφείων (Clerical assistant class)

Το μεγαλύτερο σταθμό στη νεότερη αγγλική ιστορία της διοίκησης αποτέλεσε η πολύκροτη έκθεση της επιτροπής υπό το λόρδο Fulton, που δημοσιεύθηκε το 1968. Η επιτροπή διαπίστωσε οργανωτικές αδυναμίες όπως κυριαρχία υπαλλήλων γενικής μόρφωσης, έλλειψη επαφής μεταξύ της υπηρεσίας και του κοινού, μη αξιοποίηση πτυχιούχων θετικών επιστημών, κακή διοίκηση και εκπαίδευση προσωπικού, κ.α.

Η σημασία της έκθεσης Fulton φάνηκε από την αποδοχή των περισσότερων προτάσεων της, αφού αυτές ανταποκρίνονται σε βασικές ανάγκες της αγγλικής δημόσιας διοίκησης. Ειδικότερα έγιναν δεκτές οι προτάσεις που αφορούσαν την ίδρυση Υπουργείου Δημόσιας Διοίκησης, την κατάργηση των κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων, την επιλογή του προσωπικού, την εκπαίδευση του προσωπικού εκτός της υπηρεσίας, τη διάκριση των υπαλλήλων σε κατηγορίες κατά επαγγελματική ομάδα κ.λ.π.

Η έκθεση του 1970 (White paper on the organization of central government), που αφορά τη διοικητική μεταρρύθμιση στην Βρετανία, παρέχει θεσμικές αλλαγές στην οργάνωση των υπηρεσιών όπως αλλαγές στις διοικητικές διαδικασίες, δημιουργία αποκεντρωμένων υπηρεσιών κ.λ.π. (Παπαδημητρίου Ηλ., 1981)

5.4. Η διοικητική μεταρρύθμιση στη Γαλλία.

Η γαλλική δημόσια διοίκηση είναι η διοίκηση των ειδικών, που έχει ιστορικές ρίζες στο παρελθόν και λειτουργεί κατά τρόπο πολύ αποδοτικό. Η βασική αδυναμία του γαλλικού συστήματος είναι η γραφειοκρατική δομή

του.

Οι διοικητικές μεταρρυθμίσεις στη Γαλλία ανατρέχουν κυρίως στους χρόνους της διοίκησης του Ναπολέοντα και της μετά το β΄ παγκόσμιο πόλεμο περιόδου. Οι προσπάθειες μεταρρύθμισης στην περίοδο αυτή απέβλεπαν στην αξιοκρατική επιλογή του προσωπικού και την ενίσχυση της διοικητικής μηχανής με εκπαιδευμένους τεχνοκράτες δημοσίους υπαλλήλους. Παράλληλα με την ίδρυση ειδικών τεχνικών σχολών ανώτατου επιπέδου, ανατέθηκαν στους αποφοίτους τους ρόλοι που δημιούργησαν μια τεχνοκρατική elite που έπαιξε θετικό αλλά και αρνητικό ρόλο στη γαλλική διοικητική πραγματικότητα.

Σταθμό στη γαλλική διοικητική αναδιοργάνωση αποτέλεσε η μεταπολεμική περίοδος. Γάλλοι αξιωματούχοι ερευνούσαν μεθόδους διοικητικής μεταρρύθμισης που έγινε πράξη μετά τον πόλεμο. Βασικοί στόχοι της επιτροπής αυτής ήταν:

- Η άνοδος του επιπέδου των ανωτέρων βαθμών στη ιεραρχία των υπουργείων.
- Η καθιέρωση ενιαίων μεθόδων πρόσληψης των δημοσίων υπαλλήλων.
- Η εξαφάνιση του χάσματος και των εμποδίων μεταξύ των αποφοίτων των ειδικών σχολών και των ανωτέρων κατηγοριών υπαλλήλων.
- Ο εκδημοκρατισμός της επιλογής του προσωπικού.
- Η ίδρυση Εθνικής Σχολής Διοικήσεως και Γενικής Διευθύνσεως Δημόσιας Διοικήσεως, υπαγόμενων στον Πρωθυπουργό.

Το 1945 ιδρύθηκε η περίφημη Εθνική Σχολή Διοικήσεως που έγινε θεσμός, τον οποίο προσπάθησαν να μιμηθούν και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Στις μεταρρυθμίσεις του 1983 στη Γαλλική σχολή διοίκησης εισήχθηκε νέο

σύστημα επιλογής υποψηφίων σπουδαστών και η διεύρυνση του κύκλου των υποψηφίων, γεγονός που έφερε την αντίθεση των παλαιών αποφοίτων στις σχολές, οι οποίοι διαφώνησαν ως προς τη διαδικασία που επιβλήθηκε.

5.5. Η αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης στη Γερμανία.

Η γερμανική διοίκηση στηρίχθηκε στο γερμανικό δόγμα για την κυρίαρχη ιδέα του κράτους (State). Το γερμανικό δόγμα έβλεπε τη δημόσια διοίκηση σαν υπηρέτη του συμφέροντος του κράτους και όχι των συμφερόντων των ατόμων μέσα στο κράτος, αφού η διοίκηση γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον ποια είναι αυτά.

Με το σύνταγμα της Βαϊμάρης μετά την ήττα του 1918, η κατάσταση αυτή εξακολούθησε να υπάρχει, αφού προδιαγραφόταν ο ρόλος των δημοσίων υπαλλήλων που όφειλαν να είναι υπηρέτης της «κοινότητας» όχι του κόμματος, αλλά αυτό σε συνδυασμό με την ελεύθερη έκφραση πολιτικών θέσεων σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλου, κατέληξε στην πράξη η προαγωγή και το υπηρεσιακό STATUS των υπαλλήλων να εξαρτάται από το αν ήσαν μέλη του κόμματος ή όχι. Με την έλευση του Χίτλερ το 1933 η ακεραιότητα και η συνοχή των υπηρεσιών είχε ήδη φθαρεί.

Το 1945 επακολούθησε η μεταρρύθμιση και η αναδιοργάνωση της γερμανικής διοίκησης σε δημοκρατικές και πλέον σύγχρονες βάσεις. Η έλλειψη των δημοσίων υπαλλήλων αντιμετωπίστηκε και στηρίχθηκε στη νέα γενιά των Γερμανών με δεδομένη την εργατικότητα και την απόδοση στην εργασία. Η επιλογή προσωπικού στηρίχθηκε σε αξιοκρατικά κριτήρια με βάση το επίπεδο μόρφωση. Οι δημόσιοι λειτουργοί των περιφερειών εκλέγονταν από τους κατοίκους των περιφερειών αυτών (M. Stewart, 1961).

Ο βασικός νόμος που αφορά τις υπηρεσίες προβλέπει αποζημίωση των πολιτών που ζημιώνονται από πράξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Παράλληλα, το ισχύον σύστημα προβλέπει προσφυγές των πολιτών στις διαφορές τους με τις υπηρεσιακές μονάδες, στα δικαστήρια. Επίσης

διαχωρίζονται τα καθήκοντα μεταξύ των περιφερειών και της ομοσπονδιακής διοίκησης. Ειδικότερη αναφορά πρέπει να γίνει στο δικαίωμα ίδρυσης οργανισμών δημοσίου δικαίου για τη διοίκηση της κοινωνικής ασφάλισης ή τη διαχείριση άλλων θεμάτων που ορίζουν οι ομοσπονδιακοί νόμοι. Οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να ιδρυθούν σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης, από τις μικρές μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης μέχρι τα υπουργεία.

Με το νόμο του 1976 ρυθμίζονται διοικητικές πράξεις, αρμοδιότητες των τοπικών οργάνων, διαδικασίες προσφυγών κ.α. Η ρύθμιση αυτή περιλαμβάνει όλα τα όργανα κεντρικά και περιφερειακά, όταν εφαρμόζουν διατάξεις του ομοσπονδιακού δικαίου².

5.6. Η διοικητική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα.

Μετά την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού, έγιναν πολλές προσπάθειες αναδιοργάνωσης και εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης στην Ελλάδα, από όλα τα κυβερνητικά σχήματα. Η πραγματοποίηση όμως πολλών θετικών και εποικοδομητικών προτάσεων, μόλις έπαιρνε «σάρκα και οστά», προσέκρουε στην αντιπολιτευτική διάθεση των διαδόχων στην κυβερνητική εξουσία που κατέλυε από πολιτικό μένος κάθε σωστό μέτρο που είχε πάρει η προκάτοχος κυβέρνηση³.

Ο νόμος του 1834 που ρύθμιζε το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων, όπως το βαθμό εισαγωγής στην υπηρεσία, προσλήψεις, πειθαρχικά θέματα, μεταθέσεις κ.λ.π, αποτέλεσε σταθμό. Στη νεότερη διοικητική ιστορία του τόπου σημαντικός σταθμός υπήρξε το σύνταγμα του 1911, επί Ελευθερίου Βενιζέλου, που καθιέρωσε τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτή αποτέλεσε τη μεγαλύτερη κατάκτηση της δημοσιοϋπαλληλικής τάξης που

² Ανάλογη πρόταση έκανε ο καθηγητής Μ. Στασινόπουλος για την ελληνική διοικητική πραγματικότητα με σκοπό την καθιέρωση του κώδικα ελληνικής διοικητικής διαδικασίας, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

³ Ο νόμος του 1884 που ρύθμιζε θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των δημοσίων υπαλλήλων κατά πολύ θετικό τρόπο επί κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη, καταργήθηκε το 1891 από τον αντίπαλο του Θ. Δεληγιάννη.

προστατεύει από ενδεχόμενες αυθαίρετες ενέργειες και κομματικές παρεμβάσεις.

Στη μεταπολεμική Ελλάδα μαζί με το σύνταγμα του 1952 θεμελιακούς σταθμούς στην προσπάθεια αναδιοργάνωσης της κρατικής μηχανής αποτέλεσαν:

α) Ο νόμος 1811/1951, που ρύθμιζε όλα τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και κυρίως καθιέρωσε ως μόνο μέσο πρόσληψης των δημοσίων υπαλλήλων (τακτικών) τον αντικειμενικό διαγωνισμό.

β) Ο νόμος 3200/1955 «περί αποκέντρωσης», που θεμελίωσε ένα νέο καθεστώς διοικητικής αποκέντρωσης. Ο νόμος αυτός καινοτόμησε ως προς το ύψος των αρμοδιοτήτων που έδινε στους νομάρχες και ως προς τη μεθοδολογία μεταβίβασης των αρμοδιοτήτων. Άλλη καινοτομία του νόμου αυτού ήταν η ίδρυση νομαρχιακών συμβουλίων, η λειτουργία των οποίων δεν έλαβε αποφασιστικό χαρακτήρα, αποτέλεσε όμως την αρχή για τη συλλογική περιφερειακή διοίκηση και την αρχή για μία αυτοδιοίκηση 2^{ου} βαθμού.

Το 1964 μετακληθείς στην Ελλάδα Γάλλος καθηγητής George Langrod συνέταξε την περίφημη έκθεση που αφορούσε την αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών στην Ελλάδα, στα πλαίσια του οργανισμού οικονομικής συνεργασίας και ανάπτυξης (OECD)⁴.

Στο πρώτο μέρος της έκθεσης προσδιορίζει τους παράγοντες που οριοθετούν την κατάσταση της ελληνικής διοίκησης, αλλά και τονίζει τον υπέρμετρο «νομικισμό» που διέπει την ελληνική υπηρεσία, την συγκεντρωτικότητα και τα προβλήματα της παιδείας που τα συνδέει με τη δημόσια διοίκηση. Στο δεύτερο μέρος παραθέτει τις προτάσεις για την εξυγίανση του διοικητικού συστήματος όπως:

⁴ Η έκθεση υποβλήθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας ως αναπληρωτή υπουργού συντονισμού του Α. Παπανδρέου, ο οποίος λέει προλογίζοντας την έκθεση ότι η σημασία των εκτιθέμενων απόψεων επέβαλε τη μετάφραση της έκθεσης αυτής και τη διάθεση της σε όσο το δυνατόν ευρύτερο κοινό για κριτικό έλεγχο.

- Η αναδιοργάνωση να γίνει σταδιακά και να αποφευχθούν επαναστατικές λύσεις.
- Αποφυγή δημιουργίας νέων θεσμών όπου είναι δυνατός ο εκσυγχρονισμός των παλαιών.
- Απαίτηση για διαρκή δράση με κατάλληλο πρόγραμμα και σχεδιασμό.
- Χρησιμοποίηση ικανών ανθρώπων μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες.
- Αντιμετώπιση της διοικητικής αναδιοργάνωσης παράλληλα με το πρόβλημα της παιδείας, της περιφερειακής ανάπτυξης και της κοινωνικής εξέλιξης, κ.α.

Η έκθεση αυτή τάραξε κυριολεκτικά τα νερά της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και πήρε ευρύτερες διαστάσεις γιατί συνέδεε την ανάγκη της διοικητικής αναδιοργάνωσης με το μέλλον της χώρας⁵.

5.6.1. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013».

Το Υπουργείο Εσωτερικών, στο πλαίσιο της προσπάθειάς του να βελτιώσει το διοικητικό περιβάλλον μέσα στο οποίο κινούνται οι πολίτες και οι επιχειρήσεις σχεδίασε και προωθεί το επιχειρησιακό πρόγραμμα για τη «Διοικητική Μεταρρύθμιση», με το οποίο υλοποιούνται θεσμικά, οργανωτικά και τεχνολογικά έργα πανελλαδικής εμβέλειας, που θεμελιώνουν στην πράξη την Ψηφιακή Δημόσια Διοίκηση και την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση.

Η στρατηγική για το Ε.Π. «Διοικητική Μεταρρύθμιση» είναι εθνική, δεδομένης της φύσης των προβλημάτων του τομέα της Δημόσιας Διοίκησης, και σε πλήρη αρμονία με τη στρατηγική του Εθνικού

⁵ Έκθεση Κυριάκου Βαρβαρέσου που υπογράμμισε ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε μια ουσιώδη βελτίωση στην οικονομική κατάσταση, όσο δε δημιουργείται μια βελτιωμένη δημόσια διοίκηση.

Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2005-2008, και του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς 2007-2013. Αυτός ο λόγος και ο στόχος της μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας στην υλοποίηση των δράσεων, οδήγησαν στη δημιουργία αυτού του πολυστοχικού ΕΠ.

Η πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιουργεί εξαιρετική ευκαιρία για μια νέα μεταρρυθμιστική δυναμική, που μπορεί να έχει καταλυτικό ρόλο στην ενδυνάμωση του διοικητικού μηχανισμού και στην ανταπόκρισή του στις σημερινές προκλήσεις.

Για την Ελλάδα ο προσανατολισμός αυτός του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας διαμορφώνει μια ευνοϊκή συγκυρία, στο πλαίσιο του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) αυξάνοντας τις δυνατότητες για επενδύσεις σε διαρθρωτικές αλλαγές που θα υποστηρίξουν συνολικά την αναπτυξιακή διαδικασία της Χώρας.

Η συνεκτική στρατηγική που αποτυπώνεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΕΠ) περιλαμβάνει δύο βασικές κατευθύνσεις:

- Πρώτον, μείωση των εμποδίων που μέχρι σήμερα δεν ευνόησαν το σχεδιασμό και την αποτελεσματικότερη εφαρμογή κρίσιμων εθνικών και κοινοτικών δημοσίων πολιτικών προς όφελος των πολιτών και των επιχειρήσεων και
- Δεύτερον, εισαγωγή με οργανωμένο τρόπο μιας σειράς αναγκαίων μεταρρυθμίσεων στο ανθρώπινο δυναμικό, στο ρυθμιστικό πλαίσιο της διοικητικής δράσης και στην οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών.

Ο στρατηγικός στόχος του Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι η βελτίωση της ποιότητας της διακυβέρνησης μέσα από την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των δημοσίων οργανώσεων, καθώς και την ενίσχυση της λογοδοσίας και της επαγγελματικής ηθικής

μέσω της διεύρυνσης της κοινωνικής διαβούλευσης και συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων.

Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα διαρθρώνεται σε τρεις άξονες προτεραιότητας:

1. Την αναβάθμιση των δημόσιων πολιτικών και τον εκσυγχρονισμό του ρυθμιστικού πλαισίου και των δομών της δημόσιας διοίκησης, που συγκεντρώνει τον πυρήνα των κρίσιμων τομεακών δράσεων, καθώς και οριζόντιου χαρακτήρα, παρεμβάσεις για την προώθηση διοικητικών αλλαγών. Ειδικότερα οι δράσεις που εντάσσονται στον πρώτο άξονα στοχεύουν στη βελτίωση των μηχανισμών σχεδιασμού και εφαρμογής των δημόσιων πολιτικών, στην προώθηση των αρχών της διαφάνειας και της λογοδοσίας, στη βελτίωση της ποιότητας των νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων καθώς και στη βελτίωση της ποιότητας της εξυπηρέτησης των συναλλασσόμενων με τις δημόσιες υπηρεσίες πολιτών και επιχειρήσεων.
2. Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία των μεταρρυθμίσεων είναι η ύπαρξη σύγχρονης πολιτικής για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, οργανικό τμήμα της οποίας αποτελεί η εκπαίδευση και κατάρτιση. Με τη σχεδιαζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση επιδιώκεται η αλλαγή της διοικητικής κουλτούρας με την ενεργό συμμετοχή και εκπαίδευση του προσωπικού στις αναδιοργανώσεις και στις νέες μεθοδολογίες διοικητικής δράσης.
3. Στον τρίτο άξονα του Επιχειρησιακού Προγράμματος επιδιώκεται η ενδυνάμωση των πολιτικών ισότητας των Φύλων σε όλο το εύρος της δημόσιας δράσης με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των πολιτικών ισότητας, την ενδυνάμωση των δομών παραγωγής πολιτικής και εφαρμογής μέτρων ισότητας και την ενίσχυση της θέσης των γυναικών στο δημόσιο και κοινωνικό τομέα.

Πεδίο παρέμβασης του παρόντος ΕΠ αποτελεί η Δημόσια Διοίκηση και στις 13 Διοικητικές Περιφέρειες της χώρας, η οποία προσδιορίζεται ως το

σύνολο των κατηγοριών δημόσιων φορέων που ορίζουν το λεγόμενο στενό δημόσιο τομέα, δηλαδή: Δημόσιες υπηρεσίες της κεντρικής κυβέρνησης (υπουργεία, γενικές γραμματείες, γενικές γραμματείες περιφερειών) και ανεξάρτητες αρχές - Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) - Οργανισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (α' και β' βαθμού).

Μπορεί να συμμετέχουν στο ΕΠ ως τελικοί δικαιούχοι ή ως ωφελούμενοι και άλλοι δημόσιοι φορείς, ιδρύματα, ΜΚΟ, και οργανώσεις του τρίτου τομέα (μη δημόσιες δομές, που ασκούν δραστηριότητες δημοσίου ενδιαφέροντος οι οποίες χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους για την παροχή υπηρεσιών ή παρέχουν υπηρεσίες τα χαρακτηριστικά και η ποιότητα των οποίων εντάσσονται στην ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους, ή ασκούν δραστηριότητες που μπορεί να συμβάλλουν στις δημόσιες πολιτικές), κοινωνικοί εταίροι, κλπ, εφόσον το αντικείμενο δραστηριότητάς τους και ο ρόλος του συνάδει με τις δράσεις του Ε.Π.

Οι θεματικές προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος είναι:

- Επιχειρηματικότητα (δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος)
- Ενίσχυση ελεγκτικών μηχανισμών
- Κοινωνική Ασφάλιση
- Αγροτική Πολιτική
- Υγεία και Κοινωνική Αλληλεγγύη
- Μεταναστευτική Πολιτική
- Δικαιοσύνη
- Ενδυνάμωση Πολιτικής Προστασίας

Το ΕΠ συνιστά μια ολοκληρωμένη δέσμη αλληλοσυμπληρούμενων παρεμβάσεων με τις οποίες προσδοκάται ότι θα αντιμετωπισθούν οι βασικές δυσλειτουργίες της Δημόσιας Διοίκησης, σε ότι αφορά τους βασικούς

συντελεστές διοικητικής ικανότητας (ανθρώπινο δυναμικό, κανονιστικό πλαίσιο, δομές και συστήματα) και στο επίπεδο της διαμόρφωσης των δημόσιων πολιτικών και στο επίπεδο της εφαρμογής τους από τις υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης. Βασικές μεθοδολογικές αρχές οργανωτικής αλλαγής τις οποίες υιοθετεί το ΕΠ αποτελούν:

- Η ολοκληρωμένη προσέγγιση συνδυασμού παρεμβάσεων στο επίπεδο της πολιτικής και στο επίπεδο της επιχειρησιακής λειτουργίας των υπηρεσιών και των συντελεστών διοικητικής ικανότητας.
- Η δημιουργία μηχανισμών και δομών πολιτικής και τεχνικής υποστήριξης για την προώθηση της εφαρμογής των αλλαγών στις οποίες στοχεύει το ΕΠ.
- Η ευρύτερη δυνατή δημοσιότητα, η αξιοποίηση της διαδικασίας της δημόσιας διαβούλευσης και η ενεργοποίηση όλων των εμπλεκόμενων μερών πέραν της διοίκησης και των εκπροσώπων του προσωπικού, όπως είναι οι κοινωνικοί εταίροι, ανεξάρτητες αρχές, ΜΚΟ, οργανώσεις πολιτών, κλπ.
- Η συστηματική συγκριτική επισκόπηση της διεθνούς εμπειρίας και της θέσης της χώρας σε όλες τις κατηγορίες δράσεων του ΕΠ και η αξιοποίηση των διδαγμάτων που προσφέρει η ξένη εμπειρία με στόχο την μεταφορά και προσαρμογή καλών πρακτικών στο Ελληνικό περιβάλλον, σε συνδυασμό με την on going αξιολόγηση της εφαρμογής και των αποτελεσμάτων των κατηγοριών δράσεων του ΕΠ.
- Η προώθηση καινοτόμων, παραδειγματικών, δράσεων σε όλο το εύρος των κατηγοριών δράσεων του ΕΠ και η αξιοποίησή τους σε ευρύτερη κλίμακα με τη διαδικασία «πιλοτική εφαρμογή-τελική εφαρμογή-διάδοση-προσαρμογή-μεταφορά».

Αποτελεί παρέμβαση στο πλαίσιο του Στόχου «Σύγκλιση» και του Στόχου «Περιφερειακή Ανταγωνιστικότητα και Απασχόληση». Το ΕΠ

καλύπτει όλες τις περιφέρειες της χώρας(περιφέρειες σύγκλισης, περιφέρειες σταδιακής εξόδου, περιφέρειες σταδιακής εισόδου) με δράσεις πανελλαδικού χαρακτήρα που συμβάλλουν αδιακρίτως στην ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας σε όλο το εύρος της Δημόσιας Διοίκησης. Οι «συστημικές» δράσεις για όλες τις περιφέρειες της χώρας χωροθετούνται με pro rata μέθοδο βασισμένη στον αριθμό των διοικητικών περιφερειών της χώρας.

Οι δράσεις που έχουν σχέση με κατάρτιση θα χωροθετηθούν με βάση το ποσοστό των δημοσίων υπαλλήλων ανά περιφέρεια. Οι δράσεις για την τεχνική υποστήριξη της εφαρμογής θα χωροθετηθούν με βάση τον προϋπολογισμό που κατανέμεται ανά περιφέρεια στο πλαίσιο της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου.

Ειδικότερες αναφορές για την βελτίωση της διοικητικής ικανότητας τίθενται στις Στρατηγικές Κατευθυντήριες Οδηγίες της Πολιτικής της Συνοχής για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση. Οι οδηγίες αυτές συνοψίζονται ως εξής:

- Διακυβέρνηση: τίθεται το ζήτημα της αποτελεσματικότητας και της επιτυχίας των δημόσιων πολιτικών και της ανάγκης για την ενδυνάμωση της διοικητικής ικανότητας σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης, ως πρώτη προτεραιότητα για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες. Δίνεται έμφαση στην ανάγκη ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και στην ανάγκη ενδυνάμωσης της κοινωνίας των πολιτών, και υποδεικνύονται βασικές προϋποθέσεις για το σκοπό αυτό στα επίπεδα του σχεδιασμού των δημόσιων πολιτικών και της εφαρμογής τους.
- Διοικητική ικανότητα: τίθενται τα ζητήματα της καλής νομοθέτησης, της βελτίωσης του σχεδιασμού των πολιτικών και της αποτελεσματικής εφαρμογής των πολιτικών, ως βασικοί συντελεστές δημιουργίας των κατάλληλων συνθηκών για την οικονομική ανάπτυξη και την δημιουργία θέσεων εργασίας. Για τις περιφέρειες του στόχου της Συνοχής, τονίζεται

η ανάγκη για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ποιότητας της εργασιακής ζωής στο δημόσιο τομέα και η σημασία εστίασης των παρεμβάσεων ενδυνάμωσης της διοικητικής ικανότητας σε τομείς δημόσιας δράσης που είναι κρίσιμοι για την προώθηση των μεταρρυθμίσεων, την ενίσχυση της κοινωνικής και χωρικής σύγκλισης και τη διασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης (οικονομία, απασχόληση, κοινωνική πολιτική, υγεία, περιβάλλον και δικαιοσύνη). Στο πλαίσιο αυτό ως περιοχή παρέμβασης πρώτης προτεραιότητας προσδιορίζεται η εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο υποδεικνύει συγκεκριμένες κατευθύνσεις για την πολιτική βελτίωσης της διοικητικής ικανότητας στο πλαίσιο των Διαρθρωτικών Ταμείων για την περίοδο 2007-2013. Προσδιορίζει ένα πρότυπο καλής διακυβέρνησης το οποίο συγκροτείται από οκτώ διακριτά, αλλά αλληλεξαρτώμενα χαρακτηριστικά, ως βασικούς συντελεστές της καλής διακυβέρνησης τα εξής:

- Συμμετοχή (Participation)
- Εφαρμογή του Νόμου (Rule of law)
- Διαφάνεια (Transparency)
- Συναίνεση (Consensus orientation)
- Ανταπόκριση (Responsiveness)
- Ισονομία και αρχή της μη διάκρισης (Equitability and inclusiveness)
- Αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα (Effectiveness and efficiency)
- Λογοδοσία (Accountability)

Αντίστοιχα με τα χαρακτηριστικά αυτά είναι και οι διαστάσεις Καλής Διακυβέρνησης που χρησιμοποιεί η Παγκόσμια Τράπεζα στις διεθνείς συγκρίσεις που διεξάγει (βλ. Παράρτημα 1):

- Συμμετοχή και λογοδοσία (Voice and accountability)

- Αποτελεσματικότητα διακυβέρνησης (Government effectiveness)
- Ποιότητα ρυθμίσεων (Regulatory quality)
- Εφαρμογή της νομιμότητας (Rule of law)
- Έλεγχος της διαφθοράς (Control of corruption)

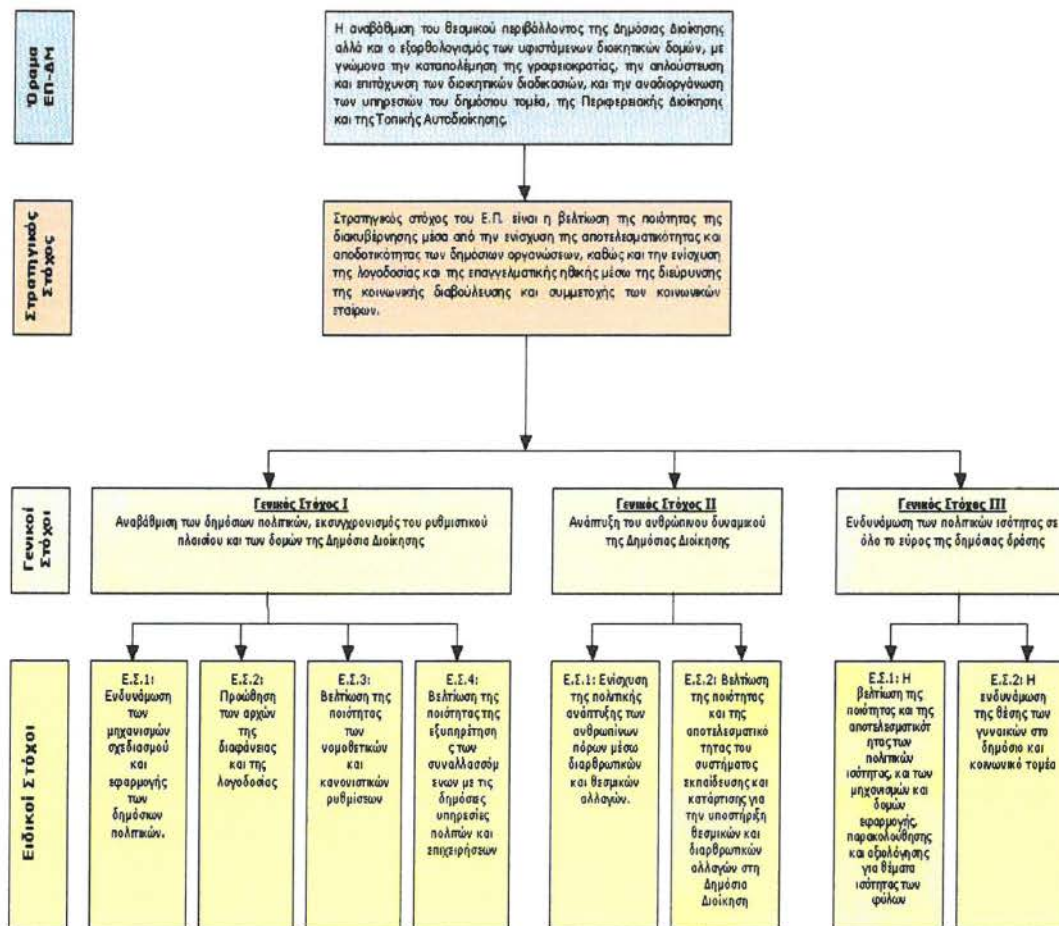
Το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων για τη Στρατηγική της Λισσαβόνας συμβαδίζει με τους στόχους των Ευρωπαϊκών πολιτικών. Οι στόχοι που θέτει το Πρόγραμμα για τη μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης εντάσσονται στις παρακάτω ενότητες ως εξής:

- Βελτίωση της εκπαίδευσης του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης.
- Αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου ρύθμισης των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού και της διοικητικής οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης.
- Αναμόρφωση του κανονιστικού πλαισίου που ρυθμίζει τη δημόσια δράση.
- Εκσυγχρονισμός των δομών και των διαδικασιών της Δημόσιας Διοίκησης.
- Αναβάθμιση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας εφαρμογής των δημόσιων πολιτικών.
- Ενίσχυση της ανοιχτής διοίκησης.
- Ανάπτυξη της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.
- Δημιουργία δομών τεχνικής και πολιτικής υποστήριξης της μεταρρύθμισης και αξιοποίηση της ξένης εμπειρίας.

Για την προώθηση των μεταρρυθμίσεων είναι απαραίτητη η ύπαρξη κατάλληλου μηχανισμού παρακολούθησης σε υψηλότατο πολιτικό επίπεδο. Προς αυτή την κατεύθυνση έχει αποφασιστεί ο συντονισμός του ΕΠ από Διυπουργική επιτροπή στην οποία μετέχουν το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το Υπουργείο Οικονομίας και

Οικονομικών και η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης.

Αποτελεί βασική πεποίθηση ότι η δημόσια διοίκηση δεν αποτελεί απλώς έναν ιμάντα μεταφοράς των αποφάσεων της νομοθετικής εξουσίας, αλλά, πολύ περισσότερο, έναν μηχανισμό ο οποίος συμβάλλει ουσιαστικά στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Η Δημόσια Διοίκηση, διατηρώντας τα πάγια χαρακτηριστικά της, της διασφάλισης της νομιμότητας, της αμεροληψίας και των ίσων ευκαιριών σε όλους τους πολίτες χωρίς αποκλεισμούς, μπορεί να αποτελέσει, σήμερα την κινητήρια δύναμη για την ανάπτυξη της χώρας και την ευημερία της Ελληνικής κοινωνίας.

Σχήμα 3. Διάγραμμα στόχων του Ε.Π. Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013.

5.6.2. Η βελτίωση της διοικητικής ικανότητας της δημόσιας διοίκησης στην Ελλάδα.

A) Υφιστάμενη κατάσταση

Η κατάσταση της δημόσιας διοίκησης στην Ελλάδα παρουσιάζει θετική πορεία προόδου, αλλά δεν παρακολουθεί επαρκώς τις προκλήσεις των σύγχρονων εξελίξεων, στις οποίες πρέπει να ανταποκριθεί και εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από σοβαρές δυσλειτουργίες και προβλήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπισθούν. Η πρόοδος που έχει συντελεστεί βασίζεται σε δύο πυλώνες παρεμβάσεων. Πρώτον στην προώθηση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης με την εισαγωγή των ΤΠΕ στις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης στο πλαίσιο του Ε.Π. ΚτΠ 2000-2006 και δεύτερον σε μέτρα θεσμικού εκσυγχρονισμού.

Σε ό,τι αφορά την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, το Ε.Π. ΚτΠ χρηματοδοτεί υποδομές και υπηρεσίες ΤΠΕ σε βασικά πεδία υπηρεσιών που προσφέρει η δημόσια διοίκηση (παιδεία, υγεία, κλπ.) και σε όλο το εύρος των διοικητικών συναλλαγών του πολίτη και της επιχείρησης με το κράτος. Ως ιδιαίτερα επιτυχείς μέχρι το παρόν στάδιο πρέπει να θεωρηθούν η ανάπτυξη των υπηρεσιών ηλεκτρονικής συναλλαγής με τις φορολογικές αρχές και το μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό της χώρας (ΙΚΑ), η δημιουργία ευρυζωνικών υποδομών επικοινωνίας μεταξύ των δημόσιων υπηρεσιών με το έργο "ΣΥΖΕΥΞΙΣ" και η δημιουργία των ΚΕΠ τα οποία προσφέρουν στους πολίτες και τις επιχειρήσεις άμεση, επιτόπια, πρόσβαση σε περισσότερες από 1.000 υπηρεσίες διοικητικών συναλλαγών.

Όμως, η προώθηση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης προσκρούει στην αδυναμία της πλειοψηφίας των φορέων της δημόσιας διοίκησης να διαχειρισθούν αποτελεσματικά τα συστήματα ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρουν οι ΤΠΕ για τη βελτίωση των δημόσιων υπηρεσιών. Η αδυναμία αυτή οφείλεται σε σοβαρές, εγγενείς αδυναμίες σε όλο το εύρος των συντελεστών της

λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης (κανονιστικό πλαίσιο, δομές, διαδικασίες, ανθρώπινο δυναμικό) που έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην αποτελεσματικότητα και την απόδοση των δημόσιων υπηρεσιών και στην ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει η δημόσια διοίκηση προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

Για την αντιμετώπιση των αδυναμιών αυτών της δημόσιας διοίκησης έχουν γίνει σημαντικά βήματα εξωστρέφειας προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των σχέσεων πολίτη - κράτους (όπως τα μέτρα βελτίωσης, απλούστευσης των διαδικασιών, ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη, κλπ.). Βήματα έχουν γίνει επίσης προς την κατεύθυνση της βελτίωσης της εσωτερικής λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, τα οποία όμως περιορίζονται σε μεγάλο βαθμό σε θεσμικές παρεμβάσεις (κυρίως στα θέματα του ανθρώπινου δυναμικού -πρόσληψη, αξιολόγηση, εξέλιξη προσωπικού, κλπ.-) οι οποίες ωστόσο δεν αξιοποιούνται πλήρως στην πράξη, δεν έχουν πάντοτε ορατό αποτέλεσμα στην επιχειρησιακή λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και στην ποιότητα των υπηρεσιών που παράγει, και δεν εξασφαλίζουν την εξωστρέφεια της δημόσιας διοίκησης.

Βασικές εγγενείς αδυναμίες της δημόσιας διοίκησης στο κανονιστικό πλαίσιο, τις δομές και τις διαδικασίες, εξακολουθούν να αποτελούν:

- Η πολυπλοκότητα, του κανονιστικού πλαισίου (και οι ασάφειες και αντιφάσεις που αυτό συνεπάγεται) που διέπει τη λειτουργία και τις συναλλαγές του κράτους με τον πολίτη και τις επιχειρήσεις.
- Η πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων μεταξύ μεγάλου αριθμού υπηρεσιών και επιπέδων διοίκησης (κεντρική, περιφερειακή, νομαρχιακή, τοπική), αλλά και στο εσωτερικό των φορέων της διοίκησης μεταξύ των οργανικών μονάδων, σε συνδυασμό με την απουσία αποτελεσματικών μηχανισμών και διαδικασιών οριζόντιας συνεργασίας και επικοινωνίας.
- Ο μεγάλος αριθμός περιττών διαδικασιών ή διαδικασιών με αρνητικό ισοζύγιο οφέλους - κόστους για τον συναλλασσόμενο με τις δημόσιες

υπηρεσίες αλλά και για το δημόσιο συμφέρον.

Οι αδυναμίες αυτές επιβαρύνουν τη δημόσια διοίκηση με περιττό φόρτο εργασίας και κόστος, ενισχύουν την τυπολατρία (δηλαδή τον προσανατολισμό των υπηρεσιών προς την εφαρμογή τυπικών κανόνων και τη διασφάλιση της νομιμότητας και όχι προς την αποτελεσματική παραγωγή υπηρεσιών και την ποιότητα της εξυπηρέτησης των συναλλασσομένων με την διοίκηση) και συνιστούν πολύ μεγάλο διαχειριστικό βάρος και οικονομικό κόστος για τους συναλλασσόμενους με τη δημόσια διοίκηση, πολίτες και επιχειρήσεις. Σε συνδυασμό με τις χρονικές καθυστερήσεις που συνεπάγονται στη διεκπεραίωση των διαδικασιών και στη λήψη αποφάσεων, οι αδυναμίες αποτελούν αποφασιστικό αντικίνητρο στην επιχειρηματική δράση και στις επενδύσεις.

Παράλληλα, το ανθρώπινο δυναμικό της δημόσιας διοίκησης παρά τις σημαντικές θεσμικές αλλαγές και τη συστηματική εισαγωγή της εκπαίδευσης των δημόσιων υπαλλήλων μέσω του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από εγγενείς αδυναμίες που πρέπει να αντιμετωπισθούν: τη μειωμένη κινητοποίηση, την έλλειψη κινητικότητας, την ελλιπή αξιοποίηση των διαθέσιμων προσόντων, την τυπολατρία.

Οι αδυναμίες αυτές, σε συνδυασμό με δομικές δυσκαμψίες της οργάνωσης των δημόσιων υπηρεσιών, έχουν ως αποτέλεσμα ότι βασικές λειτουργίες (όπως αυτές της εκτελεστικής διοίκησης, της επεξεργασίας πολιτικών και προγραμματισμού, της οργάνωσης της εργασίας, της ανάπτυξης και της διοίκησης του ανθρώπινου δυναμικού, της ανάπτυξης και διαχείρισης των ΤΠΕ) δεν έχουν πάντοτε σαφή και αποτελεσματική υπηρεσιακή συγκρότηση και δεν διαθέτουν κατά κανόνα προσωπικό με την απαραίτητη σύγχρονη τεχνογνωσία και δεξιότητες.

Επιπλέον οι αδυναμίες αυτές καλλιεργούν αντιλήψεις, στάσεις και πρακτικές οι οποίες έχουν αρνητικά αποτελέσματα στις σχέσεις κράτους – πολίτη, αλλά και στην προσπάθεια διαμόρφωσης ευνοϊκού επιχειρηματικού κλίματος.

Σε ό,τι αφορά το πεδίο της αποτελεσματικότητας και της απόδοσης των υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης, οι αδυναμίες που προαναφέρθηκαν συνεπάγονται: υψηλό κόστος λειτουργίας και αρνητικό ισοζύγιο μεταξύ των πόρων που διατίθενται και του προϊόντος της δημόσιας διοίκησης, έλλειμμα αποτελεσματικότητας στην παραγωγή δημόσιων πολιτικών και προγραμματισμού δράσης, και αδυναμία της δημόσιας διοίκησης να εξυπηρετήσει αποτελεσματικά τις διαδικασίες οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας.

Παράλληλα, οι αδυναμίες αυτές έχουν αρνητικές συνέπειες στην ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει η δημόσια διοίκηση και στις σχέσεις κράτους-πολίτη. Συνεπάγονται: αδυναμία ενεργού και συντεταγμένης συμμετοχής στις αποφάσεις της διοίκησης, έλλειμμα διαφάνειας της δράσης των δημόσιων αρχών που επιβαρύνεται από την απουσία διαδικασιών λογοδοσίας, άνιση πρόσβαση και φαινόμενα μη ισότιμης μεταχείρισης από τις υπηρεσίες.

B) Αναπτυξιακές ανάγκες

Υπό τις συνθήκες αυτές αποτελεί επιτακτική ανάγκη η άμεση δρομολόγηση και εφαρμογή ολοκληρωμένου σχεδίου παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που προαναφέρθηκαν.

Οι παρεμβάσεις αυτές θα πρέπει:

- Να ενισχύσουν την ικανότητα της διοίκησης στο επίπεδο της διαμόρφωσης πολιτικής και του προγραμματισμού της δημόσιας δράσης και στο επίπεδο της επιχειρησιακής λειτουργίας.
- Να εστιασθούν κατά προτεραιότητα σε πεδία δημόσιας δράσης στρατηγικής σημασίας για την οικονομική και την κοινωνική ανάπτυξη της χώρας, τα οποία να προσεγγίσουν ως ολοκληρωμένα συστήματα, με κριτήριο το παραγόμενο προϊόν και τους χρήστες των υπηρεσιών της διοίκησης και όχι αποσπασματικά με κριτήριο τις επιμέρους λειτουργίες.
- Να εξασφαλίσουν, με μέτρα οριζόντιου χαρακτήρα, βασικές προϋποθέσεις

καλύτερης αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης, άρσης των δυσλειτουργιών του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου και προαγωγής του στόχου της ανοικτής και συμμετοχικής διοίκησης.

- Να υποστηρίξουν αποτελεσματικά τον στόχο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και να εξασφαλίσουν τις θεσμικές και επιχειρησιακές προϋποθέσεις για την πλήρη αξιοποίηση των ΤΠΕ, σε ό,τι αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών, το ανθρώπινο δυναμικό, το σχετικό κανονιστικό πλαίσιο κλπ.
- Να εξασφαλίσουν τις πρακτικές προϋποθέσεις επιτυχίας των παρεμβάσεων με την ανάπτυξη της απαραίτητης υποδομής, σε δομές, τεχνογνωσία και ικανότητες αποτελεσματικής εισαγωγής της οργανωτικής αλλαγής στη δημόσια διοίκηση.

Γ) Αναπτυξιακό όραμα

Η κύρια αναπτυξιακή επιλογή του τομέα της βελτίωσης της διοικητικής ικανότητας της δημόσιας διοίκησης συνοψίζεται στην "δημιουργία μιας πολιτοκεντρικής, αποτελεσματικής, ανοιχτής και ευέλικτης διακυβέρνησης", με στόχο τη μετάβαση από τη διοίκηση αρμοδιοτήτων / διαδικασιών στην διοίκηση αποτελεσμάτων και υπηρεσιών.

Δ) Προτεραιότητες και στόχοι

Οι στρατηγικοί στόχοι του Προγράμματος καλύπτουν όλο το εύρος της διοικητικής δράσης στα επίπεδα της κεντρικής και περιφερειακής διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στοχεύουν στη διαρθρωτική αντιμετώπιση χρόνιων δυσλειτουργιών της δημόσιας διοίκησης με επιλεγμένες παρεμβάσεις οργανωτικής και διοικητικής αλλαγής, θεσμικού και παραδειγματικού χαρακτήρα, με πολλαπλασιαστική αξία. Οι παρεμβάσεις αυτές θα αποτελέσουν ουσιαστικές καινοτομίες στο ελληνικό περιβάλλον και θα επιλεγούν έτσι ώστε, σε συνδυασμό με δράσεις διάδοσης και

μεταφοράς των καινοτομιών στο ευρύτερο πεδίο της δημόσιας δράσης, να στηρίξουν την δημιουργία μίας μη αναστρέψιμης δυναμικής μεταρρύθμισης του κράτους.

Οι στρατηγικοί στόχοι εξειδικεύονται σε προτεραιότητες που συνδυάζουν τα δύο βασικά πεδία της δημόσιας δράσης που καλύπτει το προαναφερόμενο πρόγραμμα: τη διαμόρφωση πολιτικής και προγραμμάτων και την εφαρμογή τους στην παραγωγή δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

1. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

1.1. Εννοιολογικό περιεχόμενο.

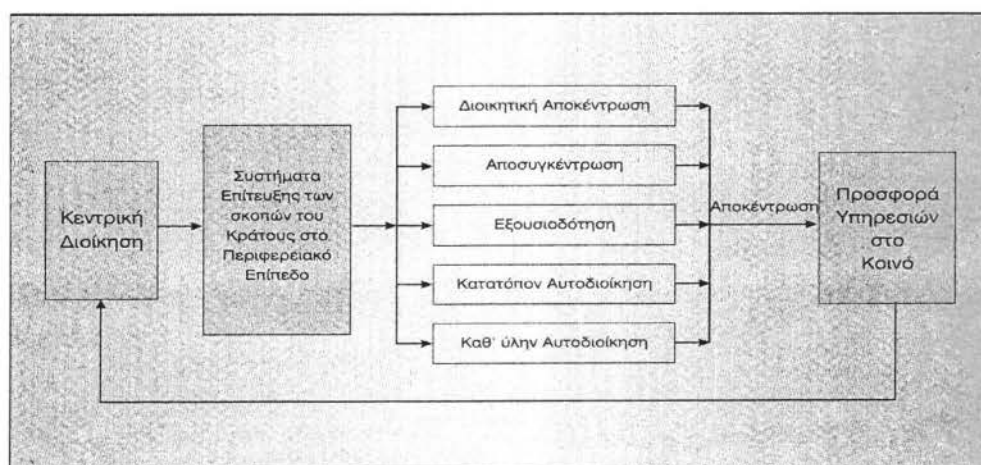
Η αποκέντρωση, ως έννοια και σύστημα διοικήσεως, αποτελεί ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά του σύγχρονου κράτους, ως εκ τούτου δε και το κέντρο του ενδιαφέροντος των φορέων της διοικήσεως. Από την άλλη πλευρά, η αποκέντρωση ως μορφή οργάνωσης, δεν αφορά μόνο στη διεξαγωγή του έργου των κρατικών υπηρεσιών, αλλά αναφέρεται με την ίδια έννοια και στη διοίκηση των λοιπών ιδιωτικών επιχειρήσεων και οργανισμών.

Πολλοί με τον όρο «αποκέντρωση» εννοούν την αυτοδιοίκηση κατά τόπο, δηλαδή την τοπική, υποστηρίζοντας ότι αποτελεί τη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων από όργανα που εδρεύουν σε κάποιο συγκεκριμένο χώρο, εκτός του χώρου έδρας της κεντρικής διοικήσεως. Άλλοι ορίζουν την αποκέντρωση ως τη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το κέντρο σε άλλα όργανα και διακρίνεται σε λειτουργική, όταν η αρμοδιότητα μεταφέρεται σε όργανα «καθ' ύλην» αρμόδια και σε γεωγραφική, όταν η αρμοδιότητα μεταφέρεται σε όργανα τοπικά. Η τελευταία μπορεί να είναι αιρετή ή όχι.

Από τους Έλληνες θεωρητικούς ο Μ. Στασινόπουλος διδάσκει ότι η αποκέντρωση είναι «η διεξαγωγή των περιφερειακών διοικητικών υποθέσεων από περιφερειακά όργανα της κεντρικής εξουσίας με αποφασιστική αρμοδιότητα (νομάρχες, έπαρχοι)». Ο Μ. Δένδιας διευρύνει την έννοια της αποκέντρωσης και περιλαμβάνει σ' αυτή και την τοπική αυτοδιοίκηση και με την στενή έννοια αποκέντρωση, δηλαδή εκχώρηση εξουσίας στα περιφερειακά όργανα της κεντρικής διοικήσεως. Το ίδιο

ακολουθεί και το τμήμα Κοινωνικών Υποθέσεων του ΟΗΕ, δεχόμενο ότι αποκέντρωση είναι η μεταβίβαση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από το Κέντρο στην περιφέρεια είτε α) σε μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης είτε β) σε περιφερειακά κρατικά όργανα.

Με σκοπό την ανεύρεση ενός κοινού παρονομαστή κάτω από το οποίο θα εξετάζεται το θέμα της αποκέντρωσης, το τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών υποθέσεων του Ο.Η.Ε συνέστησε από το 1962, επιτροπή ειδικών από διάφορες χώρες, με εντολή να προσδιορίσει τις διάφορες μορφές αποκέντρωσης και να δώσει κατευθύνσεις για το χειρισμό των βασικών διοικητικών προβλημάτων, τα οποία σχετίζονται με την οργάνωση της αποκέντρωσης. Η επιτροπή κατέληξε στον εξής ορισμό: «Αποκέντρωση είναι η μεταβίβαση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από το κέντρο προς την περιφέρεια, είτε δια της μεταβίβασης αυτών σε μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης ή λοιπούς τοπικούς οργανισμούς ειδικής αρμοδιότητας (Devolution), είτε δια της αποσυγκεντρώσεως, δηλ. της παροχής εξουσιοδοτήσεως προς τα περιφερειακά κρατικά όργανα για λήψη αποφάσεων επί θεμάτων τοπικής σημασίας».

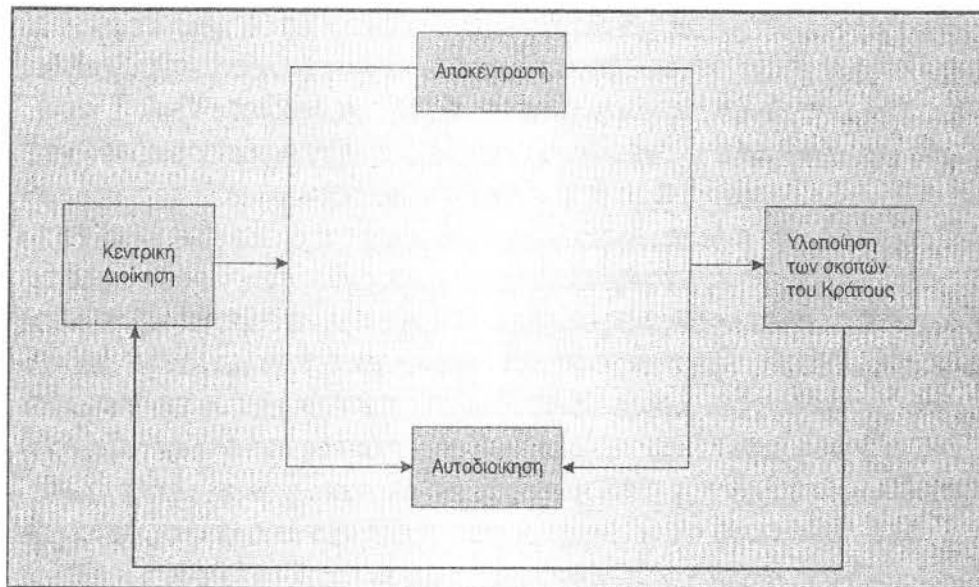
Σχήμα 4. Σχηματική απεικόνιση διαφόρων μορφών Αποκέντρωσης.

1.2. Σχέση αποκεντρώσεως και τοπικής αυτοδιοικήσεως.

Η τοπική αυτοδιοίκηση δεν αποτελεί παρά μία μορφή αποκεντρώσεως, υπό μια δε ευρύτερη έννοια και ένα όργανο στα χέρια του κράτους για την καλύτερη διεξαγωγή των τοπικών υποθέσεων που αποτελούν σε τελική ανάλυση κρατικές υποθέσεις με την έννοια ότι αν δεν τις ασκούσε η τοπική αυτοδιοίκηση θα τις ασκούσε υποχρεωτικά το ίδιο το κράτος (Φαναριώτης Π., 1999).

Στην περίπτωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ο Νόμος αναθέτει την αποφασιστική αρμοδιότητα σε όργανα εκλεγμένα απ' ευθείας από τους κατοίκους, ενώ στην περίπτωση της Διοικητικής Αποκέντρωσης η εξουσία μεταβιβάζεται σε περιφερειακά όργανα του κράτους.

Το ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί μια μορφή αποκέντρωσης, προκύπτει από το γεγονός ότι πηγή των εξουσιών και για τις δύο περιπτώσεις, είναι το ίδιο το κράτος, το οποίο έχει τη δυνατότητα να περιορίζει ή να διευρύνει με Νόμο το πλαίσιο αυτό των αποφασιστικών αρμοδιοτήτων, αλλά και να συνιστά, να συγχωνεύει ή να καταργεί υφιστάμενες μονάδες Τοπικής Αυτοδιοίκησης και διοικητικά αποκεντρωμένες υπηρεσίες του. Αυτό φαίνεται σχηματικά στο παρακάτω διάγραμμα.

Σχήμα 5. Σχηματική απεικόνιση της κοινής προέλευσης και του κοινού σκοπού Αποκέντρωσης και Αυτοδιοίκησης.

Το γεγονός ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση απολαμβάνει ενός βαθμού αυτονομίας στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων, δεν υποδηλώνει και την ύπαρξη ενός διαφορετικού θεσμού στη διοίκηση των υποθέσεων αυτών, διότι απλά θεωρείται ότι η διάκριση αυτή καθιερώθηκε συνεπεία της διαπίστωσης «ότι υπάρχει ένας κύκλος υποθέσεων στο τοπικό επίπεδο, ο οποίος μπορεί να διοικείται καλύτερα από τους κατοίκους της περιοχής».

Οι μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης, είτε ενός βαθμού είτε δύο βαθμών, δεν αποτελεί παρά ένα μέρος του ενιαίου συστήματος κρατικής διοικήσεως το οποίο αναπτύσσεται τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Άλλωστε είναι γνωστό ότι οι μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελούν δημιουργήματα του κράτους κάτι το οποίο ισχύει και για αυτές που έχουν ιστορική προέλευση και με αυτή την έννοια δεν μπορεί παρά οι διάφορες βαθμίδες της τοπικής αυτοδιοίκησης να θεωρηθούν ως βαθμίδες

της αποκεντρωμένης διοίκησης, που το κράτος μπορεί να συγχωνεύει ή να περιορίζει, στα όρια που δε θίγεται η τοπική αυτονομία.

1.3. Η εξέλιξη της αποκέντρωσης στην Ελλάδα.

Στην προσπάθεια αντιμετώπισης των οικονομικών και κοινωνικών αναγκών που είχε δημιουργήσει ο πόλεμος, ο Ν. 3200/1955 αποτέλεσε σταθμό στην εξέλιξη του συστήματος αποκέντρωσης στη χώρα μας. Το καθεστώς αυτό προέβλεπε τη μεταφορά αρμοδιοτήτων των υπουργείων στους νομάρχες που θα γίνονταν στην πράξη με την έκδοση διαταγμάτων, τα οποία θα όριζαν ποιες αρμοδιότητες θα μεταβιβάζονται στους νομάρχες. Παράλληλα είχε προβλεφθεί η δημιουργία νομαρχιακών συμβουλίων με γνωμοδοτικό χαρακτήρα, που συγκροτούσαν ο νομάρχης ως πρόεδρος, εκπρόσωποι νομαρχιακών υπηρεσιών και αιρετά μέλη που εκλέγονταν κατά επαρχία.

Παράλληλα ιδρύθηκαν τα νομαρχιακά ταμεία με τα συμβούλια τους, με αποστολή τον προγραμματισμό και την εκτέλεση νομαρχιακών και τοπικών έργων στην περιφέρεια του νομού.

Το 1970 επιχειρήθηκε η μεταφορά νέων αρμοδιοτήτων με την έκδοση διαταγμάτων που καθόριζαν το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της νομαρχίας, την οποία συγκροτούσαν όλες οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες των υπουργείων, που τους δόθηκε ο τίτλος «νομαρχιακές υπηρεσίες» χωρίς όμως να χάσουν την εξάρτησή τους από τα υπουργεία στα οποία ανήκαν.

Το 1975 ιδρύθηκαν και 4 Επαρχία με επικεφαλής επάρχους στις επαρχίες της Δωδεκανήσου και τη Λήμνο. Το επαρχείο ήταν μια αποκεντρωμένη υπηρεσία υπαγόμενη στο νομάρχη και ασκούσε εποπτεία και έλεγχο σε όλες τις πολιτικές υπηρεσίες που το συγκροτούσαν, αλλά και στις λιμενικές και αστυνομικές αρχές. Παράλληλα το καθεστώς του 1955, είχε συστήσει νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με τη μορφή οργάνων ειδικής αρμοδιότητας, τα οποία είναι:

- τα λιμενικά ταμεία με αποστολή τη συντήρηση και εκτέλεση λιμενικών έργων,
- τα ταμεία γεωργίας, δασών, με σκοπό την παροχή υπηρεσιών στους αντίστοιχους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής,
- τα ταμεία ελαιοπαραγωγής με ανάλογες αρμοδιότητες.

Χαρακτηριστικό της μεταπολεμικής εξέλιξης του θεσμού μέχρι σήμερα είναι ότι ο θεμελιακός νόμος 3200 του 1955, αποτελεί ακόμα και σήμερα τη βάση για κάθε μέτρο που αποσκοπεί στην ενδυνάμωση του θεσμού της αποκέντρωσης.

Η σημερινή διάρθρωση της αποκέντρωσης στη χώρα μας στηρίζεται στη διαίρεση της επικράτειας σε 51 νομούς. Ειδικότερα ο νομός Αττικής έχει διαιρεθεί από το 1970 σε 4 νομαρχιακά διαμερίσματα και συγκεκριμένα των Αθηνών, του Πειραιά, της ανατολικής Αττικής και της δυτικής Αττικής. Έχουμε 47 αυτοτελείς Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και 7 Νομαρχιακά διαμερίσματα.

Η νομαρχία εξακολουθεί να συγκροτείται από τις αποκεντρωμένες υπηρεσίες των υπουργείων κάτω από τον νομάρχη. Αποτελεί το β' βαθμό Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με προορισμό την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της Περιφέρειας της (Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ΠΔ.30/1996).

Σε κάθε νομό λειτουργεί ως συλλογικό όργανο λήψεως αποφάσεων το νομαρχιακό συμβούλιο, με αρμοδιότητες αποφασιστικές. Στην αρμοδιότητα του νομαρχιακού συμβουλίου είναι η κατάρτιση και έγκριση των νομαρχιακών προγραμμάτων. Είναι επίσης στην αρμοδιότητα του, η μελέτη θεμάτων ενίσχυσης της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης και λειτουργίας των νομαρχιακών υπηρεσιών, η εξέταση και η διατύπωση γνώμης για πολιτιστικά κοινωνικά και αναπτυξιακά θέματα καθώς και η γνωμοδότηση για την κατανομή των επιχορηγήσεων στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης από άλλους φορείς, εφόσον τούτο ζητηθεί από τους

φορείς αυτούς.

Οι επαρχίες ως μονάδες της διοικητικής διαίρεσης της χώρας καταργήθηκαν από 1/1/1999. Η κατάργηση των επαρχιών δεν επιφέρει συνέπειες στην κατανομή, διάρθρωση και λειτουργία των δημοτικών υπηρεσιών, των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτ/σης και των υπηρεσιών των ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ του δημοσίου τομέα.

Το επαρχείο λειτουργεί ως νομαρχιακή υπηρεσία κάτω από τον έλεγχο του νομάρχη. Συνολικά υπάρχουν 19 επαρχεία. Στα πλαίσια του επαρχείου συγκροτείται ο θεσμός του επαρχιακού συμβουλίου με σύνθεση όπως και του νομαρχιακού συμβουλίου. Το επαρχιακό συμβούλιο διαθέτει αποφασιστικές αρμοδιότητες, όσες μεταβιβάζει το νομαρχιακό συμβούλιο και γνωμοδοτεί για όλα τα θέματα της επαρχίας του.

Με το νόμο 2539/1997 που ψηφίστηκε στα πλαίσια του σχεδίου «Ιωάννης Καποδίστριας» συγκροτήθηκε η πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση ανά νομό. Οι δήμοι και οι κοινότητες αποτέλεσαν τον α΄ βαθμό Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και απέκτησαν νέο όνομα και νέα έδρα του Οργανισμού. Καταργήθηκε έτσι το σύστημα που είχε ως κέντρο αναφοράς την κοινότητα και δημιουργήθηκαν με συγχώνευση 854 Δήμοι, ενώ παρέμειναν 133 Κοινότητες.

Οι κοινότητες μετατράπηκαν σε Δημοτικά Διαμερίσματα (μετέπειτα σε Τοπικά) και σε κάθε ένα από αυτό συστάθηκε Τοπικό Συμβούλιο που λειτουργεί ως όργανο δημοτικής αποκέντρωσης και έχει αυτοτελείς αρμοδιότητες.

Με το νόμο 2503/1997 σε καθεμία από τις 13 Περιφέρειες στις οποίες διαιρείται η χώρα συνίσταται ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης του κράτος η Περιφέρεια, που οργανώνεται, διοικείται και στελεχώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. Η Περιφέρεια συμβάλλει στον εθνικό σχεδιασμό και στο πλαίσιο που σχεδιάζει, προγραμματίζει και εφαρμόζει τις πολιτικές για την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική της ανάπτυξη. Η κάθε Περιφέρεια ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης

έχει τις αρμοδιότητες που ασκούν οι υπηρεσίες στη συνολική χωρική έκταση της, συμπεριλαμβανομένων και των υπηρεσιών της Περιφέρειας στο νομό ή νομαρχία καθώς και τις αρμοδιότητες που ανήκουν στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

Δεν τίγονται με τις διατάξεις του νόμου για τις Περιφέρειες, οι αρμοδιότητες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και των δήμων και κοινοτήτων. Επίσης ούτε οι Ν.Α δεν ασκούν εποπτεία στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτ/σης πρώτου βαθμού και δεν τίγουν τις αρμοδιότητες τους. Μεταξύ ΟΤΑ α' και β' βαθμού δεν υφίσταται ιεραρχική σχέση.

2. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ.

Η αποκέντρωση της δράσης της δημόσιας διοίκησης αποτελεί ανάγκη της εποχής μας. Η αποκέντρωση σήμερα είναι μια φιλοσοφία στη διοίκηση και σχετίζεται με τη δημοκρατικοποίηση της, τη συμμετοχική διοίκηση και την ανάγκη συμμετοχής των πολιτών στις διαδικασίες των αποφάσεων.

Όλες οι καταστατικές διατάξεις και τα ειδικά νομοθετικά μέτρα που ελήφθησαν στον ευρωπαϊκό χώρο, αποβλέπουν στην ενδυνάμωση της περιφερειακής και τοπικής διοικήσεως, κατά τρόπο που να επιτρέπει την πραγμάτωση του σύγχρονου ρόλου που τους έχει ανατεθεί (Βελόνιας 1974).

2.1. Ανάλυση στόχων.

Η διοικητική αποκέντρωση και οι μονάδες της στην περιφέρεια έχουν να εξυπηρετήσουν τους ακόλουθους στόχους:

α) Οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη περιφερειών.

Η διοικητική αποκέντρωση ως σύστημα εξυπηρετεί τις συντονισμένες προσπάθειες αναπτύξεως των περιφερειών. Ειδικότερα, η προσφορά των υπηρεσιών του σύγχρονου κράτους προς τους πολίτες συντελείται πιο αξιολογικά με τα όργανα της αποκέντρωσης, γιατί η προσφορά αυτή συνδυάζεται με την καλύτερη προσέγγιση στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των περιοχών.

Στο χώρο της οικονομικής αναπτύξεως η ανάληψη από τα

αποκεντρωμένα όργανα του ρόλου της κινητοποίησης των τοπικών πλουτοπαραγωγικών πόρων και η αφύπνιση του πληθυσμού για ανάπτυξη, αποτελεί ίσως το σοβαρότερο έργο τους. Η εκπλήρωση του σκοπού αυτού εκφράζεται με την ενεργό συμμετοχή στην κατάρτιση των προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης και την εφαρμογή τους.

β) Πολιτική παιδεία του πληθυσμού.

Η πολιτική διαπαιδαγώγηση του πληθυσμού μέσα από την αποκέντρωση, αποτελεί σύγχρονη διεθνή τάση. Όλα τα νομοθετήματα των ευρωπαϊκών χωρών σκοπεύουν στην πραγμάτωση του στόχου αυτού και βλέπουν την οργάνωση των περιφερειακών μονάδων της δημόσιας διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, σαν το χώρο που θα πραγματοποιηθεί η πολιτική εξύψωση των πολιτών.

Πάνω σε μία σωστά οργανωμένη διοικητική αποκέντρωση που να λειτουργεί με αξιόλογες πολιτικές διαδικασίες, μπορεί να στηριχθεί η διαδικασία της ανάδειξης των πολιτικών ανθρώπων και να αποτελέσει έτσι ο χώρος της αποκέντρωσης τον προθάλαμο για μια εθνικά χρήσιμη πολιτική καριέρα.

γ) Εξυγίανση και βελτίωση της απόδοσης του οργανισμού της Δημόσιας Διοίκησης.

Στόχοι, με στενή έννοια διοικητικοί, που αφορούν την εξυγίανση και τη βελτίωση της απόδοσης των οργάνων της διοίκησης, εξυπηρετούνται με τη διοικητική αποκέντρωση. Έχουμε προσέγγιση στα προβλήματα των διοικούμενων και εκλογή της καλύτερης λύσης στη λήψη αποφάσεων. Παράλληλα η διαδικασία της λήψεως αποφάσεων επιτυγχάνεται προς όφελος των εξυπηρετούμενων συμφερόντων του λαού⁶.

Έχουμε αμεσότητα του ελέγχου εκ μέρους των πολιτών, αφού τα διοικητικά όργανα που παίρνουν αποφάσεις για αυτούς είναι πιο κοντά σε

⁶ Το κοινωνικό κόστος παροχής των υπηρεσιών με την αποκέντρωση είναι αισθητά μειωμένο σε σχέση με το κοινωνικό κόστος της λήψεως των αποφάσεων από την κεντρική διοίκηση πάνω σε θέματα τοπικής ή περιφερειακής σημασίας.

αυτούς. Η αμεσότητα του ελέγχου διασφαλίζει τη δυνατότητα διόρθωσης και άμεσης επαναπροσαρμογής των αποφάσεων στη λύση των προβλημάτων των περιοχών από τα όργανα της αποκέντρωσης που είναι επιφορτισμένα με τη λήψη των αποφάσεων.

Επίσης η εκχώρηση τοπικών αρμοδιοτήτων προκαλεί αποσυμφόρηση των κεντρικών οργάνων της δημόσιας διοίκησης από καθήκοντα και προβλήματα τα οποία μπορούν να ανατεθούν σε αποκεντρωμένα όργανα.

3. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ.

3.1. Συνοπτική ανάλυση.

Η αποκέντρωση ως σύστημα οργάνωσης της διοικήσεως συνεξετάζεται με την έννοια της τοπικής αυτοδιοίκησης. Υπάρχουν όμως διάφορες ειδικότερες διακρίσεις, οι οποίες διαμορφώνονται ανάλογα με το όργανο το οποίο ασκεί κάθε φορά την αποφασιστική του αρμοδιότητα, και φυσικά ανάλογα με το βαθμό ευθύνης που συνδέει το αρμόδιο όργανο με την κεντρική διοίκηση. Συνοπτική ανάλυση αυτών παρατίθεται κατωτέρω:

➤ *Αποκέντρωση και αποσυγκέντρωση (Decentralization-Deconcentration).*

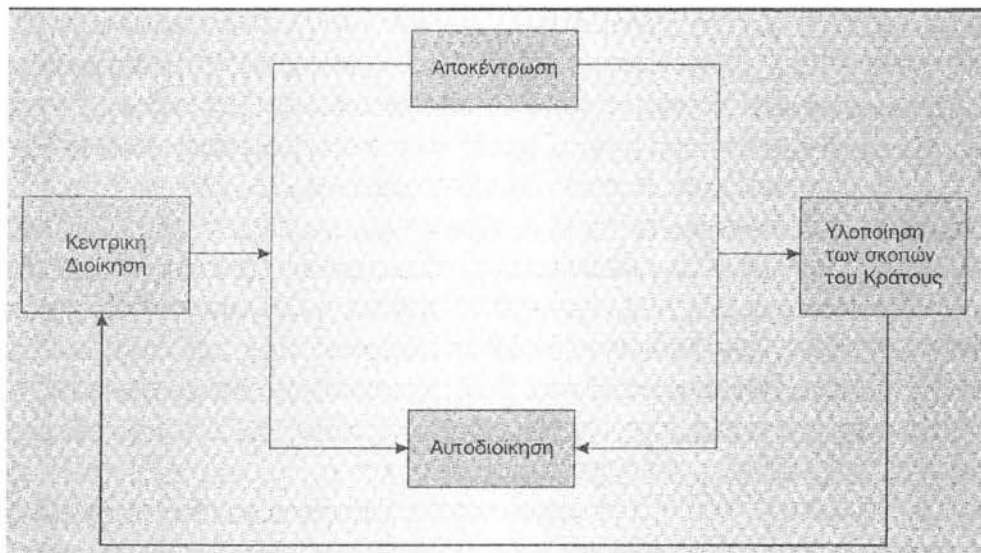
Η πρώτη περίπτωση αναφέρεται, στη δια νόμου μεταβίβαση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων στις μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε περιφερειακά διοικητικά όργανα ή στους λοιπούς τοπικούς οργανισμούς ειδικής αρμοδιότητας, ενώ η δεύτερη αναφέρεται στη διαδικασία αποσυμφόρησης των υπηρεσιών του κέντρου και τη διασπορά τους στην περιφέρεια, χωρίς αυτή η διασπορά να συνοδεύεται από ανάλογο πλαίσιο αρμοδιοτήτων.

➤ *Χωρική και λειτουργική αποκέντρωση (Territorial and Functional Decentralization).*

Στην πρώτη περίπτωση κατατάσσεται η διαδικασία μεταβίβασης αρμοδιοτήτων με κριτήρια χωρικά, δηλαδή σε όργανα κρατικά που είναι διασπαρμένα, στην περιφέρεια όπως είναι όλα τα γενικής

αρμοδιότητας όργανα που βρίσκονται στην περιφέρεια π.χ. οι Γραμματείς Περιφερειών, Νομάρχες, Έπαρχοι ή μονάδες Τοπικής Αυτ/σης. Στη δεύτερη περίπτωση εντάσσεται η διαδικασία μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων με κριτήρια λειτουργικά όπως η καλύτερη διοίκηση μιας συγκεκριμένης κρατικής υποθέσεως. Εδώ κατατάσσονται ΝΠΔΔ και οργανισμοί στους οποίους το κράτος αναθέτει την αρμοδιότητα διοίκησης μιας συγκεκριμένης υποθέσεως π.χ. ΙΚΑ, ΟΣΕ, κ.λ.π.

Η διάκριση αυτή της αποκέντρωσης σε χωρική και λειτουργική, αναφέρονται από ορισμένους συγγραφείς και με την έννοια της οριζόντιας και κάθετης αποκέντρωσης αντιστοίχως.

Σχήμα 6. Σχέση Χωρικής και Λειτουργικής Αποκέντρωσης.

➤ *Αποκέντρωση και εξουσιοδότηση.*

Η εξουσιοδότηση αποτελεί μια μορφή αποκέντρωσης εν στενή έννοια, παρ' όλα αυτά υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές μεταξύ της έννοιας αυτής και της έννοιας της γνήσιας αποκέντρωσης για τους εξής λόγους: α) η εξουσιοδότηση λειτουργεί συνήθως στο εσωτερικό κάθε οργανισμού και αναφέρεται κυρίως στην εκ

μέρους των ανώτατων διοικητικών κλιμακίων μεταβίβαση αρμοδιοτήτων προς κατώτερα διοικητικά όργανα, με δικαίωμα λήψεως αποφάσεων για λογαριασμό τους. Αυτή μπορεί να θεωρείται και εσωτερική αποκέντρωση. β) Τα όργανα που λειτουργούν στα πλαίσια της εξουσιοδότησεως, ασκούν τις αρμοδιότητες τους με εντολή του προϊσταμένου τους και όχι εκ του νόμου. γ) Η εξουσιοδότηση συγκρινόμενη με την αποκέντρωση διαφέρει απ' αυτήν διότι στην μεν περίπτωση της αποκέντρωσης η τελική ευθύνη μεταβιβάζεται στον αποφασίζοντα, ενώ την περίπτωση της εξουσιοδότησης η τελική ευθύνη παραμένει στον εξουσιοδοτούντα.

➤ *Ψευδοαποκέντρωση.*

Δημιουργείται συνήθως μια σύγχυση μεταξύ της αποκέντρωσης των αποφασιστικών αρμοδιοτήτων και της αποκέντρωσης του όγκου του Διοικητικού έργου. Θεωρείται ως μορφή αποκεντρώσεως και το γεγονός ότι μεταφέρουμε μακράν της πρωτεύουσας τον όγκο του Διοικητικού έργου. Η μορφή αυτή οργάνωσης της εργασίας είναι δυνατόν να αποδεικνύεται επωφελής για το κοινό και ακόμα να δημιουργεί το αίσθημα ότι η Διοίκηση είναι κοντά στον πολίτη πλην όμως δεν συνιστά αποκέντρωση αφού δεν περικλείει και δυνατότητα λήψεως αποφάσεων επί θεμάτων που αφορούν την περιοχή. Για αυτό το λόγο καλείται και ψευδοαποκέντρωση.

4. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ.

4.1. Κατηγορίες παραγόντων.

Τα συστήματα της αποκέντρωσης επηρεάζονται έντονα από τους παράγοντες που αναπτύσσονται μέσα στην ίδια χώρα και για το λόγο αυτό παρουσιάζουν σοβαρές ιδιομορφίες και αποκλίσεις από χώρα σε χώρα. Παρ' όλα αυτά πολλά στοιχεία μεταφέρονται από μία χώρα σε άλλη τα

οποία για να ευδοκιμήσουν πρέπει να προσαρμοσθούν στο νέο περιβάλλον, με άλλα λόγια πρέπει να προσαρμοσθούν στις τοπικές συνθήκες.

Αν και οι τοπικές συνθήκες μπορεί να θεωρηθούν ως πολύ γενική και αφηρημένη έννοια, ωστόσο είναι δυνατόν να εξειδικευθούν σε ορισμένους παράγοντες οι οποίοι είναι οι παρακάτω:

- *Ιστορικοί παράγοντες*, που επηρεάζουν σοβαρά τη δομή των συστημάτων αποκέντρωσης, διότι αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα στις προσπάθειες αλλαγής της μορφής του πλαισίου αρμοδιοτήτων.
- *Πολιτικοί παράγοντες*, αφού το σύστημα αποκέντρωσης μια χώρας μπορεί να θεωρηθεί κάτω από μια συγκεκριμένη προσέγγιση ως προέκταση του πολιτικού συστήματος. Το γεγονός ότι η αποκέντρωση πρέπει να συμβάλλει στην ανάπτυξη της εθνικής συνοχής, αποτελεί βασικό κριτήριο της πολιτικής κάθε χώρας. Όσο πιο σταθερή είναι η πολιτική κατάσταση μιας χώρας, τόσο μεγαλύτερη είναι η σημασία την οποία πρέπει να δίνουμε στις πολιτικές απόψεις της αποκέντρωσης.
- *Κοινωνικοί παράγοντες*, αφού οι σχέσεις που υφίστανται μεταξύ Διοικήσεως και διοικούμενων και ο τρόπος που αναπτύσσονται αυτές, είναι δυνατόν να διακρίνονται από δύο βασικώς αντίθετα χαρακτηριστικά, της αυταρχίας ή της ισότητας. Μια αυταρχική δομή της κοινωνίας τείνει να δημιουργήσει μια ισχυρή τάση υποταγής. Αντίθετα η ισότητα παρέχει γενικά πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη μορφών διοίκησης με πραγματικά δημοκρατική δομή.
- *Πολιτιστικοί παράγοντες*, οι οποίοι συνδυαζόμενοι με το επίπεδο εκπαίδευσης και τη γενική μορφωτική στάθμη του πληθυσμού, θεωρούνται βασικός λόγος για την ανάπτυξη ή παρεμπόδιση της ανάπτυξης σύγχρονων συστημάτων αποκέντρωσης. Όσο χαμηλό είναι το πολιτιστικό επίπεδο του λαού, τόσο ισχυρότερες είναι οι τάσεις για δημιουργία συγκεντρωτικού συστήματος Διοικήσεως,

αφού δεν υπάρχει το υπόβαθρο από άποψη ανθρώπινου δυναμικού για τη λειτουργία ενός σύγχρονου συστήματος αποκέντρωσης.

- *Γεωγραφικοί παράγοντες*, αφού η γεωγραφική απομόνωση των διαφόρων περιφερειών, επηρεάζει τις σχέσεις με το κέντρο, πράγμα το οποίο βοηθά την ανάπτυξη ενός σημαντικού βαθμού ανεξαρτησίας απέναντι στη Κεντρική Διοίκηση. Η γενικώς ισχύουσα αρχή, ότι η Διοίκηση πρέπει να βρίσκεται όσο το δυνατόν πλησιέστερα προς τον πολίτη, έχει την έννοια ότι ο πολίτης πρέπει να είναι σε θέση να έρχεται εύκολα και γρήγορα σε επαφή με τη Διοίκηση, χωρίς να παρεμβάλλονται εμπόδια όπως φυσικές αποστάσεις κλπ.
- *Διοικητικοί παράγοντες*, οι αναγόμενοι σε καθαρά διοικητικά προβλήματα, τα οποία δημιουργούνται από την ανάγκη προγραμματισμού της τοπικής αναπτύξεως. Από την άποψη αυτή, βασικοί παράγοντες που συμβάλλουν αποφασιστικά στον προσδιορισμό του διαρθρωτικού σχήματος της περιφερειακής Διοικήσεως, είναι α) η έκταση των Δημοσίων εσόδων και β) η προσφορά του προσοντούχου προσωπικού, το οποίο θεωρείται απαραίτητο για την επάνδρωση όλων των βαθμίδων.
- *Οικονομικοί παράγοντες*, όπου η με ραγδαίους ρυθμούς αναπτυσσόμενη τεχνολογία ιδιαίτερα στους τομείς των συγκοινωνιών και των επικοινωνιών, έθεσε το σύγχρονο κράτος ενώπιον της ανάγκης για καταβολή συνδυασμένων προσπαθειών με σκοπό την επιτάχυνση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως. Η Κεντρική Διοίκηση πρέπει να αναλάβει τη βασική ευθύνη της εξισορρόπησης των διαφορών στους ρυθμούς ανάπτυξης μεταξύ των διαφόρων περιοχών της χώρας, πράγμα το οποίο θα επιτευχθεί με μέτρα αναγόμενα, τόσο στον οικονομικό όσο και στον διοικητικό τομέα.

5. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ.

5.1.Γενικά.

Όταν αναφερόμαστε σε συστήματα αποκέντρωσης, εννοούμε την άσκηση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από όργανα Διοικητικά που είναι εγκατεστημένα στην περιφέρεια ανεξάρτητα από το επίπεδο στο οποίο ανήκουν και από τον τρόπο διορισμού τους (π.χ. διορισμένα ή αιρετά).

Ως κριτήρια για την ταξινόμηση των αποκεντρωτικών συστημάτων σε κατηγορίες, χρησιμοποιούνται συνήθως α) οι μεταξύ της Κεντρικής Διοικήσεως και περιφερειακής διοικήσεως υφιστάμενες σχέσεις στα πλαίσια της Διοίκησης των «Τεχνικών Υπηρεσιών» (δηλ. υπηρεσίες Γεωργίας, Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας, Δημοσίων Έργων, Κτηνιατρικής κ.α.), β) η ιστορική εξέλιξη των οργανωτικών διαρθρώσεων στην περιφέρεια και η μεταξύ αυτών αναπτυχθείσες επιδράσεις, οι οποίες συνέτειναν στη σημερινή διαμόρφωση τους για γ) οι τρόποι διάρθρωσης των επιπέδων της περιφερειακής διοίκησης και η λειτουργία των μονάδων αυτών στο περιφερειακό επίπεδο.

5.2. Διάκριση των συστημάτων αποκεντρώσεως από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

Από τον ΟΗΕ επιχειρήθηκε μια ταξινόμηση των συστημάτων αποκεντρώσεως σε κατηγορίες με κριτήριο το βαθμό εξάρτησης των μονάδων τοπικού επιπέδου από την Κεντρική Διοίκηση σε ότι αφορά στη λειτουργία των Τεχνικών Υπηρεσιών. Προέκυψαν έτσι τα πιο κάτω συστήματα:

- ❖ Το *Περιεκτικό Σύστημα* (Comprehensive System), σύμφωνα με το οποίο οι περισσότερες διοικητικές αρμοδιότητες στην περιφέρεια ασκείται από αυτοδιοικούμενες μονάδες γενικής αρμοδιότητας πρώτου, δευτέρου ή τρίτου βαθμού. Οι μονάδες Τοπικής Αυτοδιοίκησης ασκούν τις αρμοδιότητες αυτές είτε εκ του Νόμου είτε κατ' εξουσιοδότηση της Κεντρικής Διοικήσεως. Κύριο

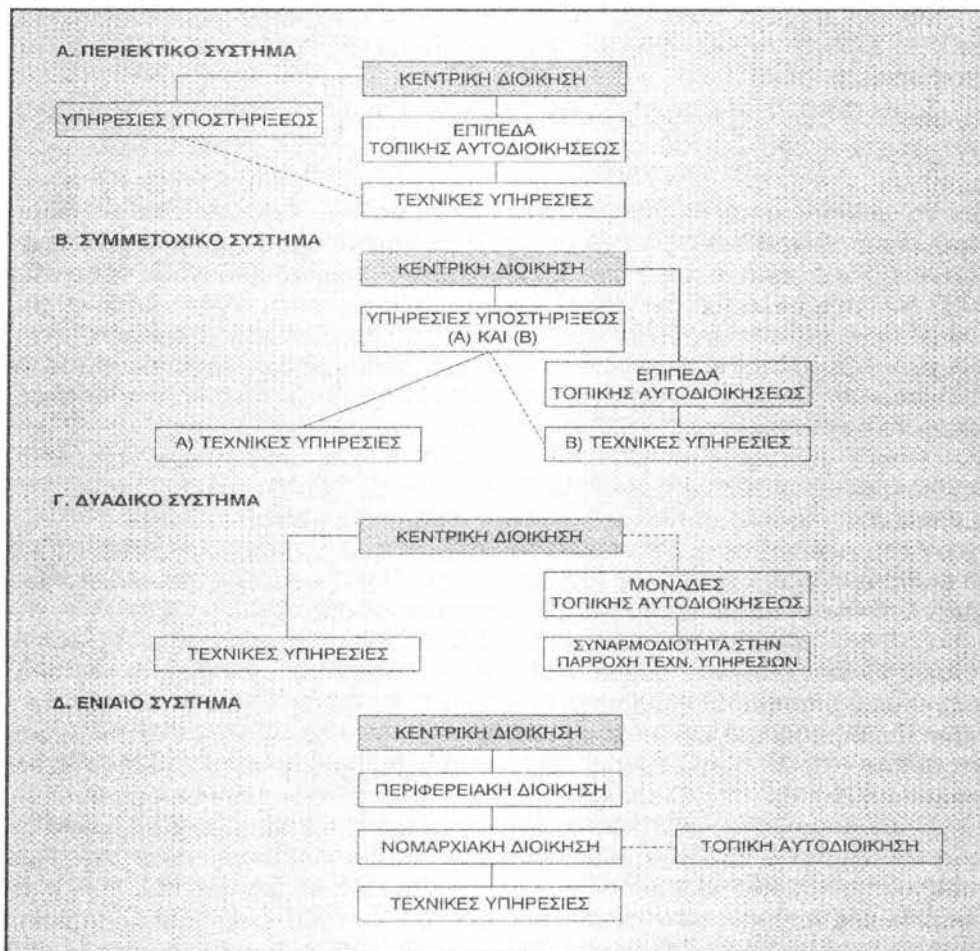
χαρακτηριστικό του συστήματος αυτού είναι ότι όλες οι αρμοδιότητες οι οποίες αναφέρονται στις λεγόμενες «τεχνικές υπηρεσίες» δεν ασκούνται από περιφερειακά όργανα των αρμόδιων Υπουργείων αλλά ανατίθενται στις ίδιες τις μονάδες Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το σύστημα αυτό αν και μπορεί να θεωρηθεί ιδανικό, εν τούτοις δεν είναι πρακτικό διότι περικλείει πολλαπλή διάσπαση των μέσων και των πόρων για την αποτελεσματική άσκηση των συναφών αρμοδιοτήτων. Σε καμιά χώρα δεν εφαρμόζεται με την απόλυτη αυτή μορφή.

- ❖ Το *Συμμετοχικό Σύστημα* (Partnership System), το οποίο παρουσιάζει μεγαλύτερη ευελιξία και έχει μεγαλύτερες δυνατότητες εφαρμογής στην πράξη, γι' αυτό και έχει υιοθετηθεί και από πολλές χώρες. Σε αυτό, άλλες αρμοδιότητες σε σχέση με τη Διοίκηση των «τεχνικών υπηρεσιών» ασκούνται από τα περιφερειακά όργανα των αρμόδιων Υπουργείων και άλλες από μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης.
- ❖ Το *Δυναμικό Σύστημα* (Dual System), προβλέπει το συνδυασμό και την ταυτόχρονη λειτουργία στο τοπικό επίπεδο περιφερειακών οργάνων της Κεντρικής Διοίκησης και μονάδων Τοπικής Αυτ/σης. Η κατανομή των αρμοδιοτήτων γίνεται ανάλογα με τις ειδικότερες υπό άσκησης αρμοδιότητες σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Συνήθως οι περιφερειακές υπηρεσίες συντονίζονται στο περιφερειακό επίπεδο από έναν περιφερειακό συντονιστή χωρίς να αποκλείεται και η περίπτωση συντονισμού τους μέσω επιτροπών. Στα πλαίσια του συστήματος αυτού, τα κεντρικά Υπουργεία διοικούν απ' ευθείας με όργανα τους τοποθετημένα στην περιφέρεια, ενώ οι μονάδες Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι απλώς περιορισμένες στη διοίκηση τοπικών υποθέσεων. Στα πλαίσια αυτά η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί μάλλον ένα όργανο πολιτικής αποκέντρωσης παρά όργανο οικονομικής και κοινωνικής

αναπτύξεως. Το σύστημα αυτό επικρατεί κυρίως σε ορισμένες χώρες της Λατινικής Αμερικής.

- ❖ Το *Ενιαίο Διοικητικό Σύστημα* (Integrated Administrative System), σύμφωνα με το οποίο τα κεντρικά Υπουργεία ασκούν απ' ευθείας το σύνολο των αρμοδιοτήτων σε όλα τα επίπεδα περιφερειακής Διοικήσεως και επί ενός μεγάλου αριθμού τοπικών υποθέσεων. Οι μονάδες Τοπικής Αυτ/σης ασκούν πολύ περιορισμένης έκτασης αρμοδιότητες επί των τοπικών υποθέσεων όπως επίσης και επί του προσωπικού το οποίο είναι επιφορτισμένο με την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών. Το σύστημα αυτό ισχύει κατά κύριο λόγο στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Μέσης Ανατολής.

Παρακάτω βλέπουμε σε μορφή διαγράμματος τα συστήματα αποκέντρωσης κατά τον ΟΗΕ σε σχέση με τη διοίκηση των τεχνικών υπηρεσιών:

Σχήμα 7. Διαγραμματική απεικόνιση των Συστημάτων Αποκέντρωσης κατά ΟΗΕ.

5.3. Διακρίσεις των συστημάτων αποκέντρωσης με βάση την ιστορική τους εξέλιξη.

Με την έννοια αυτή τα συστήματα αποκέντρωσης διακρίνονται σε τρεις βασικές κατηγορίες: το Γαλλικό, το Αγγλικό και το Παραδοσιακό σύστημα, η ανάλυση των οποίων ακολουθεί παρακάτω:

- ❖ Το Γαλλικό σύστημα έχει επηρεάσει τη δομή των συστημάτων ενός μεγάλου αριθμού κρατών σε όλο τον κόσμο. Διακρίνεται σε μια

σειρά διοικητικών επιπέδων που περιλαμβάνει Νομούς, Επαρχίες, Καντόνια και Κοινότητες. Η διοίκηση στα επίπεδα αυτά ασκείται από το Νομάρχη, τον Υπονομάρχη και το Δήμαρχο στη περίπτωση της κοινότητας. Χαρακτηριστικό του συστήματος είναι ότι μεταξύ των διαφόρων διοικητικών επιπέδων, υφίσταται μία ιεραρχική εξάρτηση, ενώ ο Νομάρχης είναι υπεύθυνος έναντι του Υπουργού Εσωτερικών. Τα βασικά στοιχεία του Γαλλικού συστήματος είναι ότι οι μονάδες της αποκεντρωμένης Διοίκησης, αποτελούν όργανα της Κεντρικής Διοίκησης και ότι οι μονάδες αυτές, δεν έχουν αρμοδιότητες εξ ιδίου δικαίου, αλλά ασκούν τις αρμοδιότητες τους κατά παραχώρηση της εκτελεστικής εξουσίας. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι το σύστημα αυτό διακρίνεται από τη συγκέντρωση της αποφασιστικής αρμοδιότητας σε περιφερειακά όργανα τα οποία είναι υπεύθυνα έναντι της Κεντρικής Διοικήσεως, την ενότητα της Διοικήσεως, την ιεραρχική δομή της εκτελεστικής εξουσίας και την υποταγή της Διοικήσεως στο νόμο.

- ❖ Το *Αγγλικό σύστημα*, μέχρι το 1972 χαρακτηριζόταν από μια πολυμορφία οργανισμών Τοπικής Αυτ/σης 1^{ου}, 2^{ου} και 3^{ου} βαθμού. Ποτέ στη χώρα αυτή δεν υιοθετήθηκε ο θεσμός του περιφερειακού συντονιστή και αυτό διότι έχουν δοθεί στις μονάδες Τοπικής Αυτοδιοίκησης όλων των βαθμίδων ευρύτατες αρμοδιότητες. Κάθε Υπουργείο διοικεί απ' ευθείας και κατά τρόπο συγκεντρωτικό τις περιφερειακές του υπηρεσίες, χωρίς αυτές να υπόκεινται στο έλεγχο άλλων περιφερειακών οργάνων γενικής αρμοδιότητας. Τα χαρακτηριστικά του Αγγλικού συστήματος αποκεντρώσεως είναι η πολυμορφία των διοικητικών επιπέδων, η έμφαση στη Τοπική Αυτοδιοίκηση αφού η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων σε τοπικό, κομητειακό επίπεδο ασκείται από μονάδες Τοπικής Αυτ/σης και η ανεξαρτησία μεταξύ των διαφόρων επιπέδων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι τα

κύρια χαρακτηριστικά του Αγγλικού συστήματος αποκέντρωσης είναι η ευρεία έκταση εφαρμογής της αποκεντρωτικής αρχής, η υποταγή της Διοικήσεως στο νόμο, η εφαρμογή του συστήματος συνεργασίας στο τοπικό επίπεδο μέσω των επιτροπών με σκοπό την καλλίτερη αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων, η ευρεία έκταση των αρμοδιοτήτων των μονάδων τοπικής αυτ/σης και η εθελοντική συμμετοχή των πολιτών στο έργο της Τοπικής Αυτ/σης.

- ❖ Το *Παραδοσιακό σύστημα*, όπου στην κατηγορία αυτή εντάσσονται τα συστήματα των χωρών εκείνων που έμειναν ανεπηρέαστα από τα προαναφερθέντα συστήματα και ανέπτυξαν ίδια συστήματα ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες και παραδόσεις τους. Δεν υπάρχει αμιγές σύστημα αποκέντρωσης το οποίο να οφείλει την εξέλιξη του στην επίδραση και μόνο των τοπικών συνθηκών, διότι καμία χώρα δεν έμεινε ανέπαφη από την επιρροή των δυτικών χωρών.

6. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ.

6.1. Γενικά.

Για τη λήψη αποφάσεων με στενό διοικητικό περιεχόμενο, που σχετίζεται με μια περιοχή, αρμόδια είναι η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση. Αυτή κυρίως εκφράζει θέσεις και πολιτικές που έχουν καθοριστεί με αποφάσεις της Κεντρικής Διοίκησης. Κύριο χαρακτηριστικό στη διαδικασία των αποφάσεων που λαμβάνονται από τη Κεντρική Διοίκηση και αφορούν μια περιοχή δικαιοδοσίας της νομαρχίας, είναι ότι η νομαρχία μετέχει στη φάση της διαδικασίας και ειδικότερα στη φάση της συλλογής των απαιτούμενων πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τη λήψη αποφάσεων.

Η συμμετοχή των νομαρχιακών οργάνων στη φάση της συλλογής πληροφοριών δεν είναι ουσιαστική, διότι η διαθέσιμος χρόνος συλλογής των πληροφοριών είναι μικρός, οι διατιθέμενες από τις νομαρχίες

πληροφορίες δεν έχουν πάντοτε άμεση σχέση με το πρόβλημα που θα λύσει η απόφαση της Κεντρικής Διοίκησης και η χρησιμοποιούμενη μέθοδος συλλογής πληροφοριών δεν εξασφαλίζει ακρίβεια και πληρότητα των διαφόρων δεδομένων.

6.2. Ανάλυση προβλημάτων και δυσχερειών.

Ειδικά προβλήματα και δυσχέριες δημιουργούνται και στη διαδικασία λήψεως των καθαρά νομαρχιακών αποφάσεων τα οποία αναλύονται κατωτέρω:

A) Δυσχέριες στον καθορισμό του προβλήματος

Τα νομαρχιακά όργανα συχνά δε γνωρίζουν τους πραγματικούς στόχους που έχουν να εξυπηρετήσουν οι αποφάσεις, γιατί είναι εξαρτημένες από πολιτικές και αποφάσεις, το στόχο των οποίων γνωρίζει καλά η Κεντρική Διοίκηση και όχι τα νομαρχιακά όργανα.

Τα νομαρχιακά όργανα διαθέτουν μονομερείς γνώσεις ενός τομέα της διοικήσεως και αγνοούν την πολυπλοκότητα των προβλημάτων και τις πολλαπλασιαστικές επιπτώσεις τους σε άλλους τομείς της οικονομίας και της διοίκησης.

Επίσης η έλλειψη επιτελικών υπηρεσιών συγκροτούμενων από τεχνοκράτες ειδικευμένους στους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, τον προγραμματισμό, την οργάνωση κ.ο.κ. , είναι στοιχείο που δεν επιτρέπει την πλήρη υποβοήθηση των νομαρχιακών αποφασιστικών οργάνων να διαγνώσουν σωστό πρόβλημα.

B) Δυσχέριες στη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών

Η σύγχρονη νομαρχιακή διοίκηση έχει ανάγκη ποικίλων πληροφοριών, η έκταση των οποίων αφορά όλους τους τομείς της κοινωνικής και οικονομικής δραστηριότητας των κατοίκων ενός νομού. Πολλές φορές τα δεδομένα πάνω στα οποία στηρίζεται η νομαρχιακή απόφαση είτε δεν είναι επαρκή, είτε ποιοτικά δεν μπορούν να

θεμελιώσουν μια σωστή απόφαση.

Η σημερινή περιφερειακή διοίκηση πρέπει να είναι ενήμερη των συνθηκών των παραδόσεων και του τρόπου του «σκέπτεσθαι» και «ενεργείν» εκείνων, τους οποίους υπηρετεί και ταυτοχρόνως να θέτει στόχους και προοπτικές, να σκέπτεται και να δραστηριοποιείται, να σχεδιάζει και να κατασκευάζει και ταυτοχρόνως να είναι νέα, αλλά και πολλά άλλα. Για το σκοπό αυτό η συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών που κάνουν δυνατή την εκπλήρωση της αποστολής της είναι πρωταρχική προϋπόθεση.

Γενικά οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες στην έκδοση αποφάσεων από τα νομαρχιακά όργανα έχουν δύο βασικές πηγές: α) πηγές που βρίσκονται μέσα στο νομό όπως μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης, νομαρχιακές υπηρεσίες, οργανισμοί και σύλλογοι των παραγωγικών τάξεων του νομού και β) πηγές εκτός νομού και κυρίως της Κεντρικής Διοίκησης, όπως κεντρικές υπηρεσίες των υπουργείων, κεντρικοί οργανισμοί, επιστημονικές οργανώσεις κ.α.

Ως προς τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή των πληροφοριών, καμιά σύγχρονη επιστημονική μέθοδος δε χρησιμοποιείται όπως η δειγματοληψία, οι μέθοδοι λύσεως προβλημάτων, η έρευνα, η παρατήρηση, το πείραμα, αλλά τα στοιχεία αναζητούνται πρόχειρα χωρίς μεθοδευμένη προσπάθεια.

Στο υφιστάμενο σύστημα εκθέσεων που υποβάλλονται σε ανώτερα κλιμάκια της ιεραρχίας, οι πληροφορίες που περιέχονται διακρίνονται από ανομοιομορφία, προβλήματα διατύπωσης, περιττές παραθέσεις άσχετων στοιχείων, τάση επιδίωξης επιτυχιών με επουσιώδη σημασία, έντονη τάση νομικισμού, προχειρότητα και ασάφεια.

Γ) Δυσχέρεια στην εύρεση και επιλογή των εναλλακτικών λύσεων.

Η αδυναμία της επιλογής των εναλλακτικών λύσεων στη διαδικασία των νομαρχιακών αποφάσεων σχετίζονται με τις παραπάνω δυσχέρειες που αναφέρθηκαν. Ειδικότερα η έλλειψη των αναγκαίων

πληροφοριακών δεδομένων και κυρίως η απόλυτη εξάρτηση των νομαρχιακών στόχων από τις αποφάσεις της «πολιτικής» που λαμβάνονται στο κέντρο δεν αφήνουν περιθώρια επιλογής εναλλακτικών λύσεων. Για παράδειγμα, η κατάρτιση σχεδίου νομαρχιακού προγράμματος έργων έστω και μικρής οικονομικής σημασίας, δεσμεύεται από απόφαση του Υπουργείου, που καθορίζει προτεραιότητες στην εκτέλεση των έργων, χωρίς να γνωρίζει ότι ο καθορισμός προτεραιοτήτων στα εκτελούμενα τοπικά δημόσια έργα πρέπει να είναι έργο τοπικών οργάνων⁷.

Δ) Δυσχέρειες στην κατάρτιση σχεδίων εκτελέσεων των λύσεων

Η υφιστάμενη κατάσταση δεν αφήνει πολλά περιθώρια μιας ορθολογικής σχεδίασης της εκτέλεσης. Στο χώρο του τοπικού προγραμματισμού, είτε πρόκειται για προγραμματισμό κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης γενικά, είτε πρόκειται για προγραμματισμό έργων, η σχεδίαση και η μελέτη δεν περιλαμβάνει το σωστό προσδιορισμό του ανθρώπινου δυναμικού και των μέσων που απαιτούνται για την πραγματοποίηση και εφαρμογή των προγραμμάτων.

Δεν υπάρχουν ειδικά νομαρχιακά στελέχη με αρμοδιότητα συντάξεως των σχεδίων προγραμμάτων για την ανάπτυξη των περιοχών. Η τελική απόφαση και η κατάρτιση προγραμμάτων εφαρμογής τους, αποτελεί στην πράξη έργο των κεντρικών υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με τη λήψη της απόφασης και με τη σχεδίαση της εκτέλεσης της. Επικρατεί η αντίληψη ότι η κατάρτιση προγραμμάτων είναι έργο της κεντρικής διοίκησης που χορηγεί και τα αναγκαία οικονομικά μέσα για την επίτευξη τους.

Έτσι τα σχέδια που αποβλέπουν π.χ. στην ανάπτυξη ενός νομού ή ευρύτερης περιοχής καταρτίζονται από το κέντρο και περιλαμβάνουν την εκτέλεση έργων, τις πιστοδοτήσεις για τη Βιομηχανία, την

⁷ Η αξιολόγηση και εκτίμηση των επενδύσεων σε έργα δεν ακολουθεί ούτε τη στοιχειώδη ανάλυση κόστους – ωφέλειας, ούτε λαμβάνει υπόψη τη σημασία και αξία των έργων στην ευρύτερη περιφέρεια.

κατάρτιση ειδικών μελετών έργων και ειδικών ερευνών και ανατίθεται, πολλές φορές, εν μέρει η εκτέλεση τους στις νομαρχιακές υπηρεσίες, με συνέπεια οι τελευταίες να μετέχουν μόνο στην εκτέλεση των σχεδίων και μάλιστα μερικώς.

7. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ.

7.1. Γενικά.

Ως προς την οργανωτική διάρθρωση των αποκεντρωτικών συστημάτων, οι επικρατούσες τάσεις σήμερα αποβλέπουν στην αναζήτηση νέων οργανωτικών μορφών και κυρίως νέων τρόπων θεώρησης της αποστολής και της λειτουργίας τους, μέσα σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον.

Οι τάσεις που αναπτύσσονται σήμερα παγκοσμίως και προδιαγράφουν τις μελλοντικές μορφές των Διοικητικών Συστημάτων σε ότι αφορά στην οργάνωση και τη λειτουργία τους είναι οι εξής:

- Γενική εκ βάθρων αναδιάρθρωση των Διοικητικών συστημάτων (Reengineering – Restructuring), με τον περιορισμό των επιπέδων διοίκησης σε συνδυασμό με τον δραστικό περιορισμό των μονάδων που λειτουργούν σε κάθε επίπεδο.
- Συμπίεση του μεγέθους και της ιεραρχικής κλίμακας των οργανισμών (Downsizing), ώστε να εξασφαλίζεται η ύπαρξη και λειτουργία ευέλικτων και αποτελεσματικών οργανισμών, ικανών να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες.
- Πλήρης αναπροσανατολισμός της αποστολής και του έργου των οργανισμών, με σκοπό τη μεγιστοποίηση των δυνατοτήτων εξυπηρέτησης του κοινού.

7.2. Τάσεις αναδιάρθρωσης της αποκέντρωσης στην ελληνική πραγματικότητα.

Προσαρμοζόμενη η διοικητική αποκέντρωση στις νέες απαιτήσεις θα πρέπει να διαμορφώσει οργανωτικά σχήματα που επιτρέπουν δυνατότητα ευκαμψίας και δυναμικής αντιμετώπισης των νέων αναγκών. Στον οργανωτικό τομέα οι διαφοροποιήσεις και οι προσαρμογές αφορούν το περιβάλλον εργασίας, τις διαδικασίες, τη διάρθρωση των υπηρεσιών, τις νέες μεθόδους εργασίας, την προσαρμογή του ανθρώπινου δυναμικού στις λειτουργίες με ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Οι αλλαγές αυτές συνήθως, γίνονται προγραμματισμένα ή απρογραμμάτιστα και ακολουθούνται από την αλλαγή νοοτροπίας και αντιλήψεων των στελεχών όλων των επιπέδων της ιεραρχίας.

Όσον αφορά την ελληνική πραγματικότητα, οι αρμοδιότητες των νομαρχιακών υπηρεσιών έχουν την προέλευση τους είτε σε ειδικές διατάξεις νόμων είτε στη σχετική απόφαση του νομάρχη, με την οποία εξουσιοδοτείται ο χειρισμός ορισμένων θεμάτων νομαρχιακής αρμοδιότητας.

Η έκταση των αρμοδιοτήτων που εκχωρούνται στις νομαρχιακές υπηρεσίες διαφέρει από νομαρχία σε νομαρχία και εξαρτάται από το βαθμό κατά τον οποίο ο νομάρχης έχει αντιληφθεί την αποστολή του και τον κύκλο των αρμοδιοτήτων του. Έτσι είναι δυνατή η άσκηση μιας αρμοδιότητας από τον προϊστάμενο μιας νομαρχιακής υπηρεσίας π.χ. τον προϊστάμενο της Δ/σης Εμπορίου, ενώ σε άλλη νομαρχία η αρμοδιότητα αυτή να ασκείται απ' ευθείας από το νομάρχη.

Το ανώτατο όργανο της αποκέντρωσης δεν πρέπει να αφιερώνει μεγάλο μέρος της δραστηριότητας του στην υπογραφή πράξεων που είναι από τη φύση τους επουσιώδεις, με συνέπεια την αδυναμία να επιλαμβάνεται των γενικών θεμάτων πολιτικής και προγραμματισμού. Τα αντικείμενα για τα οποία απαιτείται η υπογραφή και η εξωτερίκευση της βουλήσεως του

νομάρχη είναι αντικείμενα προγραμματισμού, όπως η κατάρτιση και η έγκριση του προγράμματος έργων, αντικείμενα γενικής φύσεως, όπως υπογραφή κανονιστικών πράξεων και γενικότερα κάθε πράξη που επηρεάζει άμεσα την οικονομική και κοινωνική ζωή μεγάλης μερίδας του λαού, αντικείμενα οργανωτικής φύσεως, όπως η βελτίωση των όρων παροχής υπηρεσιών προς του πολίτες καθώς και αντικείμενα γενικής κυβερνητικής πολιτικής στην περιοχή.

Για τη σωστή αποσυγκέντρωση των αποφάσεων στο χώρο της νομαρχιακής διοικήσεως, είναι απαραίτητο να διαχωριστούν οι αποφάσεις σε πολιτικές και διοικητικές. Η διάκριση των αποφάσεων σχετίζεται με τη διάκριση των εξυπηρετούμενων με τις αποφάσεις στόχων.

Εννοιολογικά την απόφαση τη θεωρούμε σαν τη διαδικασία που αποβλέπει στη λύση προβλημάτων που σχετίζονται με στόχο ή στόχους σε μια οργάνωση. Με την έννοια αυτή όταν λέμε αποσυγκέντρωση αποφάσεων εννοούμε την ανάθεση του ρόλου κινήσεως της διαδικασίας για την επίλυση θεμελιακών προβλημάτων της αποκέντρωσης, σε υφιστάμενα κλιμάκια τη νομαρχιακής διοικήσεως με σκοπό την αποσυμφόρηση του νομάρχη από τις μη βασικές και θεμελιακές αποφάσεις.

7.3. Διαγραφόμενες εξελίξεις.

Η μεταβατική φάση στην οποία διέρχονται τα Διοικητικά συστήματα χαρακτηρίζεται από μία σύγκρουση μεταξύ συγκεντρωτικών και αποκεντρωτικών τάσεων. Στα πλαίσια των τάσεων αυτών, σημειώνεται μια ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της περιφερειακής διοικήσεως και των μονάδων υπερτοπικού επιπέδου, με ταυτόχρονη αποδυνάμωση του ρόλου των μονάδων νομαρχιακού επιπέδου και των μονάδων τοπικού επιπέδου.

Με βάση τις εξελίξεις αυτές παρατηρείται ήδη ότι ο ρόλος της Νομαρχίας και της παραδοσιακής Κοινότητας συνεχώς μειώνεται και πιθανώς στο μέλλον θα μηδενιστεί με συνέπεια οι αρμοδιότητες της Νομαρχίας να απορροφηθούν πλήρως από της περιφερειακές διοικήσεις και

τις μονάδες υπερτοπικού επιπέδου, οι οποίες ταυτόχρονα θα απορροφήσουν και ένα σημαντικό φάσμα αρμοδιοτήτων από τις μονάδες τοπικού επιπέδου.

Οι εξελίξεις αυτές, συσχετιζόμενες με την ανάγκη του προγραμματισμού της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξεως, προσδίδουν νέα διάσταση στη μελλοντική μορφή της αποκέντρωσης.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ
ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΩΡΟ.

1.1. Έννοια.

Με τον όρο τοπική αυτοδιοίκηση νοείται η διαχείριση τοπικών υποθέσεων από όργανα τοπικά, που είναι αντιπροσωπευτικά της βούλησης των κατοίκων. Χαρακτηριστικά της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι και η τοπική αυτονομία των μονάδων της, σε σχέση με την κεντρική εξουσία. Κάτω από το πρίσμα αυτό μπορούμε να διακρίνουμε ότι στην τοπική αυτοδιοίκηση περιέχονται βασικά στοιχεία όπως ο συγκεκριμένος χώρος που ασκείται, η διοικητική αυτονομία που πρέπει να απολαμβάνει, η εκλογή των οργάνων της και ο χειρισμός των τοπικών υποθέσεων.

Σύμφωνα με τον Μ. Στασινόπουλο, η τοπική αυτοδιοίκηση είναι η διεξαγωγή των τοπικών υποθέσεων ορισμένης εδαφικής περιοχής από όργανα ελεύθερα εκλεγμένα από τους πολίτες της περιοχής.

Στην επισκόπηση της τοπικής αυτοδιοίκησης στον παγκόσμιο χώρο από τη διεθνή ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, γίνεται διάκριση μεταξύ τοπικής αυτοδιοίκησης γενικού σκοπού που περιλαμβάνει μονάδες με γενικές αρμοδιότητες, πάνω σε όλα τα αντικείμενα, σε μια συγκεκριμένη περιφέρεια και αντιπροσωπευτικής τοπικής αυτοδιοίκησης, που διοικείται από όργανα αιρετά, εκλεγμένα από τους κατοίκους της περιοχής δικαιοδοσίας της (S. Hume, E. Martin, 1961).

Στην Ελλάδα το χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης καλύπτουν οι αυτοδιοικούμενες μονάδες των Δήμων και Κοινοτήτων, που έχουν την ιστορική προέλευση τους στην περίοδο της τουρκοκρατίας και οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις.

1.2 Ιστορική εξέλιξη της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ο θεσμός των τοπικών αυτοδιοικούμενων μονάδων ανατρέχει στα χρόνια της τουρκικής κατοχής. Η αιτία της δημιουργίας των ελληνικών κοινοτήτων της τουρκοκρατίας αποτέλεσε θέμα διχογνωμιών και πολλών απόψεων. Διάχυτη όμως είναι η εντύπωση στο μελετητή της ιστορίας του θεσμού, ότι εκτός των άλλων στη διατήρηση της κοινοτικής οργάνωσης των Ελλήνων συνέβαλαν δύο στοιχεία που ήταν ,η ανάγκη της είσπραξης των φόρων από την τουρκική διοίκηση και η θέληση των Ελλήνων να διατηρήσουν την εθνική τους συνοχή.

Οι δημογέροντες αποτελούσαν όργανα διοίκησης των κοινοτήτων και παράγοντες ανάπτυξης του πνεύματος αυτοδιοίκησης (Μαθιουδάκης, Ανδρονόπουλος). Η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των κοινοτήτων των Αμπελακίων της Θεσσαλίας, κατά την περίοδο του τουρκικού ζυγού, είναι θαυμαστό παράδειγμα της κοινοτικής συνεργασίας και της δημιουργικότητας των τοπικών μονάδων. Τα Αμπελάκια αποτέλεσαν τυπικά αυτοδιοικούμενη κοινότητα, που εκτός από τη διαχείριση των διοικητικών υποθέσεων, είχε αναπτύξει εμπορική και οικονομική δραστηριότητα σε διεθνές επίπεδο με τη συνεργασία όλων των κατοίκων της περιοχής.

Οι γενικές συνελεύσεις της Επιδάουρου, του Άστρους και της Τροιζήνας, με γνώμονα την ανάπτυξη της εθνικής ενότητας, πήραν αποφάσεις που στήριξαν την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η βαυβαυρική αντιβασιλεία το 1833 έθεσε την αρχή της διαίρεσης της χώρας σε δήμους με βάση τους 300 κατοίκους και με εκλογή εκπροσώπων με καθολική ψηφοφορία.

Μεγάλο σταθμό στην ιστορία του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης στη νεότερη ελληνική διοικητική ιστορία, αποτέλεσε ο περίφημος νόμος ΔΝΖ του 1912 «περί συστάσεως και διοικήσεως των δήμων και κοινοτήτων» που θέσπισε βασικές μεταρρυθμίσεις. Κύριο χαρακτηριστικό όλων των μεταρρυθμίσεων ήταν ασφυκτικός εναγκαλισμός των τοπικών

μονάδων από την κεντρική διοίκηση και κυρίως από τα αποκεντρωμένα διοικητικά όργανα, δηλ. από τους νομάρχες και τους επάρχους.

Η άποψη του Καποδίστρια για τον περιορισμό της τοπικής αυτονομίας των μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης ξεκίνησε από την ανάγκη να οργανώσει ένα σύγχρονο κράτος, αλλά όμως αποστέρησε στην ελληνική επικράτεια από έθιμα και θεσμούς αρχαιότητας, που προσέδιναν το δικό τους χρώμα στις ελληνικές κοινότητες.

1.3 Διακρίσεις της αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα και σύγκριση με άλλες χώρες.

Στην Ελλάδα επικρατέστερη διάκριση είναι σε τοπική και καθ' ύλην ή ειδική. Η πρώτη, όπως αναφέρθηκε, αφορά ανάθεση τοπικών υποθέσεων σε αυτόνομους οργανισμούς με εκλεγμένα όργανα διοίκησης συλλογικά και μονομελή, π.χ. Δημαρχοι, Πρόεδροι κοινοτήτων, ενώ η δεύτερη αναφέρεται στην ανάθεση του χειρισμού ορισμένων υποθέσεων σε ειδικούς οργανισμούς που έχουν τη μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ανεξάρτητα από το χώρο, π.χ το Πανεπιστήμιο.

Άλλη διάκριση είναι, σε γενικού σκοπού αυτοδιοίκηση και αυτοδιοίκηση ειδικού σκοπού. Η τελευταία αφορά την ανάθεση ειδικών υποθέσεων σε όργανο τοπικό π.χ το Παλλημνιακό Σχολικό Ταμείο στη Λήμνο, με αποστολή την προαγωγή της παιδείας στο νησί.

Η πλέον ενδιαφέρουσα διάκριση της τοπικής αυτοδιοίκησης συντελείται με τον καθορισμό των βαθμών άσκησης της. Αυτοί σχετίζονται με την έκταση του χώρου εφαρμογής του θεσμού, σε σχέση με τη διοικητική υποδιαίρεση μιας χώρας. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, οι Δήμοι και Κοινότητες είναι μονάδες αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Στο χώρο της διοίκησης των νομών στην Ελλάδα υπάρχουν άμεσα εκλεγμένα διοικητικά όργανα από το λαό (νομάρχης, νομαρχιακό συμβούλιο) με νομική αυτοτέλεια και αποτελούν τη β/θμια τοπική αυτοδιοίκηση. Πέραν αυτού, η δημιουργία μεγαλύτερων μονάδων του νομού με εκλεγμένα συμβούλια και

αυτονομία, αποτελεί την τρίτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση (π.χ. ευρύτερη περιφέρεια της Θράκης).

Τρίτου βαθμού αυτοδιοίκηση συναντάμε στην Ιταλία και Γαλλία, όπου όμως ακόμη διακρίνονται στοιχεία του παλαιότερου αυστηρού διοικητικού συστήματος (J. Blondel, 1974). Στη Γαλλία τυπικά εμφανίζονται δύο βαθμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι commune (οι δήμοι) και department (νομοί) παράλληλα στη Γαλλία λειτουργούν και τα σχήματα του canton (καντόνια) και οι arrondissement (επαρχία), που αποτελούν υποδιαίρεση της κρατικής διοίκησης και τυπικά δεν αποτελούν οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Ακόμη από 1956 λειτουργεί ο θεσμός των περιφερειών που αποτελεί όμως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με ειδική αποστολή.

Στην Ιταλία λειτουργούν 3 βαθμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι δήμοι, οι νομοί και οι περιφέρειες (commune, provincial, regione). Μια μορφή τρίτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης είναι στη Γερμανία, όπου συνυπάρχουν τρεις κατηγορίες μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης, ο δήμος, η επαρχία και η περιφέρεια.

Στην Αγγλία και Ουαλλία βασικές μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης είναι οι κομητείες (counties), οι περιφέρειες και οι περιοχές (destricts) μετά τη ριζική μεταρρύθμιση στην τοπική αυτοδιοίκηση του 1974, που στηρίχθηκε κυρίως στην περίφημη έκθεση της επιτροπής του λόρδου Maud (Κόντης θ.).

Στη Ρωσία η επικράτεια είναι διαιρεμένη σε 15 δημοκρατίες (πολιτείες), 742 μεγάλες περιφέρειες (αυτόνομες ή εθνικές περιοχές), 3.980 επαρχίες, 5.024 δήμους και 46.675 κοινότητες. Οι τοπικές μονάδες που έχουν ομοιότητες με τις αντίστοιχες ελληνικές, είναι οι δήμοι και οι κοινότητες σαν α' βαθμού αυτοδιοίκηση που διοικούνται από εκλεγμένο συμβούλιο με θητεία 2 ετών. Χαρακτηριστικό των ρωσικών συστημάτων είναι ότι οι αρμοδιότητες του συμβουλίου περιέχουν και αντικείμενα καθαρά κρατικά, όπως η δημόσια τάξη, η διατήρηση της έννομης τάξης, αλλά και η διαχείριση των τοπικών βιομηχανιών.

1.4 Προβλήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Είναι προφανής η αλληλεπίδραση των σχημάτων τοπικής αυτοδιοίκησης στις περισσότερες χώρες της δυτικής Ευρώπης. Χώρες που βρίσκονται γεωγραφικά η μία πλησίον της άλλης αλληλοεπηρεάζονται από τους ίδιους ιστορικούς παράγοντες του περιβάλλοντος. Οι αλληλεπιδράσεις αυτές οφείλονται, εκτός των άλλων και σε διάφορους θεσμούς σύνδεσης (υποδούλωση, εποικισμός), οι οποίοι συνέδεσαν ιστορικά και συνδέουν και σήμερα τους θεσμούς της τοπικής οργάνωσης των μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης.

1.4.1. Μεγέθυνση των οργανισμών.

Ένα βασικό πρόβλημα που προκύπτει είναι αυτό του χώρου. Τα μέσα επικοινωνίας και συγκοινωνίας σμικρύνουν τις αποστάσεις μεταξύ των ατόμων και από αυτό θα πρέπει να ξεκινά η ιδέα της μεγέθυνσης των τοπικών οργανισμών, αφού η ταχύτητα ικανοποίησης των αναγκών τους από τον τοπικό οργανισμό, όχι μόνο αυξήθηκε, αλλά και η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών βελτιώθηκε σημαντικά. Η διασπορά και η κατανομή των οργανωμένων τοπικών μονάδων σε μικρούς οργανισμούς είχε συνέπεια την αύξηση του κόστους παροχής των υπηρεσιών και παράλληλα και την πτώση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Ο ιδανικός χώρος είναι εκείνος ο οποίος επιτρέπει στην αυτοδιοικούμενη μονάδα τοπικής αυτοδιοίκησης να παρέχει, με την ελάχιστη καθυστέρηση, την υψηλότερη δυνατή ποιότητα υπηρεσιών. Στις περισσότερες χώρες της δυτικής Ευρώπης ο παράγοντας χώρος της τοπικής αυτοδιοίκησης εμφανίζει διαφορετικά σχήματα σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες.

Στην Αγγλία, η παροχή στέγασης, τα δημόσια σφαγεία, τα δημόσια λουτρά, καλύπτουν χώρο εξυπηρετούμενο από τα μη κομητειακά συμβούλια και τις κοινότητες, ενώ αντίθετα η έγκριση ίδρυσης σχολείων, ο έλεγχος απασχόλησης, η ίδρυση και η δημιουργία εθνικών πάρκων,

αποτελούν υπηρεσίες προσφερόμενες από τα κομητειακά συμβούλια.

Η Γαλλία, ακολουθεί την ίδια οδό της διάρθρωσης του χώρου, σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Έτσι η διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας, η κατασκευή οδών, η παροχή εκπαίδευσης ανήκουν στον κύκλο αρμοδιοτήτων των γαλλικών *communs*. Αντίθετα η δημιουργία των γαλλικών *canton* αποβλέπει στη εξυπηρέτηση αναγκών που συνδέονται με τις εκλογές, τη δικαιοσύνη, τη βεβαίωση φόρων και την παροχή πληροφοριών που αφορούν τους πολίτες.

1.4.2. Η νομοθετική κάλυψη των δραστηριοτήτων της.

Ειδικότερα το πρόβλημα του τρόπου νομοθετικής κάλυψης όλων των διαδικασιών και λειτουργιών, κάτω από τις οποίες δραστηριοποιείται η τοπική αυτοδιοίκηση, είναι από τα σοβαρότερα στον ευρωπαϊκό χώρο. Οι νομοθεσίες των διαφόρων χωρών προβλέπουν διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις σε σχέση με το μέγεθος κάθε οργανισμού. Αντίθετα σε μερικές χώρες η νομοθεσία αντιμετωπίζει με τον τρόπο αυτό τη λειτουργία των τοπικών οργανισμών.

Στην Γερμανία οι μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης διαφέρουν ανάλογα με τις ομοσπονδιακές πολιτείες στις οποίες ανήκουν, ανάλογα δε διαφέρουν και οι νομοθεσίες (Humes and Martins). Το μέγεθος των τοπικών οργανισμών αποτελεί κριτήριο του τρόπου ορισμού των διοικητικών στελεχών τους. Στους μικρούς οργανισμούς οι θέσεις αυτές είναι τιμητικές, στους δε μεγάλους οργανισμούς αποτελούν επαγγελματικές θέσεις με μεγαλύτερη διάρκεια θητείας.

Στη Γαλλία, χαρακτηριστική διαφοροποίηση της μεταχείρισης των μονάδων από την άποψη της νομοθεσίας είναι οι αρμοδιότητες του δημάρχου όσον αφορά την εξασφάλιση της δημόσιας υγείας και τάξεως, π.χ. στους οργανισμούς με πληθυσμό άνω των 10.000 η αστυνομία υπόκειται στον έλεγχο της κεντρικής διοικήσεως, ενώ στους οργανισμούς με πληθυσμό κάτω των 10.000 κατοίκων η αστυνομία υπόκειται στη

δικαιοδοσία του δημάρχου, ο οποίος διορίζει και εποπτεύει την τοπική αστυνομία.

Η αγγλική τοπική αυτοδιοίκηση, θεωρούμενη από την άποψη των αρμοδιοτήτων, αποτελεί την πλέον ιδιόρρυθμη τοπική αυτοδιοίκηση της Ευρώπης. Οι αρμοδιότητες και οι δραστηριότητες διαφέρουν μεταξύ των τοπικών οργανισμών σε σημείο ώστε η γνώση τους είναι δυσχερής για πεπειραμένους επικεφαλείς των δήμων (town clerks). Η διαφοροποίηση αυτή προέρχεται από την ποικιλία των διατάξεων, αλλά και από τη διαφορετική προέλευση των οργανισμών. Έτσι οι εξουσίες των οργανισμών θεμελιούνται είτε με πράξη της βουλής των κοινοτήτων είτε με βασιλικό προνόμιο είτε τέλος με πράξη των υπουργών εγκρινόμενη από τη βουλή.

1.4.3. Η βελτίωση της αποδοτικότητας.

Άλλο πρόβλημα στο χώρο της δυτικής Ευρώπης, είναι η ανάγκη της βελτίωσης της αποδοτικότητας των τοπικών οργανισμών. Η τάση αυτή βελτίωσης της αποδοτικότητας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στράφηκε βασικά σε δύο τομείς:

-Την άσκηση πολιτικής προσωπικού πάνω σε νέες βάσεις με στόχο την ποιοτική απόδοσή τους.

Στη Βρετανία για το σκοπό αυτό, το 1964 συστήθηκαν από το Υπουργείο Οικισμού και Τοπικής αυτοδιοίκησης δύο επιτροπές για την έρευνα των προβλημάτων προσωπικού. Η πρώτη επιτροπή απασχολήθηκε με την έρευνα της επάνδρωσης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Η δεύτερη είχε αποστολή τη διερεύνηση με σύγχρονο πνεύμα των συνθηκών κάτω από τις οποίες η τοπική αυτοδιοίκηση θα μπορέσει να ελκύσει προσωπικό χρήσιμο για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υπηρεσιών της.

-Την οργάνωση των υπηρεσιών.

Το αίτημα της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, αλλά και η απαίτηση ικανοποίησης νέων αναγκών, οι οποίες συνακολουθούν την

εξέλιξη της ζωής σήμερα, είναι πρόβλημα που προβάλλεται πολύ επιτακτικά . Οι νέοι σχεδιασμοί βελτιωμένων διαδικασιών και συστημάτων, ο σύγχρονος εξοπλισμός διοικητικής εργασίας, η διάρθρωση των χώρων έργων, οι μέθοδοι ποιοτικής και ποσοτικής μετρήσεως της εργασίας, εφαρμόστηκαν το χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης και κυρίως στους μεγάλους οργανισμούς.

Η εισαγωγή της ηλεκτρονικής τεχνολογίας στη Βρετανία λόγω του κόστους αγοράς των μηχανημάτων, συνδυάστηκε με τη χρησιμοποίηση και από γειτονικούς δήμους, με σκοπό την πλήρη απασχόληση τους και την ταχύτερη απόσβεση του κόστους αγοράς.

Κατά την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών τοπικής αυτοδιοίκησης, σε πολλές χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης, εφαρμόστηκαν και μέθοδοι της σύγχρονης οικονομικής επιστήμης, με βάση την αρχή ανάλυσης κόστους – ωφέλειας και προσδιορισμό των εναλλακτικών λύσεων οι οποίες οδήγησαν την έρευνα των προβλημάτων σε οικονομικά ορθές και δίκαιες λύσεις.

1.4.4. Οι μορφές συνεργασίας των οργανισμών της αυτοδιοίκησης.

Οι μορφές συνεργασίας των αυτοδιοικούμενων μονάδων που συναντάμε στην Ευρωπαϊκή ένωση, ανήκουν σε δύο κατηγορίες (Γενική συνέλευση δήμων και κοινοτήτων της Ευρώπης):

α) Ευρύτερες συνεργασίες που εξυπηρετούν συνδικαλιστικούς σκοπούς. Δηλαδή ευρύτερες ενώσεις δήμων και κοινοτήτων που αποβλέπουν στη διασφάλιση των συμφερόντων της τοπικής αυτοδιοίκησης, έναντι της τάσεως της κεντρικής διοίκησης να επεμβαίνει με νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα στη δραστηριότητα των τοπικών οργανισμών.

β) Τοπικές συνεργασίες οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, που αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση ειδικών ή γενικών σκοπών, οι οποίες άλλοτε έχουν πρόσκαιρο χαρακτήρα και άλλοτε μόνιμο.

Στη Γαλλία καταβλήθηκαν έντονες προσπάθειες για την ανάπτυξη συνεργασιών τοπικών μονάδων αυτοδιοίκησης. Κοινοί οργανισμοί δήμων

και κοινοτήτων έχουν ιδρυθεί για τον εξηλεκτρισμό περιοχών, την ύδρευση κ.α. Κύριο όμως πρόβλημα στη Γαλλία παραμένει ο μεγάλος αριθμός των μονάδων, αφού το 82% από τους 37.900 οργανισμούς έχουν πληθυσμό κατώτερο των 1.000 κατοίκων.

Στη Μεγάλη Βρετανία οι διακοινοτικές συνεργασίες προβλέπονται από καταστατικές διατάξεις της νομοθεσίας περί τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι μορφές συνεργασίας δεν έχουν την αυτή δομή και περιεχόμενο συγκρινόμενες με τη Γαλλία, εφόσον το πρόβλημα της διασποράς των τοπικών μονάδων δεν υπάρχει, αλλά αντιθέτως εδώ οι οργανισμοί πάσχουν από γιγαντισμό. Χαρακτηριστικό γνώρισμα στη Βρετανία είναι ότι κάθε τύπος τοπικής αυτοδιοίκησης υπάγεται σε αντίστοιχο σύνδεσμο ή ένωση τοπικής αυτοδιοίκησης.

Πολλές μορφές συνεργασίας συναντώνται και στη Γερμανία, όπου δικαιολογούνται με βάση τη διασπορά των μονάδων και το μικρό τους μέγεθος. Μικρές μονάδες συνεργάζονται και απαρτίζουν ειδική διοικητική μονάδα διακοινοτικής συνεργασίας με σκοπό την εξυπηρέτηση ειδικών υπηρεσιών.

Στην Ολλανδία τα προγράμματα οικονομικής ανάπτυξης είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας και του συντονισμού της δραστηριότητας της τοπικής αυτοδιοίκησης και της περιφερειακής διοίκησης. Το 1964, με νόμο δημιουργήθηκε ο οργανισμός του Ρήνου, με τη συνεργασία 24 οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής του Rotterdam, που αποβλέπει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της περιοχής του δήμου αυτού και των γύρω δήμων, λόγω των ειδικών προβλημάτων που παρουσιάστηκαν.

1.5. Ο ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η οικοδόμηση μιας κοινωνίας αλληλεγγύης με πρωταγωνιστικό ρόλο στη αυτοδιοίκηση είναι το μεγάλο διακύβευμα μιας αυτοδιοικητικής προσέγγισης διακυβέρνησης (Π. Γιαννόπουλος, 2001). Στόχος δεν είναι η αυτοδιοίκηση να ασκήσει κοινωνική πολιτική, αλλά να αναπτύξει ένα νέο

κοινωνικό ρόλο, όπου η ουσιαστική αποκέντρωση δεν εξαντλείται στις σχέσεις τοπικής-κεντρική εξουσίας, αλλά αναπτύσσεται ως κύριο αίτημα στις σχέσεις τοπικής εξουσίας-κοινωνίας. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρόκειται για την αποκέντρωση κοινωνικών υπηρεσιών αλλά για την αναγνώριση, σχεδίαση, παραγωγή και διάθεση κοινωνικών αγαθών που η ίδια η κοινωνία πολιτών αναδεικνύει. Άλλωστε τόσο η ρύθμιση όσο και η αναδιανομή των δημοσίων αγαθών πραγματοποιούνται καλύτερα όταν λαμβάνουν χώρα στο εγγύτερο προς τον πολίτη επίπεδο.

Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει επιφορτιστεί με την ευθύνη δημιουργίας κατάλληλου τοπικού πλαισίου, όχι μόνο για την άνετη διαβίωση των πολιτών, αλλά περισσότερο για την καθιέρωση μιας κοινωνικής ζωής, η οποία αποτελεί το υπόβαθρο και την υποδομή για τη θεμελίωση της ιδέας της ανάπτυξης.

Ακόμη η μεγαλύτερη πληθυσμιακή συγκέντρωση στις μεγάλες πόλεις, η ανάγκη αξιοποίησης εδάφους, η πολεοδομία, η οργάνωση της ψυχαγωγίας, η παρακίνηση για οικονομική ανάπτυξη, η κατάρτιση των κτηματολογίων και κυρίως η ανάγκη αποκτήσεως συνειδήσεως συμμετοχής των πολιτών στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων που τους αφορούν κλπ. τομείς, προβάλλουν ως προβλήματα, τα οποία οι τοπικοί οργανισμοί καλούνται να αντιμετωπίσουν.

Η συμβολή της τοπικής αυτοδιοίκησης στην προαγωγή των συμφερόντων των τοπικών κοινωνιών και γενικότερα στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των χωρών, έχει επισημανθεί στο διεθνή χώρο με συνέπεια τον προσανατολισμό της νομοθεσίας των περισσότερων χωρών στην εξυπηρέτηση της ανάγκης αυτής.

Η τοπική αυτοδιοίκηση σαν ένας δυναμικός οργανισμός που καλύπτει από οικονομική άποψη χώρο με ιδιαίτερη γαιοοικονομική ενότητα και από κοινωνική άποψη πληθυσμό ποσοτικά επαρκή και με την ίδια ποιοτική δομή και διάρθρωση, μπορεί και πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διαμορφώνει το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο πάνω στο

οποίο θα θεμελιώνεται οποιαδήποτε προσπάθεια ανύψωσης του επιπέδου διαβίωσης, αλλά και του πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων μιας περιοχής. Η συμβολή αυτή μπορεί να αφορά την πολιτική εξύψωση των κατοίκων, την κοινωνική άνοδο των πολιτών της και την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής.

2. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ.

2.1. Από τη Νομαρχιακή Διοίκηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Ο νεοπαγής σχετικά θεσμός της Νομαρχιακής (δευτεροβάθμιας) Αυτοδιοίκησης, παρά τη μακροχρόνια κυοφορία του και την καθυστερημένη εμφάνιση του, δείχνει να υποφέρει από την πρώτη στιγμή εφαρμογής του από πολλές θεσμικές αδυναμίες ως προς τη λειτουργία του. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αντιμετωπίζει προβλήματα οριοθέτησης του πεδίου της λειτουργικής της ανάπτυξης έναντι παράπλευρων, παράλληλων και επάλληλων κοινωνικό-πολιτικών συστημάτων και διοικητικών θεσμών (Μακρυδημήτρης 1999).

Σύμφωνα με μια πρώτη ανάγνωση της αρχικής θεσμικής αποτύπωσης του συστήματος της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης στη χώρα μας, προκύπτει ότι:

- Παράλληλα με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αναπτύσσεται στο επίπεδο νομού και η αποκεντρωμένη κρατική διοίκηση και αντίστοιχα προς τον αιρετό Νομάρχη που προΐσταται των υπηρεσιών της, ορίζεται και δρα ο περιφερειακός διευθυντής (ως υπολειμματική μορφή του παλαιού κρατικού Νομάρχη) που προΐσταται όσων υπηρεσιών της κρατικής διοίκησης έχουν αποκεντρωθεί στο επίπεδο του νομού και δεν περιέχονται στον κύκλο ευθύνης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.
- Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ως μορφή δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης διαθέτει εκ του Συντάγματος την αρμοδιότητα

της διοίκησης των τοπικών υποθέσεων που αντιστοιχούν στο χωρικό επίπεδο του νομού. Η οριοθέτηση ωστόσο της τοπικότητας δεν είναι ευχερής όχι μόνο έναντι της υπερκείμενης περιφερειακής κρατικής διοίκησης, που διατηρεί την ευθύνη και την αρμοδιότητα για τα ζητήματα υπερτοπικού χαρακτήρα, αλλά και έναντι της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης που διατηρεί επίσης τη συνταγματική ευθύνη και αρμοδιότητα για τη διοίκηση όλων των τοπικών υποθέσεων του δικού της επιπέδου.

- Δεν αντιμετωπίζει προβλήματα οριοθέτησης μόνο ως προς τη νομαρχιακή διοίκηση και την πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά και ως προς το ευρύτερο επίπεδο της περιφερειακής διοίκησης. Το πρόβλημα αυτό αναμένεται να οξυνθεί όταν θεσπιστεί και η επιβεβλημένη πλέον τριτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση.
- Τέλος, ως νεοπαγής πολιτικο-διοικητικός θεσμός η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση παρουσιάζει ιδιαίτερα προβλήματα εσωτερικής συνάρθρωσης των πολιτικών και διοικητικών λειτουργιών που εμφανίζονται ως ανισοβαρείς και αδιαφοροποίητες.

Από τα ανωτέρω συμπεραίνεται ότι, σύμφωνα με μια κατ' αρχήν ερμηνεία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση φάνηκε από νωρίς πως υποφέρει από σοβαρές «γενετικές βλάβες» ή διαρθρωτικές αδυναμίες νομικοπολιτικού και οργανωτικού διοικητικού χαρακτήρα.

2.1.1. Το πολιτικό σκηνικό.

Το νέο σύστημα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης εγκαινιάστηκε ουσιαστικά με την ανάδειξη των αιρετών αρχών κατά τις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν τον Οκτώβριο του 1994. Στις εκλογές αυτές

συναγωνίσθηκαν και κέρδισαν λαϊκή ψήφο περισσότεροι από 200.000 υποψήφιοι γι 50.000 περίπου θέσεις και αξιώματα. Συγκεκριμένα εξελέγησαν 54 νομάρχες, 1.414 νομαρχιακοί σύμβουλοι, 433 δήμαρχοι, 6.783 δημοτικοί σύμβουλοι, 5.405 πρόεδροι κοινοτήτων, 38.232 κοινοτικοί σύμβουλοι, 315 διαμερισματικοί σύμβουλοι και 1.079 πάρεδροι.

Ωστόσο, παρά το πλήθος των υποψηφίων και των υπό διεκδίκηση αξιωμάτων, οι εκλογές αυτές ήταν εκλογές χωρίς διακύβευμα, εφόσον ήταν ασαφές τι επρόκειτο και τι μπορούσε να πραγματοποιήσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που μόλις είχε θεσπιστεί νομοθετικά και δεν υπήρχε καμιά εμπειρία ούτε καν πειραματική από τη λειτουργία του θεσμού.

2.1.2. Η θέσπιση της αυτοδιοίκησης στο νομό.

Η εσπευσμένη εφαρμογή του νέου συστήματος και η κάπως άτακτη θέσπιση του, σε ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα προετοιμασίας με δύο διαδοχικά νομοθετήματα και ένα τρίτο που ακολούθησε λίγο αργότερα⁸, δικαιολογείται ίσως από το φόβο ότι η τυχόν νέα αναβολή των νομαρχιακών εκλογών και η αποσύνδεση τους από τις δημοτικές θα παρέπεμπε το όλο θέμα «στις ελληνικές καλένδες» και θα ματαίωνε την εφαρμογή του θεσμού (Μακρυδημήτρης 2008).

Πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση εφαρμόστηκε πάνω στο ισχύον σύστημα των νομών, χωρίς καμία αλλαγή στα όρια και στις συσχετίσεις τους με τα υπερκείμενα και υποκείμενα επίπεδα διοίκησης (τις περιφέρειες και τους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ). Ο νομός αποτελεί βέβαια ένα μάλλον παραδοσιακό επίπεδο χωρικής οριοθέτησης των κοινωνικοπολιτικών λειτουργιών και δραστηριοτήτων, που σε πολλές περιπτώσεις, παρουσιάζει έντονα αναχρονιστικό χαρακτήρα.

⁸ Η θέσπιση της Νομαρχιακής Αυτ/σης συντελέστηκε με τρία νομοθετικά κείμενα: Ν.2218/1994, Ν.2240/1994 και Ν.2307/1995. Τα νομοθετήματα που ακολούθησαν το αρχικό, επέφεραν τη μερική τουλάχιστον διόρθωση και την ελάττωση της ριζοσπαστικότητας της προηγηθείσας μεταρρύθμισης. Έτσι αποκατέστησαν την παρουσία του κράτους στο νομό και περιόρισαν σε αρκετά σημεία το εύρος της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

2.1.3. Οι αρμοδιότητες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Η κατάργηση των νομαρχιών ως πρωτοβάθμιων αποκεντρωμένων διοικητικών μονάδων, στο επίπεδο του νομού, είχε ως συνέπεια την αντικατάσταση τους από της «νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις». Αυτές αποτελούν αυτοδιοικούμενα ΝΠΔΔ και δευτεροβάθμιους ΟΤΑ, όχι όμως ιεραρχικά ανώτερους από τους πρωτοβάθμιους σε σχέση με τους οποίους δεν υφίσταται ιεραρχική διαβάθμιση.

Οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ, διατηρούν την εκ του Συντάγματος ευθύνη και αρμοδιότητα της διοίκησης όλων των τοπικών υποθέσεων στη γεωγραφική ζώνη της περιφέρειας τους. Αντίθετα στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, παρά το ότι αντιστοιχεί σε γεωγραφικά ευρύτερη περιοχή, ανήκει η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου και σε αυτές περιέρχονται όλες οι σχετικές αρμοδιότητες των νομαρχών και των νομαρχιακών υπηρεσιών.

Άρα στην αρμοδιότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης περιέρχεται η διοίκηση μόνο των τοπικών υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου, πράγμα που σημαίνει ότι υπόκειται σε μια διπλή περιχαράκωση ως προς τις αρμοδιότητες της δηλαδή, δεν ανήκει σε αυτήν η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων που εντάσσονται στη χωρική ζώνη των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ και δεν ανήκει επίσης σε αυτήν η διοίκηση των γενικών (κρατικών) υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου, οι οποίες με τη σχετική διορθωτική ρύθμιση του Ν.2240/1994 αλλά και του μεταγενέστερου Ν.2307/1995, αρ. 12, περιέρχονται στην «Υπηρεσία Περιφερειακής Διοίκησης» που συνίσταται σε κάθε νομό υπό τον «Περιφερειακό Διευθυντή».

Οι 25 αρμοδιότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 13 του Ν. 2218/1994, ενώ είναι ενδεικτικές, μπορούν δηλαδή να διευρυνθούν και να εξειδικευθούν, διέπονται σε κάθε περίπτωση από τη γενική συνταγματική

ρήτρα της τοπικότητας⁹.

Μεταξύ πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης είναι προφανές ότι υφίσταται μια πολλαπλή και επάλληλη κλιμάκωση της τοπικότητας ή δημοτικού/κοινοτικού επιπέδου.

Το τι ανήκει, επομένως στην αποκλειστική σφαίρα των αρμοδιοτήτων της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης δεν είναι εύκολο να προσδιοριστεί ακριβώς, παρά την εξαγγελία του άρ. 13 του Ν. 2218 και την ακόμα πληθωρικότερη περιγραφή που απαντάται στους οργανισμούς Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Στη ζώνη της ευθύνης τους περιέρχονται εκείνες οι αρμοδιότητες που:

- δεν ανήκουν στον κύκλο ευθύνης της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης (αρ.14 Ν.2218/1994) και
- δεν κατακρατώνται υπέρ της αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης στο νομό, την «υπηρεσία περιφερειακής διοίκησης» (αρ.3, Ν.2218/1994, αρ.4 Ν.2240/1994).

Οι αρμοδιότητες του υπουργείου Εθνικής Άμυνας, εξωτερικών, οικονομικών και δικαιοσύνης εξαιρέθηκαν από της Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Ειδικότερα όλη η αρμοδιότητα επί των οικονομικών υπηρεσιών, δηλαδή των τελωνείων, των δημοσίων ταμείων και εφοριών (ΔΟΥ), δεν ανατέθηκε σε αυτές.

2.1.4. Περιφερειακή διοίκηση και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Η περιφερειακή ή, καλύτερα η αποκεντρωμένη διοίκηση του κράτους κλιμακώνεται και αναπτύσσεται, σύμφωνα με το νέο σύστημα στους νομούς, όπου ιδρύονται αντίστοιχες «Υπηρεσίες Περιφερειακής Διοίκησης», καθώς και στις 13 Διοικητικές Περιφέρειες της χώρας, οι οποίες, έκτος από την αρμοδιότητα τους για το σχεδιασμό, τον

⁹ Στη διασάφηση αυτού άλλωστε στοχεύει η προσθήκη της παρ.19, του αρ. 13 του Ν.2307/1995: «Οι οργανισμοί εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων... ισχύουν ως προς τις αρμοδιότητες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που αναγράφονται σ' αυτούς μόνο κατά το μέρος που είναι σύμφωνες με τους νόμους 2218/1994, 2240/1994 και με τον παρόντα νόμο».

προγραμματισμό και το συντονισμό της περιφερειακής ανάπτυξης, αποτελούν πλέον και μονάδες (δευτεροβάθμιας) διοικητικής αποκέντρωσης του κράτους (άρθρο 49, Ν. 2218/1994).

Οι υπηρεσίες περιφερειακής διοίκησης προστέθηκαν, με το διορθωτικό Ν2240/1994 (όπως συμπληρώθηκε με το Ν.2307/1995), προκειμένου να αποκατασταθεί το έλλειμμα της άμεσης κρατικής παρουσίας στο νομό και να αποφευχθεί η ενδεχόμενη εξ αυτού παραβίαση του αρ. 101 του Συντάγματος, που προβλέπει την αποκεντρωμένη οργάνωση του διοικητικού συστήματος της χώρας (Φλογαίτης 1981).

Η υπηρεσία περιφερειακή διοίκησης σε κάθε νομό συγκεντρώνει τις αρμοδιότητες της παλιάς κρατικής νομαρχίας που δεν περιήλθαν στον κύκλο ευθύνης της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Στις κρατικές υπηρεσίες του νομού προΐσταται ο Περιφερειακός Διευθυντής που καταλαμβάνει θέση του παλιού κρατικού νομάρχη και αποτελεί, όπως εκείνος, ανώτατο μετακλητό υπάλληλο.

Το γεγονός ότι αυτές οι πλήρως πολιτικοποιημένες θέσεις στελεχώθηκαν και με αρκετούς πρώην νομάρχες, 18 μάλιστα από αυτούς διορίστηκαν στις ίδιες νομαρχίες που υπηρετούσαν στο παρελθόν, προκάλεσε την αντίδραση των εκλεγμένων νομαρχών, που έβλεπαν να διαμορφώνεται ένας διπολισμός και ένα καθεστώς δυαρχίας στο νομό¹⁰. Αυτή η συναλληλία στο νομό είναι φυσικό να οξύνεται στις περιπτώσεις της διαφορετικής πολιτικής υποστήριξης και εκπροσώπησης νομάρχη και περιφερειακού διευθυντή.

Ως προς τις 13 διοικητικές περιφέρειες της χώρας, φαίνεται ότι διαμορφώνονται ως το προνομιακό επίπεδο ανασύνταξης της αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης. Στην προοπτική αυτή καταγράφεται

¹⁰ Το θέμα των περιορισμένων εκ του νόμου αρμοδιοτήτων τους καθώς και της οριοθέτησης του πεδίου λειτουργίας των περιφερειακών διευθυντών έθεσαν οι νομάρχες στην πρώτη πανελλήνια συνάντησή τους στο Ναύπλιο (6-7/3/1995). Οι περιφερειακοί διευθυντές από την άλλη, σε σύσκεψη που έγινε στην Αθήνα (3/4/1995) ανέφεραν ότι πολλοί από αυτούς βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση με τους αντίστοιχους νομάρχες, που τους κατηγορήσαν για άγνοια και μη ρεαλιστικό επεκτατισμό των αρμοδιοτήτων τους.

ασφαλώς η ίδρυση, στη θέση των καταργούμενων νομαρχιακών ταμείων, «Περιφερειακών Ταμείων Ανάπτυξης» σε κάθε διοικητική περιφέρεια με τη μορφή ΝΠΙΔ, όπου συρρέει πλέον ένα μεγάλο ποσοστό χρηματοδότησης από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2.1.5. Η εσωτερική οργάνωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τα κύρια όργανα της είναι τρία συλλογικά όργανα (νομαρχιακό συμβούλιο, νομαρχιακή επιτροπή, και η καθαρά γνωμοδοτικού χαρακτήρα οικονομική και κοινωνική επιτροπή) και ένα μονομελές όργανο (ο νομάρχης). Αυτά τα αιρετά όργανα αποτελούν το πολιτικό υποσύστημα της νομαρχίας, το οποίο έρχεται με βάση τη λαϊκή εντολή να διοικήσει και να κατευθύνει το διοικητικό και οργανωτικό υποσύστημα έτσι ώστε να επιτευχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι στόχοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Οι είκοσι πέντε αρμοδιότητες της, που αναφέρονται ενδεικτικά στο άρθρο 13 του Ν. 2218/1994 μπορούν να διακριθούν σε τρεις μείζονες κατηγορίες αντικειμένων και κατευθύνσεων της νομαρχιακής δράσης:

- α) Οργανωτικά-θεσμικά και διοικητικά ζητήματα, όπως κατάρτιση του κανονισμού εργασιών του νομαρχιακού συμβουλίου,
- β) Θέματα οικονομικής διοίκησης και πολιτικής, όπως κατάρτιση του προϋπολογισμού και απολογισμού της δράσης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης,
- γ) Θέματα εκτέλεσης έργων και προγραμματισμού, όπως είναι η μελέτη, η κατασκευή και η συντήρηση έργων.

Η κατάρτιση των οργανισμών των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέφθηκε στους Ν.2218 (αρ. 39, παρ.1) και 2240 (αρ. 6, παρ.16).

Τέλος, η στελέχωση των θέσεων του προσωπικού των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με «απόσπαση» (αρ. 39, Ν.2218/1994), συναντά την απροθυμία των υπαλλήλων να ενταχθούν στο προσωπικό της

Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ενώ στις πολύ θετικές προβλέψεις του Ν. 2240, θα πρέπει να καταγραφεί η ρητή πρόβλεψη (αρ.6, παρ. 29) ότι όλοι οι διορισμοί του πάσης φύσεως προσωπικού των ΟΤΑ υπάγονται στον έλεγχο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, διότι περιορίζεται έτσι η πιθανότητα πελατειακού τύπου διορισμών.

2.1.6. Οικονομική διοίκηση – Περιουσία.

Στο Σύνταγμα προβλέπεται ρητά ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να έχουν οικονομική αυτοτέλεια (αρ. 102, παρ.2, εδ. α). Συναφώς, ο Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (αρ.82) και ο Ν.2672/1998 προβλέπουν τους πόρους των εσόδων των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων. Οι εν λόγω πόροι διακρίνονται σε τακτικά και έκτακτα έσοδα.

Τα τακτικά έσοδα της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης προέρχονται από:

- φόρους, τέλη, δικαιώματα και εισφορές,
- εισοδήματα από εκμετάλλευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας,
- ειδική ετήσια επιχορήγηση από τον Τακτικό Προϋπολογισμό για την κάλυψη του κόστους άσκησης των μεταβιβασθέντων από το Κράτος στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αρμοδιοτήτων,
- κεντρικούς αυτοτελείς πόρους,
- πιστώσεις του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων,
- τέλη, δικαιώματα και εισφορές ανταποδοτικού χαρακτήρα.

Τα δε έκτακτα έσοδα της προέρχονται από:

- τέλη για χρήση έργων που χρηματοδοτούνται με δανεισμό,
- δάνεια, δωρεές, κληροδοσίες και κληρονομίες,
- επιχορηγήσεις φορέων του δημοσίου τομέα,
- εκποίηση περιουσιακών στοιχείων,

- χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων διεθνών οργανισμών,
- κάθε άλλη πηγή.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τα έσοδα από τους ΚΑΠ και την κατανομή τους, οι ΚΑΠ υπολογίζονται ως ποσοστό συμμετοχής της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, από τον φόρο προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α) σε ποσοστό 2% και από τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων σε ποσοστό 10% . Τα ανωτέρω έσοδα εγγράφονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποδίδονται ετησίως στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις. Η δε κατανομή τους σε αυτές γίνεται με υπουργικές αποφάσεις, για την έκδοση των οποίων απαιτείται σε ορισμένες περιπτώσεις γνώμη της Ε.Ν.Α.Ε., επί τη βάση των καθοριζόμενων στο νόμο κριτηρίων (Ν.2672/1998 αρ.2,3).

2.1.6.1. Οικονομικές μεταρρυθμίσεις για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Βασική επιδίωξη της Πολιτείας είναι η αποκατάσταση της εύρυθμης οικονομικής λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου χρηματοδότησης τους, για την ενίσχυση του ρόλου τους μέσω της ανάδειξης τους σε μοχλό ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών. Αναπτυξιακή προοπτική δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς οικονομική αυτοδυναμία και αυτοτέλεια των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Ειδικότερα με το Ν. 3274/2004 προωθήθηκαν οι ακόλουθες ρυθμίσεις :

- Σε περίπτωση εφάπαξ εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Νομαρχιακών Επιτροπών προς το Δημόσιο και το ΙΚΑ, οι εν λόγω υποχρεώσεις περιορίζονται στο πόσό της κύριας οφειλής .

- Και άλλες ληξιπρόθεσμες οφειλές, μπορούν να τακτοποιηθούν με ευνοϊκούς όρους δανεισμού από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.
- Διαγράφονται τα χρέη των Ν.Α προς το Δημόσιο, τα οποία προέρχονται από οφειλές των πρώην Νομαρχιακών Ταμείων.

Με το Ν. 3345/2005, προωθήθηκαν μεταξύ άλλων διατάξεις που επιτρέπουν στις Ν.Α να αξιοποιούν καλύτερα τους πόρους τους, να διευρύνουν τον αναπτυξιακό και επενδυτικό τους ρόλο, αλλά και να αναπτύσσουν κοινωνική δραστηριότητα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Μεταξύ αυτών:

- Παρέχεται η δυνατότητα στους ΟΤΑ β' βαθμού να αξιοποιούν τα έσοδα τους ώστε να μπορούν να πετύχουν υψηλότερες αποδόσεις και άρα υψηλότερα έσοδα.
- Οι Ν.Α μπορούν να επιχορηγούν αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κατά των ναρκωτικών και έτσι να συμβάλλουν αποτελεσματικά στο αγώνα των τοπικών κοινωνιών κατά της μάστιγας αυτής.

Επίσης ικανοποιήθηκε το πάγιο αίτημα των Ν.Α. για αναπροσαρμογή των ποσών των αναθέσεων εκτέλεσης έργου, προμήθειας ή εργασίας από αυτές σε επιχειρήσεις ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, μετά από απόφαση του Ν.Σ. από 5.000.000δρχ.στις 45.000 ευρώ, προς εναρμόνιση με τα ισχύοντα στον α' βαθμό Τοπικής Αυτ/σης.

Βασική επιδίωξη του νόμου αυτού ήταν η αντιμετώπιση μιας σειράς ρυθμίσεων άμεσης προτεραιότητας για την εύρυθμη οικονομική λειτουργία των Ν.Α με τις οποίες εκσυγχρονίζεται το θεσμικό πλαίσιο χρηματοδότησης από τους ΚΑΠ και ενισχύεται ο ρόλος τους μέσω της ανάδειξης τους σε μοχλό ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών.

Αποδεδειχθήκαν οι ΚΑΠ των ΟΤΑ Β' βαθμού από την καταβολή βοηθημάτων και επιδομάτων υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικής

πρόνοιας και αποκτούν για πρώτη φορά σταθερούς και θεσμοθετημένους πόρους. Παρέχεται έτσι στις Ν.Α η δυνατότητα να διαθέσουν τους σημαντικούς πόρους που απομένουν για αναπτυξιακά έργα και επενδύσεις, καθώς και βελτίωση και συντήρηση του οδικού δικτύου τους, ανάλογα με τις ανάγκες κάθε περιοχής. Το αποτέλεσμα της αποδέσμευσης αυτής είναι μια άνευ προηγουμένου αύξηση των ΚΑΠ που προορίζονταν για τους ανωτέρω σκοπούς, οι οποίοι κατά το 2006 υπερτριπλασιάζονται σε σχέση με το 2004.

Επιπλέον, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο μείωσης των συνολικών εσόδων από τους ΚΑΠ, στην περίπτωση μείωσης των ετήσιων εσόδων από το ΦΠΑ ή τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων, προβλέφθηκε η αναπλήρωση τους, είτε με αύξηση του ποσοστού απόδοσης τους, είτε από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

2.1.6.2. Οι νέοι πόροι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Αποδόθηκαν στις Ν.Α δύο διόλου ευκαταφρόνητοι νέοι πόροι:

α) το τέλος αδειάς οχήματος και το τέλος μεταβίβασης αυτοκινήτου οχήματος και β) τα έσοδα από τα εισπραττόμενα πρόστιμα, χρηματικές ποινές και προσαυξήσεις. Ειδικότερα:

- Ικανοποιήθηκε το αίτημα της Ν.Α για απευθείας (εκτός ΚΑΠ) είσπραξη του τέλους αδειάς οχήματος και του τέλους μεταβίβασης αυτοκινήτου οχήματος σε ποσοστό 100%, ενώ μέχρι τώρα απέδιδε το 45% του πρώτου τέλους στο ΤΣΑ και το 3% του δεύτερου τέλους στο Ταμείο Νομικών.
- Ρυθμίστηκε η απόδοση στις Ν.Α του ποσοστού επί των εισπραττόμενων προστίμων, χρηματικών ποινών και προσαυξήσεων που επιβάλλονται από αυτές και αποτελούν έκτακτο έσοδο τους. Ο πρόσθετος αυτός πόρος εκτιμάται ότι θα αποφέρει στις Ν.Α τουλάχιστον άλλα 12 εκ. ευρώ ετησίως.

2.1.7. Επιτελικές δράσεις σε εξέλιξη.

A) Νέος Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με καινοτόμες προτάσεις και ιδέες, οι οποίες όταν αποκρυσταλλωθούν και οριστικοποιηθούν θα αποκτήσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση τον σύγχρονο Κώδικα που τους έλειπε όλα αυτά τα χρόνια.

B) Δημιουργία 5 Αναπτυξιακών Περιφερειών οι οποίες θα είναι αρμόδιες για το σχεδιασμό, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του προγραμματισμού ανάπτυξης, εντός της χωρικής τους αρμοδιότητας, στο πλαίσιο των Κανονισμών των Διαρθρωτικών Ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΕΣΠΑ, καθώς και του συγχρηματοδοτούμενου ή μη από κοινοτικούς πόρους Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Γ) Συμμετοχή και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στο Εθνικό Δίκτυο Δημόσιας Διοίκησης «Σύζευξις», αφού η τοπική αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να μείνει έξω από την επανάσταση που συντελείται στο χώρο των νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών με την εισαγωγή της Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Με δεδομένο ότι το 60% των συναλλαγών των πολιτών διενεργούνται μέσω των Ν.Α, ελήφθη μέριμνα για την ένταξη έργων στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της «Κοινωνίας της Πληροφορίας», τα οποία τις απλοποιούν και τις διευκολύνουν.

Δ) Δημιουργία Μητρώου Προσωπικού των Ν.Α, το οποίο θα επιτρέψει τη διαμόρφωση σαφούς εικόνας σχετικά με τον αριθμό και το είδος της εργασιακής σχέσης του προσωπικού αυτού και θα συμβάλλει στον εξορθολογισμό του προγραμματισμού προσλήψεων, ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες κάθε ΟΤΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο
ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

1. ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

1.1. Όργανα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας.

Το 1994 δημιουργήθηκε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αρκαδίας με το Ν. 2218/1994 (ΦΕΚ.90/13-6-94), ο οποίος συμπληρώθηκε, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, με το Ν. 2240/19994 (ΦΕΚ. 153/16-9-1994). Τα όργανα της Ν.Α. Αρκαδίας (Οργανισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας των Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας, ΦΕΚ. 1341, τ. Β΄, 26/9/2005, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. 24/2007 απόφαση Ν.Σ, ΦΕΚ. 803/22-5-2007), με αποφασιστική αρμοδιότητα είναι:

Α) Το Νομαρχιακό Συμβούλιο

Β) Τέσσερις Νομαρχιακές Επιτροπές με 5μελή σύνθεση η κάθε μία.

Τα τέσσερα μέλη κάθε Νομαρχιακής Επιτροπής εκλέγονται κατά μήνα Ιανουάριο του πρώτου και του τρίτου χρόνου της νομαρχιακής περιόδου από το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Τους Προέδρους των Νομαρχιακών Επιτροπών ορίζει με απόφαση του ο Νομάρχης για διετή επίσης θητεία. Ο ορισμός των Προέδρων και η εκλογή των τακτικών και αναπληρωματικών μελών των Νομαρχιακών Επιτροπών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 15 του ν.2218/1994 από τις οποίες καθορίζονται και οι αρμοδιότητές τους. Ο τομέας ευθύνης κάθε Νομαρχιακής Επιτροπής είναι ο ακόλουθος:

Πρώτη Επιτροπή: Τομέας Οικονομικής Ανάπτυξης Επενδύσεων - Απασχόλησης και Διεθνών Σχέσεων.

Δεύτερη Επιτροπή: Τομέας Υγείας-Πρόνοιας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Τρίτη Επιτροπή: Τομέας Παιδείας Πολιτισμού - Νέας Γενιάς - Αθλητισμού.

Τέταρτη Επιτροπή: Τομέας Περιβάλλοντος- Ποιότητας Ζωής και Τεχνικών Υποδομών.

Γ) Ο Νομάρχης.

Όργανα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας με γνωμοδοτική και εισηγητική αρμοδιότητα είναι:

Α. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της οποίας οι αρμοδιότητες προσδιορίζονται από το άρθρο 4 παρ.6 του ν.2218/94 και η σύνθεσή της από την παρ.5 σε συνδυασμό με το Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παρ.7 του ίδιου άρθρου.

Β. Η Επιτροπή Κρίσης Εικαστικών Έργων, της οποίας οι αρμοδιότητες και η διαδικασία συγκροτήσεώς της ορίζονται από το άρθρο 28 του ν.2218/94.

Γ. Κάθε άλλη επιτροπή που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

1.2. Υπηρεσίες Υποστήριξης Νομάρχη και Συλλογικών Νομαρχιακών Οργάνων.

Για τη λειτουργία και τη γραμματειακή υποστήριξη των Νομαρχιακών Οργάνων δημιουργούνται οι ακόλουθες υπηρεσίες:

Α. Γραφείο Γραμματείας Συλλογικών Οργάνων (Νομαρχιακού Συμβουλίου, Νομαρχιακών Επιτροπών, Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής), που λειτουργεί σε επίπεδο Τμήματος. Το Γραφείο της Γραμματείας έχει την ευθύνη της γραμματειακής υποστήριξης όλων των συλλογικών οργάνων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Έργο των υπηρετούντων στο Γραφείο υπαλλήλων είναι η σύνταξη πρακτικών, η σύνταξη εγγράφων, η διεκπεραίωση της αλληλογραφίας και η υπηρεσιακή επικοινωνία με τις κατά περίπτωση αρμόδιες Υπηρεσίες της Νομαρχίας.

Β. Ιδιαίτερο Γραφείο Νομάρχη και Γραμματεία Νομάρχη.

Το Γραφείο έχει την ευθύνη της διαρκούς εξυπηρέτησης του Νομάρχη για την άσκηση των δραστηριοτήτων του.

Στο Γραφείο αυτό υπηρετεί:

- α) Ένας Διευθυντής που μπορεί να είναι μετακλητός υπάλληλος, ή υπάλληλος της Ν.Α., ή αποσπασμένος από άλλες υπηρεσίες του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα και
- β) Ο αναγκαίος αριθμός υπαλλήλων για τη λειτουργία του Γραφείου, που μπορεί να είναι μόνιμοι ή μετακλητοί υπάλληλοι ή αποσπασμένοι από

άλλες υπηρεσίες του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα ή προσωπικό Ι.Δ. αορίστου χρόνου.

Για την υποστήριξη του έργου των Νομαρχιακών Οργάνων, δημιουργούνται επίσης και οι εξής υπηρεσίες:

α) *Γραφείο Γενικού Γραμματέα*, στο οποίο διορίζεται και απολύεται με απόφαση του Νομάρχη μετακλητός υπάλληλος. Ο διορισμένος φέρει τον τίτλο "Γενικός Γραμματέας της Νομαρχίας Αρκαδίας" και απολύεται επίσης όταν ο Νομάρχης που τον προσέλαβε, αποβάλει την ιδιότητά του για οποιοδήποτε λόγο. Στο ίδιο Γραφείο του Γενικού Γραμματέα υπηρετεί και ο αναγκαίος αριθμός υπαλλήλων για τη γραμματειακή του υποστήριξη. Ο Γενικός Γραμματέας, μετά το Νομάρχη (ή τους αναπληρωτές σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του) έχει την ευθύνη του συντονισμού της δράσης, όλων των Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που προσυπογράφει τα έγγραφα που υπογράφονται από το Νομάρχη ή τους αναπληρωτές του κατά την εισηγητική διαδικασία.

β) *Γραφείο Ειδικών Συμβούλων και Συνεργατών*, στο οποίο διορίζονται και απολύονται με απόφαση του Νομάρχη μέχρι έξη (6) μετακλητοί υπάλληλοι. Στο ίδιο γραφείο υπηρετεί και ο αναγκαίος αριθμός υπαλλήλων για τη γραμματειακή υποστήριξη των Συμβούλων και Συνεργατών. Έργο του Γραφείου είναι η μελέτη θεμάτων που τους ανατίθενται από τα Νομαρχιακά Όργανα για έρευνα και εισήγηση.

γ) *Γραφείο Νομικής Υπηρεσίας* στο οποίο υπηρετούν ένας προϊστάμενος, νομικός σύμβουλος δύο δικηγόροι και δύο υπάλληλοι για διεξαγωγή της γραμματειακής δουλειάς. Έργο της Νομικής Υπηρεσίας είναι η νομική εν γένει κάλυψη όλων των υπηρεσιών και των Νομικών προσώπων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τμήμα Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος αυτού περιλαμβάνονται τα ακόλουθα θέματα: Η πληροφόρηση των μέσων ενημέρωσης του νομού για τις

Νομαρχιακές δραστηριότητες. Η κάλυψη γεγονότων και εκδηλώσεων γενικού ενδιαφέροντος. Η ενημέρωση και συλλογή των τοπικών ειδήσεων και δημοσιευμάτων. Η παροχή πληροφοριών και διευκολύνσεων στους Έλληνες και ξένους δημοσιογράφους.

Η ενημέρωση του νομάρχη σχετικά με δημοσιεύματα που αφορούν τις υπηρεσίες του νομού και η μέριμνα για την επικοινωνία του νομάρχη και των νομαρχιακών υπηρεσιών με τα μέσα ενημέρωσης. Η οργάνωση εορτών, δεξιώσεων και άλλων μορφωτικών και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων. Η μέριμνα για την οργάνωση και τέλεση των δημοσίων εορτών και επισήμων τελετών, για τις οποίες προβλέπεται καθολική συμμετοχή των εκπροσώπων των συντεταγμένων εξουσιών του κράτους. Επίσης, στην αρμοδιότητα του Τμήματος Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων ανήκουν οι σχέσεις με τους αντιπροσώπους ξένων κρατών.

1.3. Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Ν.Α.

Οι αρμοδιότητες του Προϊσταμένου της Γενικής Δ/σης προσδιορίζονται ειδικότερα από τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα και τα αντίστοιχα άρθρα της Νομοθεσίας για την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Ο Προϊστάμενος της Γεν. Δ/σης υπάγεται ιεραρχικά στο Νομάρχη. Είναι κατά Νόμο, αμέσως μετά τον Νομάρχη, ή τους Αντινομάρχες, προϊστάμενος όλων των Υπηρεσιών που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και των υπηρετούντων σε αυτές υπαλλήλων.

Γενικά οι αρμοδιότητες του Προϊστάμενου Γεν. Δ/σης είναι οι εξής:

1. Είναι κατά Νόμο, αμέσως μετά το Νομάρχη, πειθαρχικός προϊστάμενος των ανωτέρω υπαλλήλων.
2. Υπογράφει αποφάσεις και έγγραφα κατόπιν εξουσιοδότησης του κ. Νομάρχη.
3. Προσυπογράφει, κατά Νόμο, όλα τα έγγραφα που προέρχονται από τις

υπαγόμενες σ' αυτόν υπηρεσίες και εκδίδονται με την υπογραφή του Νομάρχη, των Αντινομαρχών και των εξουσιοδοτημένων προς τούτο Νομαρχιακών Συμβούλων.

4. Συντονίζει τη δράση όλων των Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης.
5. Συγκαλεί επιτελικές συσκέψεις των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης.
6. Μεριμνά για την αποτελεσματική λειτουργία και την αποδοτικότητα των Υπηρεσιών και ενισχύει τις σχετικές πρωτοβουλίες των στελεχών της.
7. Προωθεί και παρακολουθεί την συνεργασία των Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης με τις υπηρεσίες της Περιφέρειας, των λοιπών Δημοσίων Υπηρεσιών, των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. του Νομού και συνεργάζεται προς τούτο με τον Νομάρχη, τον Πρόεδρο του Νομαρχιακού Συμβουλίου και τους Αντινομάρχες.
8. Ενημερώνεται εγκαίρως για το περιεχόμενο των γραπτών εισηγήσεων ή εισηγητικών σημειωμάτων των υπηρεσιακών παραγόντων της Γενικής Διεύθυνσης επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης κατά τις συνεδριάσεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου και των Νομαρχιακών Επιτροπών, ως και των προς συζήτηση θεμάτων από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και της Επιτροπής Κρίσης Εικαστικών Έργων.
9. Χρεώνει στις διάφορες Υπηρεσίες τα έγγραφα μετά την παραλαβή της αλληλογραφίας. Σε περίπτωση απουσίας του Προϊστάμενου Γεν. Δ/σης η αρμοδιότητα αυτή ασκείται από τον Προϊστάμενο της Δ/σης Διοικητικών Υπηρεσιών.

1.4. Υπηρεσίες υποστήριξης Ν.Α Αρκαδίας και οι αρμοδιότητες τους.

Οι υπηρεσίες υποστήριξης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας (βλ. Παράρτημα 2) διαρθρώνονται ως εξής:

A) Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών είναι ο διορισμός, οι υπηρεσιακές μεταβολές, οι άδειες, η λύση της υπαλληλικής σχέσης του προσωπικού της Ν.Α., θέματα αστικής και δημοτικής κατάστασης, εκλογών και η διακίνηση της αλληλογραφίας.

Η Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1.Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Ο χειρισμός όλων των θεμάτων οργάνωσης των υπηρεσιών της Ν.Α.
- Η μελέτη, υπόδειξη και παρακολούθηση εφαρμογής μέτρων για την απλούστευση γραφειοκρατικών τύπων και διαδικασιών και η κατάργηση περιττών διατυπώσεων, σε συνεργασία με τις κατ' αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες.
- Ο καθορισμός, σε συνεργασία με τις κατ' αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες, των δικαιολογητικών που κατά περίπτωση απαιτούνται να υποβάλλουν οι συναλλασσόμενοι με τη Ν.Α. πολίτες.
- Η μελέτη των χρησιμοποιούμενων εντύπων και η εισήγηση για τη βελτίωση και τυποποίησή τους. Η σχεδίαση νέων απλουστευμένων εντύπων, ιδιαίτερα των απαραίτητων στις συναλλαγές των πολιτών με τις υπηρεσίες.
- Η μελέτη και εισήγηση μέτρων για την καθιέρωση προσφορότερων μεθόδων εργασίας για την ταχύτερη διεκπεραίωση των διοικητικών ενεργειών.
- Η μέριμνα για την ανάπτυξη και εφαρμογή από τις κατά αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες σύγχρονων τεχνικών μεθόδων για την αύξηση της παραγωγικότητας.
- Η μέριμνα για την διοικητική κωδικοποίηση των διατάξεων νόμων,

διαταγμάτων και αποφάσεων που αναφέρονται στις αρμοδιότητες της Ν.Α.

-Η συγκέντρωση και αξιολόγηση στοιχείων για τη σύνταξη εκθέσεων πεπραγμένων των υπηρεσιών της Ν.Α.

-Η χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως περιπτέρων, κυλικείων κ.λ.π. (Ν.Δ.1044/71).

-Η κατάρτιση, μετά από συνεργασία με τις λοιπές υπηρεσίες του ετήσιου λειτουργικού προγράμματος των υπηρεσιών της Ν.Α. και η παρακολούθηση της εφαρμογής του.

-Η σύσταση και υποστήριξη των Νομικών Προσώπων Ιδρυμάτων και Επιχειρήσεων της.

-Η έγκριση Αστυνομικών και Πυροσβεστικών διατάξεων.

-Η συγκρότηση της Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας.

-Η έγκριση σχολικών εκδρομών στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

-Η εποπτεία και ο έλεγχος συλλόγων γονέων και κηδεμόνων.

-Κυρώσεις στους γονείς και κηδεμόνες που δεν εγγράφουν τα παιδιά τους στο σχολείο και αμελούν για την τακτική φοίτησή τους.

-Ο διορισμός και η αντικατάσταση διοικητών των ιδρυμάτων και ο καθορισμός των λεπτομερειών επωφελέστερης διάθεσης των εσόδων των κληροδοτημάτων έμμεσης διαχείρισης που χορηγούν υποτροφίες.

-Η διακοπή των μαθημάτων λόγω εκτάκτων συνθηκών ή επιδημικής νόσου.

2. Τμήμα Προσωπικού.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Ο διορισμός, πρόσληψη, τοποθέτηση, μονιμοποίηση, μετάθεση, μετακίνηση, προαγωγή, τοποθέτηση προϊσταμένων οργανικών μονάδων, μετάταξη, αναγνώριση προϋπηρεσιών, λύση υπαλληλικής σχέσης και συνταξιοδότηση του προσωπικού.

-Η επεξεργασία στοιχείων για την εκτίμηση των αναγκών της Ν.Α. σε θέσεις προσωπικού και την κατανομή τους σε κατηγορίες κλάδους, βαθμούς

ή ειδικότητες, καθώς και η περιγραφή, η ανάλυση των καθηκόντων και ο καθορισμός των προσόντων κάθε θέσης.

-Η τήρηση των προσωπικών μητρώων, βιβλίων, καθώς και η έκδοση πιστοποιητικών υπηρεσιακών μεταβολών όλων των υπαλλήλων.

-Η μέριμνα για τη σύνταξη των εκθέσεων ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων.

-Τα θέματα πειθαρχικού ελέγχου των υπαλλήλων καθώς και η σύνταξη υπομνημάτων σε ένδικα μέσα αυτών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικράτειας και των λοιπών διοικητικών δικαστηρίων.

-Η μέριμνα για τη συγκρότηση και λειτουργία του υπηρεσιακού συμβουλίου και για την εκλογή των αιρετών μελών αυτού.

-Η χορήγηση οποιασδήποτε άδειας στους υπαλλήλους.

-Η τήρηση εμπιστευτικού πρωτοκόλλου.

Στο Τμήμα αυτό λειτουργεί Γραφείο Επιμόρφωσης και Εκπαίδευσης Προσωπικού.

Στις αρμοδιότητες του Γραφείου ανήκουν:

-Η οργάνωση και εκτέλεση προγραμμάτων εισαγωγικής εκπαίδευσης των υπαλλήλων, με σκοπό τη γενική ενημέρωση μέχρι τη λήξη της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας.

-Η οργάνωση και εκτέλεση προγραμμάτων επιμόρφωσης ειδικού ενδιαφέροντος και προγραμμάτων επαγγελματικής εξειδίκευσης.

-Η μέριμνα για τη μετεκπαίδευση των υπαλλήλων για τη διεύρυνση των επιστημονικών ή τεχνικών τους γνώσεων, που είναι χρήσιμες για την καλύτερη αντιμετώπιση των αναγκών της υπηρεσίας, ή την εξειδίκευσή τους σε σύγχρονες τεχνικές διοίκησης και τεχνολογίες.

-Η μέριμνα για τη μεταπτυχιακή εκπαίδευση των υπαλλήλων σε αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής για

τη λήψη μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, συναφούς με το αντικείμενο των υπηρεσιών της Ν.Α.

3. Τμήμα Αστικής & Δημοτικής Κατάστασης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η οριστικοποίηση των μητρώων αρρένων, οι μεταβολές στα μητρώα αρρένων και η τήρηση αντιτύπων των μητρώων αρρένων.

4. Τμήμα Εκλογών.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η συμμετοχή στις διαδικασίες προετοιμασίας, διενέργειας και μεταβίβασης των αποτελεσμάτων των εκλογών στο Υπουργείο Εσωτερικών για την ανάδειξη μελών του ελληνικού κοινοβουλίου, του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, καθώς και των δημοψηφισμάτων.

5. Τμήμα Κεντρικής Γραμματείας.

B) Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών είναι η κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ν.Α., η αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων δημιουργίας και απόκτησης εσόδων, και βεβαίωση των επιβαλλομένων φόρων, τελών, δικαιωμάτων και εισφορών, η πραγματοποίηση προμηθειών, η λογιστική και ταμειακή διαχείριση και η προστασία και αξιοποίηση της περιουσίας της Ν.Α. η μισθοδοσία του προσωπικού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, η συντήρηση και η κίνηση των αυτοκινήτων και οι προμήθειες.

Η Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών αποτελείται από τα κατωτέρω τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1. Τμήμα Προϋπολογισμού και Εσόδων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η συγκέντρωση και επεξεργασία των αναγκαίων στοιχείων για την

κατάρτιση ή τροποποίηση του προϋπολογισμού της Ν.Α.

-Η καταχώρηση στα οικεία βιβλία όλων των εσόδων.

-Η μελέτη και αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων δημιουργίας και απόκτησης εσόδων από τη Ν.Α. και φροντίδα για τη βεβαίωση των εσόδων της Ν.Α. από φόρους, τέλη, δικαιώματα, εισφορές και άλλες πηγές.

-Η μελέτη της δανειοληπτικής δυνατότητας της Ν.Α.

-Η επιμέλεια για την είσπραξη των εσόδων.

-Η παρακολούθηση των τραπεζικών λογαριασμών για την κατάθεση των εσόδων.

2. Τμήμα Ταμειακής Διαχείρισης.

Στις αρμοδιότητες ανήκουν:

-Ο έλεγχος των δικαιολογητικών κάθε δαπάνης και έκδοση των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμών (ΧΕΠ).

-Η συγκέντρωση και καταχώρηση στα οικεία λογιστικά βιβλία όλων πληρωμών της Ν.Α.

-Η εκκαθάριση και ενέργεια πληρωμών πάσης φύσεως Νομαρχιακών Έργων, Εργασιών, Μελετών και Εκδηλώσεων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη πληρωμή.

-Η απόδοση των πάσης φύσεως κρατήσεων.

-Η σύνταξη και υποβολή στην αρμόδια Νομαρχιακή Επιτροπή των λογαριασμών του οικ. έτους που έληξε προκειμένου να συνταχθεί και να υποβληθεί στο Νομαρχιακό Συμβούλιο ο απολογισμός του Οικονομικού Έτους που έληξε.

-Η παρακολούθηση του τραπεζικού λογαριασμού (extrait) για την ορθή χρέωση των πάσης φύσεως πληρωμών.

3. Τμήμα Μισθοδοσίας.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η εκκαθάριση των πάσης φύσεως αποδοχών, οδοιπορικών, εξόδων και ημερήσιων εκτός έδρας αποζημιώσεων, πρόσθετων αποδοχών, αποζημιώσεων μελών συλλογικών οργάνων και λοιπών αποζημιώσεων του προσωπικού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

-Η εκκαθάριση των εξόδων παράστασης, κινήσεως κλπ. του Νομάρχη και των λοιπών αιρετών οργάνων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

-Η μέριμνα για την τακτοποίηση των ασφαλιστικών εισφορών και δανείων του προσωπικού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

-Η τήρηση αρχείου για την ισχύουσα κάθε φορά νομοθεσία που διέπει το μισθολόγιο και της πάσης φύσεως αποδοχές και απολαβές των υπαλλήλων.

4. Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας και Περιουσίας.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η μέριμνα για την απογραφή, αξιοποίηση, καλή λειτουργία και συντήρηση όλων των συσκευών και μηχανών γραφείου καθώς και η μέριμνα για την εκποίηση όσων χαρακτηρίζονται ως άχρηστες ή ακατάλληλες.

-Η μέριμνα για τη στέγαση των υπηρεσιών της Ν.Α., τον εξοπλισμό τους, την τηλεπικοινωνιακή εξυπηρέτησή τους, τη συντήρηση, καθαριότητα και επισκευή των κτιρίων και εγκαταστάσεων, καθώς και την ασφάλειά τους.

-Η μέριμνα για τη λειτουργία της βιβλιοθήκης της Ν.Α. και τον εμπλουτισμό αυτής με έντυπο υλικό.

-Η καταγραφή της κινητής και ακίνητης περιουσίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, η προστασία και διαχείρισή της.

-Η συγκρότηση επιτροπής καταλληλότητας, επιλογής και εκτίμησης της αξίας οικοπέδου για ανέγερση διδακτηρίου καθώς και επιλογής οικοπέδου μετά κτιρίου κατάλληλου να χαρακτηριστεί ως διδακτήριο.

-Η στέγαση των περιφερειακών υπηρεσιών του ΥΠΕΠΘ και μίσθωση ακινήτων καθώς και η αντιμετώπιση των λειτουργικών δαπανών των υπηρεσιών αυτών.

-Η μίσθωση ακινήτων για τη στέγαση των δημοσίων σχολικών μονάδων, στέγαση και συστέγαση αυτών και σε περίπτωση συστέγασης καθορισμός της αποκλειστικής χρήσης ορισμένων χώρων του διδακτηρίου από κάθε σχολική μονάδα καθώς και της κοινής χρήσης των υπόλοιπων χώρων και των ωρών λειτουργίας της κάθε συστεγαζόμενης σχολικής μονάδας.

-Η διάθεση διδακτηρίου για άλλες χρήσεις κοινής ωφέλειας ή για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων κοινού ενδιαφέροντος.

-Η έγκριση για την εγκατάσταση, μεταφορά ή επισκευή τηλεφωνικών συνδέσεων (κυρίων, δευτερευουσών, πρόσθετων, παράλληλων και κερματοδεκτών στα σχολεία και τις περιφερειακές υπηρεσίες του ΥΠΕΠΘ.

-Η αποδοχή δωρεάς αυτοκινήτων προς τα κάθε μορφής Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητας ΥΠΕΠΘ και η έγκριση κυκλοφορίας τους.

-Η έγκριση οποιασδήποτε μίσθωσης ιδιωτικού αυτοκινήτου δημόσιας χρήσεως για μεταφορά προσώπων, υλικών κ.λ.π.

-Η έκδοση απόφασης για τη μεταβίβαση περιουσίας των σχολικών μονάδων στους οργανισμούς τοπικής Αυτοδιοίκησης.

-Η έκδοση απόφασης για την μεταβίβαση περιουσίας των σχολικών μονάδων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

-Ο καθορισμός των συνδιαλέξεων που επιτρέπονται κατά μήνα για κάθε τηλεφωνική σύνδεση και των συνδιαλέξεων του ΥΠΕΠΘ.

-Ο καθορισμός των σχολείων και των περιφερειακών υπηρεσιών του ΥΠΕΠΘ που δικαιούνται να πραγματοποιούν υπεραστικές συνδιαλέξεις μέσω ΟΤΕ.

Στο Τμήμα αυτό λειτουργεί το Γραφείο Κίνησης Αυτοκινήτων.

5. Τμήμα Προμηθειών.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η κατάρτιση και παρακολούθηση εκτέλεσης του προγράμματος προμηθειών, η προμήθεια και διαχείριση υλικών, μηχανημάτων, εφοδίων ή

άλλου περιουσιακού στοιχείου λειτουργίας των υπηρεσιών της Ν.Α. ως και προμήθεια αυτοκινήτων.

-Η διενέργεια διαγωνισμών για την ανάδειξη προμηθευτών πετρελαιοειδών για τις υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

-Η επιμέλεια διορισμού των μελών της Επιτροπής Προμηθειών και η παρακολούθηση του έργου της.

-Η προμήθεια ειδών ατομικής προστασίας των υπαλλήλων του τμήματος Μηχανολογικού Εξοπλισμού.

-Η δωρεάν μεταφορά και σίτιση των μαθητών μουσικών γυμνασίων.

-Η μεταφορά μαθητών από τον τόπο διαμονής τους στο σχολείο φοίτησης.

Γ) Διεύθυνση Προγραμματισμού και Ανάπτυξης.

Αρμοδιότητες της Δ/σης είναι η επιστημονική και διοικητική υποστήριξη του Νομάρχη και του Νομαρχιακού Συμβουλίου σε θέματα Δημοκρατικού Προγραμματισμού και γενικά του συντονισμού όλων των αναπτυξιακών φορέων τοπικού και κεντρικού επιπέδου του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. για την ορθολογιστική οριοθέτηση της στρατηγικής ανάπτυξης του Νομού.

Η Δ/ση Προγραμματισμού και Ανάπτυξης αποτελείται από τα κατωτέρω τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1. Τμήμα Πληροφορικής.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν:

-Η εξυπηρέτηση των υπηρεσιών της Ν.Α. σε μηχανογραφικές εφαρμογές, από πλευράς συλλογής στοιχείων και πληροφοριών, ανάλυσης, σχεδίασης, προγραμματισμού, τεκμηρίωσης και εφαρμογής καθώς και η επιλογή των δραστηριοτήτων της Ν.Α. που επιβάλλεται να μηχανογραφούνται.

-Η συλλογή, επεξεργασία και η αξιολόγηση στοιχείων των αναπτυξιακών δεδομένων του Νομού.

-Η ανάπτυξη εφαρμογών για την αντιμετώπιση αναγκών πληροφορικής.
-Η αξιολόγηση, επιλογή και ανανέωση του συστημικού περιβάλλοντος (λειτουργικά συστήματα, βάσεις δεδομένων κ.λ.π.) καθώς και των ετοιμών προϊόντων (πακέτων) αυτοματισμού γραφείου και άλλων που θα χρησιμοποιεί η Ν.Α.

-Η υποστήριξη για την καλή λειτουργία και η συντήρηση του εξοπλισμού Η/Υ που εγκαθίσταται στις υπηρεσίες της Ν.Α και η ανανέωση του εξοπλισμού.

-Η ανάπτυξη και τεχνική στήριξη του δικτύου πληροφορικής των Νομαρχιακών Υπηρεσιών.

-Η λειτουργία, η πλήρης εκμετάλλευση και η συντήρηση του εξοπλισμού ηλεκτρονικής επεξεργασίας στοιχείων και λοιπών μηχανών και η ασφάλεια του εξοπλισμού αυτού.

-Η υποστήριξη της ιστοσελίδας της Νομαρχίας και η διαρκής ενημέρωσή της με νέα δεδομένα, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας με σκοπό την προβολή του νομού.

-Η παρακολούθηση της Νομοθεσίας και των οδηγιών και η ενημέρωση των οργάνων και των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

-Η παρακολούθηση και παροχή στις Δ/νσεις, πληροφοριών μέσω των Εθνικών και Διεθνών Δικτύων πληροφόρησης.

2. Τμήμα Επενδύσεων, Σχεδιασμού & Συντονισμού Ανάπτυξης.

Στις Αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν:

-Η μελέτη των δυνατοτήτων βιομηχανικής ανάπτυξης του Νομού, ο εντοπισμός των επενδυτικών ευκαιριών στον τομέα της μεταποίησης και η ενημέρωση των επενδυτών, καθώς και ο έλεγχος εφαρμογής των σχετικών αναπτυξιακών προγραμμάτων και των βιομηχανικών επενδυτικών σχεδίων.

-Ο έλεγχος της πραγματοποίησης επενδύσεων κατά τον αναπτυξιακό νόμο.

-Η μελέτη και ενημέρωση Επενδυτών στις δυνατότητες και στα

- προγράμματα τουριστικής ανάπτυξης του νομού.
- Η προώθηση των διαδικασιών έγκρισης των επενδύσεων καθώς και η παρακολούθηση της πορείας υλοποίησής τους.
 - Η συλλογή προτάσεων από υπηρεσίες και φορείς για ένταξη έργων σε διάφορα προγράμματα.
 - Η ταξινόμηση, η επεξεργασία των προτάσεων, η ιεραρχημένη εισήγηση προς τα όργανα της Ν.Α, και η ενημέρωση των υπηρεσιών επί των αποφάσεων των οργάνων.
 - Η συγκρότηση σχεδίου εφαρμογής προγράμματος και η παρακολούθηση εκτέλεσής από τις υπηρεσίες.
 - Η ενημέρωση επί των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων,
 - Οι προτάσεις προς τα αιρετά όργανα για συμμετοχή στα Ευρωπαϊκά Προγράμματα.
 - Οι προτάσεις για σύνταξη μελετών.
 - Η κατάρτιση των σχεδίων Προγραμμάτων Δημοσίων Επενδύσεων και η υποβολή τους στο Ν.Σ. για έγκριση.
 - Η παρακολούθηση πορείας εκτελέσεως των προγραμμάτων Δημοσίων Επενδύσεων της Ν.Α..
 - Η εισήγηση στα αιρετά όργανα για την σύνταξη μελετών απαραίτητων για την υλοποίηση των πολιτικών τους αποφάσεων.
 - Η πρόταση για ανάθεση μελετών και επίβλεψη πορείας εκτέλεσης μελετών.
 - Η υποβοήθηση των ΟΤΑ εφόσον ζητηθεί από αυτούς για την εκτέλεση έργων και μελετών που αφορούν την περιοχή τους.
 - Η παρακολούθηση των εξελίξεων στην έρευνα και τεχνολογία στους βασικούς τομείς αναπτυξιακού ενδιαφέροντος για την Αρκαδία.
 - Η ενημέρωση των αιρετών οργάνων και των αντίστοιχων Νομαρχιακών Υπηρεσιών και η εισήγηση για την εφαρμογή αυτών των εξελίξεων στον

Αναπτυξιακό Σχεδιασμό της Ν.Α.

Στο τμήμα αυτό λειτουργεί το Γραφείο Τοπικού Πόρου Ανάπτυξης. Στις αρμοδιότητες του Γραφείου ανήκουν:

-Η στήριξη της Επιτροπής Παρακολούθησης του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος και η παρακολούθηση της πορείας του Προγράμματος αυτού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην υπ.αριθμ. 14812/22-7-1997 απόφαση του Υπουργείου Ανάπτυξης

-Η τήρηση των πρακτικών των Συνεδριάσεων.

-Η διεκπεραίωση των διαδικασιών πληρωμών των λογαριασμών των έργων.

-Η γραμματειακή στήριξη της Επιτροπής Παρακολούθησης και του Προέδρου της με την παρακολούθηση της πορείας εκτέλεσης των έργων του προγράμματος.

Δ) Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών είναι:

-Η μελέτη, εκτέλεση και συντήρηση των δημοσίων έργων νομαρχιακού επιπέδου, οι τοπογραφήσεις και η συντήρηση και διάθεση του τεχνικού εξοπλισμού.

-Η διενέργεια αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για την κατασκευή δημοσίων έργων (αγροτικών ακινήτων μέχρι 15.000 τ.μ., αστικών ακινήτων εντός οικισμών χωρίς σχέδιο πόλεως μέχρι 1.500 τ.μ. υπέρ του Δημοσίου και ΔΕΚΟ ή έκτασης μέχρι 100.000 τ.μ. για την κατασκευή επαρχιακών οδών, η κτηματογράφηση των απαλλοτριουμένων).

-Η ρύθμιση θεμάτων των επαρχιακών οδών (όπως η έγκριση κυκλοφοριακών συνδέσεων, η κατάργηση τμημάτων επαρχιακών οδών λόγω νέας χάραξης).

-Η προστασία των λιμένων και η κατασκευή έργων των λιμενικών ταμείων (καθορισμός χερσαίας ζώνης λυμένος και τμημάτων της που μπορούν να περιφραχθούν, άδεια κατασκευής τεχνικών έργων και έγκριση μελέτης

ιδιωτικού λιμενικού έργου), καθώς και η εποπτεία εκτέλεσης έργων κατασκευής και επισκευής κτιρίων Λιμενικών Αρχών και δημοσίων Σχολών Εμπορικού Ναυτικού.

-Η προστασία των δημοσίων υδάτων (καθορισμός οριογραμμής ρευμάτων ή ρυακίων σε ρυμοτομικά σχέδια αρμοδιότητας του Νομάρχη, άδειες κατασκευής έργων και στην κοίτη ή την περιοχή ποταμών, χειμάρρων, οχετών, και διωρύγων ή έργων που μπορεί να αλλοιώσουν τις παροχετεύσεις), ο έλεγχος τήρησης της νομοθεσίας και η επιβολή των προβλεπομένων κυρώσεων.

-Η ρύθμιση θεμάτων δημοσίων έργων (έγκριση παρεκκλίσεων από τη νομοθεσία για την εκτέλεση νομαρχιακών έργων, εγγραφή στα νομαρχιακά μητρώα επιχειρήσεων που δεν είναι στο ΜΕΕΠ, χορήγηση άδειας κυκλοφορίας σε μηχανήματα έργων).

-Η κατασκευή και συντήρηση Περιφερειακών και Νομαρχιακών Γενικών Νοσοκομείων.

-Ο ποιοτικός έλεγχος των εκτελούμενων έργων.

Η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1. Τμήμα Μελετών.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η εκπόνηση ή η ανάθεση εκπόνησης , ο έλεγχος και η έγκριση μελετών συγκοινωνιακών, υδραυλικών, εγγειοβελτιωτικών, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λοιπών τεχνικών έργων.

-Οι κυκλοφοριακές συνδέσεις στο επαρχιακό δίκτυο, κόμβοι, τομές

-Οι οριοθετήσεις ρεμάτων, ρυακίων, χειμάρρων και ποταμών, οι άδειες κατασκευής έργων στην κοίτη ή την περιοχή τους καθώς και ο καθορισμός παραλίας και αιγιαλού

2. Τμήμα Εκτελέσεως Έργων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Η κατασκευή συγκοινωνιακών, υδραυλικών, εγγειοβελτιωτικών, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λοιπών τεχνικών έργων.
- Η εποπτεία και συντήρηση δημοσίων υποδομών και δικτύων.
- Η σήμανση του οδικού επαρχιακού δικτύου.
- Η αστυνομία των δημοσίων υδάτων, ο έλεγχος τήρησης της νομοθεσίας και η επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.
- Ο ποιοτικός έλεγχος των εκτελούμενων έργων.

Στο τμήμα αυτό λειτουργεί το Γραφείο Προσβασιμότητας των ΑΜΕΑ στις Δημόσιες Υπηρεσίες. Στις αρμοδιότητες του Γραφείου ανήκουν:

- Η λήψη αναγκαίων μέτρων για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας και των λοιπών διευκολύνσεων για τα άτομα με αναπηρία στους τόπους λειτουργίας των Δημοσίων Υπηρεσιών, με την κατασκευή κεκλιμένων επιπέδων, κατάλληλων ανελκυστήρων, ειδικών χώρων υγιεινής κλπ.
- Προώθηση μέτρων που θα βελτιώνουν την ποιότητα των συνθηκών διοικητικής εξυπηρέτησης π.χ. πληροφόρηση και εξυπηρέτηση ατόμων με αναπηρία με τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής & επικοινωνιών, κατά προτεραιότητα εξυπηρέτηση, εφαρμογή στην υπηρεσία μιας στάσης για να κινείται ο φάκελος της υπόθεσης από την υπηρεσία και όχι από τον πολίτη (παρ.12 του Ν.3230/2004).

3. Τμήμα Μηχανικού Εξοπλισμού.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Η διαχείριση, συντήρηση, αξιοποίηση και διάθεση του τεχνικού εξοπλισμού της Ν.Α.
- Η μέριμνα για την ετοιμότητα του τεχνικού εξοπλισμού προς αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών σε συνεργασία με το Τμήμα ΠΣΕΑ της Ν.Α. Αρκαδίας.

-Η έγκριση οποιασδήποτε μίσθωσης ιδιωτικών αυτοκινήτων και μηχανημάτων Δημόσιας χρήσης για μεταφορά προσωπικού και υλικών.

4. Τμήμα Μηχανημάτων Έργων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η σύνταξη τεχνικών εκθέσεων αυτοψίας για ατομικές εγκρίσεις τύπου.

-Η απογραφή και η ταξινόμηση Μ.Ε. (χορήγηση αδειών και πινακίδων κυκλοφορίας).

-Οι μεταβιβάσεις, οι προσωρινές ακινητοποιήσεις, οι διαγραφές, η επανακυκλοφορία Μ.Ε.

-Οι αντικαταστάσεις αδειών και πινακίδων κυκλοφορίας.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων καταβολής τελών χρήσης μη κατοχής μηχανημάτων και έργου εκσκαφής Μ.Ε.

5. Τμήμα Κτηματολογίου, Απαλλοτριώσεων & Τοπογραφήσεων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν :

-Η σύνταξη τεχνικοοικονομικών εκθέσεων για τοπογραφικές εργασίες.

-Η μέριμνα για την τήρηση των τεχνικών προδιαγραφών για την εκτέλεση των εργασιών και η ευθύνη χρήσης και προσαρμογής σε σύγχρονα όργανα και τεχνολογία, η εφαρμογή μεθόδων πληροφορικής κατά την εκτέλεση και τον έλεγχο των εργασιών

-Η σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου.

-Η ανάθεση μελετών τοπογραφικών εργασιών και η σύνταξη Τεχνικών προδιαγραφών.

-Η συγκρότηση τοπογραφικών συνεργείων, η κατανομή τους στο νομό και η ανάθεση σε αυτά εργασιών υπαίθρου.

-Ο έλεγχος και οι υπολογισμοί Τριγωνομετρικού δικτύου όλων των εργασιών του νομού.

-Η συλλογή, ταξινόμηση και παράδοση στο Τεχνικό Αρχείο όλων των

πληροφοριών για τη γη του νομού.

-Η τήρηση κτηματολογικού τεχνικού αρχείου και αρχείου θεματικών χαρτών.

-Η τήρηση του αρχείου των χαρτών της ΓΥΣ.

-Ο έλεγχος, η παραλαβή και η αρχειοθέτηση των μελετών τοπογραφικών εργασιών τρίτων.

-Οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις υπέρ της Ν.Α. αστικών ακινήτων και η σύσταση εμπραγμάτων δικαιωμάτων σε αυτά.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων και διαγραμμάτων για την εξυπηρέτηση πολιτών και η έρευνα του φακέλου των εργασιών για τον έλεγχο αιτημάτων και παραπόνων.

6. Τμήμα Γραμματείας.

E) Διεύθυνση Πολεοδομίας Χωροταξίας.

Έργο της Δ/σης Πολεοδομίας και Χωροταξίας είναι η εκπόνηση Πολεοδομικών Μελετών και Μελετών Πράξεων Εφαρμογής, η ρύθμιση κτιριολογικών θεμάτων, η έκδοση οικοδομικών αδειών, ο έλεγχος των οικοδομών. Σε αυτή υπάγονται όλοι οι Δήμοι και τα Δημοτικά Διαμερίσματα του Νομού εκτός των Δήμων και Δημοτικών Διαμερισμάτων που υπάγονται στα τμήματα Πολεοδομίας Άστρους, Λαγκαδίων και Μεγαλόπολης.

Η Δ/ση Πολεοδομίας και Χωροταξίας αποτελείται από τα παρακάτω τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες :

1. Τμήμα Πολεοδομίας και Κτιριοδομικών Εφαρμογών.

Στην αρμοδιότητα του Τμήματος υπάγονται:

-Η έκδοση οικοδομικών αδειών κατεδάφισης, περιτοίχισης, επιχώματος, εκσκαφής και κοπής δένδρων.

-Ο έλεγχος των αρχιτεκτονικών, των στατικών, των ηλεκτρομηχανολογικών

μελετών, των μελετών πυροπροστασίας, θερμομόνωσης κλπ των πάσης φύσεως μελετών και φορολογικών κρατήσεων που απαιτούνται για την έκδοση, αναθεώρηση και ενημέρωση οικοδομικών αδειών.

-Η αναστολή ή η απαγόρευση οικοδομικών εργασιών.

-Η αστυνόμευση ιδιωτικών δομικών κατασκευών από απόψεως συμμόρφωσης προς την άδεια οικοδομής στις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις και κανονισμούς.

-Η έκδοση αποφάσεων για εξαίρεση από την κατεδάφιση και αδειών νομιμοποίησης αυθαιρέτων οικοδομών σύμφωνα με τις Πολεοδομικές διατάξεις.

-Η εφαρμογή της Νομοθεσίας περί επικινδύνων κτισμάτων από πλευράς στατικής δομικής πυρός, υγιεινής κλπ.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων για σύνδεση οικοδομών με τα κοινωφελή δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης, ηλεκτρισμός.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων για άδεια λειτουργίας καταστημάτων και εργοστασίων κ.λπ.

-Η θεώρηση όρων δόμησης και η χορήγηση βεβαιώσεων απαλλαγής φόρου πρώτης κατοικίας.

-Η διατύπωση προτάσεων για το χαρακτηρισμό οικισμών ή μεμονωμένων κτιρίων ως διατηρητέων και η μέριμνα για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

-Η επιβολή κυρώσεων (διοικητικών ποινών) σε περίπτωση αλλοίωσης στοιχείων διατηρητέων κτιρίων.

-Η εξυπηρέτηση των πολιτών με έλεγχο δικαιολογητικών και πιστοποιήσεις εργασιών για λήψη δανείων αυτοστέγασης από διάφορους φορείς.

-Η τήρηση αρχείου οικοδομικών αδειών, και η χορήγηση αντιγράφων.

-Ο εντοπισμός αυθαιρέτων.

-Η επιβολή διοικητικών κυρώσεων (επιβολή προστίμων, εισφορών κλπ) και

ποινικών κυρώσεων για τα αυθαίρετα.

-Η εισήγηση για την συγκρότηση συνεργείου κατεδάφισης αυθαιρέτων κτισμάτων.

-Η επιμέλεια για το χρόνο συνεδρίασης της επιτροπής εξέτασης ενστάσεων νέων αυθαιρέτων.

-Θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και υποστήριξης της Επιτροπής.

2. Τμήμα Χωροταξίας και Πολεοδομικού Σχεδιασμού.

Στην αρμοδιότητα του Τμήματος υπάγονται:

-Η εκπόνηση ή η διαδικασία ανάθεσης εκπόνησης σε ιδιωτικό μελετητικό γραφείο και η επίβλεψη και έγκριση πάσης φύσεως Πολεοδομικών Χωροταξικών μελετών και η προώθηση των μελετών αυτών στα κατά περίπτωση προβλεπόμενα αρμόδια από το Νόμο όργανα για έγκριση.

-Η εκπόνηση ή η διαδικασία ανάθεσης εκπόνησης σε ιδιωτικά μελετητικά γραφεία και η επίβλεψη και έγκριση των μελετών, πράξης Εφαρμογής.

-Η εκπόνηση ή η διαδικασία ανάθεσης εκπόνησης σε ιδιωτικό μελετητικό γραφείο και η επίβλεψη και έγκριση πόσης φύσεως Πολεοδομικών μελετών οικισμών κάτω των 2.000 κατοίκων καθώς και ο καθορισμός ορίων της κατηγορίας των όρων και περιορισμών δόμησης οικισμών μέχρι 2000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα Πολεοδομική Νομοθεσία τηρουμένων των διατάξεων του Ν. 2508/97 και του Ν. 2831/2000.

-Η ρύθμιση Πολεοδομικών θεμάτων που αφορούν σε επέκταση, αναθεώρηση ή τροποποίηση σχεδίων πόλεων και κωμών, η επιβολή προκηπίων, ο καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης και η τροποποίηση αυτών, όπως αυτά προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις τηρουμένων και των διατάξεων του Ν. 2508/1997 και του Ν. 2831/2000 .

-Η αναγνώριση δρόμων από ρυμοτομικό σχέδιο που προϋφίσταται του έτους 1923.

- Η μετατόπιση οδού εντός των ορίων μιας ιδιοκτησίας.
- Η ανάθεση εκπόνησης, η επίβλεψη και ο έλεγχος και έγκριση πράξεων τακτοποιήσεως αναλογισμού και προσκύρωσης οικοπέδων.
- Η έκδοση αποφάσεων για την οικοδομησιμότητα αποκλεισμένων οικοπέδων.
- Ο έλεγχος εφαρμογής ρυμοτομικών σχεδίων στο έδαφος, ο έλεγχος και η έγκριση των υψομετρικών μελετών.
- Η παραχώρηση λωρίδων σε κοινή χρήση εντός των ορίων οικισμών των 2000 κατοίκων στερουμένων ρυμοτομικού σχεδίου.
- Η θεώρηση όρων δόμησης στις περιοχές που εκκρεμεί κύρωση της μελέτης εφαρμογής.
- Η αναστολή οικοδομικών εργασιών και εκδόσεως οικοδομικών αδειών στις περιπτώσεις γενικευμένων Πολεοδομικών ρυθμίσεων περιοχής.
- Η μελέτη χρήσεων γης και η χωροταξική κατανομή των παραγωγικών δραστηριοτήτων και η προώθηση της διαδικασίας των μελετών αυτών στα κατά περίπτωση προβλεπόμενα αρμόδια όργανα για έγκριση.
- Η τήρηση αρχείου χαρτών και ρυμοτομικών διαγραμμάτων, πινακίδων εφαρμογής εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων, όρων δόμησης, τεχνικών εκθέσεων και διαγραμμάτων εφαρμογής, η παροχή πληροφοριών και σχετικών βεβαιώσεων.

3. Τμήμα Γραμματείας.

4. Τμήμα Πολεοδομίας Άστρους.

Η περιοχή δικαιοδοσίας του είναι οι Δήμοι Τυρού, Λεωνιδίου, Βόρειας Κυνουρίας πλην των Δ.Δ. Περδικόβρυσης, Καστρίου, Καράτουλα, Νέα Χώρας, Ελάτου και Μεσσοράχης που υπάγονται στη Δ/ση Πολεοδομίας & Χωροταξίας.

Στην αρμοδιότητα του τμήματος υπάγονται:

- Η έκδοση οικοδομικών αδειών κατεδάφισης, περιτοίχισης, επιχώματος,

εκσκαφής και κοπής δέντρων.

-Ο έλεγχος αρχιτεκτονικών μελετών κ.α.

-Η αναστολή ή η απαγόρευση οικοδομικών εργασιών.

-Η αστυνόμευση ιδιωτικών δοκιμών από απόψεως συμμόρφωσης προς την άδεια οικοδομής.

-Η έκδοση αποφάσεων για εξαίρεση από κατεδάφιση και αδειών νομιμοποίησης αυθαιρέτων.

-Η εφαρμογή νομοθεσίας περί επικίνδυνων κτισμάτων.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων για σύνδεση οικοδομών με δίκτυα ύδρευσης κ.α.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων για άδεια λειτουργίας καταστημάτων και εργοστασίων.

-Η θεώρηση όρων δόμησης και η χορήγηση βεβαιώσεων απαλλαγής φόρου πρώτης κατοικίας.

-Χαρακτηρισμός διατηρητέων.

- Η επιβολή κυρώσεων για αλλοίωση διατηρητέων.

-Η εξυπηρέτηση πολιτών για λήψη δανείων αυτοστέγασης.

-Η τήρηση αρχείου οικοδομικών αδειών.

-Ο εντοπισμός αυθαίρετων.

-Η επιβολή κυρώσεων για αυθαίρετα.

-Η εισήγηση για συγκρότηση συνεργείου κατεδάφισης.

-Η επιμέλεια για το χρόνο συνεδρίασης της επιτροπής εξέτασης ενστάσεων νέων αυθαιρέτων.

-Θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και υποστήριξης της Επιτροπής.

-Ο έλεγχος της εφαρμογής ρυμοτομικών σχεδίων στο έδαφος, ο έλεγχος και η έγκριση υψομετρικής μελέτης.

-Η τήρηση αρχείου χαρτών και ρυμοτομικών διαγραμμάτων, διαταγμάτων,

πινακίδων εφαρμογής εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων, όρων δόμησης, τεχνικών εκθέσεων και διαγραμμάτων εφαρμογής, η παροχή πληροφοριών και η έκδοση σχετικών βεβαιώσεων.

-Η συγκρότηση και λειτουργία των θεσμοθετημένων συλλογικών οργάνων του γραφείου και η διαβίβαση θεμάτων για γνωμοδότηση στο Συμβούλιο ΠΕΧΩΔΕ του Νομού.

-Η παραλαβή των εντολών που επιδίδονται στην Υπηρεσία με δικαστικούς επιμελητές.

-Η πρωτοκόλληση, η διακίνηση της αλληλογραφίας, η δακτυλογράφηση και η διεκπεραίωση των εγγράφων και η οργάνωση και ταξινόμηση του αρχείου.

5. Τμήμα Πολεοδομίας Λαγκαδίων.

Η περιοχή δικαιοδοσίας του είναι οι Δήμοι Λαγκαδίων, Κοντοβαζαίνης, Τροπαίων, Ηραίας, Δημητσάνας, ο Δήμος Βυτίνας πλην Δ.Δ. Καμεντίτσας, ο Δήμος Κλείτορος πλην Δ.Δ. Αγριδίου, Δρακοβουνίου, Κερπίνης, Πρασίνου, και το Δ.Δ. Στεμνίτσας του Δήμου Τρικολώνων. Οι περιοχές που εξαιρούνται υπάγονται στη Δ/ση Πολεοδομίας και Χωροταξίας.

Στην αρμοδιότητα του τμήματος υπάγονται:

-Η έκδοση οικοδομικών αδειών κατεδάφισης, περιτοίχισης, επιχώματος, εκσκαφής και κοπής δέντρων.

-Ο έλεγχος αρχιτεκτονικών μελετών κ.α.

-Η αναστολή ή η απαγόρευση οικοδομικών εργασιών.

-Η αστυνόμευση ιδιωτικών δοκιμών από απόψεως συμμόρφωσης προς την άδεια οικοδομής.

-Η έκδοση αποφάσεων για εξαίρεση από κατεδάφιση και αδειών νομιμοποίησης αυθαιρέτων.

-Η εφαρμογή νομοθεσίας περί επικίνδυνων κτισμάτων.

- Η χορήγηση βεβαιώσεων για σύνδεση οικοδομών με δίκτυα ύδρευσης κ.α.
- Η χορήγηση βεβαιώσεων για άδεια λειτουργίας καταστημάτων και εργοστασίων.
- θεώρηση όρων δόμησης και η χορήγηση βεβαιώσεων απαλλαγής φόρου πρώτης κατοικίας.
- Χαρακτηρισμός διατηρητέων.
- Η επιβολή κυρώσεων για αλλοίωση διατηρητέων.
- Η εξυπηρέτηση πολιτών για λήψη δανείων αυτοστέγασης.
- Η τήρηση αρχείου οικοδομικών αδειών.
- Ο εντοπισμός αυθαίρετων.
- Η επιβολή κυρώσεων για αυθαίρετα.
- Η εισήγηση για συγκρότηση συνεργείου κατεδάφισης.
- Η επιμέλεια για το χρόνο συνεδρίασης της επιτροπής εξέτασης ενστάσεων νέων αυθαιρέτων.
- Θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και υποστήριξης της Επιτροπής.
- Ο έλεγχος της εφαρμογής ρυμοτομικών σχεδίων στο έδαφος, ο έλεγχος και η έγκριση υψομετρικής μελέτης.
- Η τήρηση αρχείου χαρτών και ρυμοτομικών διαγραμμάτων, διαταγμάτων, πινακίδων εφαρμογής εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων, όρων δόμησης, τεχνικών εκθέσεων και διαγραμμάτων εφαρμογής, η παροχή πληροφοριών και η έκδοση σχετικών βεβαιώσεων.
- Η συγκρότηση και λειτουργία των θεσμοθετημένων συλλογικών οργάνων του γραφείου και η διαβίβαση θεμάτων για γνωμοδότηση στο Συμβούλιο ΠΕΧΩΔΕ του Νομού.
- Η παραλαβή των εντολών που επιδίδονται στην Υπηρεσία με δικαστικούς επιμελητές.
- Η πρωτοκόλληση, η διακίνηση της αλληλογραφίας, η δακτυλογράφηση και

η διεκπεραίωση των εγγράφων και η οργάνωση και ταξινόμηση του αρχείου.

6. Τμήμα Πολεοδομίας Μεγαλόπολης.

Η περιοχή δικαιοδοσίας του είναι οι Δήμοι Μεγαλόπολης, Φαλαισίας, Γόρτυνος και Τρικολώνων πλήν του Δ.Δ. Στεμνίτσας.

Στην αρμοδιότητα του τμήματος υπάγονται:

- Η έκδοση οικοδομικών αδειών κατεδάφισης, περιτοίχισης, επιχώματος, εκσκαφής και κοπής δέντρων.
- Ο έλεγχος αρχιτεκτονικών μελετών κ.α.
- Η αναστολή ή η απαγόρευση οικοδομικών εργασιών.
- Η αστυνόμευση ιδιωτικών δοκιμών από απόψεως συμμόρφωσης προς την άδεια οικοδομής.
- Η έκδοση αποφάσεων για εξαίρεση από κατεδάφιση και αδειών νομιμοποίησης αυθαιρέτων.
- Η εφαρμογή νομοθεσίας περί επικίνδυνων κτισμάτων.
- Η χορήγηση βεβαιώσεων για σύνδεση οικοδομών με δίκτυα ύδρευσης κ.α.
- Η χορήγηση βεβαιώσεων για άδεια λειτουργίας καταστημάτων και εργοστασίων.
- Η θεώρηση όρων δόμησης και η χορήγηση βεβαιώσεων απαλλαγής φόρου πρώτης κατοικίας.
- Χαρακτηρισμός διατηρητέων.
- Η επιβολή κυρώσεων για αλλοίωση διατηρητέων.
- Η εξυπηρέτηση πολιτών για λήψη δανείων αυτοστέγασης.
- Η τήρηση αρχείου οικοδομικών αδειών.
- Ο εντοπισμός αυθαίρετων.
- Η επιβολή κυρώσεων για αυθαίρετα.

- Η εισήγηση για συγκρότηση συνεργείου κατεδάφισης.
- Η επιμέλεια για το χρόνο συνεδρίασης της επιτροπής εξέτασης ενστάσεων νέων αυθαιρέτων.
- Θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και υποστήριξης της Επιτροπής.
- Ο έλεγχος της εφαρμογής ρυμοτομικών σχεδίων στο έδαφος, ο έλεγχος και η έγκριση υψομετρικής μελέτης.
- Η τήρηση αρχείου χαρτών και ρυμοτομικών διαγραμμάτων, διαταγμάτων, πινακίδων εφαρμογής εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων, όρων δόμησης, τεχνικών εκθέσεων και διαγραμμάτων εφαρμογής, η παροχή πληροφοριών και η έκδοση σχετικών βεβαιώσεων.
- Η συγκρότηση και λειτουργία των θεσμοθετημένων συλλογικών οργάνων του γραφείου και η διαβίβαση θεμάτων για γνωμοδότηση στο Συμβούλιο ΠΕΧΩΔΕ του Νομού.
- Η παραλαβή των εντολών που επιδίδονται στην Υπηρεσία με δικαστικούς επιμελητές.
- Η πρωτοκόλληση, η διακίνηση της αλληλογραφίας, η δακτυλογράφηση και η διεκπεραίωση των εγγράφων και η οργάνωση και ταξινόμηση του αρχείου.

ΣΤ) Διεύθυνση Περιβάλλοντος.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης αυτής είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

Στη Διεύθυνση αυτή ανήκουν τα εξής τμήματα και γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1. Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος.

Στο Τμήμα αυτό ανήκουν οι αρμοδιότητες:

- Η έγκριση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ο καθορισμός περιβαλλοντικών όρων λειτουργίας έργων και δραστηριοτήτων κατά τις

διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας Νομοθεσίας.

-Ο έλεγχος τήρησης των περιβαλλοντικών όρων και η επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις της νομοθεσίας.

-Η εκπόνηση προγραμμάτων περιβαλλοντικής προστασίας, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Προγραμματισμού.

-Η εφαρμογή προγραμμάτων για την περιβαλλοντική προστασία και την πρόληψη επιβλαβών περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε θέματα υγείας.

2. Τμήμα Περιβαλλοντικών Μετρήσεων, Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης.

Στο Τμήμα αυτό ανήκουν οι αρμοδιότητες:

-Η άσκηση αρμοδιοτήτων σε θέματα περιβαλλοντικής προστασίας από απόβλητα παντός είδους , ο έλεγχος της ποιότητας των καυσίμων και η προστασία της γεωργικής γης.

-Η λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος από θορύβους και ακτινοβολίες.

-Η παροχή περιβαλλοντικής πληροφόρησης.

-Η επικοινωνία, ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των κατοίκων της Αρκαδίας και ιδιαίτερα των νέων, με ενημερωτικές εκπομπές, μηνύματα και ανακοινώσεις από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και με τη διοργάνωση και συμμετοχή σε εκδηλώσεις με θέμα την προστασία του περιβάλλοντος.

3. Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας και Περιβαλλοντικών Μετρήσεων που λειτουργεί σε επίπεδο Γραφείου.

Στις αρμοδιότητες του εργαστηρίου ανήκουν:

-Προγράμματα μέτρησης, καταγραφής ρύπων σύμφωνα, με τα ισχύοντα πρότυπα στην ατμόσφαιρα, στα νερά και το έδαφος, των υπολειμμάτων γεωργικών φαρμάκων καθώς και τη μέτρηση των θορύβων.

4. Γραφείο Μεγαλόπολης.

Στη Δ/ση αυτή λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσία το Γραφείο

Μεγαλόπολης με σκοπό τον προσδιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος που προκαλείται από το εργοστάσιο της ΔΕΗ και την πρόταση λήψεως μέτρων αντιμετώπισής της .

5. *Τμήμα Γραμματείας.*

Z) Διεύθυνση Εργασίας Επιμόρφωσης & Επαγγελματικής Κατάρτισης.

Στη Διεύθυνση αυτή ανήκουν τα εξής Τμήματα και Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες

1. Τμήμα Απασχόλησης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν κυρίως:

- Η χορήγηση άδειας εργασίας σε αλλοδαπούς προκειμένου να απασχοληθούν στην περιφέρεια του Νομού.
- Η επέκταση της δικαιοδοσίας των Επιτροπών Ρύθμισης Φορτοεκφορτώσεων Ξηράς μέχρι τα όρια της δικαιοδοσίας της οικείας Επιθεωρήσεως Εργασίας καθώς και η επέκταση των διατάξεων περί φορτοεκφορτωτικών εργασιών σε δήμους.
- Ο καθορισμός των ωρών έναρξης και λήξης της εργασίας των αρτεργατών.
- Η επέκταση της τήρησης Ημερολογίου Μέτρων Ασφαλείας στις οικοδομές και σε πόλεις με πληθυσμό κάτω των 10.000 κατοίκων. Η επιβολή προστίμου σε εργοδότη που δεν συμμορφώθηκε προς τις υποδείξεις που του έγιναν για την προστασία των εργαζόμενων από την χρήση βενζολίου, νιτρογλυκερίνης και οξικής κυτταρίνης, καθώς και των βοηθητικών υλών που χρησιμοποιούνται στις βαφές.
- Η επιβολή της ποινής του προστίμου σε εργοδότες, βάσει εισηγήσεως της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.
- Η συγκρότηση Συμβουλίων και Επιτροπών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- Η μετάθεση της 24ωρης ανάπαυσης των μισθωτών γενικά των επιχειρήσεων θεάτρου από την Δευτέρα, η εξαίρεση επιχειρήσεων,

εκμεταλλεύσεων, υπηρεσιών ή εργασιών, γενικά από τις διατάξεις περί αναπαύσεως κατά Κυριακή και κατά τις ημέρες αργίας. Ο ορισμός και άλλων εορτών μέχρι πέντε το έτος ως ημερών υποχρεωτικής ή προαιρετικής αργίας. Η εξαίρεση από την εκ περιτροπής Κυριακή αργία των εστιατορίων, ζαχαροπλαστείων, καφενείων κ.λ.π. που λειτουργούν ως εξοχικά. Η χορήγηση αναπληρωματικής ανάπαυσης των μισθωτών σε ημέρα Κυριακή και σε ημέρες αργίας.

-Ο καθορισμός των χρονικών ορίων λειτουργίας των καταστημάτων, φαρμακείων και επιχειρήσεων.

-Η έγκριση ή απόρριψη των ομαδικών απολύσεων που σχεδιάζονται από τον εργοδότη, καθώς και η παράταση των διαβουλεύσεων μεταξύ εργοδότη και εργαζομένων.

-Η έκδοση απόφασης όταν λόγω ειδικών συνθηκών καθυστερεί η έναρξη της τυροκομικής περιόδου που να καθορίζει την έναρξη ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες της περιφέρειας του Νομού, χωρίς να είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση να περάσει το 5μηνο.

- Η χορήγηση βιβλιαρίων υγείας στους εκδοροσφαγείς.

2. Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.).

Στις αρμοδιότητες του Κ.Ε.Κ. που λειτουργεί σε επίπεδο τμήματος ανήκουν:

-Η μετάδοση πληροφοριών και δεξιοτήτων στους εργαζόμενους και σε ανέργους με σκοπό την προσαρμογή τους στις νέες τεχνολογίες.

-Η συνεργασία με τους λοιπούς φορείς επιμόρφωσης.

3. Τμήμα Λαϊκής Επιμόρφωσης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η συγκρότηση της Νομαρχιακής Επιτροπής Λαϊκής Επιμόρφωσης (ΝΕΛΕ), η εισήγηση για τη διαχείριση του λογαριασμού που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδας και η εκπροσώπησή της ενώπιον κάθε αρχής.

-Ο συντονισμός των επιμορφωτικών φορέων που συμμετέχουν στη ΝΕΛΕ.

-Η έγκριση της ίδρυσης κέντρων επιμόρφωσης και νυχτερινών δημοτικών σχολείων από Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., η ίδρυση και διοίκηση όμοιων κέντρων και σχολείων, η έγκριση της διοργάνωσης επιμορφωτικών εκδηλώσεων.

-Η εισήγηση για τη χρηματοδότηση φορέων για την εκτέλεση επιμορφωτικών προγραμμάτων.

4. Κέντρα Λαϊκής Επιμόρφωσης, Τρίπολης, Άστρους, Τροπαίων, Μεγαλόπολης, Λεωνιδίου, Λεβιδίου, Λαγκαδίων.

Τα κέντρα αυτά λειτουργούν ως αποκεντρωμένες υπηρεσιακές μονάδες της ΝΕΛΕ, με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

5. Τμήμα Γραμματείας.

Η) Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ)

Το Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών λειτουργεί σε επίπεδο Δ/νσης. Οι αρμοδιότητες της Δ/νσης είναι η παροχή διοικητικών πληροφοριών και η διεκπεραίωση των υποθέσεων των πολιτών από την υποβολή της αίτησης μέχρι την έκδοση της τελικής πράξης σε συνεργασία με τις καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες. (Ν. 3013/2002)

Το κέντρο εξυπηρέτησης των πολιτών αποτελείται από τα παρακάτω τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1) Τμήμα Εξυπηρέτησης Πολιτών.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν:

-Η ενημέρωση και πληροφόρηση των πολιτών για την διεκπεραίωση διοικητικών υποθέσεων.

- Η παραλαβή αιτήσεων πολιτών, για την διεκπεραίωση υποθέσεων τους από τις υπηρεσίες του Δημοσίου, τα στοιχεία των οποίων καταχωρεί σε ειδικό πρωτόκολλο. Διαθέτει για την διευκόλυνσή τους έντυπα αιτήσεων κατά το άρθρο 3 παράγραφος 3 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας

(ν.2690/1999).

-Ο έλεγχος της πληρότητας των αιτήσεων των πολιτών και σε περίπτωση που για την διεκπεραίωση της υπόθεσης απαιτούνται δικαιολογητικά, που δεν υποβάλλονται μαζί με την αίτηση, το ΚΕΠ τα αναζητά και τα παραλαμβάνει με οποιοδήποτε πρόσφορο τρόπο από τις αρμόδιες υπηρεσίες, μετά από σχετική εξουσιοδότηση των πολιτών.
-Η διαβίβαση των φακέλων των υποθέσεων των πολιτών, στην αρμόδια για την διεκπεραίωσή τους υπηρεσία με οποιοδήποτε πρόσφορο τρόπο. Το τελικό έγγραφο αποστέλλεται από την αρμόδια υπηρεσία και πάλι στο ΚΕΠ υποβολής της αρχικής αίτησης, από το οποίο το παραλαμβάνει ο πολίτης ή του αποστέλλεται από το ΚΕΠ στην διεύθυνση που έχει δηλωθεί με συστημένη επιστολή και με αντικαταβολή.

Επιπλέον το ΚΕΠ παρέχει και τις εξής υπηρεσίες:

-Επικύρωση διοικητικών εγγράφων.

-Θεώρηση γνησίου υπογραφής.

-Χορήγηση παραβόλων, κινητών επισήμων και υπεύθυνων δηλώσεων.

-Χορήγηση του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, μέσω ηλεκτρονικής διασύνδεσης με το σύστημα TAXIS.

Με κοινές αποφάσεις του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού καθορίζονται οι διοικητικές διαδικασίες με τα αντίστοιχα έντυπά τους, που θα διεκπεραιώνονται μέσω των ΚΕΠ.

2) Τμήμα Εσωτερικής Ανταπόκρισης.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν:

-Η προώθηση των αιτημάτων των πολιτών στις αρμόδιες για την διεκπεραίωσή τους υπηρεσίες, η παρακολούθηση της διαδικασίας διεκπεραίωσης και η τήρηση των νόμιμων χρονικών προθεσμιών, η παραλαβή των σχετικών εγγράφων και η αποστολή στο ΚΕΠ της αρχικής

υποβολής της αίτησης. Επίσης το τμήμα τηρεί τα σχετικά με την διακίνηση των ανωτέρω αναφερόμενων αιτήσεων πολιτών στατιστικά στοιχεία, υποδέχεται και διαχειρίζεται τα παράπονα και τις προτάσεις των πολιτών για βελτιώσεις των διοικητικών διαδικασιών.

Θ) Τμήμα ΠΣΕΑ.

Το Τμήμα Πολιτικής Σχεδίασης Έκτακτης Ανάγκης (ΠΣΕΑ) διέπεται σε ότι αφορά τη διάρθρωση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητές του από τις κείμενες κάθε φορά ειδικές διατάξεις. Ειδικότερα, έργο του Τμήματος Π.Σ.Ε.Α. είναι:

- α) η εισήγηση για τις ενδεδειγμένες μεθόδους χειρισμού των θεμάτων και μέτρων της πολιτικής σχεδίασης έκτακτης ανάγκης και
- β) ο συντονισμός και η κατεύθυνση των ενεργειών όλων γενικά των πολιτικών δυνάμεων μέσα στο νομό για την επίτευξη των σκοπών της πολιτικής σχεδίασης έκτακτης ανάγκης. Η συγκρότηση μικτών Επιτροπών και ομάδων εργασίας με συμμετοχή αξιωματικών των σωμάτων ασφαλείας και υπαλλήλων της αγροφυλακής για τη μελέτη, προγραμματισμό και σχεδίαση επί διαφόρων θεμάτων και μέτρων πολιτικής σχεδίασης έκτακτης ανάγκης, σε περίπτωση κήρυξης πολιτικής κινητοποίησης. Η έκδοση των φύλλων σε περίπτωση ατομικής πρόσκλησης πολιτικής επιστράτευσης.

Ι) Γραφείο Πολιτικής Προστασίας.

Το Γραφείο Πολιτικής Προστασίας έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- Μεριμνά για τη σύνταξη, εξειδίκευση και εφαρμογή σχεδίου εκτάκτου ανάγκης για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, σεισμών και πλημμύρων.
- Προτείνει και συμμετέχει στην εκπόνηση μελετών για εκπαιδευτικά, ενημερωτικά προγράμματα στα σχολεία σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς (Ο.Α.Σ.Π. κ.λ.π.) και φροντίζει για τη συνεχή ενημέρωση των μαθητών και άλλων κοινωνικών ομάδων σε θέματα που αφορούν το

φαινόμενο «Σεισμός».

-Προετοιμάζει και συμμετέχει σε ασκήσεις ετοιμότητας τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

-Φροντίζει για το συντονισμό και άρση επικινδυνότητων σε δημόσιους χώρους, προτείνει και ελέγχει την εκπόνηση μελετών για την αντισεισμική προστασία του Νομού.

-Ότι άλλο προβλέπεται από τις διατάξεις του Ν.3013/2002 άρθρο 12.

1.5. Υπηρεσίες Πρωτογενή Τομέα και οι αρμοδιότητες τους.

A) Διεύθυνση Γεωργίας.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Γεωργίας είναι:

-Η προστασία και ανάπτυξη της φυτικής και της ζωικής παραγωγής, η υποβοήθηση του αγροτικού κόσμου για τη βελτίωση των μεθόδων εργασίας και την καλύτερη οργάνωση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και ο έλεγχος των γεωργικών βιομηχανιών και προϊόντων. Στις αρμοδιότητες της Διεύθυνσης ανήκουν:

-Η συγκέντρωση και επεξεργασία στοιχείων, η εκπόνηση γεωργοοικονομικών μελετών, η κατάρτιση προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης και η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής τους, καθώς και η αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων μέτρων γεωργικής πολιτικής, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Προγραμματισμού.

-Η διαπίστωση της καταλληλότητας έκτασης παραχωρούμενης για την ίδρυση Κρατικών Κτημάτων, ο καθορισμός Κέντρων συγκέντρωσης γεωργικών προϊόντων και η έκδοση αδειών λειτουργίας των Κέντρων διαλογής και συσκευασίας.

-Η εκτίμηση και παρακολούθηση της γεωργικής και κτηνοτροφικής Παραγωγής και των τιμών των γεωργικών προϊόντων.

Η Διεύθυνση Γεωργίας αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα και

Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1. Τμήμα Φυτικής Παραγωγής.

Στις Αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η διάδοση στον αγροτικό κόσμο, με κατάλληλες μεθόδους και εκπαιδευτικά προγράμματα, των αναγκαίων γνώσεων για την εφαρμογή βελτιωμένων μεθόδων εργασίας για την καλύτερη οργάνωση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

-Η λήψη και εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και προστασία της φυτικής παραγωγής, προς επίτευξη του προγράμματος γεωργικής ανάπτυξης.

-Η ρύθμιση διαφόρων θεμάτων φυτικής παραγωγής (όπως, χορήγηση αδειών μεταφοράς οίνων δικαιουμένων ονομασίας και πιστοποιητικών προέλευσης, έγκριση των πρακτικών οικείων επιτροπών διαπίστωσης αλλοιωμένων προϊόντων σιτηρών, της αγοραστικής Παρέμβασης του Δημοσίου και της εκποίησης ή καταστροφής τους) και η έκδοση αδειών εισαγωγής ή παραγωγής και πώλησης βαμβακόσπορου.

-Η ανάπτυξη των δενδροκαλλιεργειών, αμπελοκαλλιεργειών, βιολογικών καλλιεργειών, η ανάπτυξη της παραγωγής φυτών, η λήψη απαγορευτικών μέτρων και η ρύθμιση σχετικών θεμάτων.

-Η πιστοποίηση προϊόντων προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης φυτικής παραγωγής.

-Η έκδοση αγρονομικών διατάξεων για τη βελτίωση της ελαιοπαραγωγής, ο έλεγχος της παρασκευής βρώσιμων ελαίων.

-Η χορήγηση αδείας λειτουργίας φυτωριακής επιχείρησης και αδείας εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού (τύπου Δ) για φυτωριακές επιχειρήσεις.

2. Τμήμα Ζωικής Παραγωγής.

Στις Αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η μέριμνα για την ανάπτυξη του ζωικού κεφαλαίου (όπως, ζωοτεχνικές προδιαγραφές για χρησιμοποίηση αρρένων ζώων αναπαραγωγής, καθορισμός υποχρεώσεων και δικαιωμάτων ιδιοκτητών αναγνωρισμένων ζώων), η βελτίωση και παραγωγή των μονόπλων ζώων και η ρύθμιση σχετικών θεμάτων.

-Η χορήγηση αδειάς ατελούς εισαγωγής ζώντων ζώων και ωών αναπαραγωγής.

- Η ρύθμιση θεμάτων δρομώνων ίππων και ίππων άθλησης (όπως, άδεια ίδρυσης ιπποφορβείων, άδεια εξαγωγής ίππων, έγκριση διενέργειας ιππικών εκθέσεων και διαγωνισμών).

-Η έγκριση μελετών και σχεδίων εγκαταστάσεων κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων και η χορήγηση βεβαίωσης για τη χορήγηση αδειών ανέγερσης κτηνοτροφικών κτισμάτων.

-Η ανάπτυξη, αιγοπροβατοτροφίας βοοτροφίας. Η γενετική βελτίωση των ζώων. Η ανάπτυξη της μελισσοκομίας και της σηροτροφίας και η ρύθμιση σχετικών θεμάτων.

-Η πιστοποίηση προϊόντων προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ζωικής παραγωγής.

-Η οργάνωση των κτηνοτρόφων και των γεωργοκτηνοτρόφων σε συλλόγους και συνεταιρισμούς και η τεχνική καθοδήγησή τους καθώς και η παρακολούθηση και υποστήριξη κάθε τοπικής οργάνωσης που σκοπεύει στην ανάπτυξη των αγροτικών ζώων και των κτηνοτροφικών προϊόντων.

-Η λήψη και εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και προστασία της ζωικής παραγωγής, προς επίτευξη του προγράμματος γεωργικής ανάπτυξης.

3. Τμήμα Βιολογικής Παραγωγής.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν :

-Η εφαρμογή των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Βιολογική

Γεωργία (Ζωική και Φυτική) καθώς και οι κανονισμοί και προγράμματα που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος. Στο Τμήμα αυτό λειτουργούν τα γραφεία:

α) Γραφείο Βιολογικών Καλλιεργειών. Στο Γραφείο αυτό ανήκει η αρμοδιότητα της προώθησης των Βιολογικών Καλλιεργειών.

β) Γραφείο Βιολογικής Κτηνοτροφίας. Στο Γραφείο αυτό ανήκει η αρμοδιότητα της βιολογικής εκτροφής των ζώων.

4. Τμήμα Γεωργικών Εφαρμογών και Εκπαίδευσης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Η ενημέρωση και Εκπαίδευση του γεωργικού πληθυσμού.
- Η παρακολούθηση και εφαρμογή του δικτύου γεωργικής λογιστικής πληροφόρησης (RICA).

Στο Τμήμα λειτουργεί το Γραφείο Οικιακής Οικονομίας στο οποίο ανήκει:

- Η εφαρμογή του προγράμματος «αγρότης οικιακής οικονομίας» και η ενημέρωση - εκπαίδευση των αγροτισσών σε θέματα διατροφής κατοικίας, αγωγής καταναλωτή, οικογενειακών σχέσεων, διαχείριση οικονομιών υγιεινής, οργάνωσης οικοτεχνιτών, η αγροτουριστικών γυναικείων συνεταιρισμών, ενδυματολογίας, οικοτεχνίας και αγροτουρισμού-αγροτεχνίας.

5. Τμήμα Φυτοπροστασίας και Ποιοτικού Ελέγχου.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Η Προστασία των φυτών και η αντιμετώπιση των ασθενειών τους.
- Η εκτέλεση προγραμμάτων δακοκτονίας.
- Η εκτέλεση προγραμμάτων καταπολέμησης αρουραίων και ακρίδων.
- Η διενέργεια φυτοϋγεινομικού και ποιοτικού έλεγχου και ο τεχνολογικός έλεγχος των γεωργικών βιομηχανιών, των φυτικών και ζωικών προϊόντων.
- Ο ποιοτικός έλεγχος εξαγομένων γεωργικών προϊόντων (νωπών και

επεξεργασμένων οπωροκηπευτικών, αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών, βρώσιμων ελαίων, και η χορήγηση σχετικών πιστοποιητικών.

-Η χορήγηση αδείας ίδρυσης απολυμαντικών και απεντομωτικών εγκαταστάσεων και ο έλεγχος της λειτουργίας τους και η χορήγηση άδειας καταπολέμησης των μελισσοουργών.

-Η (προσωρινή ή οριστική) αφαίρεση αδείας εμπορίας και αποθήκευσης γεωργικών φαρμάκων, η επιβολή σχετικών προστίμων και η χορήγηση αδείας εμπορίας φυτοφαρμάκων από Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών και Φυσικά Πρόσωπα.

6. Τμήμα Παρεμβάσεων και Εισοδηματικών Ενισχύσεων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Αποθεματοποιήσεις (κρασί, ελαιόλαδο) Αποσύρσεις γεωργικών προϊόντων. Δωρεάν διανομή αποσυρόμενων γεωργικών προϊόντων

-Η επιχορήγηση εγκατάστασης από γεωργικούς συνεταιρισμούς συγκροτημάτων καθαρισμού και απολύμανσης σπόρων και αποξηρραντηρίων αραβοσίτου, καθώς και η μεταβίβαση σε αυτούς με ελαττωμένη τιμή ανάλογων μηχανικών μέσων.

-Η εφαρμογή προγραμμάτων εγγυήσεων κοινής Αγροτικής Πολιτικής

-Η διακίνηση αγροτικών προϊόντων για μεταποίηση. Η αποζημίωση ζημιών και φθορών περιουσίας από την κατασκευή εγγειοβελτιωτικών έργων.

7. Τμήμα Προσανατολισμού και Αναδιάρθρωσης Δομών Γεωργίας.

Στις Αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η υποβοήθηση της Συνεργασίας και της ομαδικής δράσης, για την αντιμετώπιση των τεχνικών οικονομικών και διαρθρωτικών προβλημάτων των εκμεταλλεύσεων στα πλαίσια του Νομαρχιακού Προγράμματος Γεωργικής Ανάπτυξης.

-Η μέριμνα για την αναδιάρθρωση των δομών της Γεωργίας.

-Η λογιστική και στατιστική πληροφόρηση και το κόστος παραγωγής.

- Η αγροτική και κτηνοτροφική αποκατάσταση.
- Η παραχώρηση εκτάσεων σε κρατικές υπηρεσίες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οργανισμούς του δημοσίου τομέα, ιδρύματα ή σωματεία που εκπληρώνουν κοινωφελείς σκοπούς και σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα για την ίδρυση ή επέκταση επαρχιακών βιομηχανιών ή βιοτεχνιών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων.
- Η παραχώρηση αυθαίρετα κατεχομένων εκτάσεων.
- Η εκμίσθωση κοινοχρήστων και διαθέσιμων εκτάσεων.
- Η εκποίηση κοινοχρήστων και διαθέσιμων εποικιστικών εκτάσεων.
- Η ανταλλαγή εποικιστικών εκτάσεων με απαλλοτριωθείσες λόγω δημοσίας ωφέλειας.
- Η μεταβίβαση εκτάσεων στους ΟΤΑ.
- Η προστασία εκτάσεων από αυθαίρετες καταλήψεις.
- Η έκδοση, διόρθωση, ακύρωση τίτλων κυριότητας.
- Η βεβαίωση και παρακολούθηση είσπραξης τιμήματος που προκύπτει από την παραχώρηση και εκμίσθωση εκτάσεων.
- Η χορήγηση αδείας για εκποίηση εκτάσεων.
- Η έγκριση διενέργειας υποχρεωτικού αναδασμού σε περιπτώσεις Εγγειοβελτιωτικών έργων.
- Η αναδιανομή της γης και η μεγέθυνση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και η έγκριση της διενέργειας των εκουσίων αναδασμών.
- Η οργάνωση και διαχείριση γεωργικών εκμεταλλεύσεων.
- Υπολογισμός καθαρού γεωργικού εισοδήματος.
- Η καταβολή των εξισωτικών αποζημιώσεων.
- Η χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων, με βάση τα σχέδια βελτίωσης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.
- Η χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων επενδυτικών προγραμμάτων

υποδομών γεωργίας.

Στο τμήμα λειτουργεί το Γραφείο Τοπογραφικής & Αναδασμού

Οι αρμοδιότητες του τμήματος είναι:

- Οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις αγροτικών ακινήτων και η σύσταση εμπραγμάτων δικαιωμάτων σε αυτά.
- Η εφαρμογή προγραμμάτων διαχείρισης και ελέγχου Αγροτικής παραγωγής.
- Η σύνταξη του Αμπελουργικού και Ελαιοκομικού Κτηματολογίου.
- Σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες του νομού, η σύνταξη προγραμμάτων εκτέλεσης εργασιών αναδασμού, διαχωρισμών, διανομών κτηματολογίων και γεωτοπογραφήσεων και η μέριμνα για την έγκρισή τους.
- Ο τεχνοδιοικητικός έλεγχος των εργασιών αναδασμού και διανομών, η σύνταξη πινάκων και διαγραμμάτων.

8. Τμήμα Οικονομικό, Διοικητικής Υποστήριξης & Πληροφορικής.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν :

- Η είσπραξη και απόδοση Κρατικού σήματος από τις εξαγωγές.
- Οι πληρωμές Προγράμματος Δακοκτονίας.
- Οι πληρωμές οδοιπορικών εξόδων υπαλλήλων, υπερωρίες αυτών.
- Η λογιστική παρακολούθηση της αναλώσεως των διατιθέμενων πιστώσεων από το Υπουργείο Γεωργίας.
- Οι πληρωμές λειτουργικών δαπανών της Υπηρεσίας και των ΚΕ.ΓΕ.Α του Νομού.
- Η ρύθμιση θεμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή της Εποικιστικής Νομοθεσίας και τα θέματα Αναδασμού, κ.α.

9. Περιφερειακά Τμήματα Γεωργικής Ανάπτυξης.

1) Τρίπολης. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Τρίπολης, Κορυθίου, Τεγέας, Φαλάνθου, Σκυρίτιδας, Βαλτετσίου και Μαντινείας.

- 2) Λεβιδίου. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Λεβιδίου.
- 3) Τροπαίων. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Κοντοβαζαΐνης, Τροπαίων και Ηραίας.
- 4) Άστρους. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Βόρειας Κυνουρίας.
- 5) Λεωνιδίου. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Λεωνιδίου, Τυρού και η κοινότητα Κοσμά.
- 6) Μεγαλόπολης. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Μεγαλόπολης, Φαλαισίας, Γόρτυνος , και Τρικολώνων.
- 7) Βυτίνας. Η περιοχή δικαιοδοσίας του ΤΓΑ είναι ο Δήμος Βυτίνας, Κλείτορος Δημητσάνας και Λαγκαδίων.

Τα Περιφερειακά Τμήματα Γεωργικής Ανάπτυξης , έχουν τις αρμοδιότητες της διερεύνησης και της επισήμανσης των τεχνικών και οικονομικών προβλημάτων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και την επίλυση τους σύμφωνα με τις οδηγίες και τα προγράμματα των τμημάτων της Διεύθυνσης

10. Τμήμα Αλιείας.

Αρμοδιότητες του Τμήματος Αλιείας είναι:

- Η προστασία και ανάπτυξη της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η παροχή τεχνικών οδηγιών σε αλιείς και αλιευτικούς συνεταιρισμούς, η χορήγηση αδειών αλιείας και ειδικότερα:
- Η συγκέντρωση και τήρηση στοιχείων, η μελέτη των αλιευτικών θεμάτων, η αντιμετώπιση των προβλημάτων και η λήψη μέτρων για την προστασία και ανάπτυξη της αλιείας.
- Η παρακολούθηση της ρύπανσης και της μόλυνσης του υδάτινου περιβάλλοντος και η εισήγηση λήψης μέτρων για την προστασία του υδρόβιου πλούτου.
- Η κατάρτιση μελετών και η εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ιχθυοπονικού πλούτου των ορεινών ρεόντων υδάτων, σε συνεργασία με τις

αρμόδιες δασικές υπηρεσίες.

-Η διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των ιχθυοτρόφων υδάτων, καθώς και η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

-Η μελέτη και η εισήγηση της κατασκευής των αναγκαίων έργων στις εκμεταλλεύσεις εσωτερικών ιχθυοτρόφων υδάτων, και λιμνοθαλασσών και η πρόταση στο ΥΠΕΧΩΔΕ για κατά παρέκκλιση κατάσκευη κτιρίων.

-Η εποπτεία των ιχθυοσκάλων και η ρύθμιση θεμάτων διοίκησης και διαχείρισης τους.

-Η έγκριση για τη χορήγηση από τις αρμόδιες αρχές αδειών αλιείας ή σπογγαλιείας και αδειών απόπλου για τη διενέργεια αλιείας στα διεθνή ύδατα.

-Η ιχθυοτροφική αξιοποίηση των μη εκμεταλλεύσιμων τελμάτων ή αγόνων εκτάσεων, η μίσθωση αλυκών από το Υπ. Γεωργίας και η επαναφορά της χρήσης αλυκών στο Υπ. Βιομηχανίας.

-Η χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους στους αλιείς.

-Η έγκριση και τροποποίηση καταστατικών αλιευτικών συνεταιρισμών και η παροχή σε αυτούς τεχνικών οδηγιών.

B) Διεύθυνση Κτηνιατρικής.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής είναι:

-Η μέριμνα για την προστασία της υγιεινής κατάστασης του Ζωικού κεφαλαίου του Νομού.

-Η προστασία της δημόσιας υγείας από κτηνιατρικής πλευράς.

-Ο έλεγχος διακίνησης των ζώων.

-Οι κτηνιατρικές εφαρμογές.

-Ο έλεγχος των ασκούντων ιδιωτικώς το κτηνιατρικό επάγγελμα, κτηνιάτρων στο Νομό.

Η Διεύθυνση Κτηνιατρικής αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα και Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1. Τμήμα Υγείας Ζώων και βελτίωσης ζωικής παραγωγής.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η έρευνα και μελέτη κάθε θέματος που σχετίζεται με την υγιεινή κατάσταση του ζωικού κεφαλαίου.

-Η αυτεπάγγελτη επιθεώρηση της υγιεινής κατάστασης του ζωικού κεφαλαίου.

-Η παροχή νοσηλείας στα ζώα που πάσχουν από μη μεταδοτικά νοσήματα.

-Η λήψη των προβλεπόμενων από την ισχύουσα Νομοθεσία μέτρων για την πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία, καταπολέμηση και καταστολή των λοιμωδών, παρασιτικών και μεταδοτικών γενικά νοσημάτων των ζώων.

-Η λήψη των αναγκαίων υγειονομικών μέτρων.

-Η μέριμνα εφαρμογής της νομοθεσίας για την προστασία των ζώων και την εμπορία των ζώων συντροφιάς.

-Η μέριμνα για την εφαρμογή της νομοθεσίας ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου ζώων (σήμανση, καταγραφή, διακίνηση ζώων).

2. Τμήμα Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας και Ελέγχου Ζωικών Τροφίμων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η κατάρτιση του προγράμματος εκτέλεσης κρεοσκοπικού ελέγχου και αστυκτηνιατρικών επιθεωρήσεων, η παροχή τεχνικών συμβουλών στους ενεργούντες τους ελέγχους και τις επιθεωρήσεις και η παρακολούθηση της καλής εκτέλεσής τους.

-Η καταγραφή και δήλωση των μεταδιδόμενων ζωνοδόσων, η μέριμνα διεξαγωγής επιδημιολογικής έρευνας, η λήψη μέτρων για την καταπολέμησή τους και η συνεργασία με τους ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα Κτηνιάτρους και τις Υγειονομικές Αρχές για θέματα ζωοανθρωπονόσων, τοξικολομιώξεων κ.λ.π. καθώς και η διαφώτιση του

κοινού στα θέματα αυτά.

-Η λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος από κτηνιατρικής πλευράς και η εποπτεία εφαρμογής της νομοθεσίας για την κτηνιατρική δημόσια υγεία.

-Η μέριμνα για την τήρηση των όρων υγιεινής και των λοιπών διατάξεων για τα σφαγεία, η διενέργεια του κρεοσκοπικού ελέγχου των σφαγίων ζώων, η εποπτεία της μεταφοράς των σφαγίων σε καταστήματα διάθεσής τους και η ρύθμιση σχετικών θεμάτων.

-Η εκτέλεση κτηνιατρικών επιθεωρήσεων στις βιομηχανίες, βιοτεχνίες και καταστήματα παρασκευής, επεξεργασίας, συντήρησης, αποθήκευσης, διάθεσης και κατανάλωσης των ζωικών τροφίμων και η άσκηση ελέγχου και επιθεωρήσεων για την υγιεινή κατάσταση, την ποιότητα, την τεχνολογία και την καταλληλότητα των ζωικών τροφίμων αλιευμάτων και λοιπών ζώων που προορίζονται για την διατροφή του ανθρώπου, καθώς και η λήψη των σχετικών μέτρων.

-Η διενέργεια κτηνιατρικής επιθεώρησης των εισαγομένων ή εξαγομένων ζωικών τροφίμων στα σημεία εισόδου και εξόδου της χώρας, εφόσον δεν υπάρχει ειδική σχετική υπηρεσία.

3. *Τμήμα Κτηνιατρικών Εφαρμογών και Αδειών.*
Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν.

-Η εποπτεία των Αγροτικών Κτηνιατρείων που λειτουργούν στο Νομό.

-Η εποπτεία των ιδιωτικών κτηνιατρικών κλινικών, ιατρείων, ενδιαιτημάτων ζώων και καταστημάτων διατήρησης, εμπορίας και διακίνησης ζώων, καθώς και η επιβολή των σχετικών κυρώσεων.

-Ο έλεγχος της νόμιμης κυκλοφορίας των κτηνιατρικών, φαρμακευτικών, βιολογικών, προσθετικών και φαρμακευτικών διαιτητικών προϊόντων κτηνιατρικής χρήσης και η λήψη δειγμάτων για τον ποιοτικό έλεγχό τους.

-Η παροχή αδειάς λειτουργίας των ιδιωτικών κτηνιατρικών κλινικών,

ιατρείων, ενδιαιτημάτων ζώων και καταστημάτων διατήρησης, εμπορίας και διακίνησης ζώων.

-Η παροχή αδειάς εμπορίας κτηνιατρικών φαρμάκων και βιολογικών προϊόντων.

-Η χορήγηση αδειάς ίδρυσης και λειτουργίας μονάδων καταστροφής και αξιοποίησης πτωμάτων ζώων.

-Η χορήγηση αδειάς σκοπιμότητας ίδρυσης σφαγείων και πτηνοσφαγείων μικρής δυναμικότητας.

-Η μέριμνα για τη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας επιχειρήσεων επεξεργασίας, μεταποίησης, συντήρησης κλπ. ζωικών τροφίμων (κρέατος, γάλακτος, ιχθύων, κλπ.).

-Η χορήγηση αδειών, ίδρυσης και λειτουργίας εγκαταστάσεων επεξεργασίας υποπροϊόντων και παραπροϊόντων σφαγείων και εγκαταστάσεων επεξεργασίας ζωικών τροφίμων.

-Η έγκριση εισαγωγής ζωντανών ζώων από τρίτες χώρες.

-Η χορήγηση αδειάς λειτουργίας ωοσκοπικών κέντρων.

-Η μέριμνα για τη συγκρότηση των συγκροτούμενων από τη Δ/ση Κτηνιατρικής επιτροπών και λοιπών συλλογικών οργάνων.

-Η οργάνωση της τεχνικής σπερματεγχύσεως, του συγχρονισμού οίστρου, της καταπολέμησης των νοσημάτων αναπαραγωγής, μεταβολισμού, περιβάλλοντος και νεογέννητων ζώων.

4. Κτηνιατρικό Κέντρο Άστρους.

Λειτουργεί σε επίπεδο τμήματος.

Η περιοχή δικαιοδοσίας του τμήματος είναι ο Δήμος Βόρειας Κυνουρίας πλην των Δ.Δ. Αγίας Σοφίας, Ελάτου, Καράτουλα, Καστρίου, Μεσορράχης, Νέας Χώρας, Περδικόβρυσης και Ωριάς.

5. Αγροτικά Κτηνιατρεία.

Έργο των Αγροτικών Κτηνιατρείων είναι τα θέματα των Τμημάτων Υγείας

των ζώων και Κτηνιατρικής δημόσιας υγείας, σύμφωνα με τις οδηγίες και τα προγράμματα των τμημάτων της Δ/νσης.

Αγροτικό Κτηνιατρείο Λεβιδίου.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης, σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας είναι: ο Δήμος Βυτίνας, ο Δήμος Κλείτορος πλὴν των Δ.Δ. Ξηροκαρίταινας και Πουρναριάς, ο Δήμος Λεβιδίου και τα Δ.Δ. Κάψα και Σιμιάδων του Δήμου Μαντινείας. Αγροτικό Κτηνιατρείο Λεωνιδίου.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης, σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας είναι: ο Δήμος Λεωνιδίου, ο Δήμος Τυρού και Κοινότητα Κοσμά.

Αγροτικό Κτηνιατρείο Μεγαλόπολης.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης, σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας είναι: ο Δήμος Μεγαλόπολης, ο Δήμος Φαλαισίας, ο Δήμος Γόρτυνος, ο Δήμος Βαλτετσίου πλὴν των Δ.Δ. Βαλτετσίου και Δορίζας.

Αγροτικό Κτηνιατρείο Τρίπολης.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης, σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας είναι: ο Δήμος Τρίπολης, ο Δήμος Τεγέας, ο Δήμος Κορυθίου, ο Δήμος Φαλάνθου, ο Δήμος Σκυρίτιδας, ο Δήμος Μαντινείας, πλὴν των Δ.Δ. Κάψα και Σιμιάδων, τα Δ.Δ. Βαλτετσίου και Δορίζας του Δήμου Βαλτετσίου, και τα Δ.Δ. Αγίας Σοφίας, Ελάτου, Καράτουλα, Καστρίου, Μεσορράχης, Νέας Χώρας, Περδοκόβρυσης και Ωριάς και το Δ.Δ. Στεμνίτσας. Αγροτικό Κτηνιατρείο Τροπαίων.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης, σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας είναι: οι Δήμοι, Κονταβάζαινας, Τροπαίων, Λαγκαδίων και τα Δ.Δ. Ξηροκαρίταινας,

Πουρναριάς του Δήμου Κλείτορος.

Αγροτικό Κτηνιατρείο Δημητσάνας.

Λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσιακή μονάδα της Διεύθυνσης σε επίπεδο Τμήματος. Οι περιοχές δικαιοδοσίας του είναι οι Δήμοι Δημητσάνας, Τρικολώνων και Ηραίας .

6. *Τμήμα Γραμματείας.*

Γ) Διεύθυνση Εγγείων Βελτιώσεων και Φυσικών Πόρων.

Έργο της Δ/σης είναι η μελέτη , η εκτέλεση και η παρακολούθηση των εγχειριστικών έργων , που αποσκοπούν στη βελτίωση των εδαφικών συνθηκών , καθώς επίσης στην προστασία και καλύτερη αξιοποίηση του υδάτινου δυναμικού, προκειμένου να επιτευχθεί η αύξηση της παραγωγικότητας της γεωργίας. Η διάδοση των γνώσεων για την εκμηχάνιση της γεωργίας , καθώς επίσης η εποπτεία και ο έλεγχος των οργανισμών εγγείων βελτιώσεων.

Στη Διεύθυνση Εγγείων Βελτιώσεων και Φυσικών Πόρων ανήκουν τα κατωτέρω Τμήματα και Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1. Τμήμα Υδάτινων Πόρων.

Στο Τμήμα Υδάτινων Πόρων ανήκουν οι εξής αρμοδιότητες :

-Η παραχώρηση αδειών ερευνητικών γεωτρήσεων του ΙΓΜΕ σε ΟΤΑ και ιδιώτες μόνο για άρδευση.

-Η χορήγηση άδειας γεωτρήσεων για άρδευση και λοιπών αδειών γεωτρήσεων σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες. Η χωροταξική μελέτη κατασκευής ομβροδεξαμενών και λιμνοδεξαμενών για άρδευση.

-Η συγκέντρωση στοιχείων παροχών των κυριότερων πηγών του Νομού και τήρηση αρχείου μετρήσεων.

-Η υλοποίηση προγράμματος ελέγχου ποιότητας αρδευτικών νερών (επιφανειακών και υπογείων) με δειγματοληψίες και έλεγχος από το

Εδαφολογικό Ινστιτούτο.

-Η παρακολούθηση λειτουργίας και η μέριμνα συγκέντρωσης και τηρησης αρχείου στοιχείων από τους παρατηρητές των υδρολογικών σταθμών και μέριμνα για τον εξοπλισμό των οργάνων των σταθμών.

2. Τμήμα Εκμετάλλευσης Εδαφών και εκμηχάνισης Γεωργίας.

Στο Τμήμα αυτό ανήκουν οι αρμοδιότητες:

-Η κατάρτιση και παρακολούθηση της εφαρμογής προγραμμάτων εγγειοβελτιωτικών και αντιδιαβρωτικών έργων και η ταξινόμηση των εγγειοβελτιωτικών έργων, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Προγραμματισμού.

-Ο έλεγχος και η επεξεργασία των γεωργοτεχνικών, των γεωργοοικονομικών και των εδαφολογικών στοιχείων των μελετών των εγγειοβελτιωτικών έργων και η εκπόνηση μελετών αξιοποίησης Παθογενών και επικλινών εδαφών.

-Ο καθορισμός των ζωνών κατάληψης των εγγειοβελτιωτικών έργων και η διαχείριση και εκμετάλλευση των ζωνών αυτών.

-Η έγκριση αιτήσεων για τον αγροτικό εξηλεκτρισμό. Η χορήγηση αδειών και πινακίδων κυκλοφορίας καθώς και αδειών οδήγησης γεωργικών μηχανημάτων.

-Ο εκσυγχρονισμός και η ορθολογική χρήση γεωργικών μηχανημάτων νέας τεχνολογίας.

-Η μελέτη των προβλημάτων εξηλεκτρισμού της Γεωργίας και η λήψη μέτρων ανάπτυξής τους σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες (ΔΕΗ, ΑΤΕ κλπ) καθώς και οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο σχετικό με το θέμα αυτό.

-Η σύσταση, συγχώνευση και κατάργηση ΤΟΕΒ, η έγκριση κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας και κανονισμού συντήρησης και λειτουργίας των έργων ΓΟΕΒ και η εποπτεία της λειτουργίας τους, καθώς και ο διοικητικός και οικονομικός έλεγχος των ΤΟΕΒ.

Στο Τμήμα Εκμετάλλευσης Εδαφών και εκμηχάνισης Γεωργίας ανήκει το Γραφείο Γεωργοοικονομικών Μελετών των Εγγειοβελτιωτικών Έργων. Στις αρμοδιότητες του Γραφείου ανήκουν:

- Η εκπόνηση Γεωργοοικονομικών μελετών σκοπιμότητας εκτέλεσης Εγγειοβελτιωτικών έργων.

- Η εκπόνηση Γεωλογικών αναγνωριστικών εκθέσεων και μελετών για την αξιοποίηση των υδάτινων πόρων και του ορυκτού πλούτου.

3. Τμήμα Ανάπτυξης Δασών και Έργων Πρασίνου.

Το τμήμα Ανάπτυξης Δασών και Έργων Πρασίνου έχει την ευθύνη της σωστής ενημέρωσης του αγροτικού δυναμικού του νομού για τα οφέλη που θα προκύψουν από τον προσανατολισμό των γεωργών της περιοχής προς την δασοπονική εκμετάλλευση γεωργικών εκτάσεων μικρής εισοδηματικής απόδοσης.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν :

α) Σύνταξη - Επίβλεψη μελετών κατηγορίας 25 (μελέτες έργων πρασίνου).

Μελέτες αυτής της κατηγορίας είναι οι:

- Μελέτες φυτοτεχνικής αποκατάστασης πρανών.
- Μελέτες φυτοτεχνικής ανάπλασης χώρων.
- Μελέτες αναπλάσεων χωματερών και ΧΥΤΑ.
- Μελέτες διαμόρφωσης χώρων αναψυχής.
- Μελέτες κηποτεχνικών έργων.
- Μελέτες κατασκευής πάρκων και δενδροστοιχειών, δασοκομία πόλεων.
- Αρδευτικές μελέτες έργων πρασίνου.
- Μελέτες κατασκευής γηπέδων με χλοοτάπητα.
- Μελέτες ανάπλασης χώρων απόληψης αδρανών υλικών.
- Μελέτες συντήρησης έργων πρασίνου και καθαρισμού παρόδιας βλάστησης.

β) Σύνταξη - Επίβλεψη μελετών κατηγορίας 24 (μελέτες δασοτεχνικών έργων). Μελέτες αυτής της κατηγορίας είναι οι:

- Μελέτες Δασικής Οδοποιίας.
- Μελέτες βελτίωσης και διαχείρισης φυσικών λιβαδιών.
- Μελέτες δασοτεχνικής διευθέτησης ορεινών λεκανών χειμάρρων.
- Μελέτες Αντιπυρικής Προστασίας.
- Μελέτες Αναδασώσεων.
- Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες.
- Μελέτες αποκατάστασης περιβάλλοντος από εκμετάλλευση μεταλλείων και λατομείων στα Δάση και Δασικές εκτάσεις.
- Μελέτες επιπτώσεων στο περιβάλλον και αποκατάστασης από επεμβάσεις Τουριστικών εγκαταστάσεων στα Δάση και Δασικές εκτάσεις.
- Μελέτες επιπτώσεων στο περιβάλλον και αποκατάσταση από επεμβάσεις Αθλητικών χώρων και Εγκαταστάσεων στα Δάση και Δασικές εκτάσεις.

γ) Σύνταξη-Επίβλεψη μελετών της κατηγορίας 27 (μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων).

δ) Επίβλεψη έργων των κατηγοριών που προαναφέρθηκαν (κατηγορίες 24 και 25).

ε) Εποπτεία και συντήρηση των εν γένει δασοτεχνικών έργων και έργων πρασίνου.

4. Τμήμα Γραμματείας.

1.6. Υπηρεσίες Δευτερογενή- Τριτογενή Τομέα και οι αρμοδιότητες τους.

A) Διεύθυνση Εμπορίου.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης είναι:

Η παροχή αδειών σύστασης και η έγκριση καταστατικών Ανωνύμων Εταιρειών (Α.Ε), η παρακολούθηση των παραγωγικών και εξαγωγικών δυνατοτήτων της περιοχής, η εποπτεία του Εμπορίου, η χορήγηση αδειών άσκησης εμπορικών επαγγελμάτων και οργάνωσης εκθέσεων, η διενέργεια ελέγχων που αφορούν το μετρικό σύστημα και η προστασία του καταναλωτή.

Η Διεύθυνση Εμπορίου αποτελείται από τα παρακάτω τμήματα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1. Τμήμα Ανωνύμων Εταιρειών, στις αρμοδιότητες του οποίου ανήκουν:

- Η άσκηση εποπτείας επί των Α.Ε. και επί των υποκαταστημάτων αλλοδαπών Ε.Π.Ε., καθώς και η εποπτεία επί των Επιμελητηρίων.
- Η παροχή αδειών σύστασης και η έγκριση καταστατικών Α.Ε., η έγκριση συγχώνευσης Α.Ε. και εγκατάστασης στο Νομό υποκαταστήματος ή πρακτορείου αλλοδαπής Α.Ε.
- Η ανάκληση άδειας σύστασης Α.Ε.
- Η καταχώρηση των στοιχείων των Α.Ε και η τήρηση σχετικού μητρώου.
- Η επιβολή διοικητικών κυρώσεων για εκπρόθεσμη υποβολή στοιχείων.

2. Τμήμα Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή, στις αρμοδιότητες του οποίου ανήκουν:

- Ο έλεγχος των τιμών προϊόντων και υπηρεσιών και της επάρκειας των αγαθών και η παρακολούθηση της ομαλής λειτουργίας της αγοράς.
- Ο ποιοτικός έλεγχος των προϊόντων.
- Ο αρχικός και περιοδικός έλεγχος μέτρων και σταθμών.

- Η επικοινωνία και η ενημέρωση των καταναλωτών.
- Η έκδοση αγορανομικών διατάξεων, δελτίων τιμών κ.α.
- Η έκδοση διατακτικών χορήγησης κρατικών εφοδίων σε δικαιούχους.
- Η τιμοληψία βασικών ειδών βιοτικής ανάγκης.
- Η θεώρηση τιμολογίων υγρών καυσίμων των προμηθευτών του Δημοσίου.
- Η χορήγηση αδειών λειτουργίας ειδικών εκθέσεων.
- Η έκδοση αποφάσεων για ίδρυση μετακίνηση και κατάργηση λαϊκών αγορών.
- Η έκδοση και θεώρηση επαγγελματικών αδειών λαϊκών αγορών.
- Η έκδοση και θεώρηση αδειών υπαιθρίου πλανοδίου εμπορίου.
- Η συγκρότηση και οι αρμοδιότητες Νομαρχιακών Επιτροπών εμπορίου.

3. Τμήμα Γραμματείας.

B) Διεύθυνση Ανάπτυξης.

Σε κάθε Νομό συστάθηκε η δ/ση αυτή με σκοπό να λειτουργεί ως «Υπηρεσία μιας Στάσης» και να ασκεί όλες τις αρμοδιότητες των καταργούμενων Υπηρεσιών Βιομηχανίας. Η Διεύθυνση Ανάπτυξης αποτελεί το συνδετικό κρίκο ανάμεσα στο Υπουργείο Ανάπτυξης και στις Νομαρχιακές Αυτ/σεις. Έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

- Να ενημερώνει τη Δ/ση Ανάπτυξης και Συντονισμού της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, για κάθε ζήτημα της αρμοδιότητας της που ανακύπτει κατά την εφαρμογή της βιομηχανικής νομοθεσίας από τις συναρμόδιες υπηρεσίες, με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων και την παροχή διευκρινήσεων ή οδηγιών σε θέματα ερμηνείας της κείμενης νομοθεσίας.
- Να τηρεί και να ενημερώνει την ηλεκτρονική βάση δεδομένων της Νομαρχιακής Αυτ/σης σε θέματα μεταποιητικών και λοιπών επιχειρήσεων της αρμοδιότητας της.

- Να οργανώνει, να λειτουργεί και να ελέγχει το Κέντρο Υποδοχής Επενδυτών προκειμένου αυτό να επιτελεί το υποστηρικτικό προς αυτήν έργο του, με τελικό σκοπό την στήριξη της επιχειρηματικότητας στο νομό.

Η Διεύθυνση Ανάπτυξης αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Μεταποιητικών Επιχειρήσεων και Ανάπτυξης.
- Τμήμα Ενέργειας και Φυσικών Πόρων.
- Τμήμα Επαγγέλματος, Ανεγκυστήρων και Ελέγχου Βιομηχανικών Προϊόντων.
- Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος και Έκδοσης Οικοδομικών Αδειών.
- Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης.

Γ) Διεύθυνση Μεταφορών Επικοινωνιών & Τεχνικού Έλεγχου Οχημάτων.

Στις αρμοδιότητες της Δ/σης ανήκουν ο σχεδιασμός, ο έλεγχος και η ρύθμιση θεμάτων που αφορούν σε επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές, οδικά οχήματα, επικοινωνίες, εκπαίδευση οδηγών, καθώς και σε επαγγελματικές άδειες και άδειες ίδρυσης και λειτουργίας για εγκαταστάσεις προς εξυπηρέτηση των ανωτέρω.

Η Δ/ση Μεταφορών Επικοινωνιών & Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα και Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες :

1. Τμήμα Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- ο σχεδιασμός και ο καθορισμός των όρων και προϋποθέσεων εκτέλεσης της αστικής, ημιαστικής και υπεραστικής επιβατικής συγκοινωνίας,
- ο καθορισμό γραμμών και δρομολογίων αστικής, ημιαστικής και υπεραστικής επιβατικής συγκοινωνίας,

- ο σχεδιασμό του συγκοινωνιακού έργου, της λειτουργίας και του αριθμού των Επιβατικών Δημοσίας Χρήσης (ΕΔΧ),
- η ρύθμιση θεμάτων εκτέλεσης του συγκοινωνιακού έργου των εμπορευματικών μεταφορών,
- τα θέματα επικοινωνιών και εγκαταστάσεων κεραιών στην ξηρά,
- οι επαγγελματικές άδειες και οι άδειες ίδρυσης και λειτουργίας εγκαταστάσεων,
- η συγκρότηση επιτροπών, κλιμακίων ελέγχου και πειθαρχικών συμβουλίων,
- ο οδικός τεχνικός έλεγχος,
- η εποπτεία ελέγχου της τήρησης της νομοθεσίας και των κανονισμών και η επιβολή κυρώσεων που αφορούν στις επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές, στα οδικά οχήματα, στις εγκαταστάσεις εξυπηρέτησης οχημάτων, στις εγκαταστάσεις κεραιών στην ξηρά, στις επικοινωνίες και τα ΜΜΕ, στην Ηλεκτρομαγνητική Συμβατότητα, στις Επαγγελματικές άδειες που εκδίδονται από υπηρεσίες Μεταφορών & Επικοινωνιών,
- η έγκριση σύστασης επιχειρήσεων ή κοινοπραξιών εκτέλεσης του έργου της επιβατικής συγκοινωνίας και η έγκριση των αποφάσεων των οργάνων τους,
- η έγκριση καταστατικών λειτουργίας μεταφορικών επιχειρήσεων εμπορευματικών μεταφορών,
- η χορήγηση αδειών εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης οχημάτων (πρατηρίων, σταθμών και συνεργείων αυτοκινήτων),
- η χορήγηση Αδειών: Οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων, επιβατών, Διενέργειας Διεθνών Μεταφορών, Τεχνίτη αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων, Ραδιοερασιτέχνη, Ραδιοτεχνίτη, Βοηθού Ραδιοτεχνίτη, Ραδιοηλεκτρολόγου, Ραδιοτηλεγραφήτη, Ασυρματιστή, Ραδιοηλεκτρονικών Εργαστηρίων, Ειδικών Ραδιοδικτύων, Σταθμών CB, Εκπαιδευτών Οδηγών,

Σχολών οδηγών, Κέντρων Θεωρητικής Εκπαίδευσης Υποψηφίων Οδηγών (ΚΕΘΕΥΟ)

- η απογραφή και ταξινόμηση οχημάτων,
- οι μεταβιβάσεις οχημάτων,
- η χορήγηση αδειών & πινακίδων κυκλοφορίας οχημάτων,
- η χορήγηση αδειών προσωρινής κυκλοφορίας,
- η κατάθεση αδειών & πινακίδων κυκλοφορίας & δηλώσεις ακινησίας,
- οι οριστικές διαγραφές,
- η επιθεώρηση οχημάτων,
- ο έλεγχος & επιθεώρηση ταχογράφου & περιοριστή ταχύτητας,
- η έκδοση,
- δελτίου καταλληλότητας εκπαιδευτικής μοτοσικλέτας,
- βεβαίωσης οδηγίας καυσαερίων για τον καθορισμό του τέλους ταξινόμησης,
- εγκρίσεων τύπου ελαφρών ρυμουλκούμενων, μοτοσικλετών, ADR, ATP,
- η τήρηση αρχείου τεχνικών στοιχείων οχημάτων,
- κάθε άλλη αρμοδιότητα που αφορά σε θέματα Μεταφορών και Επικοινωνιών.

2. Τμήμα Αδειών Οδηγών & Εκπαιδευτών.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος υπάγονται:

- Ο προγραμματισμός και διενέργεια εξετάσεων υποψηφίων οδηγών και υποψηφίων εκπαιδευτών.
- Ο προγραμματισμός ιατρικής εξέτασης από Δευτεροβάθμια Ιατρική Επιτροπή (ΔΙΕ).
- Η έκδοση δελτίων εκπαίδευση και εξέτασης υποψηφίων οδηγών.
- Η θεώρηση βιβλίων εκπαίδευσης.

-Η έκδοση, αναθεώρηση, επέκταση, αντικατάσταση αδειών οδήγησης και ειδικών αδειών οδήγησης ΕΔΧ.

-Η μετατροπή ξένων αδειών οδήγησης.

-Κάθε άλλη αρμοδιότητα που αφορά σε ερασιτεχνικές, επαγγελματικές ή ειδικές άδειες οδήγησης.

3. Τμήμα Γραμματείας.

3. Κέντρο Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο.).

Στις αρμοδιότητες του ΚΤΕΟ που λειτουργεί σε επίπεδο τμήματος υπάρχουν:

-Ο περιοδικός τεχνικός έλεγχος των οδικών οχημάτων, σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες σχετικές διατάξεις.

-Η τήρηση αποθήκης σε ανταλλακτικά για τα μηχανήματα του διαδρόμου τεχνικού ελέγχου.

-Η συντήρηση των μηχανημάτων του διαδρόμου ελέγχου.

-Κάθε αρμοδιότητα που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.

Για την εξυπηρέτηση του τμήματος λειτουργεί Γραφείο Γραμματείας και Προγραμματισμού με τις εξής αρμοδιότητες:

-Η τήρηση & ανάλυση στατιστικών στοιχείων με τα ελεγχόμενα από το ΚΤΕΟ οχήματα.

-Ο προγραμματισμός προσέλευσης οχημάτων στο ΚΤΕΟ για τεχνικό έλεγχο

-Η πρωτοκόλληση και διακίνηση των εισερχομένων εγγράφων.

-Η οργάνωση, ταξινόμηση, τήρηση και εκκαθάριση του αρχείου.

-Η γραμματειακή εξυπηρέτηση του ΚΤΕΟ γενικότερα.

1.7. Υπηρεσίες Πολιτισμού και Νέας Γενιάς και οι αρμοδιότητες τους.

Διεύθυνση Πολιτισμού και Νέας Γενιάς. Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης είναι:

- Η ίδρυση κέντρων παροχής πολιτιστικών υπηρεσιών, η διατήρηση και προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς του Νομού και η σύσφιγξη και ανάπτυξη των σχέσεων με τους απόδημους που κατάγονται από το νομό.
 - Η ανάπτυξη του Σχολικού και Μαζικού Αθλητισμού και η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων και η ισότητα των φύλων.
- Η Διεύθυνση αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα κα Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες.

1. Τμήμα Πολιτιστικών και Τουριστικών Θεμάτων.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

- Η ίδρυση και λειτουργία ερασιτεχνικών σχολών, καθώς και ο κτιριολογικός έλεγχος των σχολών καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και των μουσικών εκπαιδευτηρίων.
- Η χορήγηση δωρεάν βιβλίων σε βιβλιοθήκες και η επιχορήγηση πολιτιστικών φορέων αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού. Η ίδρυση κέντρων παροχής πολιτιστικών και κοινωνικών υπηρεσιών.
- Η χορήγηση αδειάς για ίδρυση ειδικής κατηγορίας κινηματογράφων αυτοκινήτων (Drive in cinema) και ο έλεγχος από τεχνική άποψη των κτιρίων ή χώρων για χρήση υπαίθριου κινηματογράφου.
- Η μέριμνα για την πραγματοποίηση ποικίλων πολιτιστικών εκδηλώσεων για την αναβάθμιση του πνευματικού επιπέδου των Αρκάδων.
- Η λήψη μέτρων για την καταγραφή, διάσωση, διατήρηση και προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς.
- Η στήριξη της Επιτροπής Εικαστικών Τεχνών και η δημιουργία προϋποθέσεων για την ανάδειξη των εικαστικών τεχνών στην Αρκαδία με κάθε πρόσφορο μέσο (Δημιουργία Σχολών, Οργάνωση Εκθέσεων,

Σεμιναρίων κ.λ.π).

- Η συνεργασία με τις αρχαιολογικές υπηρεσίες και τους Πολιτιστικούς φορείς του Νομού.
- Η λειτουργία και προώθηση του Ιστορικού Αρχείου.
- Η εκπόνηση προγραμμάτων έργων και μέτρων τουριστικής ανάπτυξης, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Προγραμματισμού - Η εκπόνηση προγραμμάτων εναλλακτικών μορφών τουρισμού (αγροτουρισμός κ.λ.π.)
- Η εφαρμογή προγραμμάτων τουριστικής ανάπτυξης και ιδιαίτερα για την υποστήριξη των τουριστικών επιχειρήσεων και την προβολή του Νομού στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.
- Η εποπτεία και ο έλεγχος των παρεχομένων τουριστικών υπηρεσιών.
- Η συνεργασία και η συνδρομή προς την εκκλησία για την ενίσχυσή της στο κοινωνικό και ανθρωπιστικό της έργο.
- Ο συντονισμός της δράσης των Συλλόγων, για την προώθηση των πολιτιστικών, κοινωνικών και ανθρωπιστικών τους δραστηριοτήτων.
- Η σύσφιγξη των σχέσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης με τις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες αποδημικές οργανώσεις, που εκπροσωπούν πανελλαδικά, ή διεθνώς, όλους τους απόδημους, που έχουν γεννηθεί ή κατάγονται από το Νομό.
- Η συνεργασία με τις πιο πάνω οργανώσεις για την κοινή οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, με σκοπό την διατήρηση των παραδόσεων και της τοπικής πολιτιστικής κληρονομιάς και την διάδοση αυτών στους νέους, που γεννιούνται και ζουν σε άλλες περιοχές για την ανάληψη αναπτυξιακών πρωτοβουλιών εκ μέρους των απόδημων, την υποβοήθηση της επανεγκατάστασής τους στο Νομό και για την αξιοποίηση εξειδικευμένων αποδήμων επιστημόνων.

2. *Τμήμα Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας.*

Στην αρμοδιότητα του Τμήματος αυτού ανήκουν η μελέτη εισήγηση προς

τα αρμόδια όργανα της Ν.Α. για:

- Τα προβλήματα και τους κινδύνους που αντιμετωπίζει η νεολαία από το AIDS και τα ναρκωτικά.
- Το πρόβλημα της ανεργίας και της υποαπασχόλησης.
- Τους γενικούς όρους κοινωνικού προβληματισμού της νεολαίας.
- Την ανάληψη πρωτοβουλιών από την Ν.Α. για την επαγγελματική κατάρτιση, επιμόρφωση και τη δημιουργία εκείνων των προϋποθέσεων για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων με την πραγματοποίηση ψυχαγωγικών και αθλητικών εκδηλώσεων.
- Την ανάληψη πρωτοβουλίας για την ενημέρωση των νέων σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού και τις σχέσεις των δύο φύλων.
- Την ανάληψη πρωτοβουλίας για την πολιτιστική περιβαλλοντική εκπαίδευση και την κυκλοφοριακή αγωγή των νέων.
- Την προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού και την ίδρυση αθλητικών κέντρων.
- Την οργάνωση συναυλιών ή άλλων πολιτιστικών εκδηλώσεων για τους μαθητές.

3. Γραφείο Ισότητας των Φύλων.

Στις αρμοδιότητες του Γραφείου ανήκουν:

- Η συγκέντρωση, ανάλυση και επεξεργασία των αναγκαίων στοιχείων για θέματα ισότητας, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, η κατάρτιση σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας του ετήσιου προγράμματος δράσης και η Παρακολούθηση της εφαρμογής του.
- Η φροντίδα για την πρακτική προώθηση της ισότητας στην αξιοποίηση και υπηρεσιακή εξέλιξη του γυναικείου δυναμικού.

1.8. Υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας και οι αρμοδιότητες τους.

Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Πρόνοιας. Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Πρόνοιας είναι:

-Η εξασφάλιση της δημόσιας υγιεινής, με τον υγειονομικό έλεγχο των καταστημάτων και την εφαρμογή προγραμμάτων δημόσιας υγιεινής, η εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος, η προστασία και προαγωγή της υγείας και η χορήγηση αδειών λειτουργίας ιδιωτικών κλινικών, οδοντιατρείων, εργαστηρίων, φαρμακείων και συναφών καταστημάτων, ο έλεγχος της λειτουργίας τους και η χορήγηση αδειών άσκησης επαγγελματιών υγείας.

-Η προστασία και αγωγή της οικογένειας και του παιδιού, η προστασία των ηλικιωμένων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες και των οικονομικά αδυνάτων, η κοινωνική κατοικία, η χορήγηση αδειας λειτουργίας ιδρυμάτων, επιχειρήσεων και κοινωφελούς χαρακτήρα σωματείων, η εποπτεία τους και η χορήγηση αδειών άσκησης επαγγελματιών του τομέα κοινωνικής πρόνοιας.

Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Πρόνοιας αποτελείται από τα παρακάτω Τμήματα και Γραφεία με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες:

1. Τμήμα Υγιεινής και Προστασίας Υγείας.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος:

Ιατρών, Οδοντιάτρων, Φαρμακοποιών, Ψυχολόγων, Φυσικού Νοσοκομείων, Μαιών, Εποπτών Υγείας, Εργοθεραπευτών, Νοσηλευτών, Επισκεπτών Υγείας, Φυσιοθεραπευτών, Οπτικών, Οδοντοτεχνιτών, Ειδικού τεχνικού προθετικών και ορθωτικών κατασκευών Αισθητικών, Βοηθών Νοσηλευτών, Βοηθών οδοντιατρείου, Βοηθών Φαρμακείου.

-Η χορήγηση τίτλων Ιατρικής Οδοντιατρικής ειδικότητας.

-Η χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας:

Ιδιωτικών Φορέων Παροχής Υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ) (Ιατρεία, Οδοντιατρεία, Διαγνωστικά εργαστήρια, Εργαστήρια φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης), Φαρμακείων και Φαρμακαποθηκών, εργαστηρίων ιοντιζουσών ακτινοβολιών για ιατρικές εφαρμογές, Ιδιωτικών Κλινικών, Καταστήματος Οπτικών ειδών, Οδοντοτεχνικού Εργαστηρίου, Εργαστηρίου Αισθητικής, Εργαστηρίου Φυσιοθεραπείας, Μονάδων άσκησης δίαιτας αισθητικής καθώς και εποπτεία της λειτουργίας αυτών.

- Η χορήγηση αδειών απουσίας φαρμακοποιών και αδειών κλεισίματος Φαρμακείων και εγγραφή μαθητευομένου φαρμακοποιού και βοηθού φαρμακείου.

- Η χορήγηση ναρκωτικών φαρμάκων και φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων (Αποφάσεις χορήγησης, στατιστικά στοιχεία, θεώρηση συνταγολογίων).

- Η επιχορήγηση Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων και κάλυψη λειτουργικών εξόδων Ο.Γ.Α. μέσω του λογαριασμού «Ιατρική Αντίληψη και Ασφάλιση».

- Η εφαρμογή του υγειονομικού κανονισμού και των λοιπών υγειονομικών διατάξεων.

- Ο Υγειονομικός έλεγχος τακτικά ή έκτακτα στα υγειονομικού ενδιαφέροντος καταστήματα και γενικά στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών(ξενοδοχεία, κομμωτήρια, κουρεία, αίθουσες δημοσίων θεαμάτων, λουτρά, κυλικεία υπαίθριων δημοσίων θεαμάτων, κινηματογράφων και θεάτρων, μαγειρεία, εστιατόρια, κολυμβητικές δεξαμενές, ιδιωτικές κλινικές, οίκους ευγηρίας, κατασκηνώσεις), κοιμητήρια, σχολικά κτίρια, χώρους εγκατάστασης πλανόδιων νομάδων, στα κάθε είδους συγκοινωνιακά μέσα (ξηράς, θάλασσας και αέρος), στα κάθε είδους εργοστάσια, εργαστήρια τροφίμων και ποτών, στις υδρεύσεις, αρδεύσεις, αποχετεύσεις, στον τρόπο και στα μέσα συλλογής και αποκομιδής των στερεών και υγρών αποβλήτων καθώς και στους χώρους διάθεσης αυτών, στις πτηνο-κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις (βουστάσια, χοιροστάσια, ποιμνιοστάσια, πτηνοτροφεία κ.τ.ομ.) καθώς και στα σφαγεία, στα εργαστήρια κατεργασίας νωπών

δερμάτων και σε άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις, καθώς και σε κάθε περίπτωση δημιουργίας ανθυγιεινών καταστάσεων και η λήψη μέτρων σε θέματα υγιεινής περιβάλλοντος.

-Η χορήγηση αδειών διάθεσης λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων.

-Ο έλεγχος της ποιότητας και η λήψη μέτρων απολύμανσης ή φθορίωσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης καθώς και των θαλασσιών νερών κολύμβησης και φυσικών μεταλλικών νερών.

-Η χορήγηση αδειών άσκησης επαγγέλματος κομμωτών-κουρέων.

-Η γνωμοδότηση για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος και για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας πτηνο-κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων καθώς και για το κλείσιμο αυτών και για τη λειτουργία γραφείων τελετών.

-Η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών καταλληλότητας αρτοποιείων, πρατηρίων άρτου, αυτοκινήτων μεταφοράς ή πώλησης τροφίμων και ποτών, μικροπωλητών για την πώληση τροφίμων και ποτών, μεταφοράς νεκρών και οστών, καλής λειτουργίας του αποχετευτικού συστήματος ενοικιαζομένων δωματίων για τον Ε.Ο.Τ., οικημάτων για άσκηση επαγγέλματος εκδιδομένων επ' αμοιβή προσώπων και βεβαιώσεων για την άδεια λειτουργίας κινητών καταστημάτων(καντίνες).

-Η χορήγηση αδειών πώλησης ποτών, τυποποιημένων παγωτών και ζαχαρωδών προϊόντων από αναπηρικά περίπτερα.

-Η γνωμοδότηση για τη χορήγηση αδειών λειτουργίας μουσικών οργάνων.

-Τα προγράμματα καταπολέμησης κουνουπιών.

-Η θεώρηση ατομικών βιβλιαρίων υγείας και βιβλίων υγειονομικού ελέγχου καταστημάτων.

-Η δωρεάν χορήγηση φαρμάκων σε άτομα με μεσογειακή αναιμία(Desferal)

-Η χορήγηση επιδόματος νεφροπαθούς.

-Η έκδοση βιβλιαρίων ανασφαλιστών-βορειοηπειρωτών κ.λ.π.- Θεώρηση και ακύρωση αυτών.

-Η τοποθέτηση ιατρών στα Νοσοκομεία για ειδίκευση.

-Θέματα φαρμακευτικής περίθαλψης ΟΓΑ (υπογραφή συμβάσεων ιδιωτών ιατρών-φαρμακοποιών, υπογραφή συγκεντρωτικών καταστάσεων εκκαθάρισεως δαπάνης και φύλλων εκκαθάρισεως δαπάνης-ορισμός ελεγκτών ιατρών για τη θεώρηση συνταγών Ο.Γ.Α.).

- Η απαγόρευση διακίνησης φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων(ΕΟΦ).

2. *Τμήμα Αγωγής Υγείας και Προληπτικής Ιατρικής.*

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η εφαρμογή όλων των προγραμμάτων δημόσιας υγιεινής όπως εμβολιασμοί, πρόληψη λοιμωδών νόσων και αφροδισιακών νοσημάτων, χανσενικοί και αντιφυματικός αγώνας.

-Η προστασία και προαγωγή της υγείας, με την εκπόνηση και την εφαρμογή προγραμμάτων προληπτικής ιατρικής και οδοντιατρικής, οικογενειακού προγραμματισμού, υγιεινής μητρότητας, βρεφικής προσχολικής και σχολικής ηλικίας, προγραμμάτων χρόνιων νοσημάτων και ψυχικής υγιεινής και προγραμμάτων αντιμετώπισης των εξαρτησιογόνων ουσιών.

-Η εκπόνηση προγραμμάτων κοινωνικής επανένταξης χρονίως πασχόντων και προγραμμάτων στεγαστικής προστασίας και αποϊδρυματοποίησης χρονίως και ψυχικά πασχόντων καθώς και η οργάνωση εθελοντικής αιμοδοσίας.

-Η φροντίδα για τη συνεχή εξέταση των μαθητών (ακτινογραφίες, όραση, δόντια, εμβόλια κλπ).

-Πρόσωπα εκδιδόμενα με αμοιβή.

-Χορήγηση πιστοποιητικού άσκησης επαγγέλματος.

-Χορήγηση πρακτικού της γνωμοδοτικής επιτροπής για την χορήγηση αδειας εγκατάστασης από το Δήμο.

-Παραπομπή αυτών των προσώπων στο Νοσοκομείο για ιατρικό και

εργαστηριακό έλεγχο.

-Προμήθεια εμβολίων. Ορών, αντιγόνων και φαρμάκων από το Υπουργείο για τις ανάγκες του τμήματος και όλων των μονάδων υγείας του Νομού.

3. Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η διενέργεια κοινωνικών ερευνών για την εφαρμογή των προγραμμάτων πρόνοιας καθώς και η άσκηση κοινωνικής εργασίας.

-Η χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος Κοινωνικού Λειτουργού και της άδειας άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος του κοινωνικού λειτουργού, καθώς και η εκπαίδευση σπουδαστών κοινωνικής εργασίας κατά τη διάρκεια της πρακτικής τους άσκησης.

-Η παροχή οικονομικής ενίσχυσης ή επείγουσας περίθαλψης σε άτομα, οικογένειας ή κοινωνικές ομάδες οι οποίες περιέρχονται σε κατάσταση ανάγκης εξαιτίας κοινωνικών γεγονότων ή φυσικών καταστροφών.

-Η εφαρμογή προγραμμάτων προστασίας της μητέρας και των παιδιών προσχολικής ηλικίας, η μέριμνα ανάπτυξης θεσμών προστασίας και συμπαράστασης (όπως οι ανάδοχες οικογένειες).

-Η υιοθεσία ανηλίκων (εσωτερικού και διακρατικές).

-Η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής επανένταξης ευπαθών ομάδων του πληθυσμού, η δημιουργία θεσμών συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης των μελών τους, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, η επαγγελματική κατάρτιση και η τοποθέτηση σε θέσεις εργασίας των ατόμων που αποκλείονται κοινωνικά και από την αγορά εργασίας.

-Η προστασία των ατόμων που αποφυλακίζονται και έχουν άμεση ανάγκη βοήθειας για την οικονομική και κοινωνική τους επανένταξη και η δημιουργία προγραμμάτων κατάρτισης και επανακατάρτισης των αποφυλακιζομένων.

-Η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής υποστήριξης της τρίτης ηλικίας και η δημιουργία θεσμών συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης των μελών της.

-Η εφαρμογή προγραμμάτων προστατευμένων εργαστηρίων και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης για τα ΑΜΕΑ και η οργάνωση θεσμών επαγγελματικού προσανατολισμού και επαγγελματικής τοποθέτησης των ΑΜΕΑ.

-Η εποπτεία και η ρύθμιση θεμάτων λειτουργίας ιδρυμάτων προστασίας και αγωγής οικογένειας και παιδιού (όπως Κέντρων Παιδικής Μέριμνας, Βρεφονηπιακών Σταθμών, Παιδικών Εξοχών, κλπ.).

-Η εποπτεία ιδρυμάτων κοινωνικής πρόνοιας (όπως, γηροκομείων, θεραπευτηρίων χρονίως πασχόντων).

-Η εποπτεία νομικών προσώπων κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα για ΑΜΕΑ, των φιλανθρωπικών και κοινωφελούς χαρακτήρα σωματείων και ιδρυμάτων και των ειδικώς φιλανθρωπικών σωματείων.

4. Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας.

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος ανήκουν:

-Η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής επανένταξης ευπαθών ομάδων πληθυσμού.

-Η χορήγηση αδείας ίδρυσης και λειτουργίας ιδρυμάτων παιδικής πρόνοιας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα.

-Η χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ιδρυμάτων για ηλικιωμένους και ΑΜΕΑ σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα.

-Η αναγνώριση καθώς και η ειδική αναγνώριση σωματείου ως φιλανθρωπικού και η έγκριση κληροδοτημάτων του Α.Ν. 2039 μέχρι του ποσού των 6000 Ευρώ.

-Η ανάληψη χορηγουμένων οικονομικών ενισχύσεων σε φορείς κοινωνικής αντίληψης από το προϊόν των Ειδικών Κρατικών Λαχείων.

-Η επιχορήγηση ιδρυμάτων κοινωνικής πρόνοιας για την αντιμετώπιση δαπανών λειτουργίας καθώς και δωρεάν διάθεση υλικών από ίδρυμα σε άλλο ίδρυμα και η μεταφορά αδιάθετων κεφαλαίων από κρατική επιχορήγηση.

-Η χορήγηση αδειών διενέργειας εράνων λαχειοφόρων και φιλανθρωπικών αγορών.

-Η χορήγηση πιστοποιητικών οικονομικής αδυναμίας και βιβλιαρίων περίθαλψης ανασφαλιστών.

-Η Εφαρμογή προγραμμάτων προστασίας των προσφύγων, των επαναπατριζόμενων και των μεταναστών.

5. Τμήμα Γραμματείας.

2. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Ν.Α ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

2.1. Συνοπτική αναφορά.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αρκαδίας εκτελεί έργα στο νομό, στους τομείς της γεωργίας, των συγκοινωνιών, των ηλεκτροδοτήσεων. Πραγματοποιεί πολιτιστικές εκδηλώσεις και συμμετέχει στο πρόγραμμα τουριστικής προβολής του νομού του Ε.Ο.Τ.

Επίσης συμμετέχει στην προγραμματική σύμβαση για την υλοποίηση του έργου: "Ανάπτυξη & εφαρμογή Συστήματος Διαχείρισης Ποιότητας σχετικά με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 9001:2000" σε διαδικασίες διαχείρισης συγχρηματοδοτούμενων έργων των Ν.Α. Αρκαδίας, Κορινθίας, Λακωνίας & Μεσσηνίας, με παράλληλη κάλυψη των κριτηρίων της διαχειριστικής επάρκειας των τελικών δικαιούχων της Δ' Προγραμματικής Περιόδου και χρήση του προτύπου συστήματος διαχείρισης ποιότητας Ν.Α.

Κάνει εργασίες συντήρησης και επισκευής των έργων του προγράμματος MAINALON-LIFE (Αποκατάσταση, επισκευή και συντήρηση: μονοπατιών, πινακίδων, μπαρών ελέγχου πρόσβασης,

φυτεύσεων, υδατολίμνης, περιφράξεων, έκτακτα συμβάντα). Κάνει οργάνωση, συντονισμό και επίβλεψη του Κέντρου Πληροφόρησης Κάψια του Προγράμματος LIFE - Φύση: Διατήρηση και διαχείριση του όρους Μαίναλο, για την περίοδο 2008 – 2009.

Επιθεωρεί την πιστοποίηση της αειφορικής διαχείρισης στο δασικό σύμπλεγμα του όρους Μαίναλο και εκπονεί σχέδιο πρότασης για την αποκατάσταση, προστασία ορεινού φυσικού περιβάλλοντος Ν. Αρκαδίας και την ανάπτυξη υποδομών περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης.

Συμμετέχει στην Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ της Ανώνυμης Εταιρίας των ΟΤΑ Πελοπόννησος Α.Ε. και των Ν.Α. Περιφέρειας Πελοποννήσου, για την προετοιμασία της 4ης Προγραμματικής Περιόδου, κ.α.

Το Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ΚΑΠ 2008 εγκρίθηκε με την αριθμ. 29/18-4-2008 και τροποποιήθηκε με την αριθμ. 36/27-5-2008 αποφάσεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου Αρκαδίας.

Παρακάτω βλέπουμε σε συγκεντρωτικό πίνακα το Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έτους 2008 της Ν. Α. Αρκαδίας ενώ στο Παράρτημα 3 παρατίθεται αναλυτικά το Πρόγραμμα με τα ποσά του εγκεκριμένου προϋπολογισμού, τις πληρωμές, τις πιστώσεις κ.α.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1:

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 2008

ΚΑΠ / 2008

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ

Α/Α	Αριθμός Έργων	Εγκεκριμ.	Προτεινόμενος	Πληρωμές έως	Υπόλοιπο	Πιστώσεις
		Προϋπολ.	Προϋπολ.	31-12-2007	1-1-2008	2008

1. ΓΕΩΡΓΙΑ	1	60.000	60.000	0	60.000	60.000
2. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ	18	2.830.000	2.830.000	0	2.830.000	2.830.000
3. ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΕΙΣ	1	150.000	150.000	0	150.000	150.000
4. ΔΙΑΦΟΡΑ	18	1.157.500	1.157.500	0	1.157.500	1.157.500

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ	38	4.197.500	4.197.500	0	4.197.500	4.197.500

3. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ.

3.1. Γενικά.

Μια ισχυρή τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να παίζει βασικό ρόλο στην προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως, τόσο στο τοπικό όσο και στο ευρύτερο περιφερειακό επίπεδο. Η δυναμικότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης στην περίπτωση αυτή μεταφράζεται σε δυναμικότητα στον οικονομικό κυρίως τομέα, πράγμα που σημαίνει την ύπαρξη επαρκών οικονομικών πόρων οι οποίοι θα εξασφαλίσουν τη δυνατότητα εφαρμογής των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Για την αποδοτικότερη δραστηριοποίηση της τοπικής αυτοδιοίκησης, θεωρείται αναγκαία η ύπαρξη ενός βαθμού αυτοδυναμίας της στον

οικονομικό τομέα, αυτό όμως τελεί σε συνάρτηση με την όλη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, όπως επίσης και το στάδιο ανάπτυξης που βρίσκεται η χώρα.

3.2. Μέθοδοι χρηματοδότησης της Τοπικής Αναπτύξεως.

Οι δυνατές μέθοδοι μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η χρηματοδότηση των αναπτυξιακών προγραμμάτων είναι οι ακόλουθες:

- *Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων του τακτικού προϋπολογισμού.*

Η μέθοδος αυτή αποσκοπεί στο να δαπανηθούν όσο το δυνατόν λιγότερα ποσά από τον τακτικό προϋπολογισμό για δαπάνες τρέχουσας φύσεως, ώστε να καθίσταται δυνατή η μεταφορά ορισμένων χρηματικών ποσών από τον τακτικό προϋπολογισμό στον προϋπολογισμό επενδύσεων. Αυτό το σύστημα χρηματοδότησης απαλλάσσει από την υποχρέωση καταβολής τόκων και επίσης η εξόφληση των χρηματοδοτούμενων έργων πραγματοποιείται συγχρόνως με την αποπεράτωση τους. Ωστόσο τα όρια δυνατοτήτων του τακτικού προϋπολογισμού για χρηματοδότηση αναπτυξιακών έργων, είναι περιορισμένα σε όλους τους τακτικούς προϋπολογισμούς των μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης ανά τον κόσμο.

- *Η δημιουργία νέων ή αξιοποίηση υφιστάμενων αποθεματικών.*

Η δημιουργία αποθεματικών αποτελεί μέθοδο δημόσιας αποταμίευσης. Με αυτήν την έννοια, η έγκριση του ετήσιου προϋπολογισμού δεν σημαίνει την άνευ ορίων διάθεση των πιστώσεων, αλλά τη διάθεση τους με φρόνηση ώστε να εξασφαλίζεται η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη οικονομία και η δημιουργία πλεονασμάτων κατά το τέλος του οικονομικού έτους. Αποφεύγεται έτσι η καταβολή επιτοκίων τα οποία διατίθενται στην περίπτωση δανεισμού για την εξασφάλιση των αναγκαίων πιστώσεων. Η δημιουργία αποθεματικών μπορεί να συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας εθνικής κεφαλαιαγοράς σημαντική για τις υπό ανάπτυξη χώρες.

- *Οι κρατικές επιχορηγήσεις στις οποίες περιλαμβάνονται και οι χρηματοδοτήσεις μέσω προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

Οι κρατικές επιχορηγήσεις διακρίνονται στις γενικές και στις ειδικευμένες επιχορηγήσεις. Οι γενικές αποτελούν ένα μέσο στα χέρια της κυβέρνησης για την εξισορρόπηση των υφιστάμενων ανισοτήτων όσον αφορά τις πηγές εισοδήματος μεταξύ πλουσίων και φτωχών μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης όπως επίσης και για τη μείωση των διαφορών μεταξύ αγροτικών και αστικών περιοχών. Οι ειδικευμένες επιχορηγήσεις αποτελούν ένα πολύ γνωστό όργανο στα χέρια της κυβέρνησης για την εφαρμογή της εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής και ταυτόχρονα για τον καθορισμό προτεραιοτήτων ως προς την εκτέλεση ορισμένων έργων.

- *Ο δανεισμός.*

Οι λόγοι οι οποίοι συνηγορούν υπέρ του δανεισμού εκ μέρους των μονάδων της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι οι εξής: τα απαιτούμενα ποσά για την εφαρμογή των αναπτυξιακών σχεδίων είναι πολύ μεγάλα ώστε να μην μπορούν να καλυφθούν μόνο από τα έσοδα των ιδίων των μονάδων ή με τις επιχορηγήσεις και επιπλέον χωρίς δανεισμό μια μονάδα μπορεί να έχει πολύ φτωχό πρόγραμμα ανάπτυξης για το μέλλον.

Επίσης όσο πιο παραγωγική είναι η επένδυση δια του δανεισμού τόσο μεγαλύτερο είναι το επιτρεπόμενο όριο δανεισμού. Η χρονική περίοδος του δανεισμού δεν πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια στην οποία εκτείνεται η δυνατότητα αποδοτικής χρησιμοποίησης του υπό εκτέλεση έργου.

3.3. Κεφαλαιουχικές Επενδύσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης β' βαθμού στο Νομό Αρκαδίας.

Η επενδυτική δραστηριότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας περιλαμβάνει έργα άμεσης απόδοσης, καθώς και έργα τα οποία αποβλέπουν στην άμεση εξυπηρέτηση των κατοίκων.

Οι επενδύσεις, ανάλογα με το σκοπό που αποβλέπουν διακρίνονται σε:

- α. Επενδύσεις παγίου κεφαλαίου όπως αγορές ακινήτων, μηχανικού εξοπλισμού, ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων κ.λ.π.
- β. Επενδύσεις για εκτέλεση έργων υποδομής, όπως τα συστήματα ηλεκτροδότησης.
- γ. Κοινωνικές επενδύσεις, οι οποίες δεν αποδίδουν άμεσο εισόδημα, θεωρούνται όμως ως μακροπρόθεσμη παραγωγική επένδυση, όπως τα σχολεία, τα κέντρα υγείας κ.λ.π.
- δ. Επενδύσεις προβολής, όπως μνημεία και λοιπά έργα εξωραϊσμού.
- ε. Επενδύσεις για την κάλυψη διαφόρων υποχρεώσεων, όπως δαπάνες διοικήσεως των εκτελούμενων έργων.

4. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

4.1. Αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα υπηρεσιών.

Προκειμένου να μετρηθεί η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών της Ν.Α Αρκαδίας τόσο προς τους πολίτες της όσο και προς τους λοιπούς κοινωνικούς εταίρους του Νομού Αρκαδίας, θα πρέπει να γίνει μια εκτίμηση των αποτελεσμάτων της και να διατυπωθούν συγκεκριμένες προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας των υπηρεσιών της. Συγκεκριμένα θα πρέπει να γίνουν έρευνες και μετρήσεις για την αποδοτικότητα με στόχο:

- τη σχεδίαση συστημάτων και μεθόδων μέτρησης της αποδοτικότητας των υπηρεσιών.
- τη διεξαγωγή ειδικών ερευνών αποδοτικότητας των υπηρεσιών.
- τη συγκριτική επίδοση των υπηρεσιών.
- τη διαρκή βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών και της ανταπόκρισης τους στις ανάγκες των πολιτών.

Επίσης για την τεκμηρίωση καλύτερων πρακτικών θα πρέπει να γίνει:

- συλλογή στοιχείων και δεδομένων που να αναφέρονται στην αποδοτικότητα των υπηρεσιών.
- επεξεργασία των δεδομένων αυτών και παρουσίαση εκθέσεων αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών, ετησίως.
- εντοπισμός καλύτερων πρακτικών, παρακολούθηση της εφαρμογής τους και αξιολόγηση των αποτελεσμάτων τους.

Επιπλέον η αυτοαξιολόγηση των υπηρεσιών της Ν.Α Αρκαδίας είναι δυνατόν να οδηγήσει σε: αποτελεσματικό εντοπισμό των δυνατών σημείων του οργανισμού και των τομέων εκείνων που χρειάζονται βελτίωση, σε αποτελεσματικό εντοπισμό των σχετικών δράσεων βελτίωσης, σε αυξημένο επίπεδο επίγνωσης και επικοινωνίας σε όλο τον οργανισμό και τέλος στο γεγονός ότι οι υπάλληλοι αρχίζουν να ενδιαφέρονται για τα ζητήματα ποιότητας. Εισάγονται έτσι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση β' βαθμού στο νομό, οι αρχές της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας και προοδευτικά οδηγείται μέσω της αυτοαξιολόγησης, σε έναν ολοκληρωμένο κύκλο ποιότητας αποτελούμενο από τον Προγραμματισμό, την Εκτέλεση, τον Έλεγχο και την Ανάδραση.

Σκοπός της μέτρησης της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών της Ν.Α Αρκαδίας είναι η αξιολόγηση τους για την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, την επαύξηση της εμπιστοσύνης του και του βαθμού ικανοποίησης των αναγκών του από αυτές, η ενίσχυση της διαφάνειας, η πληρέστερη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων και γενικότερα η άσκηση διοίκησης προς όφελος του πολίτη.

4.2. Αδυναμίες Β' βαθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το ισχύον καθεστώς, έχει επιπτώσεις και στην ποιότητα προσφοράς υπηρεσιών προς τον πολίτη, με τα κατωτέρω λειτουργικά και διαρθρωτικά προβλήματα που παρουσιάζει:

- Μη ορθή οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών Διοίκησης και των δραστηριοτήτων των Νομαρχιακών Επιτροπών, που προκαλεί σύγχυση μεταξύ των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με συνέπεια τις καθυστερήσεις στην υπογραφή εγγράφων και στην εξυπηρέτηση των πολιτών.
- Η έλλειψη κοινής συντονισμένης δράσης σε τοπικό και νομαρχιακό επίπεδο, λόγω της μη εξάρτησης των Α΄ βαθμίων Οργανισμών από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, έχει επιπτώσεις προς το προκαλούμενο κοινωνικό κόστος και γενικότερα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.
- Η πρόθεση περιορισμού των αρμοδιοτήτων του Νομάρχη και παράλληλα ο εμπλουτισμός του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας με αποφασιστικές αρμοδιότητες, καταπνίγουν το θεσμό.
- Με την ύπαρξη πολλών οργάνων νέων διαδικασιών αυξάνεται το κοινωνικό και οικονομικό κόστος, μειώνεται η ταχύτητα στη λήψη αποφάσεων και εμπλέκονται όργανα σχεδίασης και πολιτικής σε αρμοδιότητες εκτέλεσης και εφαρμογής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ραγδαία ανάπτυξη της πληροφορικής, της τεχνολογίας των δικτύων, των επικοινωνιών και των συγκοινωνιών, μετέβαλαν πλήρως τη φιλοσοφία, τη δομή και τους τρόπους λειτουργίας των παραδοσιακών Διοικητικών συστημάτων. Οι εξελίξεις αυτές είναι φυσικό να επηρεάζουν τα συστήματα οργάνωσης και λειτουργίας των οργανισμών του Δημοσίου Τομέα, να οδηγούν σε απαραίτητες διοικητικές μεταρρυθμίσεις στα πλαίσια της αναδιοργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης και να καθιστούν επιβεβλημένη τη διεύρυνση των ορίων του κράτους, με την έννοια της μεταβίβασης αποφασιστικών αρμοδιοτήτων των κεντρικών υπηρεσιών προς όργανα της περιφερειακής διοίκησης.

Μετά τη θέσπιση του β' βαθμού για την Αυτοδιοίκηση, σύντομα ο νομός αποτέλεσε ξεπερασμένη από τα πράγματα κοινωνικοοικονομική οντότητα και δεν συνιστά στις μέρες μας το άριστο επίπεδο ανάπτυξης πρωτοβουλιών για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Ο νομός παρουσιάζεται είτε «πολύ μικρός για τα μεγάλα προβλήματα είτε πολύ μεγάλος για τα μικρά». Ανάμεσα στην πόλη και το κράτος (περιφέρεια), αναζητά τη δική του δύσκολη, όχι τόσο πολιτική όσο λειτουργική, νομιμοποίηση και ιδιαιτερότητα.

Η Δημόσια Διοίκηση, τόσο στο κεντρικό όσο και στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο της διάρθρωσης και λειτουργία της, αποτελεί το διαφοροποιημένο μέρος του πολιτικού συστήματος που είναι επιφορτισμένο με την προετοιμασία και εφαρμογή των κανόνων δικαίου και των προγραμμάτων της δημόσιας πολιτικής. Στα διάφορα επίπεδα της άρθρωσης και οργάνωσης της διέπεται και δεσμεύεται από το ρυθμιστικό ή κανονιστικό περιβάλλον, που δεν είναι άλλο από το συνταγματικό πλαίσιο του πολιτικού συστήματος στο οποίο ανήκει.

Η αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης πέρα από τις κλασσικές της επιδιώξεις, είναι υποχρεωμένη να ενσωματώνει όλες τις σύγχρονες εξελίξεις και να προωθεί τους σκοπούς του σύγχρονου κράτους στον οικονομικό,

κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα με τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα, η οποία εκφράζεται κυρίως με τη βελτιστοποίηση των παρεχόμενων υπηρεσιών, τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη.

Τα μέσα και οι τρόποι λειτουργίας του σύγχρονου κράτους μεταβάλλονται συνεχώς κάτω από την επίδραση των παρατηρούμενων εξελίξεων με συνέπεια αυτά να βρίσκονται σε μια κατάσταση ρευστότητας με την έννοια της διαρκούς μεταβολής των δεδομένων. Η ρευστότητα αυτή με τη σειρά της υποχρεώνει τη Διοίκηση σε συνεχείς προσαρμογές με αποτέλεσμα καθιερωμένα συστήματα και παραδοσιακά κατεστημένες αντιλήψεις να ανατρέπονται συνεχώς, σε σημείο κανείς να μην είναι βέβαιος ότι αυτό που ισχύει σήμερα θα είναι αντικειμενικά σωστό και εξ' ίσου χρήσιμο αύριο.

Για να επιβιώσει η Δημόσια Διοίκηση και να ανταποκριθεί στην αποστολή της πρέπει αφ' ενός μεν να απαλλαγεί από όλες τις αγκυλώσεις οι οποίες αποτελούν τροχοπέδη σε κάθε προσπάθεια βελτίωσης των δομών και μεθόδων λειτουργίας της, αφ' ετέρου δε να ενσωματώσει όλες τις εξελίξεις και τις αντιλήψεις περί οργανώσεως και λειτουργίας των σύγχρονων Διοικητικών συστημάτων με κύριο άξονα τη συστηματική αξιοποίηση της εξειδικευμένης γνώσης.

Συνολικά θεωρούμενη, παρουσιάζει την εικόνα ενός συστήματος τεράστιου μεγέθους που δεν καταφέρνει πλήρως, παρά τις κατά καιρούς προσπάθειες και τις μεταρρυθμιστικές απόπειρες, να εκσυγχρονιστεί και να βελτιωθεί ουσιαστικά ως προς τις οργανωτικές δομές και τη διάρθρωση του, τη στελέχωση και το ανθρώπινο δυναμικό του, τις μεθόδους και διαδικασίες της τρέχουσας διαχείρισης και λειτουργίας του, ώστε να καταστεί αποτελεσματικός μηχανισμός για την ανάπτυξη της οικονομίας, την εξυπηρέτηση των πολιτών και τη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Barber M., (1975). Public Administration. Mac Donald Ewans LTD.
- Barton J., (1991). Local government information. Journal Aslib Proceedings, Vol.43,p.213-219 MCB UP Ltd.
- Βελόνιας Ε., (1974). Περιγραφή και ανάλυση του Γαλλικού συστήματος περιφερειακής Διοικήσεως και τοπικής αυτοδιοικήσεως. Επιθ. Τοπ. Αυτ/σεως.
- Βελόνιας Ε., (1984). Νομαρχιακή διοίκηση στο περιοδικό «Διοικητική Μεταρρύθμιση» τ. 17.
- Γιαννόπουλος Π., (2001). Κοινωνία Πολιτών και Αυτοδιοίκηση, Αθήνα – Γιάννενα, Εκδόσεις Δωδώνη.
- Δένδιας Μ., Διοικητικό Δίκαιο, τόμος β', Διοικητική Οργάνωση σελ.28. Διοικητική Διαίρεση της Ελλάδας κατά περιφέρειες, νομούς, δήμους και κοινότητες, Εθνικό Τυπογραφείο, Αθήνα 2006.
- Διοικητική Διαίρεση της Ελλάδας κατά περιφέρειες, νομούς, δήμους και κοινότητες, Εθνικό Τυπογραφείο, Αθήνα 2006
- Dimock and Dimock, (1964). Public administration P.UO. Holt, Hinehart and Winston INC.
- Εντυπο ΟΟΣΑ, 1980, «Strategies pour le changement et la reforme dans la publique », Παρίσι, μετάφραση Β. Καραντώνη.
- Ε.Π. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ, Προγραμματική Περίοδος 2007- 2013, Αθήνα, Οκτώβριος 2007.
- Επιθεώρηση τοπικής αυτοδιοίκησης, (1967) σελ. 206 και Γενική συνέλευση δήμων και κοινοτήτων της Ευρώπης, σελ.13 στην επιθεώρηση τοπικής αυτοδιοίκησης, 1968.
- ΕΕ, Πολιτική της Συνοχής για την ενίσχυση της Ανάπτυξης και της απασχόλησης: Στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της κοινότητας 2007-2013, COM (2005) 0299 .
- Φαναριώτης Π.,(1999). Δημόσια διοίκηση Αποκέντρωση και

- Αυτοδιοίκηση, Αθήνα, Εκδόσεις Σταμούλη.
- Φλογαΐτης Σ., (1981). Θεμελιώδης έννοιες διοικητικής οργάνωσης.
Αθήνα-Κομοτηνή, Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Hume S. and Martin E. (1961). The structure of local government throughout the world.p.3, International union of local authorities.
- Κόντης Θ., (2001). Εισαγωγή στη Δημόσια Διοίκηση, Αθήνα, Σύγχρονη Εκδοτική.
- Κόντης Θ., Η τοπική αυτοδιοίκηση στις χώρες της ΕΟΚ, μελέτη σελ. 45-81.
- Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με τροποποιήσεις και συμπληρώσεις που επήλθαν στις διατάξεις του Π.Δ/τος 30/1996 και μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3013/2002, Έκδοση Ε.Ε.Τ.Α.Α., Αθήνα 2002.
- Μαθιουδάκης Μ.Α – Ανδρονόπουλος Β.Κ, (1980). Διοίκηση και Δημοκρατία. Το διοικητικό πρόβλημα της Ελλάδος και η αντιμετώπιση του, Διοικητική Μεταρρύθμιση τχ I, σελ.5-96.
- Μαθιουδάκης Μ.- Ανδρονόπουλος Β., (1980). Νεοελληνική διοικητική ιστορία, Περιοδικό «Διοικητική Μεταρρύθμιση» τ. 4.
- Μακρυδημήτρης Α., (2008). Δημόσια Διοίκηση. Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Μακρυδημήτρης Α., (1999). Διοίκηση και Κοινωνία. Η δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα, Εκδόσεις Θεμέλιο.
- Οργανισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας των Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας, ΦΕΚ. 1341, τ. Β΄, 26/9/2005, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. 3774/26-4-2007 απόφαση Ν.Σ, ΦΕΚ. 803/22-5-2007.
- Παπαδημητρίου Ηλ., (1981).Το πρόβλημα της διοικητικής μεταρρύθμισης στο σύγχρονο κόσμο, περιοδικό «Διοικητική μεταρρύθμιση» τεύχος 5.

- Στασινόπουλος Μ., (1951). Μαθήματα Διοικητικού Δικαίου, Αθήνα 1951.
- Stewart M., (1961). Modern Forms of Government. A comparative study N.Y., p.p 120-121.
- Τάχος Α., (2008). Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Timsit G., (1980). Τα νέα πρότυπα της διοικήσεως, μεταφρ. Ν. Μαρκουλάκη στο επιστημονικό περιοδικό «Διοικητική μεταρρύθμιση», τ.3.
- Wass D., (1983). The public service in modern society. Public administration Journal of Royal Institute of Public Administration. Vol 61 No1, London.
- Wiseman V., (1967). Political science, p.160, Koutledge and Kegan Paul.
- World Bank, Governance indicators: 1996-2005 (<http://www.worldbank.org>), 2005.
- Υπουργείο Εσωτερικών (<http://www.gspa.gr>), Ιούλιος 2008.
- Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων για τη Στρατηγική της Λισσαβόνας 2005-2008, Αθήνα, 2006.
- N.3274/2004 «Οργάνωση και λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού» (ΦΕΚ195/τ. Α' /19-10-2004).
- N.3345/2005 «Οικονομικά θέματα Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων» (ΦΕΚ138/τ. Α' / 16-6-2005).
- N. 2672/1998 «Οικονομικοί πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 290/τ. Α' / 28-12-1998).
- N.2218/1994 «Ίδρυση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την Περιφέρεια και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ90/τ.Α' /13-6-1994).

- N.2240/1994 «Συμπλήρωση των διατάξεων για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση» (ΦΕΚ153/τ. Α'/16-9-1994).
- N.2307/1995 «Προσαρμογή της νομοθεσίας αρμοδιότητας Υπ. Εσωτερικών στις διατάξεις για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ113/τ. Α'/16-6-1995).
- N.3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων» (ΦΕΚ 114/ τ. Α' / 8-6-2006).
- N.2539/1997 «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης» (ΦΕΚ 244/τ. Α'/4-12-1997).
- N.2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 107/ τ. Α'/30-5-1997).
- N.3448/2006 «Για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τη ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης» (ΦΕΚ57/τ.Α'/15-3-2006).

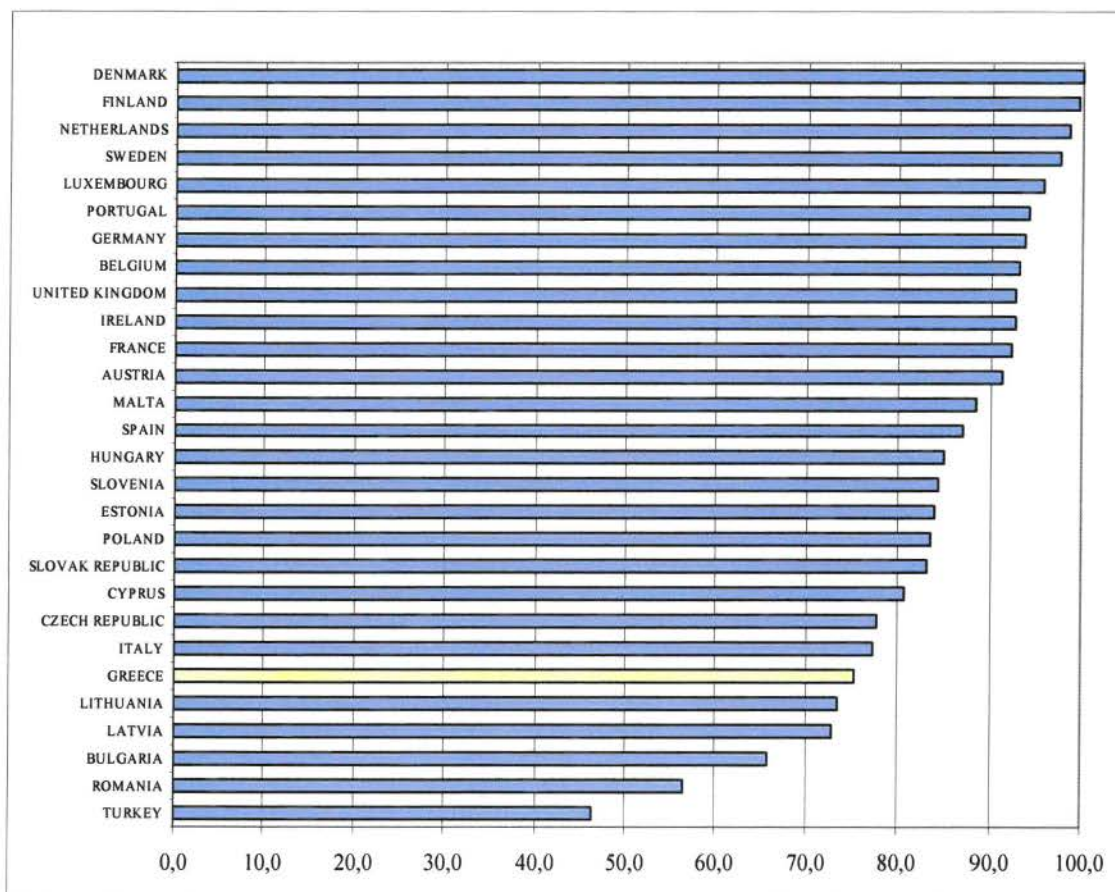
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ (1996-2005)

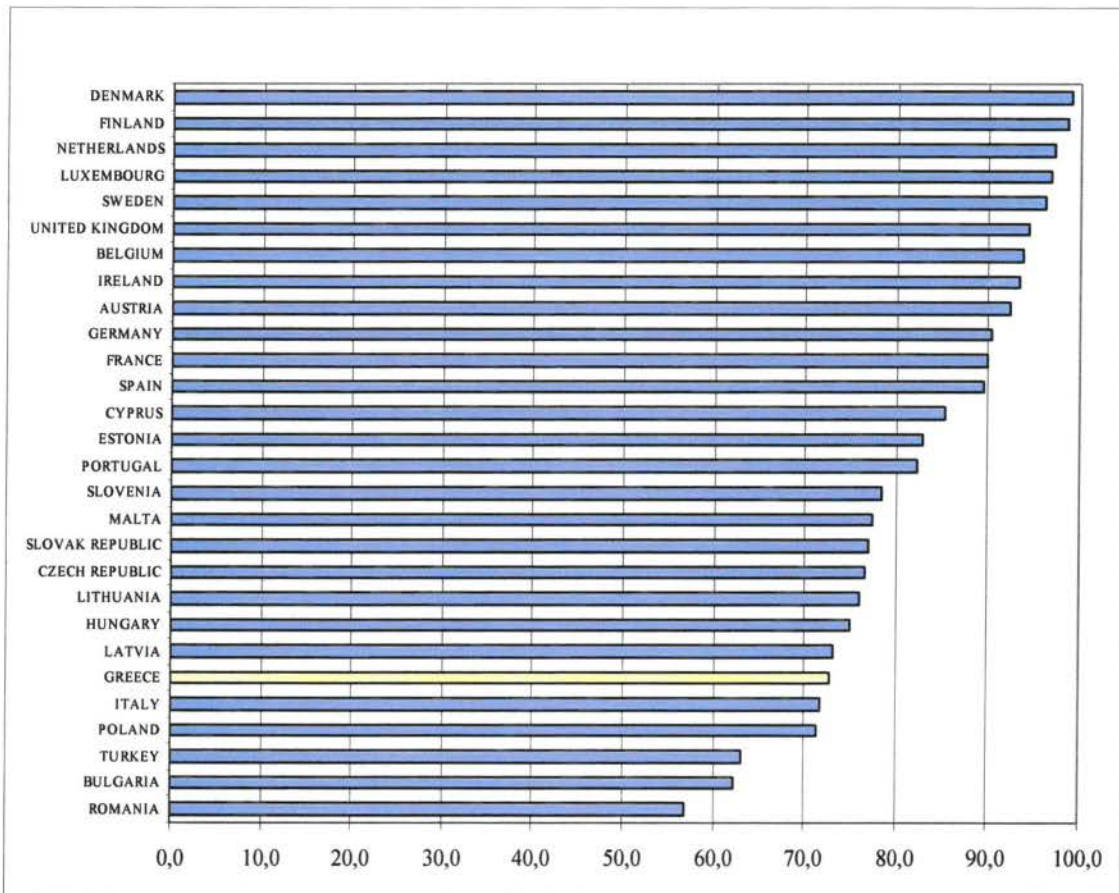
Πηγή: World Bank, 2005, Governance indicators, www.worldbank.org

α) Η θέση της Ελλάδας μεταξύ των 25 χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των τριών υποψήφιων προς ένταξη χωρών σε 5 κριτήρια καλής διακυβέρνησης (2005)

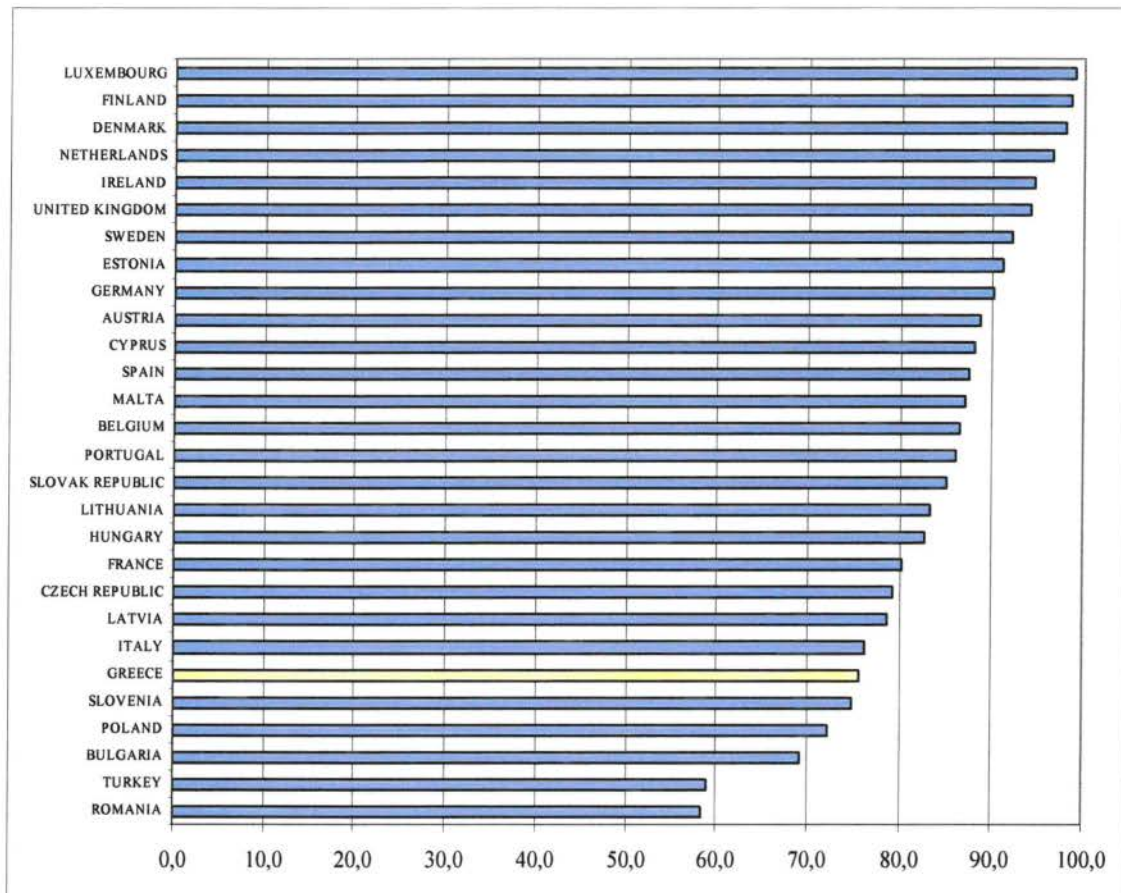
Συμμετοχή και λογοδοσία (Voice and accountability)

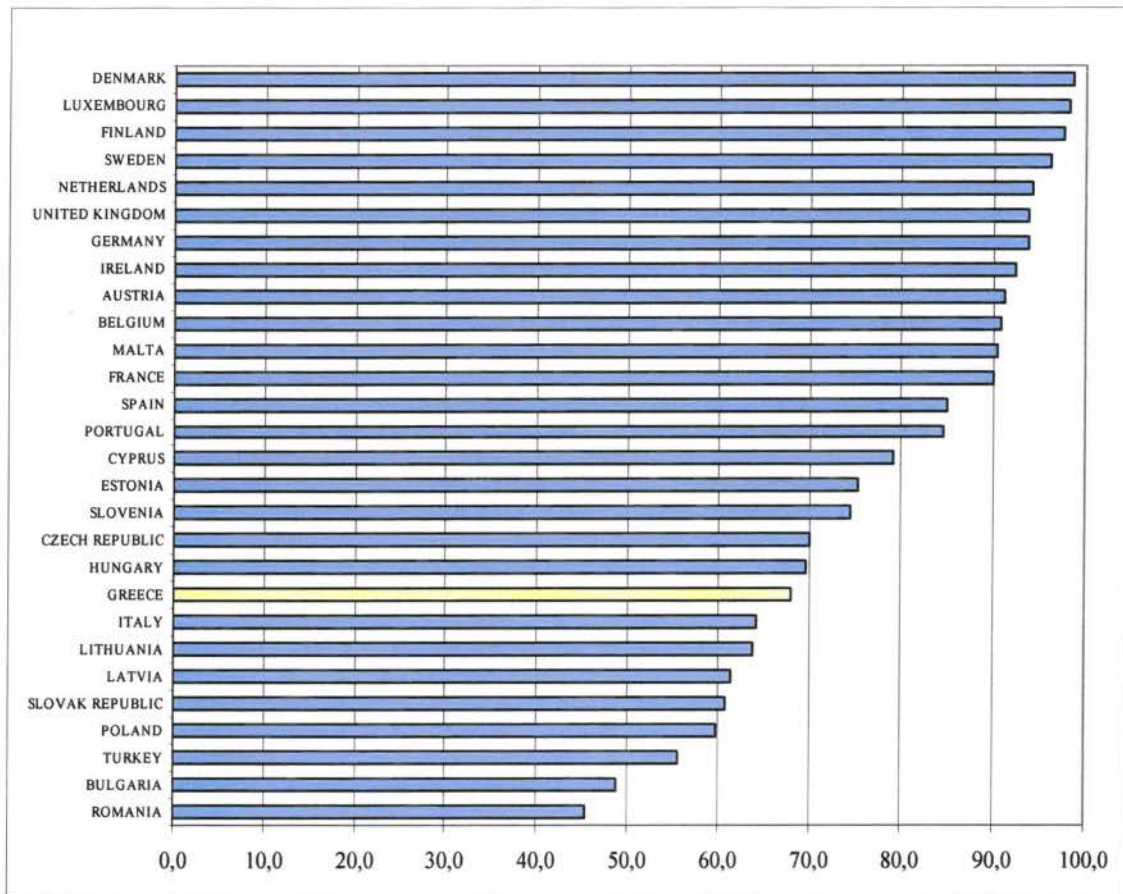
Αποτελεσματικότητα διακυβέρνησης (Government effectiveness)

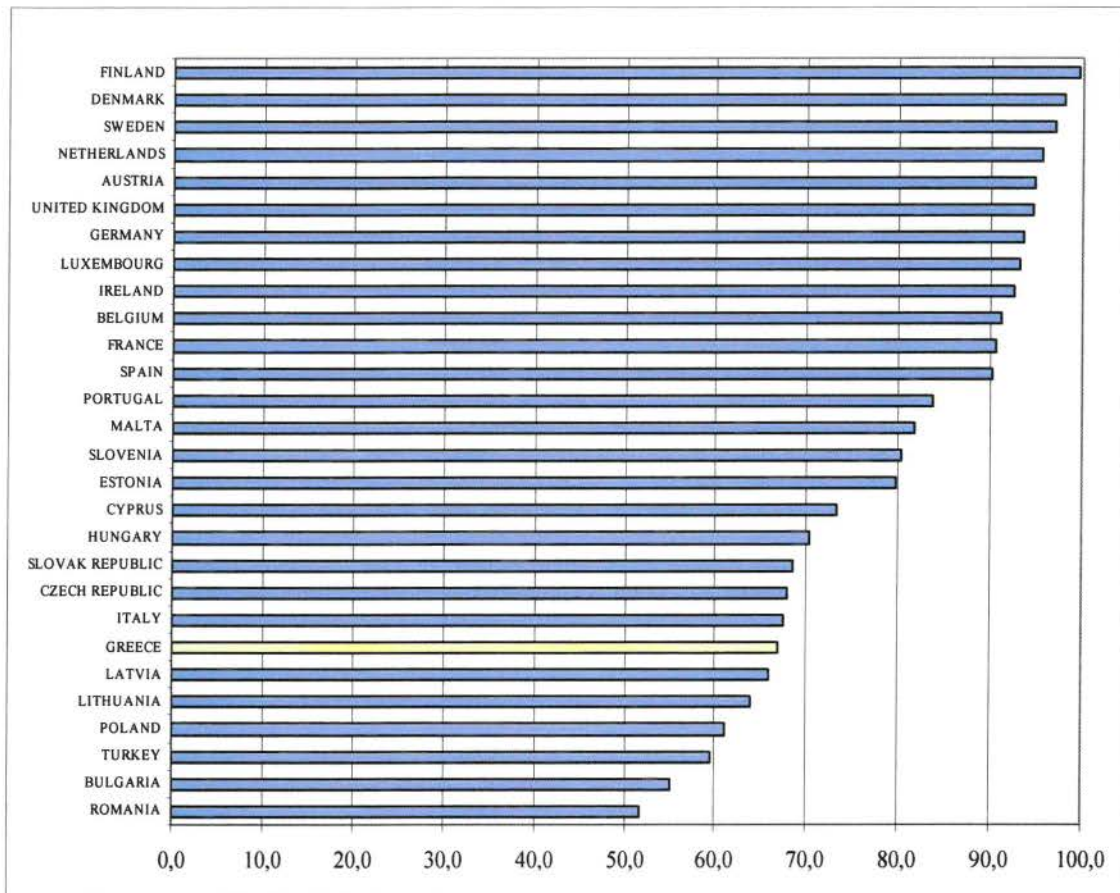
Ποιότητα ρυθμίσεων (Regulatory quality)

Εφαρμογή της νομιμότητας (Rule of law)

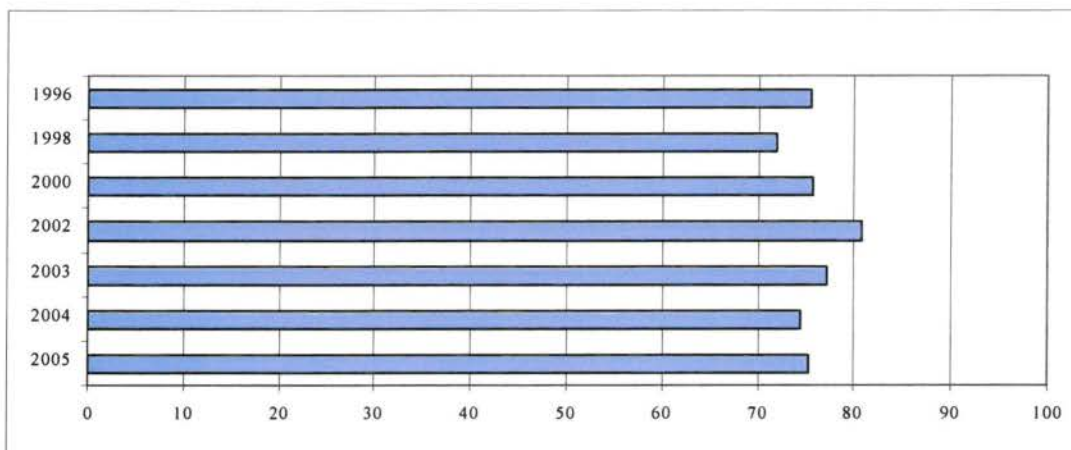

Έλεγχος της διαφθοράς (Control of corruption)

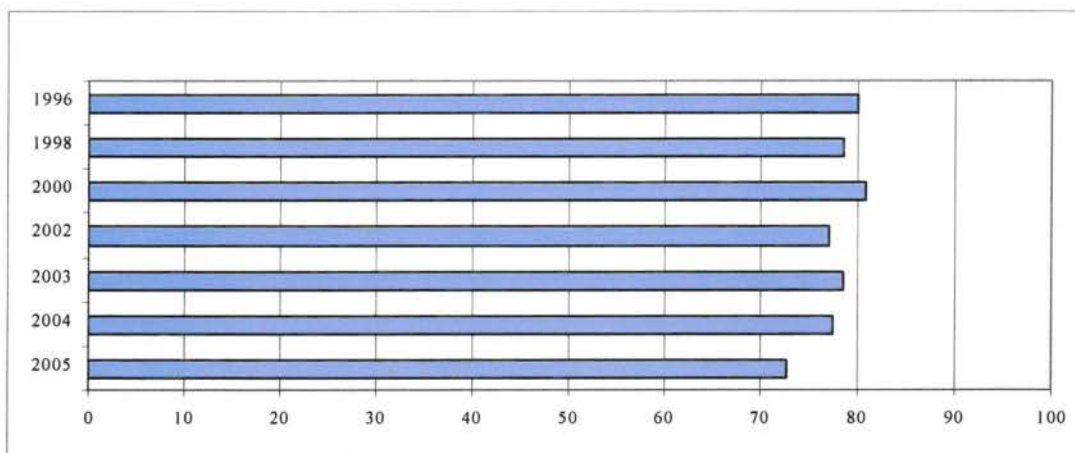

β) Η διαχρονική εξέλιξη της θέσης της Ελλάδας σε 5 κριτήρια καλής διακυβέρνησης, 1996-2005

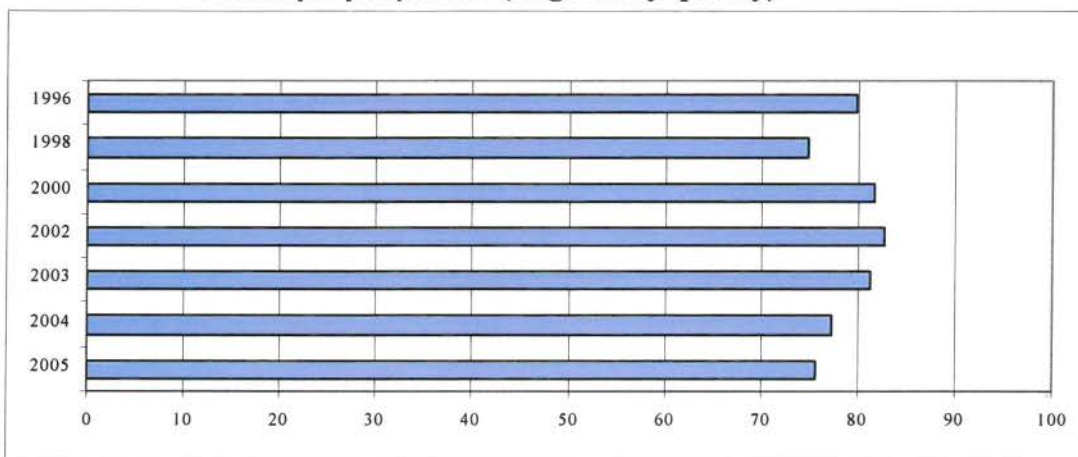
Συμμετοχή και λογοδοσία (Voice and accountability)

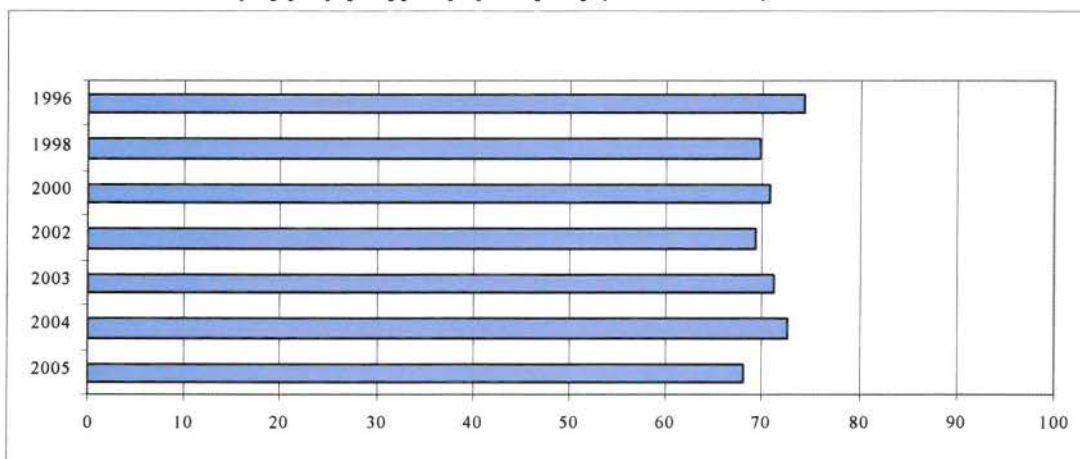
Αποτελεσματικότητα διακυβέρνησης (Government effectiveness)

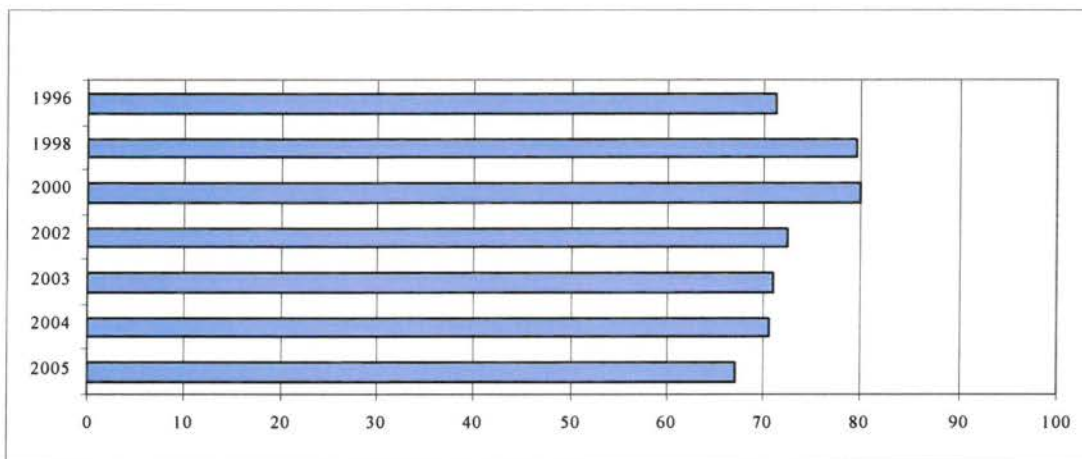
Ποιότητα ρυθμίσεων (Regulatory quality)

Εφαρμογή της νομιμότητας (Rule of law)

Έλεγχος της διαφθοράς (Control of corruption)

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3. ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΚΑΠ/2008 - ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

A/A	ΕΤΟΣ ENT.	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ - ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	Εγκεκριμ. Προϋπολογ	Προτειν. Προϋπολ	Πληρωμές έως 31-12-2007	Υπόλοιπο την 1-1-2008	Πιστώσεις 2008	Παραση ρήσεις

1. ΓΕΩΡΓΙΑ

1	2008	Γεωργικός Εξηλεκτρισμός	60.000	60.000		60.000	60.000	ΔΕΦ
		ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ `ΓΕΩΡΓΙΑ`	60.000	60.000	0	60.000	60.000	

2. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ

1		Εργασίες βελτίωσης βατότητας του επαρχιακού δρόμου Τρίπολη - Δαβιά - Αλωνίσταινα - Βυτίνα	300.000	300.000	0	300.000	300.000	ΔΤΥ
2		Βελτίωση βατότητας και ασφαλτόστρωση των δρόμων α) Περδικονέρι - Αγ. Παρασκευή και β) Λευκοχώρι - Γαλατάς - Περδικονέρι	300.000	300.000	0	300.000	300.000	ΔΤΥ
3		Κατασκευή τεχνικών έργων στον επαρχιακό δρόμο Κερνής - Δρακοβουνίου	300.000	300.000	0	300.000	300.000	ΔΤΥ
4		Βελτίωση βατότητας επαρχιακής οδού 62 προς Λουκά - Νεσπάνη - Καρυά Αργολίδας	300.000	300.000	0	300.000	300.000	ΔΤΥ
5		Βελτίωση βατότητας και συντήρηση του επαρχιακού δρόμου από διασταύρωση Ε.Ο. Τρίπολης - Ασέας προς Βαλτέτσι	200.000	200.000	0	200.000	200.000	ΔΤΥ
6		Τοποθέτηση στηθαίων ασφαλείας κατά τμήματα στο επαρχιακό οδικό δίκτυο και τοποθέτηση κιγκλιωμάτων σε τεχνικά έργα και γέφυρες	300.000	300.000	0	300.000	300.000	ΔΤΥ
7		Τοποθέτηση πινακίδων σήμανσης επικινδυνότητας και σηματοδοτών στο επαρχιακό οδικό δίκτυο - οριζόντια σήμανση	150.000	150.000	0	150.000	150.000	ΔΤΥ
8		Κοπή κλαδιών στα πρανή και ερείσματα του επαρχιακού οδικού δικτύου	45.000	45.000	0	45.000	45.000	ΔΤΥ
9		Κατασκευή τεχνικών έργων στον δρόμο Νεοχώρι - Ι.Μ. Βαρσών	65.000	65.000	0	65.000	65.000	ΔΤΥ

10	Συνέχιση εργασιών συντήρησης του δρόμου προς Ορεινό Κορακοβούνι	100.000	100.000	0	100.000	100.000	ΔΤΥ
11	Εργασίες συντήρησης του περιφερειακού δρόμου Δ. Λαγκαδίων	100.000	100.000	0	100.000	100.000	ΔΤΥ
12	Αποκατάσταση βατότητας του δρόμου από διασταύρωση Ε.Ο. Τρίπολης - Αρχ. Ολυμπίας προς α) ΔΔ Νυμφασίας και Ι.Μ. Κερνίτσας και β) ΔΔ Μαγουλιάνων και Βαλτεσνίκου	100.000	100.000	0	100.000	100.000	ΔΤΥ
13	Συντήρηση του επαρχιακού δρόμου Θεόκτιστο - Δρακοβούνι - Κερπινή - Μυγδαλιά - Βαλτεσνίκο - Ολομάδες	100.000	100.000	0	100.000	100.000	ΔΤΥ
14	Κατασκευή μικρών τεχνικών έργων στο επαρχιακό οδικό δίκτυο του νομού για την αντιμετώπιση προβλημάτων επικινδυνότητας οδοστρώματος και ιδιοκτησιών	200.000	200.000	0	200.000	200.000	ΔΤΥ
15	Συντήρηση και ασφαλτόστρωση του δρόμου προς Ζευγολατό εντός της περιοχής ΒΙΠΕ	60.000	60.000	0	60.000	60.000	ΔΤΥ
16	Αποκατάσταση ζημιών στον επαρχιακό δρόμο Κοκλαμάς - Νεοχώρι	80.000	80.000	0	80.000	80.000	ΔΤΥ
17	Αποκατάσταση ζημιών από πυρκαγιές και πλημμύρες στο οδικό δίκτυο Δ. Φαλαίσιας	100.000	100.000	0	100.000	100.000	ΔΤΥ
18	Αποκατάσταση βατότητας του δρόμου Καλλιάνι - Καστράκι στη θέση Γεφυράκι	30.000	30.000		30.000	30.000	
ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ `ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ`		2.830.000	2.830.000	0	2.830.000	2.830.000	

3. ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

1	Ηλεκτροδοτήσεις απομακρυσμένων οικισμών	150.000	150.000	0	150.000	150.000	
ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ `ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΕΙΣ`		150.000	150.000	0	150.000	150.000	

4. ΔΙΑΦΟΡΑ

1	Αποθεματικό Νομάρχη	200.000	200.000	0	200.000	200.000	
2	Πολιτιστικές Εκδηλώσεις	120.000	120.000	0	120.000	120.000	
3	Συμμετοχή της Ν.Α. στο πρόγραμμα Τουριστικής Προβολής του Νομού του Ε.Ο.Τ.	150.000	150.000	0	150.000	150.000	
4	Πρόγραμμα για την καταπολέμηση των κωνοσειδών	15.000	15.000	0	15.000	15.000	
5	Εργασίες συντήρησης κτιρίου του Νομαρχιακού καταστήματος	50.000	50.000	0	50.000	50.000	
6	Εργασίες καθαρισμού ποταμών, χειμάρρων και καταβοθρών	70.000	70.000	0	70.000	70.000	ΔΤΥ

		νομού						
7		Συμμετοχή της Ν.Α. Αρκαδίας στην προγραμματική σύμβαση για την υλοποίηση του έργου: "Ανάπτυξη & εφαρμογή Συστήματος Διαχείρισης Ποιότητας σχετικά με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 9001:2000" σε διαδικασίες διαχείρισης συγχρηματοδοτούμενων έργων των Ν.Α. Αρκαδίας,	33.000	33.000	0	33.000	33.000	
8		Αποζημίωση μετακινήσεων εκτός έδρας 1%	36.700	36.700	0	36.700	36.700	ΔΤΥ
9		Αγορά αυτοκινήτων	100.000	100.000	0	100.000	100.000	
10		Συντήρηση φυτοτεχνικών εργασιών του έργου οδοποιίας:"ΔΡΟΜΟΣ ΤΡΙΠΟΛΗ-ΔΑΒΙΑ-ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙ-ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ-ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ-ΚΑΡΚΑΛΟΥ:Τμήμα Δαβιά-Διασταύρωση Τσελεπάκου".	15.000	15.000	0	15.000	15.000	ΔΕΒ
11		Εργασίες συντήρησης και επισκευής των έργων του προγράμματος ΜΑΙΝΑΛΟΝ-LIFE (Αποκατάσταση, επισκευή και συντήρηση: μονοπατιών, πινακίδων, μπαρών ελέγχου πρόσβασης, φυτεύσεων, υδατολίμνης, περιφράξεων, έκτακτα συμβάντα)	15.000	15.000	0	15.000	15.000	ΔΕΒ
12		Οργάνωση, συντονισμός και επίβλεψη του Κέντρου Πληροφόρησης Κάψια του Προγράμματος LIFE - Φύση: Διατήρηση και διαχείριση του όρους Μαίναλο, για την περίοδο 2008 - 2009	20.000	20.000	0	20.000	20.000	ΑΡΚΑΔΙΑ Α.Ε.
13		Επιθεώρηση πιστοποίησης της αειφορικής διαχείρισης στο δασικό σύμπλεγμα του όρους Μαίναλο	15.000	15.000	0	15.000	15.000	ΑΡΚΑΔΙΑ Α.Ε.
14		Υπηρεσίες υποστήριξης εφαρμογής διαδικασιών αειφορικής διαχείρισης και ενίσχυσης υλοποίησης του έργου προετοιμασίας για την παραγωγή ξυλείας στο δασικό σύμπλεγμα του Μαϊνάλου	53.000	53.000	0	53.000	53.000	ΑΡΚΑΔΙΑ Α.Ε.
15		Εκπόνηση σχεδίου πρότασης για την αποκατάσταση, προστασία ορεινού φυσικού περιβάλλοντος Ν.Αρκαδίας και ανάπτυξης υποδομών περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης	53.000	53.000	0	53.000	53.000	ΑΡΚΑΔΙΑ Α.Ε.
16		Απογραφή δεδομένων και αποτελεσμάτων Προγράμματος LIFE - Μαίναλο: α) Εποχική παρακολούθηση χλωρίδας και πανίδας για δυο περιόδους (άνοιξη και φθινόπωρο) και για ένα χρόνο σύμφωνα με τον αρχικό σκοπό του προγράμματος LIFE -	45.000	45.000	0	45.000	45.000	ΑΡΚΑΔΙΑ Α.Ε.

		Μαίναλο, β) Συλλογή και αξιολόγηση						
17		Αποκατάσταση ζημιών στο δρόμο Νεοχώριο - Χώρα - Ράχες	143.000	143.000	0	143.000	143.000	Οφειλή ΣΑΕΠ026
18		Συμμετοχή της Ν.Α. Αρκαδίας στην Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ της Ανώνυμης Εταιρίας των ΟΤΑ Πελοποννήσος Α.Ε. και των Ν.Α. Περιφέρειας Πελοποννήσος, για την προετοιμασία της 4ης Προγραμματικής Περιόδου	23.800	23.800	0	23.800	23.800	
ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ "ΔΙΑΦΟΡΑ"			1.157.500	1.157.500	0	1.157.500	1.157.500	

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	4.197.500	4.197.500	0	4.197.500	4.197.500

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΚΑΠ/2008-ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ κλπ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

A/A	ΕΤΟΣ ENT.	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ - ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	Εγκεκριμ. Προϋπολογ	Προτειν. Προϋπολ	Πληρωμές έως 31-12-2007	Υπόλοιπο την 1-1-2008	Πιστώσεις 2008	Παρατη ρήσεις

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ

1		Συνέχιση εργασιών συντήρησης του επαρχιακού δρόμου Χάνι Κοπανίτσα - Χάραδρος - Πλάτανος - Σίταινα - Καστάνιτσα	300.000	300.000	0	300.000	300.000	
2		Εργασίες συντήρησης του παλιού επαρχιακού δρόμου Τυρός - Λεωνίδιο στο τμήμα που διέρχεται	100.000	100.000	0	100.000	100.000	

		από το ΔΔ Λειβαδίου και στην περιοχή "Τηγάνι" του Δ. Τυρού						
3		Συντήρηση ασφαλτοτάπητα και αποκατάσταση βετότητας του επαρχιακού δρόμου Πούληθρα - Πελετά - Κουνουπιά - Μαρί	250.000	250.000	0	250.000	250.000	
4		Συνέχιση εργασιών της συντήρησης κατά τμήματα του επαρχιακού δρόμου Χρυσοβίτσι - Στεμνίτσα	150.000	150.000	0	150.000	150.000	
5		Συντήρηση του επαρχιακού δρόμου από γέφυρα Σερά προς Σέρβου - Λυκούρεση - Ψάρι	300.000	300.000	0	300.000	300.000	
6		Συντήρηση ασφαλτοτάπητα στον επαρχιακό δρόμο Λεωνίδιο - Κοσμάς και του επαρχιακού δρόμου από διασταύρωση Ε.Ο. Λεωνιδίου - Κοσμά προς Παλαιοχώρι - Αγ. Βασιλή - Πλατανάκι	400.000	400.000	0	400.000	400.000	
7		Εργασίες αποκατάστασης βετότητας του επαρχιακού δρόμου Στάδιο - Ρίζες - Καστρί - Αγ. Πέτρος - Μαλεβή - Αγ. Ιωάννης - Άστρος καθώς και δρόμων που συμβάλουν στον άξονα	400.000	400.000	0	400.000	400.000	
8		Συντήρηση του επαρχιακού δρόμου Παραλογγοί - Καρδαρίτσι - Βελημιάχι	200.000	200.000	0	200.000	200.000	
9		Συντήρηση και ασφαλτόστρωση του δρόμου από διασταύρωση Ε.Ο. Τυρού - Λεωνιδίου προς Σαμπατική	100.000	100.000	0	100.000	100.000	
10		Ασφαλτόστρωση του δρόμου Ελαιοχώρι - Παρθένι	100.000	100.000	0	100.000	100.000	

11	Αποκατάσταση ασφαλισιότητα και βελτιότητα επαρχιακών δρόμων α) Τουμπίτσι - Βούτσι - Κοντοβάζαινα και β) Σταυροδρόμι - Τρόπαια	250.000	250.000	0	250.000	250.000
12	Συντήρηση του επαρχιακού δρόμου από Ε.Ο. Τρίπολης - Σπάρτης προς Παλλάντιο - Μάκρη	100.000	100.000	0	100.000	100.000
13	Συντήρηση οδικού δικτύου Δραγούνη-Άνω Δολιανά	100.000	100.000	0	100.000	100.000
14	Συντήρηση του επαρχιακού δρόμου Στάδιο - Ψηλή Βρύση - Μαυρίκι - Βέρβαινα	100.000	100.000	0	100.000	100.000
15	Ολοκλήρωση της ασφαλτόστρωσης του δρόμου γέφυρα Σέκκουλα - Αγ. Ιωάννης	40.000	40.000	0	40.000	40.000
16	Συντήρηση του δρόμου Ράφιη - Αγάλω	50.000	50.000		50.000	50.000
17	Αποζημίωση μετακινήσεων εκτός έδρας	29.500	29.500	0	29.500	29.500
ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ 'ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ'		2.969.500	2.969.500	0	2.969.500	2.969.500

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	2.969.500	2.969.500	0	2.969.500	2.969.500

